കന്നിമണ്ണ്

കോന്നിയൂർ ആർ. നരേന്ദ്രനാഥ്

Author's Copy

കന്നിമണ്ണ്

(Malayalam)

Kannimannu

A study about Andaman Islands

By KONNIYOOR R. NARENDRA NATH. B. Sc , B. L.
All India Radio, Port Blair

First Published January 1967

Copies 1000

Printed at
INDIA PRESS, KOTTAYAM

Price Rs. 5.00

Published by Mrs. Ganga Narendranath

Distributors:

NATIONAL BOOK STALL
Kottayam Kerala State India

കന്നിമണ്ണ്

(ആൻഡമാൻ ദ്വീപസമൂഹത്തെക്കുറിച്ച് ഒരു പഠനം)

കോന്നിയൂർ ആർ. നരേന്ദ്രനാഥ്

വിതരണം
നാഷനൽ ബുക്ക്സ്റ്റാൾ
കോട്ടയം

വില ക. 5.00

കോന്നിയൂർ ആർ. നരേന്ദ്രനാഥിന്റെ

കൃതികൾ

നമ്മുടെ ഭരണഘടന
പുതിയ ചക്രവാളങ്ങൾ
വളരുന്ന ചക്രവാളം
ശാസ്ത്രഗതി
ജന്തുലോകം
അണു—കുടുംബത്തിൽ
വിശ്വദർശനം
ചക്രവാളത്തിനപ്പുറം
ആത്മമിത്രം
കടപ്പാടുകൾ
മനുഷ്യബന്ധങ്ങൾ
വിവാഹത്തിനുശേഷം
മനുഷ്യരാശിക്കുവേണ്ടി
തെററിദ്ധാരണ നീങ്ങുന്നു
ജീവിതം ആരംഭിക്കുന്നു
മുത്തശ്ശിക്കഥകൾ
വെളിച്ചത്തിലേക്കു്
പുനർജ്ജന്മം
കന്നിമണ്ണു്

S727 D70/66-67 1-1000 JK 109

Author's Copy

സ്നേഹനിധിയായ അപ്പൂപ്പൻ

മള്ളൂർ ഗോവിന്ദപ്പിള്ള അവർകൾക്ക്

ബഹുമാനപൂർവ്വം

—തങ്കപ്പൻ

ഉള്ളടക്കം

ചിത്രങ്ങൾ

മുഖവുര

ആൻഡമാൻ ദ്വീപസമൂഹങ്ങൾ എന്നെങ്കിലും സന്ദർശിക്കണമെന്നും അവിടത്തെ വിവരങ്ങൾ നേരിട്ടു പഠിക്കണമെന്നും വളരെമുമ്പുമുതൽ ആഗ്രഹിച്ചുതുടങ്ങിയതാണ്. ദ്വീപുകളെക്കുറിച്ചു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള വസ്തുതകൾ തിരക്കിപ്പിടിച്ചു സമാഹരിക്കുന്നതിന് ഇതു് എന്നിൽ താല്പര്യം ഉണ്ടാക്കി. രസകരങ്ങളായ നിരവധി വിവരങ്ങൾ എനിക്കു കിട്ടി. എങ്കിലും, ആ നാട്ട് തികച്ചും അപ്രാപ്യമായിത്തന്നെ നിലനിന്നു. എൻെറ ജിജ്ഞാസയെ കെടുത്തുകയല്ല, പെരുക്കുകയാണ് ഇതു ചെയ്തതു്. അടുത്തകാലത്തു് അവിടെ പോകുവാനും തുടർന്നു താമസിക്കുവാനും ഇടയായി. ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ, കഴിയുന്നത്ര പ്രദേശങ്ങൾ സന്ദർശിക്കുവാനും നേരിട്ടു പഠിക്കുവാനും സാധിച്ചു. നേരത്തെ സമ്പാദിച്ചിരുന്ന വിവരങ്ങളും, ഇവിടെ എത്തിയശേഷം സിദ്ധിച്ച വസ്തുതകളും, നേരിട്ടു നടത്തിയ നിരീക്ഷണങ്ങളും പഠനങ്ങളും നല്കിയ കാര്യങ്ങളും, എല്ലാം അത്യന്തം രസകരങ്ങളാണെന്നു തോന്നി. ജീവിതത്തിൽ പല തൊഴിലുകളിൽ ഏർപ്പെട്ടു്, ആൻഡമാൻദ്വീപുകളിൽ ദീർഘകാലം ജീവിച്ചിട്ടുള്ള നിരവധി വ്യക്തികളുമായി ആശയവിനിമയം നടത്താനും അവസരം സിദ്ധിച്ചു. ഇവയൊക്കെ ചേർത്താണ് ഈ പുസ്തകം തയ്യാറാക്കിയിട്ടുള്ളതു്. ഇന്നത്തെ ആൻഡമാൻദ്വീപുകളെപ്പററി സാമാന്യം വ്യക്തമായ ഒരു ചിത്രം ഇതുകൊണ്ടു വായനക്കാരനിൽ ഉണ്ടാക്കാൻ കഴിയുമെന്നാണ് എൻെറ

പ്രതീക്ഷ. അജ്ഞാതവും അത്ഭുതകരവുമായ ഒരു വിദൂര ലോകത്തിലേക്കു് എന്റെ മനസ്സ നടത്തിയ ധീര സാഹസികസഞ്ചാരത്തിന്റെ ചരിത്രം കൂടിയാണു് ഈ ഗ്രന്ഥം. ഇനിയും എത്രയോ കാര്യങ്ങളുണ്ടു് ഈ ദ്വീപുകളെക്കുറിച്ചു പറയാൻ! മനുഷ്യന്റേതുപോലെ തന്നെയാണല്ലോ ഒരു നാടിന്റെയും കഥ. എന്തൊക്കെ, എത്രകാലം പറഞ്ഞാലും, പിന്നെയും കാണും പറയപ്പെടേണ്ട കാര്യങ്ങൾ. ഈ അർത്ഥത്തിൽ ഈ പുസ്തകം അപൂർണ്ണമാണു്.

അനവധി സ്നേഹിതന്മാർ എനിക്കു സഹായ ഹസ്തങ്ങൾ നീട്ടിയിട്ടുണ്ടു്. അവരുടെയെല്ലാം പേരുകൾ എടുത്തുപറഞ്ഞാൽ പട്ടിക വളരെ ദീർഘിച്ചു പോകും. എന്നുതന്നെയല്ല, അവരിൽ അധികംപേരും തിരശ്ശീലയ്ക്കു പിന്നിൽ നില്ക്കാനല്ലാതെ, അരങ്ങത്തു വരുവാൻ ആഗ്രഹമുള്ളവരുമല്ല. അവരോടുള്ള എന്റെ ആത്മാർത്ഥമായ നന്ദി ഇവിടെ രേഖപ്പെടുത്തുന്നു.

ഈ പുസ്തകത്തിൽ ചേർത്തിട്ടുള്ള ചിത്രങ്ങൾ ആൻഡമാൻ ഭരണവിഭാഗത്തിലെ ഔദ്യോഗിക ഫോട്ടോഗ്രാഫറായ ശ്രീ പി. സി. ഫിലിപ്പ് തയ്യാറാക്കിയിട്ടുള്ളവയാണു്. അവ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുവാൻ അനുമതി നല്കിയ ഭരണവകുപ്പിനോടും, അവ പ്രയോജനപ്പെടുത്തുവാൻ അവസരമുണ്ടാക്കിയതിനു ശ്രീ ഫിലിപ്പിനോടും എനിക്കു് അത്യധികം കൃതജ്ഞതയുണ്ടു്.

പുസ്തകരചനയിൽ ദ്വീപുകളെ സംബന്ധിച്ചു് പുറത്തുവന്നിട്ടുള്ള നിരവധി ഗ്രന്ഥങ്ങളും ലേഖനങ്ങളും പ്രബന്ധങ്ങളും ഞാൻ ഉപയോഗപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടു്. അവയിൽ പ്രധാനപ്പെട്ടവയുടെ വിവരങ്ങൾ ഒടുവിൽ ചേർത്തിരിക്കുന്നു. വൈസ്രോയിയായിരുന്ന

മേയോപ്രഭുവിൻെറ മരണവിവരങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിൻെറ ഒരു ജീവചരിത്രത്തിൽനിന്നുമാണ് പ്രധാനമായി സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളത്.

ഈ പുസ്തകത്തിൽ പ്രദർശിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള അഭിപ്രായങ്ങൾ എൻെറ വ്യക്തിപരമായവയാണെന്ന സംഗതിയും പ്രത്യേകം എടുത്തു പറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു. അന്യരിൽനിന്നു സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ള ആശയങ്ങൾ അതതു സ്ഥലത്തു സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുമുണ്ട്. ആധികാരികങ്ങളെന്നും അറിയിക്കപ്പെടേണ്ടതെന്നും തോന്നിയിട്ടുള്ളപ്പോഴേ അപ്രകാരം ചെയ്തിട്ടുമുള്ളു.

അറിവിൻെറ കുറവുകൊണ്ട് വന്നുപോയിട്ടുള്ള പാകപ്പിഴകൾ പരിചയസമ്പന്നരായ വായനക്കാർ കണ്ടെത്തുകയാണെങ്കിൽ അവ അറിയിക്കണമെന്ന് താല്പര്യപ്പെടുന്നു. അടുത്ത പതിപ്പിൽ വേണ്ട തിരുത്തലുകൾ വരുത്താനും പുസ്തകം കൂടുതൽ ഉപകാരമുള്ളതാക്കാനും അത്തരം അഭിപ്രായങ്ങൾ വളരെ സഹായിക്കുമല്ലോ.

പോർട്ട് ബ്ളെർ
29–9–1966

കോമ്പിയർ ആർ. നരേന്ദ്രനാഥ്

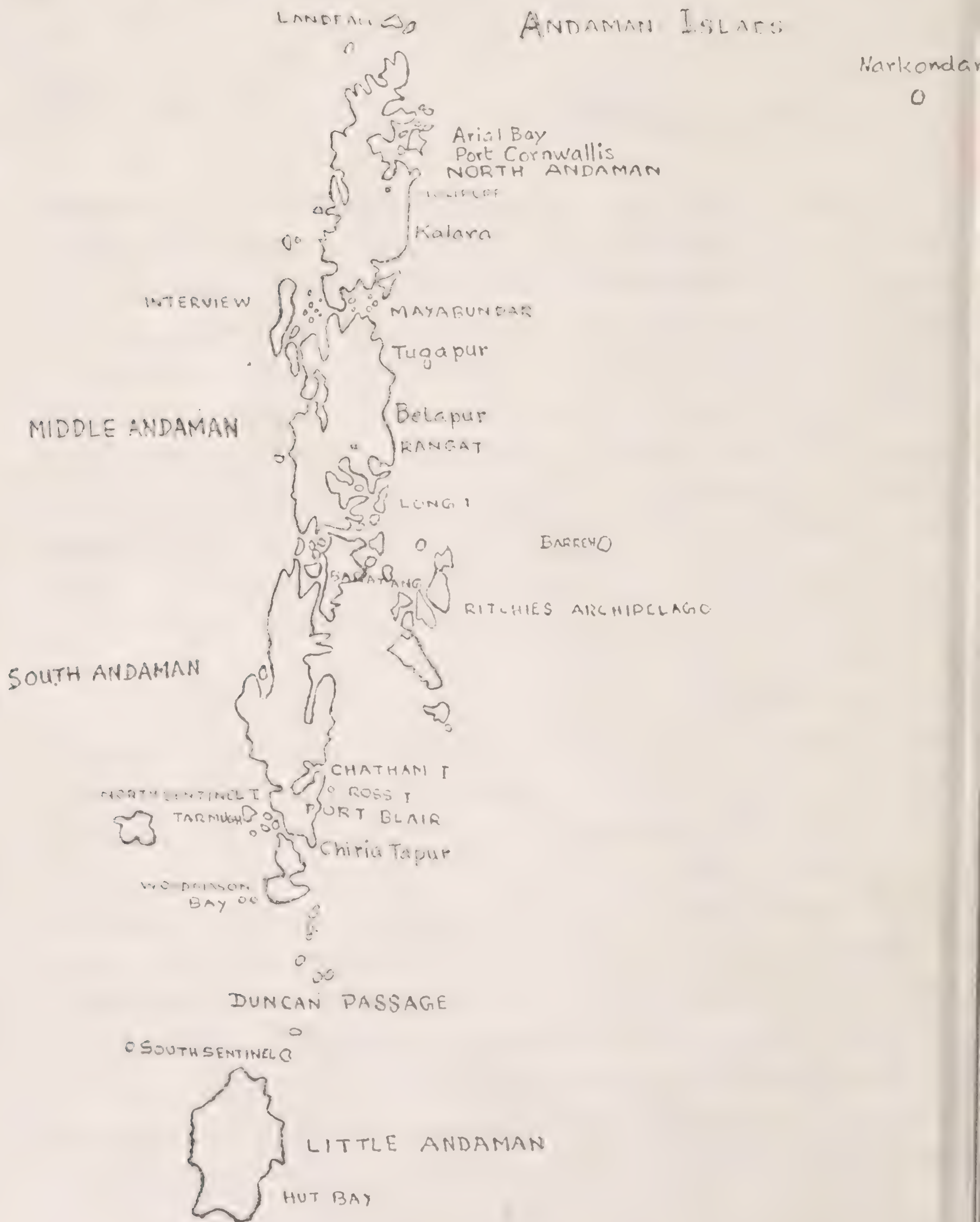
1

പൊതുവിവരണം

ആൻഡമാൻ ദ്വീപസമൂഹങ്ങളെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കുമ്പോൾ ഭാരതീയരുടെ മനസ്സിൽ സമ്മിശ്രങ്ങളായ വികാരങ്ങളും വിചാരങ്ങളുമാണ് സ്വാഭാവികമായി ഉയരുക. നിബ്ബന്ധിതമായ ഏകാന്തത അനുഭവിച്ച് വിശാലമായ സാഗരമേഖലയിൽ അവിടവിടെ പൊട്ടുകൾപോലെ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ഈ ദ്വീപുകൾ മനുഷ്യന്റെ മാത്ത്വചിന്തകളെ വെല്ലുവിളിക്കുകയാണു ചെയ്യുന്നത്. പരിഷ്കാരവുമായി ബന്ധപ്പെടുന്നതിനു് വിമുഖത പ്രകടിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള കുറേ ആദിവാസികൾ മാത്രമാണ് മുമ്പ് ഇവിടെ അധിവസിച്ചുവന്നിരുന്നത്. ധീരസാഹസികരായ ഭാരതീയസഞ്ചാരികൾ പ്രാചീനകാലത്തു് ഇവിടവും കടന്നു് കിഴക്കേ ഏഷ്യൻ ദ്വീപസമൂഹങ്ങളിൽ താവളങ്ങൾ ഉറപ്പിച്ച്, പുതിയ സംസ്കാരത്തിന്റെ പ്രഭാതദീപങ്ങൾ കൊളുത്തി. ഇൻഡോനേഷ്യയിലും, മലയയിലും, സയാമിലും, കംബോഡിയയിലും മററും അവർ കത്തിച്ച നെയ്ത്തിരികളിൽനിന്നു് പുതിയ ജീവിതത്തിന്റെ പ്രകാശം പ്രസരിക്കുകയുണ്ടായി. ആ നാടുകളിലെ ഐതിഹ്യങ്ങളിലും ആദികാലകഥകളിലും ഭാരതീയസാഹസികന്മാരുടെ വീരാപദാനങ്ങളുടെ വിസ്മയിപ്പിക്കുന്ന ആഖ്യാനങ്ങൾ അവശേഷിക്കുന്നുണ്ട്. ഇതിഹാസവീരന്മാരുടെ ജീവിതത്തെ പ്രകീത്തിക്കുന്ന ശില്പമാതൃകകൾ, അവിടത്തെ പുരാതനങ്ങളായ ആരാധനാസങ്കേതങ്ങളിൽ എണ്ണമില്ലാതെ നിലനില്ക്കുന്നതു്, ഭാരതീയസംസ്കാരം നല്കിയ സ്വാധീനത്തിന്റെ പ്രത്യക്ഷലക്ഷണങ്ങളായി പരിഗണിക്കാം. കാംബോജം, ചംബ(അന്നാം),

സയാം, സുമാട്രാ, ജാവാ, ബാലി, ബർമ്മ, മലയ തുടങ്ങിയ പ്രദേശങ്ങളുടെ ആദ്യകാലചരിത്രം ഇതു വിശദമാക്കും.

ഈ സംസ്കാരഗംഗയുടെ പ്രവാഹത്തിൽ പെടാതെ ഒഴിഞ്ഞുമാറി നിലനില്ക്കുവാൻ ആൻഡമാൻ ദ്വീപുകൾക്ക്

എങ്ങനെ സാധിച്ചു എന്നുള്ളതു് ചരിത്രഗവേഷകന്മാരുടെ സവിശേഷമായ ശ്രദ്ധയ്ക്കു പാത്രമാകേണ്ട കാര്യമത്രേ. വാസ്തവം എന്തുതന്നെയായാലും ആൻഡമാൻ ദ്വീപസമൂഹങ്ങൾ നൂററാണ്ടുകളായി ഏകാന്തത പരിപാലിച്ചു കഴിഞ്ഞുകൂടി. സമുദ്രസഞ്ചാരികളുടെ അന്വേഷണദൃഷ്ടികളിൽ ഈ സുന്ദരങ്ങളായ നാടുകൾ പെട്ടിരുന്നില്ലെന്നു പറയുക വിഷമംതന്നെ.

ബംഗാൾ ഉൾക്കടലിന്റെ മദ്ധ്യഭാഗത്തുനിന്നു് അല്പം കിഴക്കോട്ടുനീങ്ങി ആറും പതിന്നാലും അക്ഷാംശരേഖകൾക്കും, തൊണ്ണൂററിരണ്ടും തൊണ്ണൂററിനാലും രേഖാംശങ്ങൾക്കും ഇടയിലാണു് ഈ ദ്വീപസമൂഹങ്ങളുടെ സ്ഥാനം. ഈ സമൂഹത്തിൽ വലുതും ചെറുതുമായി ഇരുന്നൂററിനാലു് ദ്വീപുകളുണ്ടു്. ഇവയുടെ മൊത്തം വിസ്തീർണ്ണം [redacted] ചതുരശ്ര~~നാഴി~~ ~~കയാണു്~~. ഇതിൽ ജനവാസമില്ലാത്ത ദ്വീപുകളും ഉണ്ടു്.*

മറെറാരു പ്രദേശത്തിനും ഇല്ലാത്ത പ്രകൃതിഭംഗി ഈ ഭൂവിഭാഗത്തിനുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞാൽ അതിശയോക്തിയാകുകയില്ല. സമുദ്രം വിരിച്ച നീലനീരാളത്തിൽ തുന്നിച്ചേർത്തിട്ടുള്ള ഹരിതരത്നങ്ങൾപോലെ ശോഭിക്കുന്ന ഈ ദ്വീപുകളുടെ സസ്യസമൃദ്ധിക്കു നിദാനം, കാലംതെററാതെ ചൊരിയുന്ന കാലവർഷവും ലോഭമില്ലാതെ ലഭ്യമാകുന്ന വെയിലുമാണു്. മദ്ധ്യരേഖാപ്രദേശങ്ങളിൽ വളർന്നു വിരാജിക്കുന്ന വൃക്ഷലതാദികൾ ഈ ദ്വീപുകളെയും ഹരിതാവരണം അണിയിക്കുന്നു. ഇവിടെ മാത്രമുള്ള സസ്യങ്ങളും വിരളമല്ല. തീരങ്ങളെ, വിശ്രമമില്ലാതെ തഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന തരംഗങ്ങൾ, അന്തരീക്ഷസ്വഭാവത്തിന്റെ മാറുന്ന താളത്തിനൊപ്പിച്ചു്, ചില കാലങ്ങളിൽ ഉഗ്രമായി ഇരമ്പിയടിക്കുന്ന വേലിയേററങ്ങളായി രൂപംപ്രാപിക്കാറുണ്ടു്. കപ്പൽസഞ്ചാരികൾക്കു വിനയും വിപത്തും വിതറുന്ന ഇത്തരം സന്ദർഭങ്ങൾ അപൂർവ്വമല്ല. പ്രകൃതിക്ഷോഭത്താലുളവാകുന്ന കപ്പൽച്ചേതങ്ങളിൽ കുടുങ്ങി, എത്രയെത്ര മനുഷ്യരാണു് ഈ പ്രദേശങ്ങളിൽ ആത്മാവു് അർപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതു്!

* ~~Census of India 1961 Vol. XVII—Andaman and Nicobar Islands (1964)~~ Basic Statistics - 1972-73

ആയിരമായിരം കൈപ്പടങ്ങൾകൊണ്ടു് ബലമായി ഗ്രഹിച്ച്, ആശ്ലേഷിക്കുവാൻ ആഞ്ഞുനില്ക്കുന്ന ഭീമകായനെപ്പോലെ, ദ്വീപുകളെ കടന്നു പിടിച്ചിരിക്കുകയാണ് കടൽ. ആഴസമുദ്രത്തിലെ അസ്വാസ്ഥ്യതയും കരയോരക്കടലിലെ അസഹനീയതയും ഇല്ലാതെ, കാററിൽനിന്നും കനത്ത തിരകളിൽനിന്നും, രക്ഷനേടി ശാന്തിയനുഭവിച്ചുകഴിയുന്ന നിരവധി ഉൾക്കടലുകൾ ദ്വീപുകളിൽ പലയിടങ്ങളിലുമുണ്ടു്. ഇവ പ്രകൃതിതന്നെ കെട്ടിയൊരുക്കിയിട്ടുള്ള കൊള്ളാവുന്ന തുറമുഖങ്ങളുമാണ്. പ്രധാനപ്പെട്ട എല്ലാ ദ്വീപുകളിലും ഇത്തരം പ്രശാന്തമേഖലകൾ പ്രയോജനങ്ങൾ പ്രദാനം ചെയ്യുവാൻവേണ്ടി മനുഷ്യരെ മാടിവിളിച്ചുകൊണ്ടു് സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു.

വിസ്തീർണ്ണത്തിൽ, പൊതുവെ, ദ്വീപുകളെല്ലാം ചെറുതാണ്. തറ നിരപ്പല്ല, കുന്നും കുഴികളുംകൊണ്ടു തട്ടില്ലാതെ കിടക്കുകയാണ്. അപൂർവ്വം ചില ദ്വീപുകൾ നിരപ്പുള്ളതായിട്ടുണ്ടു്. അവയിൽ കുന്നുകളില്ലതാനും. ദ്വീപുകളുടെ പ്രകൃതിഭംഗി വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതു് കുന്നും ചരിവും അടിവാരങ്ങളും കടലും ഉൾക്കടലും എല്ലാം ആണ്. സമാന്തരമായിട്ടാണ് മലകളുടെ നില. വിസ്തീർണ്ണമേറിയ താഴ്വരകൾ, നന്നേ വിഷമിച്ചാലെ കണ്ടെത്താനുള്ളു.

സമുദ്രാന്തർഭാഗത്തിലെ പർവ്വതശൃംഗങ്ങളുടെ അഗ്രങ്ങളാണ്, ദ്വീപുകളായി ജലപ്പരപ്പിനു മുകളിൽ ഇവിടെ ദൃശ്യമാകുന്നതെന്നാണ്, ചില ഭൂഗർഭശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടെ മതം. കര വിട്ടാൽ കടുത്ത കയങ്ങളാണ് ദ്വീപുകൾക്കു ചുററും. അപൂർവ്വം പ്രദേശങ്ങളിൽ കരയോടടുത്തു് പവിഴപ്പുററുകൊണ്ടുണ്ടായിട്ടുള്ള പാറക്കൂട്ടങ്ങൾ കാണാം. അല്പം ചില അപവാദങ്ങളൊഴിച്ചാൽ ദ്വീപുകളെല്ലാം, സാഗരത്തട്ടിൽനിന്നു് എഴുന്നുവന്നിട്ടുള്ളവയാണ്. പവിഴപ്പുററു കൊണ്ടു രൂപംപ്രാപിച്ചിട്ടുള്ളവയാണ് അപവാദങ്ങളെന്നു പറഞ്ഞതു്. അഗ്നിപർവ്വതജന്യങ്ങളായ ദ്വീപുകൾ രണ്ടെണ്ണമുണ്ടു്; ബാരൻ ദ്വീപും നാർകൊണ്ടം ദ്വീപും. ഭാരതത്തിൽ ആകെയുള്ള സജീവമായ ഒരേഒരു അഗ്നിപർവ്വതം ബാരൻ ദ്വീപിലാണുള്ളതു്. കഴിഞ്ഞ 165 കൊല്ലമായി

അതു് നിദ്രയിലാണ്ടിരിക്കുകയാണ്.[1] കടൽരേഖ മുതൽ, സസ്യജാലങ്ങൾ ഇടതൂർന്നു് തഴച്ചുവളരുന്ന ഭൂപ്രകൃതിയാണ് മിക്കവാറും എല്ലാ ദ്വീപുകളിലും. വേലിയേററവും ഇറക്കവും സഹിച്ചുകൊണ്ടു് ചതുപ്പുനിലങ്ങളിൽ വേരുറപ്പിച്ചിട്ടുള്ള സസ്യങ്ങൾ അധികവും കണ്ടലിനത്തിൽപ്പെടുന്നവയാണ്.

ആൻഡമാൻ ദ്വീപസമൂഹങ്ങളുടെ ആകെ വിസ്തീർണ്ണത്തിൽ എഴുപത്തിരണ്ടു ശതമാനത്തോളം—കൃത്യമായിപ്പറഞ്ഞാൽ 1964—65–ൽ 71.6 ശതമാനം—വനമാണ്.[2] മനുഷ്യനു് ഉപയോഗമുള്ള അനവധി സസ്യജാതികൾ ഈ കാനനങ്ങളിൽ കാണാം. നേരും ചൊവ്വുമൊത്തു് നിവന്നു വളരുന്ന വന്മരങ്ങൾ ആരുടെയും ശ്രദ്ധയെ പിടിച്ചുനിർത്തും.

ഈ സമൂഹങ്ങളിൽ ഇരുന്നൂററിനാലു് ദ്വീപുകളുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞല്ലോ. ഇവയിൽ വിസ്തീർണ്ണം കൂടിയവ, പ്രധാനമായി, വടക്കെ ആൻഡമാൻ (531.3 ചതുരശ്രനാഴിക.), മദ്ധ്യആൻഡമാൻ (592.9 ചതുരശ്രനാഴിക.), തെക്കെ ആൻഡമാൻ വൈപ്പറും ചാത്തവും ചേർത്തു് (520.4 ചതുരശ്രനാഴിക.), ലിററിൽ ആൻഡമാൻ (282.4 ചതുരശ്രനാഴിക.) എന്നിവയാണെന്നു പറയാം.[3] വടക്കെ ആൻഡമാനോടു തൊട്ടു സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ഇൻറർവ്യൂദ്വീപിനും മററു് നാലു ദ്വീപുകൾക്കും 59 ചതുരശ്രനാഴിക കരയുണ്ടു്. ബാരടാംഗും സമീപസ്ഥലങ്ങളായ ചെറിയ ദ്വീപുകളും ചേർത്താൽ 11.34 ചതുരശ്രനാഴിക വിസ്തീർണ്ണം വരും. റിച്ചീസ് ദ്വീപസമൂഹം എന്ന നാമധേയത്തിൽ അറിയപ്പെടുന്ന ദ്വീപുകളിൽ ഹാവ്‌ലോക്ക് ദ്വീപും മററു് ആറു ചെറിയ ദ്വീപുകളുമാണു ചേർത്തിരിക്കുന്നതു്. അവയ്ക്കു് 94 ചതുരശ്രനാഴികയാണ് വിസ്തീർണ്ണം. ഇവയെല്ലാം മദ്ധ്യആൻഡമാ

---

1 Gazetteer of India–Vol. I (1965)

2 മറെറാരു കണക്കനുസരിച്ചു് വനശതമാനം 77.8 ആണ്.

3 Report by the Inter Departmental Team on Accelerated Development Programme For Andaman and Nicobar Islands—1965, Page 6

നിന്റെ പാർശ്വവർത്തികളാണ്. തെക്കെ ആൻഡമാനിനും ചില ഉപഗ്രഹദ്വീപുകളുണ്ട്. റട്ലണ്ട്ദ്വീപും മററു മൂന്നു ദ്വീപുകളുമാണ് ഇവയിൽ മുഖ്യം. ആകപ്പാടെ 94.20 ചതുരശ്രനാഴികയുണ്ട് ഇവയുടെ വിസ്തീർണ്ണം. ടാർമുഗ്ളിദ്വീപും അതിന്റെ സമീപത്തു സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന മററു ദ്വീപുകളും ചേർന്നാൽ 12.20 ചതുരശ്രനാഴിക വരും. ഇരുനൂററിനാലെണ്ണത്തിൽ ബാക്കിയുള്ളവ ചെറിയ ദ്വീപുകളാണ്. അതിനാൽ അവയെ ഒററതിരിച്ച് എടുത്തുപറയേണ്ടതില്ല. അങ്ങനെയുള്ള നൂററിയറുപത്താറു ദ്വീപുകളുണ്ടെന്ന സംഗതിമാത്രം ഇവിടെ സൂചിപ്പിക്കട്ടെ. ഏതു കാര്യങ്ങളിലുമെന്നപോലെ ഇവിടെയും ഭൂരിപക്ഷം എളിയവക്കാണ്. ഈ ചെറിയ ദ്വീപുകൾക്ക് ആകെ 430.97 ചതുരശ്രനാഴികയോളം വിസ്തീർണ്ണം വരുമെന്നാണു കണക്കാക്കിയിരിക്കുന്നതു്.*

ദ്വീപുകളെ സംബന്ധിക്കുന്ന ഏകദേശരൂപം മുകളിൽ കൊടുത്ത വിവരങ്ങളിൽനിന്ന് ഊഹിക്കാമല്ലോ. ഏററവും വലിയ ദ്വീപിന് കേരളക്കരയിലെ ഏററവും ചെറിയ ജില്ലയായ ആലപ്പുഴയുടെ (703.9 ചതുരശ്രനാഴിക) വിസ്തീർണ്ണത്തിൽ കുറവേയുള്ളു. എങ്കിലും കരയുടെ വൈവിദ്ധ്യം വിസ്മയിപ്പിക്കത്തക്കതാണ്. കടലും, തീരപ്രദേശവും, ഉൾക്കടലും ഉൾനാടുകളും, കുന്നുകളും താഴ്വരകളുംകൊണ്ട് മോടികൂട്ടിയിരിക്കുന്ന നാടിനു തനതായ ഒരു വ്യക്തിത്വം, പൊതുവേയുള്ള ഐകരൂപ്യത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ ദർശിക്കാം. നദികൾ വളരെ ഉണ്ടാകുവാൻ വഴിയില്ലാത്ത സാഹചര്യമാണെന്നു പറയേണ്ടതായിട്ടില്ല. എങ്കിലും, ചില ദ്വീപുകളിൽ ആറുകൾ രൂപംകൊണ്ടിട്ടുണ്ട്. മദ്ധ്യ ആൻഡമാനിലെ ബേടാപ്പൂർനദി ഇതിനൊരുദാഹരണമാണ്. അവിടത്തുകാർ അതിനെ നദിയെന്നാണു വിശേഷിപ്പിക്കുന്നതെങ്കിലും, നമുക്ക് അതു കാണുമ്പോൾ ഒരു നല്ല തോടായിട്ടേ തോന്നൂ.

പൊതുവെ പറഞ്ഞാൽ ദ്വീപുകളുടെ കിഴക്കൻപ്രദേശങ്ങളിലാണ് താരതമ്യേന ഉയരമേറിയ കുന്നുകളധികമുള്ള

* Land and People of the Andamans by P. K. Sen. (1962)

തു്. എങ്കിലും, ചില ദ്വീപുകളിൽ ഇതിനു് ഒഴിവുകളുണ്ടെ ന്ന വസ്തുതയും മറന്നുകൂടാ. വടക്കേ ആൻഡമാനിൻെറയും മദ്ധ്യആൻഡമാനിന്റെയും കിഴക്കൻമേഖലയിൽ കാണുന്ന കുന്നിൻനിരകളാണു് ഈ ദ്വീപസമൂഹത്തിലെ ഏററവും ഉന്നതമായ ഭാഗം. ഏററവും ഉയരമുള്ള സാഡിൽകൊടുമുടി ക്കു് 2402 അടി ഉയരം വരും. അതായതു് സഹ്യപർവ്വത ത്തിലെ അഗസ്ത്യകൂടത്തിൻെറ പൊക്കത്തോളം എന്നർത്ഥം. കൊടുമുടിയെന്നു കരുതി അതു കാണുവാൻ ചെല്ലുന്ന ഒരാളി നു് നിരാശയോടേ മടങ്ങാനൊക്കൂ! മററു പർവ്വതങ്ങൾ ദർശി ച്ചിട്ടുള്ള ആളിനു് സാഡിൽശൃംഗം സാമാന്യം വലിപ്പം വരുന്ന ഒരു എളിയ കുന്നുമാത്രമാണു്. അതു ചവിട്ടിക്കട ന്നു് അപ്പുറത്തേക്കു സാധാരണ സഞ്ചരിക്കാറുള്ളവർ കുറവ ല്ല. എങ്കിലും മോഴകളുടെയിടയിൽ ഒറ്റക്കൊമ്പൻ വമ്പൻ എന്നപോലെ സാഡിൽകൊടുമുടി ദിവ്യനായി ഇവിടെ വിരാജിക്കുകയാണു്!

പരാമർശം അർഹിക്കുന്ന അടുത്ത പർവ്വതശൃംഖല ചൗളം ഗയാണു്. അതു് തെക്കെ ആൻഡമാനിലാണ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നതു്. ദ്വീപുകൾ തിരിച്ചു്, കുന്നുകളെക്കുറിച്ചു പറ യേണ്ട ആവശ്യമുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. എങ്കിലും മുഖ്യങ്ങ ളായ ഉന്നതപ്രദേശങ്ങളെപ്പററി അല്പംകൂടി സൂചിപ്പിക്കാം. തെക്കെ ആൻഡമാനിലെ പശ്ചിമപർവ്വതമേഖലയുടെ തുട ച്ച് ഇൻററർവ്യൂദ്വീപിലേക്കു വ്യാപിച്ചുകിടക്കുകയാണു്. ഉയരം ഏററവും കുറഞ്ഞ കുന്നുകൾ ഇവിടെയാണെന്നു പറ യാം. തെക്കെ ദ്വീപിൽത്തന്നെ ഏതാണ്ടു നടുഭാഗത്തും, മദ്ധ്യആൻഡമാനിലെ പശ്ചിമദേശത്തും, തുടന്നു് റേഞ്ചർ ദ്വീപിലും വ്യാപിച്ചുകിടക്കുന്ന പർവ്വതശൃംഖലയെയാണു് മുമ്പു പറഞ്ഞ ചൗളംഗാ എന്നു വിളിക്കുന്നതു്. ഇതിലെ ഉയരംകൂടിയ മലകൾ, ഫോർഡ്സ്മല (1426 അടി) റട്ല ണ്ടുദ്വീപിലും, ചൗളംഗാ (1057 അടി) കാഡൽ (1163 അടി) എന്നിവ തെക്കെ ആൻഡമാനിലും, മറെറാന്നു് (1019 അടി) മദ്ധ്യ ആൻഡമാനിലും ആണു സ്ഥിതിചെ യ്യുന്നതു്. തെക്കെ ആൻഡമാനിൻെറ പൂർവ്വഭാഗത്തു ബാരാ ടാംഗിൽക്കൂടി വടക്കെ ആൻഡമാനിലും തുടന്നുനില്ക്കുന്ന

ഹാരിയട്ടമേഖല ഗണ്യമായ 'ഔന്നത്യത്തോടുകൂടിയ കുന്നുകൾ ഒരുക്കിയിട്ടുള്ള പ്രദേശമാണ്. ഇതിലുള്ള ഹാരിയട്ട് മലയ്ക്ക് 1196 അടിയും, കോയോബിന് 1509 അടിയും, ഹഡ്സൺമലയ്ക്ക് 1109 അടിയും ആണ് ഉയരം.

ഹാരിയട്ടമലയ്ക്ക് ഇവിടത്തെ ചരിത്രവുമായി അടുത്ത ബന്ധമുണ്ടെന്ന സംഗതിയും ഇവിടെ പറയട്ടെ. ഉഷ്ണകാലത്താവളമായി ഇതു മുമ്പ് ഉപയോഗപ്പെടുത്തിവന്നു. ഭരണാധികാരിയായിരുന്ന ചീഫ്കമ്മിഷണരും ഉദ്യോഗസ്ഥവൃന്ദവും വേനൽക്കാലത്തു പ്രവർത്തനകേന്ദ്രം ഇവിടേക്കു നീക്കുകയായിരുന്നു പതിവ്. ഈ സങ്കേതത്തെ ഇതിലേറെ സ്മരിക്കുന്നതു മറെറാരു കാര്യംകൊണ്ടാണ്. ഇവിടം ഒരു മധുവിധുകേന്ദ്രമായിരുന്നു. പഴയ ആളുകൾ പലരും കൗതുകമുള്ള സ്വാനുഭവങ്ങൾ ഇന്നും പറയാറുണ്ട്.* കുന്നിന്റെ താഴ്‌വരയിലെ കടലോരത്തു ഹോപ്പ് ടൗൺ എന്നു പേരുള്ള ഒരു സ്ഥലമുണ്ട്. വള്ളങ്ങൾക്കും ബോട്ടുകൾക്കും ചങ്ങാടങ്ങൾക്കും സൗകര്യമായി അടുക്കുന്നതിന് ഇവിടെ ഒരു ജെട്ടി തീർത്തിരിക്കുന്നു. മലമുകളിലേക്കു പോകുന്നവർ ഇവിടെയാണ് ഇറങ്ങുന്നതു്.

വടക്കെ ആൻഡമാനിൽ ഏററവും ഉന്നതമായ സാഡിൽമലയാണ് ഈ ദ്വീപസമൂഹങ്ങളിലെ ഏററവും ഉന്നതനെന്നു പറഞ്ഞല്ലോ. ജിറോമിക്കു (2247 അടി) എന്ന മലയും ഈ മേഖലയിൽത്തന്നെ. മദ്ധ്യആൻഡമാനിൽ ഇതേ ശൃംഖലയിൽപ്പെടുന്ന മറെറാരു ഉന്നതമായ മല ഡിയനാലോ (1678 അടി) ആണ്.

ആൻഡമാൻ ദ്വീപസമൂഹങ്ങളിലെ ഏററവും വടക്കു സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ദ്വീപ്, ലാൻഡ് ഫാൾ ആണ്. വിസ്തീർണ്ണത്തിൽ താരതമ്യേന ചെറുതുതന്നെ. ബർമ്മയുടെ നെഗ്രയിസ് മുനമ്പിൽ(Cape Negrais)നിന്ന് ഇവിടേക്ക് 120 നാഴിക ദൂരമേയുള്ളു. ലാൻഡ് ഫാൾ മുതൽ സമൂഹത്തിലെ തെക്കെയററത്തുള്ള ലിററിൽ ആൻഡമാൻവരെ

* A Voyage of Discovery—Feature Programme by Mani Balasundaram. September 8, 1966.

ഇരുന്നൂറോളം നാഴിക നീളം വരുന്ന ചാപശൃംഖലയിലാണ ദ്വീപുകളെല്ലാം സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതു്.

കഠിനശിക്ഷകാംക്ക വിധിക്കപ്പെടുന്നവരെ നാടുകടത്തുന്നതിന്നായി നീക്കിവയ്ക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ഒരു നാടായിട്ടാണു്, ബഹുജനങ്ങാം 1945 വരെ അറിഞ്ഞിട്ടുള്ളതു്. മററു വിവരങ്ങളെക്കുറിച്ചു് അധികംപേരും അജ്ഞതയിലാണ്ടിരുന്നു. അധികാരികാംക്കല്ലാതെ മററാക്കും വിവരങ്ങാം സിദ്ധിക്കുന്നതിന്ന വഴിയുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഇതുമൂലം സാധാരണജനങ്ങാംക്ക ഭയവും സംശയവുമാണു് ഈ ദ്വീപുകളെപ്പററി ഉണ്ടായിരുന്നതു്. ഇതു് ഉറപ്പിക്കുവാൻ ആദിവാസികളുടെ ക്രൂരതയെ സംബന്ധിക്കുന്ന കഥകളും ഉതകി. എന്നാലും, പ്രകൃതിസമ്പത്തുകാം—പ്രത്യേകിച്ചു വനവിഭവങ്ങാം—ചൂഷണംചെയ്യുന്നതിന്നും തുറമുഖങ്ങാം നവീനരീതികളിൽ സജ്ജീകരിക്കുന്നതിന്നും പരിപാടികാം മുറയ്ക്കു നടന്നുവന്നു.

സ്വതന്ത്രഭാരതത്തിൻെറ അവിഭാജ്യാംശമായ ഈ പ്രദേശം വിഗണിക്കപ്പെടാവുന്ന സങ്കേതമല്ല. രാജ്യഭദ്രതയുടെ കാര്യങ്ങളിലും പുതിയ ജനപദങ്ങാം ഉയത്തുന്ന പരിപാടികളിലും ഈ ദ്വീപുകാംക്ക പ്രമുഖമായ സ്ഥാനമുണ്ടു്. ബംഗാാം ഉംക്കടൽപ്രദേശത്തിൻെറ പ്രതിരോധസംവിധാനത്തിൽ ഈ ദ്വീപുകാം പരമപ്രാമാണ്യം നേടുന്നതാണു്. ഭാരതത്തിൻെറ തെക്കെ അതിരു കന്യാകുമാരിയല്ല. അതിലും തെക്കു സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ഗ്രേററ് നിക്കോബർ ദ്വീപിലെ പിഗ്മാലിയൻ മുനമ്പാണു്. കാശ്മീരംമുതൽ പിഗ്മാലിയൻ മുനമ്പുവരെ എന്ന ശൈലി നമ്മുടെ പൗരന്മാരിൽ ദൃഢമൂലമാകണം.

ഒരു മഹാരാജ്യത്തിലെ വിവിധദേശങ്ങളിൽ അധിവസിക്കുന്ന ജനങ്ങാം തമ്മിൽ വൈകാരികമായ ദൃഢബന്ധം പരിപാലിക്കുവാൻ മനഃപൂർവ്വമുള്ള പരിശ്രമങ്ങാം നിരന്തരം നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കേണ്ടതാവശ്യമാണു്. ഏകത്വത്തിൻെറ പശ്ചാത്തലം അരക്കിട്ടുറപ്പിക്കുവാൻ അതു കൂടാതെ കഴിയുകയില്ല. സ്നേഹബന്ധങ്ങളുടെ ഉറപ്പു പരസ്പരധാരണകൊണ്ടുവേണം സാക്ഷാത്കരിക്കുവാൻ. സഹാനു

ഭൂതിയിലും സഹകരണത്തിലും സഹിഷ്ണുതയിലും ഉറച്ച സമീപനങ്ങളാലേ ഇതു സാദ്ധ്യമാകൂ. നൂററാണ്ടു നൂററാണ്ടുകളായി ഒററപ്പെട്ടു നിലനിന്നിരുന്ന ഈ സങ്കേതങ്ങൾ ഭാരതവൻകരയോടു കൂടുതൽ അടുപ്പിക്കുവാൻ ഒട്ടും അമാന്തിച്ചുകൂടാ. പുതിയ ജീവിതത്തിൻെറ അരുണോദയം ഇവിടെ സമാഗതമായിക്കഴിഞ്ഞു. നവചൈതന്യത്തിൻെറ സ്പന്ദനങ്ങൾ എല്ലാ മുക്കിലും മൂലയിലും ഉണർന്നുതുടങ്ങി. ജനാധിപത്യജീവിതത്തിൻെറ പ്രകാശകന്ദളങ്ങൾ പഴയ പാരമ്പര്യങ്ങളുടെ ഇരുട്ടുകൾ ഒടുക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ഈ സന്ദർഭത്തിലാണു ധാരണയുടെ പാലങ്ങൾ പണിതീർക്കുന്നതിനുള്ള ഏററവും നല്ല സാഹചര്യങ്ങളുള്ളതു്.

ശാസ്ത്രവിജ്ഞാനവും സാങ്കേതികപുരോഗതിയും സംഭാവനചെയ്യുന്ന നൂതനോപാധികൾ സ്വീകരിച്ചു്, പഴമയുടെ പാതിരാത്രിയിൽനിന്നു പുതുമയുടെ പ്രഭാതത്തിലേക്കു് ഈ ദ്വീപുകളെ പ്രവേശിപ്പിക്കുവാൻ ഇന്നു പല പദ്ധതികളും നടപ്പിലായിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണു്.

കൽക്കത്തയിൽനിന്നു് 1255 കിലോമീറ്ററും മദിരാശിയിൽനിന്നു് 1191 കിലോമീററും അകലെയാണു ദ്വീപസമൂഹങ്ങളുടെ തലസ്ഥാനമായ പോർട്ട് ബ്ളെയർ. വൻകരയിലെ മുഖ്യപട്ടണങ്ങളായ മദിരാശിയും ബോംബെയും ഡൽഹിയും കൽക്കത്തയും തമ്മിൽ ഇതിനെക്കാളേറെ ദൂരമുണ്ടു്. എന്നാൽ അകലെയാണു് അവ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതെന്ന ധാരണ അധികംപേരും വച്ചുപുലർത്തുന്നില്ല. ഇന്നും പോർട്ട് ബ്ളെയർ എങ്ങോ വിദൂരദേശത്താണെന്നാണു് ആളുകളുടെ സങ്കല്പം. ഇതു് അറിവിൻെറ കുറവുകൊണ്ടുണ്ടായിട്ടുള്ള മാനസികപ്രതിഭാസമാണു്. ഈ സ്ഥിതി മാറേണ്ടതും മാറേറണ്ടതും ആണെന്നു് എടുത്തുപറയേണ്ടതായിട്ടില്ല. ധാരണയുടെ പാലം തീർക്കാനുള്ള അതിമോഹത്തിൽനിന്നു് ഉത്ഭവിച്ച സാഹസികത്വമാണു് ഈ പുസ്തകരചനയ്ക്കു പ്രചോദനം നല്കിയതു്. ഈ ഗ്രന്ഥംവഴി ആശയവിനിമയം അല്പമെങ്കിലും സാധിക്കുമെങ്കിൽ അതിൽ കവിഞ്ഞു് ഒരു പ്രതിഫലം ഞാൻ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നില്ല.

2

ചരിത്രം—ഒന്നാംഘട്ടം

ആൻഡമാൻദ്വീപസമൂഹങ്ങളെ സംബന്ധിക്കുന്ന ചരിത്രവിവരങ്ങൾ കൗതുകമുളവാക്കുന്ന വസ്തുതകൾ സംഭാവനചെയ്യുന്നുണ്ടു്. തനി സ്വദേശികളായ ആദിവാസികൾ ഇവിടെ എത്തിയ കാലത്തെക്കുറിച്ചോ അവരുടെ തനതായ പൂർവ്വചരിത്രത്തെക്കുറിച്ചോ ആധികാരികങ്ങളായ കാര്യങ്ങൾ തീരെ ഇല്ല. അധികവും നിഗമനങ്ങളിലാണു നാം നില്ക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നതു്. വൻകരയുമായി ഒട്ടും സമ്പർക്കമില്ലാതെ ദീർഘകാലം കഴിയാനിടവന്നിട്ടുള്ളതിനാൽ ഇവിടത്തുകാർക്കു് ആധുനികങ്ങളായ ആശയങ്ങളോ രീതികളോ സ്വീകരിക്കുവാൻ സാധിച്ചിട്ടില്ല. തങ്ങളുടേതു മാത്രമായ ഒരു ലോകത്തിൽ ഒതുങ്ങി ഒററപ്പെട്ടാണു് അവർ ജീവിച്ചതു്. ഈ ദ്വീപുകളെപ്പററിയുള്ള അറിവു പ്രാചീനകാലംമുതൽ വിദേശികൾക്കുണ്ടായിരുന്നു. എങ്കിലും, ഇവിടത്തെ നാട്ടുകാരുമായി ഏതെങ്കിലും രമ്യമായ സമ്പർക്കമോ സഹവാസമോ ആരും സ്ഥാപിക്കുകയുണ്ടായിട്ടില്ല.

ഈ ദ്വീപസമൂഹങ്ങൾക്കു് 'ആൻഡമാൻ' എന്ന പേർ എങ്ങനെ ഉണ്ടായി എന്നതിനെപ്പററി നിശ്ചിതമായി പറയാൻ വിഷമമുണ്ടു്. പഴയ കാലംമുതൽ ഈ നാമധേയം ഉണ്ടായിരുന്നതാനും. ഭാരതീയ ഇതിഹാസത്തിലെ—രാമായണത്തിലെ—ഹനുമാനുമായി ഇതിനു ബന്ധമുണ്ടെന്നു പറയപ്പെടുന്നു. ഹനുമാൻെറ കൂട്ടർ ഇവിടെയായിരുന്നത്രേ അധിവസിച്ചിരുന്നതു്. അതിനാൽ 'ഹാൻഡുമാൻ' എന്ന പേർ ഇതിനു വീണു. വാനരരോടു രൂപസാദൃശ്യമുള്ളവർ ജീവിക്കുന്ന നാടു് എന്ന അർത്ഥത്തിലാണു് അതു് ഉപയോഗിച്ചിരുന്നതെന്നാണു് അനുമാനം.

എ. ഡി. രണ്ടാംദശകത്തിലെ ക്ലാഡിയസ് ടോളമി (Claudius Ptolemy)യുടെ കുറിപ്പുകളിൽ ഈ പ്രദേശത്തെക്കുറിച്ചുള്ള സൂചന ഉണ്ടെന്നു കരുതാമെന്നാണു ചിലരുടെ പക്ഷം.

അദ്ദേഹത്തിൻെറ 'അഗാത്തോ ഡൈമോനോസ് നെസോസ്' (Agathou Daimonos Nesos) ഈ നാട്ടുകളെപ്പററി സൂചിപ്പിച്ചിരുന്ന കാര്യങ്ങളെ ആസ്പദമാക്കി നടത്തിയിട്ടുള്ള പരാമർശമായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു. ഈ ദ്വീപുകളുടെ സ്ഥാനത്തുള്ള പ്രദേശങ്ങളെപ്പററിയാണ് ഈ പ്രസ്താവന എന്നാണ് അനുമാനം. 'അഗ്മാറേറ' (Agmatae) എന്നും ചില രേഖകളിൽ കാണുന്നുണ്ട്. ഒൻപതാംനൂററാണ്ടിലെ അറബിസഞ്ചാരികരം പറഞ്ഞിട്ടുള്ള വിവരങ്ങളിൽ 'അംഗമാനേൻ' (Angamanain) എന്നാണു കാണുക. മലയൻതീരങ്ങളിലെ ആളുകരം ആദികാലത്ത് 'അംഗമാനിയൻ' എന്നാണു വിളിച്ചിരുന്നതു്. ഈ ദ്വീപുകളെക്കുറിച്ചുള്ള തെന്നു വ്യക്തമായി വിധിക്കാവുന്ന പ്രസ്താവനകരം രാമായണത്തിലോ ഭാരതത്തിലോ ഉണ്ടെന്നു പറയാമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. എങ്കിലും 1951-ലെ കാനേഷുമാരി കണക്കുകളുടെ അനുബന്ധമായി ചേർത്തിരിക്കുന്ന എസ്. കെ. ഗുപ്തയുടെ ലേഖനത്തിൽ, രാമായണത്തിലെ കിരാതരെന്ന ജനങ്ങരം ഇവരായിരിക്കാമെന്ന് അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. 'അംഗമാനിയനോ', 'ഹാൻഡുമാനോ'—ഹനുമാനുമായി അതിനു ബന്ധമുണ്ടെങ്കിലും ഇല്ലെങ്കിലും—ആയിരിക്കാം 'ആൻഡമാൻ' എന്നു പരിണമിച്ചതു്.

പ്രാചീനകാലത്തെ സഞ്ചാരികരം പലരും ഈ ദ്വീപുകളെക്കുറിച്ചു സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഒരു ബൗദ്ധഭിക്ഷുവായിരുന്ന ഇ സിംഗ് (I Sing 672 A. D.) ചില അറബിസഞ്ചാരികരം, മാർക്കോപോളോ (Marco Polo 1286), ഫ്രിയർ ഒഡോറിക്ക് (Friar Odoric 1322), നിക്കോളോ കോർട്ടി (1430) തുടങ്ങിയവരുടെ സഞ്ചാരവിവരണങ്ങരം തുടങ്ങിയവ ഇതിന് ഉപോൽബലകങ്ങളത്രേ. മുകളിൽ പറഞ്ഞ അറബിസഞ്ചാരികരം ഈ ദ്വീപിൽ ഇറങ്ങിയിട്ടുള്ളതായി നല്കിയിരിക്കുന്ന സഞ്ചാരക്കുറിപ്പുകളിലെ പ്രസ്താവനകരം പില്ക്കാലത്ത് പെംബർട്ടൻെറ സഞ്ചാരവിവരണങ്ങളിൽ ചേർത്തിരിക്കുന്നു. ഇവിടത്തെ നിവാസികളെക്കുറിച്ചു വ്യക്തമെങ്കിലും കൂടുതൽ നിറം ചേർത്തിട്ടുള്ള ചിത്രങ്ങളാണ് അവർ രചിച്ചിട്ടുള്ളതു്. കറുത്തനിറവും എഴുന്നുനില്ക്കുന്ന

മുടിയും ക്രൂരത ദ്യോതിപ്പിക്കുന്ന നയനങ്ങളും ആയിരുന്നു ആദിവാസികൾക്കുണ്ടായിരുന്നതു്. നഗ്നരായ അവക്കു മനുഷ്യമാംസത്തിലായിരുന്നത്രേ വലിയ കൊതി. പട്ടിയുടെ തലയുള്ള പ്രാകൃതമനുഷ്യരായിരുന്നു ഇവിടെ അധിവസിച്ചിരുന്നതെന്നും ചില വിവരണങ്ങളിലുണ്ടു്. നിറംപിടിപ്പിച്ച നുണകൾ എന്നുമാത്രമേ ഇവയെപ്പററി പറയാനുള്ളു. കടൽക്കൊള്ളക്കാരുടെ രഹസ്യസങ്കേതങ്ങളായിരുന്നു ഈ ദ്വീപുകളിൽ ചിലതൊക്കെ. അവിടേക്കു് എത്തിനോക്കുവാൻപോലും ആരും ശ്രമിക്കരുതെന്നു കരുതി, ഭീകരങ്ങളായ വിവരണങ്ങൾ പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതിനു തല്പരകക്ഷികൾ മനഃപ്പൂവ്വം താല്പര്യം കാണിച്ചിരിക്കണം. അങ്ങനെയുള്ള കഥകളെ, അപ്പാടെ സഞ്ചാരികൾ സ്വന്തം വൃത്താന്തങ്ങൾക്കു വില കൂട്ടുവാൻ, വിനിയോഗിച്ചതുകൊണ്ടാകാം സാഹസികയാത്രക്കാരുടെ വിവരണങ്ങളിൽ ഇവ സ്ഥാനം പിടിച്ചതു്.*

ഏഴാംനൂറ്റാണ്ടിനുശേഷം ദേശാടനക്കാരുടെയും നാവികരുടെയും പ്രസ്താവനകളിൽ, ഇടതടവില്ലാതെ, തുടർച്ചയായി ഈ ദ്വീപുകളെപ്പറ്റി പരാമർശങ്ങൾ കാണാം! മദ്ധ്യകാലങ്ങളിലെ ഭൂപടങ്ങളിലും ദ്വീപുകൾ രേഖപ്പെടുത്തിക്കാണുന്നു. അറംഗ്സീബ് ഭാരതം വാണിരുന്ന കാലത്തു്, ഈസ്റ്റ് ഇന്ത്യാ കമ്പനിക്കാർ കിഴക്കനേഷ്യയിൽ അധികാരം സ്ഥാപിക്കുന്നതിനു മനഃപ്പൂവ്വം മത്സരിച്ചുതുടങ്ങിയല്ലോ. അപ്പോൾ ഈ മേഖലയെക്കുറിച്ചു കൂടുതൽ വ്യക്തമായ ധാരണകൾ ഉണ്ടാകേണ്ടതു് അവരുടെ ഒരാവശ്യമായിത്തീൻ. എങ്കിലും, ആധുനികരീതിയിലുള്ള വിശ്വാസനീയങ്ങളായ വസ്തുതകൾ ശേഖരിക്കുവാൻ ഗൗരവമേറിയ പരിശ്രമങ്ങളാരംഭിച്ചതു പതിനെട്ടാംനൂററാണ്ടിലാണെന്നു പറയാം.

ഈ പ്രദേശങ്ങളിലെ സമുദ്രത്തിൽ പ്രവത്തിച്ചുപോന്ന കടൽക്കൊള്ളക്കാരുടെ താവളങ്ങൾ നശിപ്പിച്ചു കപ്പലുകൾക്കു സുരക്ഷിതത്വം ഉറപ്പുവരുത്തേണ്ടതു് ഒഴിച്ചുകൂടാനാ

* A History of Our Relations with the Andamanese by M. V. Portman.

വാത്ത ആവശ്യമായി. കപ്പൽച്ചേതങ്ങളിൽ കുടുങ്ങിപ്പോകുന്ന നാവികന്മാർ നീന്തിക്കയറി രക്ഷതേടുമ്പോഠം, ആദിവാസികളിൽനിന്നു നിരന്തരം ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന വിഷമതകഠംക്കു് അന്തംവരുത്തേണ്ടതും ആവശ്യമായിത്തീൎന്നു. ഇവിടെമെല്ലാം സൎവ്വേചെയ്തു് ഒരു സങ്കേതം സ്ഥാപിക്കുന്നതിനായി ഈസ്റ്റ് ഇന്ത്യാ കമ്പനിക്കാർ നടപടികളെടുത്തു.[1] ആൻഡമാൻ ദ്വീപുസമൂഹങ്ങളിൽ ഇത്തരം താവളങ്ങഠംക്കുള്ള സൗകര്യങ്ങഠം കണ്ടെത്തുവാൻ കോൺവാലീസ് പ്രഭു രണ്ടു് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ 1788-ൽ നിയോഗിച്ചു. ക്യാപ്റ്ററൻ ആൎച്ചിബാഠംഡ് ബ്ളെയറും (Captain Achibald Blair) കേണൽ കോഠംബ്രൂക്കും (Col. Colebroke) ആണു് അന്നു നിയുക്തരായവർ. ബ്ളെയർ, ഈസ്റ്റ് ഇന്ത്യാക്കമ്പെനിയുടെ സമുദ്രപഠനവിദഗ്ധനും, കോഠംബ്രൂക്ക്, അന്നത്തെ സൎവ്വേയർ ജനറാളുമായിരുന്നു. ഇവരുടെ പര്യടനം 1789-ൽ അവസാനിച്ചു. അക്കൊല്ലം ജൂണിൽ ബ്ളെയറിൻെറ റിപ്പോർട്ടു തയ്യാറായി. സ്വന്തം നിരീക്ഷണങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച വിശദവിവരങ്ങളും അവയ്ക്കു് ആധാരമായി പടങ്ങളും സ്ഥലങ്ങളുടെ സ്ഥാനം രേഖപ്പെടുത്തിയ സൎവ്വേപടങ്ങളും റിപ്പോർട്ടിലുണ്ടായിരുന്നു.[2] നാട്ടുകാരെക്കുറിച്ചു ബ്ളെയറിൻെറ വിശദീകരണങ്ങളിൽ അനുകൂലമായ അഭിപ്രായങ്ങളാണു് അടങ്ങിയിരുന്നതു്. അതിനെ ആസ്പദമാക്കി ഈ പ്രദേശത്തു ചില താവളങ്ങഠം സ്ഥാപിക്കുന്നതിനുള്ള തീരുമാനമായി. തൽഫലമായി ആദ്യത്തെ സങ്കേതം കോൺവാലീസ് തുറമുഖം (Port Cornwallis) എന്ന പേരിൽ തെക്കെ ആൻഡമാൻ ദ്വീപിൽ 1789-ൽ സംസ്ഥാപിതമായി.

കോഠംബ്രൂക്കിൻെറ റിപ്പോർട്ടു് 1795-ൽ ആണു് പ്രസിദ്ധീകൃതമായതു്. അത്യധികം ആധികാരികങ്ങളായ വസ്തുതകഠം അതിൽ അവതരിപ്പിച്ചിരുന്നു. എങ്കിലും, റിപ്പോർട്ടു് പൊതുജനങ്ങഠംക്കു ലഭിക്കുന്നതിനു സൗകര്യമായില്ല. ചിത്രകാരൻകൂടിയായിരുന്ന കോഠംബ്രൂക്ക് സ്വയം രചിച്ച നിരവധി വൎണ്ണചിത്രങ്ങഠം ഇതിൽ ചേൎത്തിരുന്നു.

1 See: Indian Survey Department, 1883—86.

2 Indian Antiquary—Vol. xxviii—onwards.

ഇതു് ഈ വിവരണങ്ങളുടെ മാററുകൂട്ടിയെന്നു പറയേണ്ടതായിട്ടില്ല.

ക്യാപ്ററൻ ബ്ളെയർ 1789 സെപ്റ്റംബർ 28–ാം തീയതിയാണു മാക്ക്ദ്വീപിൽ—ഇന്നു് അതിൻെറ പേർ ചാത്തംദ്വീപ് എന്നാണ്—എത്തിയതു്. ആറുമാസത്തേക്കു് ആവശ്യമായ സാധനസാമഗ്രികൾ സംഭരിച്ചു്, പരിവാരത്തോടുകൂടിയാണ് അദ്ദേഹം എത്തിയതു്. ദ്വീപിൻെറ കിഴക്കേമൂലയ്ക്കു പീരങ്കികൾ ഉറപ്പിക്കുകയാണ് അവർ ആദ്യമായി ചെയ്ത പ്രവൎത്തനം. തുടൎന്നു് ആവശ്യംവരുന്ന പച്ചക്കറികളും മററും ചെറിയ തോതിൽ കൃഷിചെയ്യുവാൻ നിലമൊരുക്കി. ശുദ്ധജലസംഭരണത്തിനുള്ള പണിയും പൂൎത്തിയാക്കി. ആദിവാസികളിൽനിന്നു് അനുകൂലമായ മനോഭാവമായിരുന്നില്ല അന്നുണ്ടായതു്. ഒരവസരത്തിൽ സംഘംചേൎന്നു് അവർ താവളം ആക്രമിക്കുകയുണ്ടായി

അക്കൊല്ലം ഡിസംബർ 19–ാംതീയതി പെർസിവറൻസ് (Perseverance), ഏറിയൽ (Ariel) എന്നീ കപ്പലുകളുമായി കോമ്മഡോർ കോൺവാലീസ് ഈ സങ്കേതം സന്ദൎശിച്ചു. കോൺവാലീസ്പ്രഭുവിൻെറ സഹോദരനായിരുന്ന കോമ്മഡോർ കോൺവാലീസ്, ഈസ്റ്റ് ഇൻഡീസിലെ ഇംഗ്ലീഷ് നാവികപ്പടയുടെ തലവനായിരുന്നു. ഈ താവളത്തിലെ സ്ഥിതിഗതികളിൽ ഇദ്ദേഹത്തിനു സംതൃപ്തി തോന്നിയതായി രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടു്. തുറമുഖത്തിനു് അത്യന്തം പററിയ സ്ഥലമാണിതെന്നായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിൻെറ അഭിപ്രായം. പണികളുടെ പുരോഗതി ഉത്തേജിപ്പിക്കുവാൻ കല്ക്കത്തയിൽനിന്നു് കൂടുതൽ ജോലിക്കാരെ കൊണ്ടുവരുവാൻ വ്യവസ്ഥയുണ്ടായി. താവളം പരിപാടിയനുസരിച്ചു് അഭിവൃദ്ധിപ്പെട്ടുവന്നെങ്കിലും ആദിവാസികളുടെ എതിപ്പ് രൂക്ഷമാകുകയാണുണ്ടായതു്. അവിടെ താമസത്തിനെത്തിയ നാലു മുക്കുവരെ ഒരു സായാഹ്നത്തിൽ കാണാതായി. മൂന്നുദിവസത്തിനുശേഷം അവരിൽ രണ്ടുപേരുടെ മൃതദേഹങ്ങൾ ധാരാളം മുറിവുകളോടുകൂടി കണ്ടുകിട്ടി. രക്ഷാപ്രവൎത്തനങ്ങളുടെ ശക്തി കൂട്ടുന്നതിനു് ഈ സംഭവം വഴിയുണ്ടാക്കിയെന്നു പറയാം.

കോൺവാലീസ്ത്തുറമുഖത്തിൻെറ ഉത്തരവാദിത്വം ലെഫ്റ്റനൻറ് വേൽസിൻെറ (Lieutenant Wales) ചുമതലയിലാക്കി, ബ്ളെയർ ആൻഡമാൻസിൻെറ കിഴക്കേത്തീരം സർവ്വേ ചെയ്യുന്ന പണിതുടങ്ങി. പൂർവ്വതീരത്തുള്ള ഒരു സങ്കേതം ഗവർണ്ണർജനറലിൻെറ സത്വരശ്രദ്ധ അർഹിക്കുന്നുണ്ടെന്ന് 1790 ഏപ്രിൽ 13-ാംതീയതി ബ്ളെയർ എഴുതി. നവംബറിൽ കോമ്മഡോർ കോൺവാലീസ് അവിടം സന്ദർശിച്ചു. കൂടുതൽ വസ്തുതകൾ സമാഹരിക്കുവാൻ കോമ്മഡോർ ആവശ്യപ്പെട്ടതനുസരിച്ച് അവ ശേഖരിക്കുകയുണ്ടായി. പിന്നെ റിപ്പോർട്ടു കിട്ടിയപ്പോൾ, അന്നത്തെ കോൺവാലീസ്ത്തുറമുഖത്തെക്കാൾ വടക്കുകിഴക്കുള്ള ഈ സങ്കേതമായിരിക്കും മെച്ചമെന്ന് ഗവർണ്ണർ ജനറലിനോടു കോമ്മഡോർ ശുപാർശചെയ്തു. നാവികസൈന്യവിന്യാസത്തിനും മററും കൂടുതലായി തന്ത്രപ്രാധാന്യമുള്ള ഈ സങ്കേതമാണ് ഉതകുന്നതെന്നായിരുന്നു ശുപാർശ.

മാക്ക്ദ്വീപിലെ (ചാത്തംദ്വീപിലെ) പണികൾ ഇടതടവില്ലാതെ പുരോഗമിച്ചുവന്നു. അവിടെ ആണ്ടിൽ മൂന്നുതവണ കപ്പലുകൾ സന്ദർശിച്ചുതുടങ്ങി. ഈ പ്രദേശത്തെ വനങ്ങളിൽനിന്നു വെട്ടിയിറക്കിയ തടികളുടെ മാതൃകകൾ കല്ക്കത്തയിൽ എത്തിച്ചു. 1790 ആഗസ്റ്റിൽ ഇവിടെ 119 വേലക്കാരാണുണ്ടായിരുന്നത്. അവരുടെ ആരോഗ്യനില തികച്ചും തൃപ്തികരമായിരുന്നു. 1791 ഫെബ്രുവരിയിൽ കപ്പൽപ്പാലം (Wharf) പൂർത്തിയായി. ബംഗാൾ ഉൾക്കടലിൽ പ്രവർത്തിച്ചുവന്നിരുന്ന കപ്പലുകൾ ഇവിടെ നങ്കൂരമടിക്കുന്നതു സാധാരണമായി. ജോലിക്കാർക്ക് തങ്ങളുടെ കുടുംബാംഗങ്ങളെ കൊണ്ടുവരുന്നതിനുള്ള അനുമതി കൊടുക്കേണ്ടതാണെന്ന് ബ്ളെയർ ശുപാർശചെയ്തു. ഇങ്ങനെ അഭിവൃദ്ധി പ്രാപിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന കാലത്ത് കോമ്മഡോർ കോൺവാലീസിൻെറ വിദഗ്ദ്ധനിർദ്ദേശമനുസരിച്ച് ഈ സങ്കേതം വടക്കോട്ടു നീക്കുന്നതിനുള്ള ഉത്തരവായി. ഒക്ടോബർ 16-ാംതീയതിയാണ് തീരുമാനം ബ്ളെയർ അറിഞ്ഞത്. പുതിയ സങ്കേതത്തിലേക്കു മാറേണ്ട പരിപാടിയെന്തായിരിക്കണമെന്നുള്ള ഔദ്യോഗികമായ ഉത്ത

രവു് നവംബർ 5–ാംതീയതി ഗവൺമ്മർജനറൽ ഒപ്പുവച്ചു. അവിടെ ഒരു നാവികപ്പടക്കോപ്പുശാല സ്ഥാപിക്കുകയെന്നായിരുന്നു ആദ്യത്തെ നടപടി. അതിനുവേണ്ട കെട്ടിടങ്ങളും മററും നിർമ്മിക്കുവാൻ ക്യാപ്ററൻ അലക്സാണ്ടർ കൈഡു് (Captain Alexander Kyd) നിയമിതനായി. കൈഡു് ചാർജ്ജെടുക്കുന്നതുവരെ ബ്ളെയർ അവിടെ ഉത്തരവാദിത്വത്തിലിരിക്കണമെന്നും നിർദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടു. പഴയ സങ്കേതത്തിൻെറ പേരുതന്നെ പുതിയതിനും ഇടണമെന്നും, ബ്ളെയർ അതിൻെറ അടിസ്ഥാനം സ്ഥാപിക്കണമെന്നുമായിരുന്നു വ്യവസ്ഥകൾ.

തെക്കെ ആൻഡമാനിലെ ആദ്യത്തെ സങ്കേതം 'പഴയ തുറമുഖം' (Old Harbour) എന്നാണു് അന്നുമുതൽ അറിയാൻ തുടങ്ങിയതു്. എന്നാൽ വടക്കെ ആൻഡമാനിൽ ആരംഭിച്ച കേന്ദ്രം ക്രമേണ അസ്വീകാര്യമായിത്തീരാൻ തുടങ്ങി. 1794–ൽ ഗവൺമ്മർജനറലിൻെറ കൗൺസിൽ, കോൺവാലീസ് തുറമുഖത്തിലെ സാഹചര്യങ്ങൾ ആരോഗ്യത്തിനു തീരെ അനുകൂലമല്ലെന്നും, കാടുകൾ വെട്ടിയഴിക്കുമ്പോൾ മെച്ചപ്പെട്ടേക്കുമെന്നും അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. അഞ്ചു് യൂറോപ്യൻകുററവാളികളെ ഈ സങ്കേതത്തിലേക്കു് അയയ്ക്കുന്നതിനു് അഭിപ്രായമുണ്ടായി. എന്നാൽ അവരെ അവിടെ സ്വീകരിക്കുന്നതിനു പററിയ സാഹചര്യമല്ലെന്ന കാരണത്താൽ അതു നടന്നില്ല. 1794 നവംബർ 22–ാംതീയതി ബംഗാളിൽനിന്നു കൂട്ടതലായി അൻപതു കുററവാളികളെ വേലചെയ്യാൻവേണ്ടി ഇവിടേക്കു് അയച്ചു. അടുത്ത വർഷകാലത്തു് അവരെല്ലാം മൃതരായി. ഇവിടെ സേവനത്തിലിരുന്ന റെയ്സ്റ്റിച്ച് എന്ന ശസ്ത്രക്രിയാവിദഗ്ദ്ധൻെറ മരണവും ലെഫ്ററനൻറ് റാംസേയുടെ അധഃപതിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ആരോഗ്യവും കണക്കിലെടുത്തു് ഈ സങ്കേതം ഉപേക്ഷിക്കുന്നതിനു് 1796–ൽ തീരുമാനിച്ചു, ഈ കാലത്തു് 270 കുററവാളികളും 550 സ്വതന്ത്രരും ആയിരുന്നു ഇവിടത്തെ ജനങ്ങൾ. ജോലിചെയ്യാൻ കൊണ്ടുവന്നിരുന്ന കുററവാളികളെ പ്രിൻസ് ഓഫ് വേൽസ് ദ്വീപിലേക്കും

സ്വാതന്ത്ര്യരെ ബംഗാളിലേക്കും അയയ്ക്കുവാനാണ് ഏർപ്പാട് ചെയ്തത്.

ദ്വീപുകളിലെ മുഖ്യസങ്കേതം പിന്നെ പഴയ തുറമുഖത്തിൽത്തന്നെയായെന്നു പറയാം. എന്നാൽ ഈ കേന്ദ്രത്തിന്റെ പേർ, ബ്ളെയറിന്റെ സ്മരണയെ ലാക്കാക്കി പോർട്ട് ബ്ളെയർ എന്നായിത്തീരുകയുണ്ടായി.

ഇനിയുള്ള അരന്നൂറ്റാണ്ടുകാലത്തെ വിശദമായ വിവരങ്ങൾ സിദ്ധിക്കുന്നില്ല. 1824–ൽ ബർമ്മായുദ്ധത്തിൽ പങ്കെടുക്കാനുള്ള സൈന്യത്തെ വഹിച്ചുകൊണ്ട് ആർച്ചിബാൾഡ് ക്യാംബലിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ ഒരു കപ്പൽവ്യൂഹം കോൺവാലീസ് തുറമുഖത്ത് അടുത്തതായിട്ടറിവുണ്ട്. പിന്നീടുള്ള പരാമർശം 1839–നെപ്പറ്റിയാണ്. ഈ ദേശത്ത് സ്വർണ്ണം ധാരാളമുണ്ടെന്നു പ്രചരിച്ചിരുന്ന കഥകളുടെ പൊരുൾ പരിശോധിക്കാൻ ഒരു ശ്രമം അന്നു നടന്നു. ഇന്ത്യാഗവണ്മെന്റിന്റെ സേവനത്തിലിരുന്ന റഷ്യക്കാരനായ ഡാക്ടർ ഹെൽഫർ (Dr. Helfer) ഇതിനായി കോൺവാലീസ് തുറമുഖത്തിനു വടക്ക് ഒരു സ്ഥലത്ത് സ്വർണ്ണനിക്ഷേപസാദ്ധ്യത ആരാഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കവേ ആദിവാസികളുടെ അമ്പിന് ഇരയായി. 1844–ൽ ബ്രിട്ടൻ (Briton), റണ്ണിമേട് (Runnymede) എന്ന കപ്പലുകൾ പട്ടാളക്കാരെ വഹിച്ചുകൊണ്ട് യാത്രചെയ്യുമ്പോൾ കൊടുങ്കാറ്റിൽപ്പെട്ടു. അതിൽനിന്നു രക്ഷപെട്ടവർ കരയിലെത്തിയപ്പോൾ ആദിവാസികളിൽനിന്ന് അത്യന്തം പ്രതികൂലമായ അനുഭവങ്ങൾക്കു വിധേയരായിത്തീർന്നു.

അപകടകാരികളായ കുറ്റവാളികൾക്ക് ഒരു താവളമാക്കിത്തീർക്കാവുന്ന ഒരു സങ്കേതം സ്ഥാപിക്കാനായി സ്ഥലം ശുപാർശചെയ്യുവാൻ ഒരു പര്യടനസംഘം നിയുക്തരായി. ഫ്രെഡ്രിക്ക് ടി. മോവട്ടിന്റെ (F. J. Mouat) നേതൃത്വത്തിലായിരുന്നു 1857-ൽ ഇതുണ്ടായത്. ഇതിനുവേണ്ടി പ്ലേഫെയർ (Dr. George Playfair), ഹീത്കോട്ട് (J. A. Heathcote) എന്നിവരോടൊത്ത് 1857 നവംബർ 23–ാംതീയതി സെമിറാമിസ് (Semiramis) എന്ന കപ്പലിൽ അദ്ദേഹം യാത്രതിരിച്ചു. ഭാരതത്തിൽ ഇംഗ്ലീഷുകാ

ന്ടെ പരമാധികാരത്തെ ആകെ പിടിച്ചുകുലുക്കിയ ഒന്നാമത്തെ സ്വാതന്ത്ര്യസമരം ഉഗ്രമായി ആരംഭിച്ചുകഴിഞ്ഞിരുന്നു. വിദേശമേധാവികളുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ അപകടമുണ്ടാക്കുന്ന ആളുകളുടെ എണ്ണം പെരുകി. ഇവരെ ശിക്ഷിച്ച് കഠിനമായ പണികൾ ചെയ്യിക്കുവാൻ പററിയ സങ്കേതം പോർട്ട്ബ്ലെയർ ആയിരിക്കുമെന്ന മോവട്ടിന്റെ ശുപാശ് അംഗീകരിച്ച്, ഇവിടെ കുററവാളികളുടെ സങ്കേതം 1858–ൽ സ്ഥാപിതമായി.

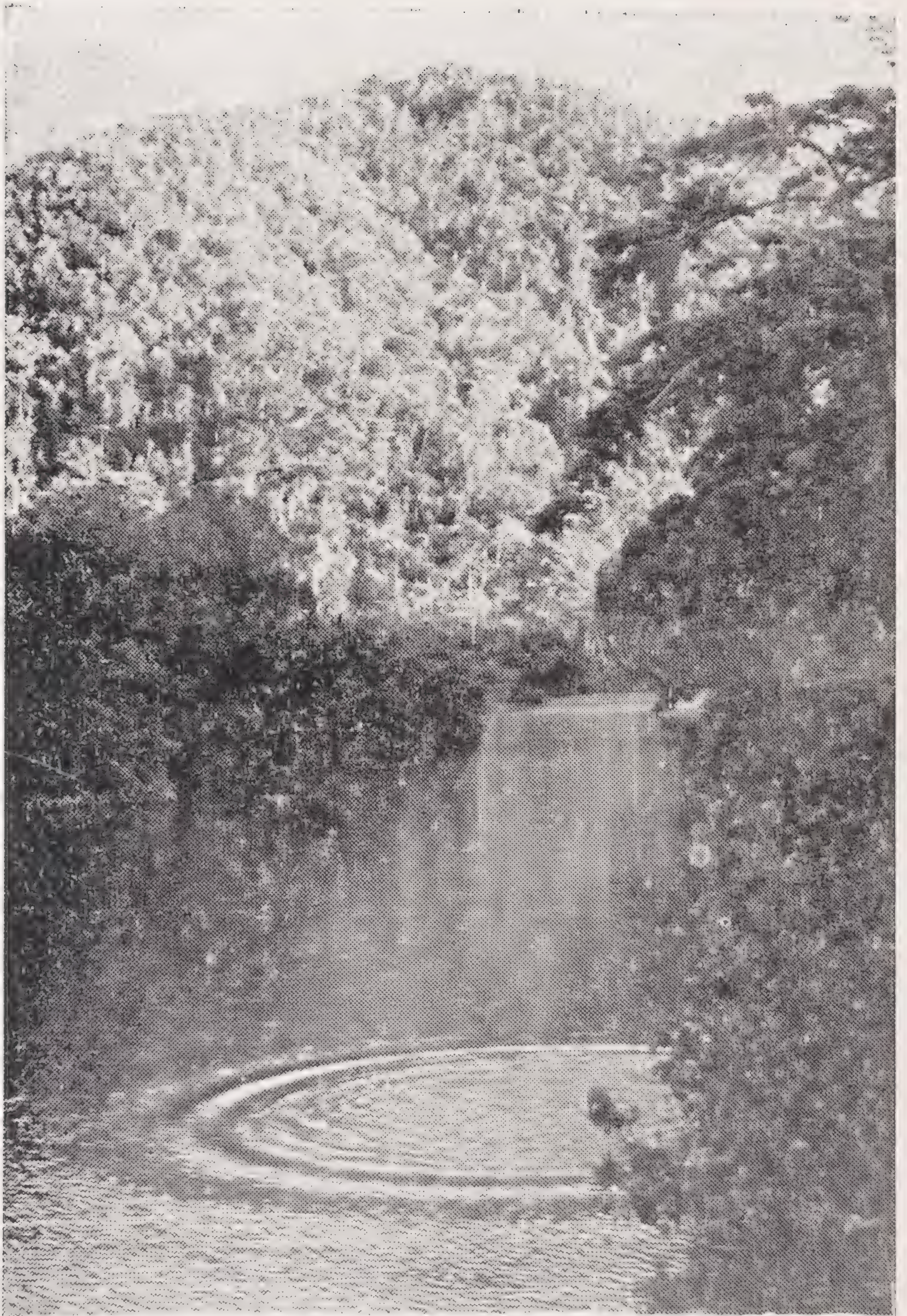
3

ചരിത്രം—രണ്ടാംഘട്ടം

ആൻഡമാൻദ്വീപുകളുടെ ചരിത്രത്തിൻെറ രണ്ടാംഘട്ടം 1858—ൽ കുററവാളികൾക്കുള്ള താവളം സ്ഥാപിതമായതോടുകൂടി ആരംഭിക്കുന്നു. ഈ സങ്കേതം തുടങ്ങിയതു ജെനറൽ മാൻ ആണ്. ഇതിനു മുമ്പും കുററവാളികളെ കൊണ്ടുവന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അങ്ങനെ ചെയ്തിരുന്നതു് ഇവിടത്തെ പരിപാടികളുടെ വിജയത്തിനു വേണ്ട മനുഷ്യാദ്ധ്വാനം ആദായകരമായി സിദ്ധിക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയാണ്. ബെൻകൂളെൻ (Bencoolen), പെനാംഗ് (Penang), മലാക്കാ (Malacca), സിംഗപ്പൂർ (Singapore), മോൾമീൻ (Moulmein) തുടങ്ങിയ സങ്കേതങ്ങളിലും ഇങ്ങനെ പണിയെടുപ്പിക്കുവാൻ കുററവാളികളെ കൊണ്ടുപോയിട്ടുണ്ട്. പരിചയസമ്പന്നനായ ഒരു ഇൻഡ്യൻ ജയിൽസൂപ്രണ്ടായിരുന്ന ഡാ. പി. ജെ. വാൽക്കറിൻെറ അധീനത്തിൽ 1858 മാച്ചിൽ നാലു യൂറോപ്യൻ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും 773 കുററവാളികളും പോർട്ടബ്ളെയറിൽ എത്തി. ഇവരിൽ 292 പേരോളം തടങ്കൽപാളയത്തിൽനിന്നു രക്ഷപ്പെടുകയോ മരിക്കുകയോ വധിക്കപ്പെടുകയോ ഉണ്ടായി. കഠിനമായ രക്ഷാനടപടികൾ എടുത്തിരുന്നെങ്കിലും തടവുപുള്ളികൾ ഇവിടെനിന്നു ധാരാളം രക്ഷപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ഇവരിലധികവും ആദിവാസികളുടെ ആയുധങ്ങൾക്ക് ഇരയാകുകയാണു ചെയ്തിട്ടുള്ളതു്. ബ്രിട്ടീഷുകാരുടെ തലവേദന, ആദിവാസികളുടെ ആക്രമണങ്ങൾകൊണ്ട്, നിരന്തരം വദ്ധിച്ചുവന്നു. എന്നാൽ ഇവരുടെ സുസംഘടിതമായ പ്രവത്തനങ്ങൾ 1859 മേയ് 14—ാംതീയതി അബർഡീനിൽവച്ചു നടന്ന യുദ്ധത്തോടുകൂടി അവസാനിച്ചെന്നു പറയാം. അന്ന്, യുദ്ധത്തിൽ വിദേശികൾക്കു വിജയം കൈവന്നതു്, തടവിൽനിന്നു രക്ഷപ്രാപിച്ചു് ആദിവാസികളോടുകൂടി ജീവിച്ചുവന്ന ഒരു ദൂധ്നാഥ് തിവാരി, ആദിവാസിക

കടലോരത്തുനിന്നുള്ള ഒരു വീക്ഷണം. പ്രകൃതിഭംഗി ആസ്വദിക്കാൻ വേണ്ടുവോളം വിഭവങ്ങൾ ഇവിടെയുണ്ട്.

പഞ്ചവടിക്കുന്ന്—ബോട്ടിൽ നിന്നു കാണുമ്പോൾ. നിശ്ചലതടാകത്തിലെ ഓളങ്ങൾ ഒരുക്കുന്ന കലാശില്പങ്ങൾ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കുക.

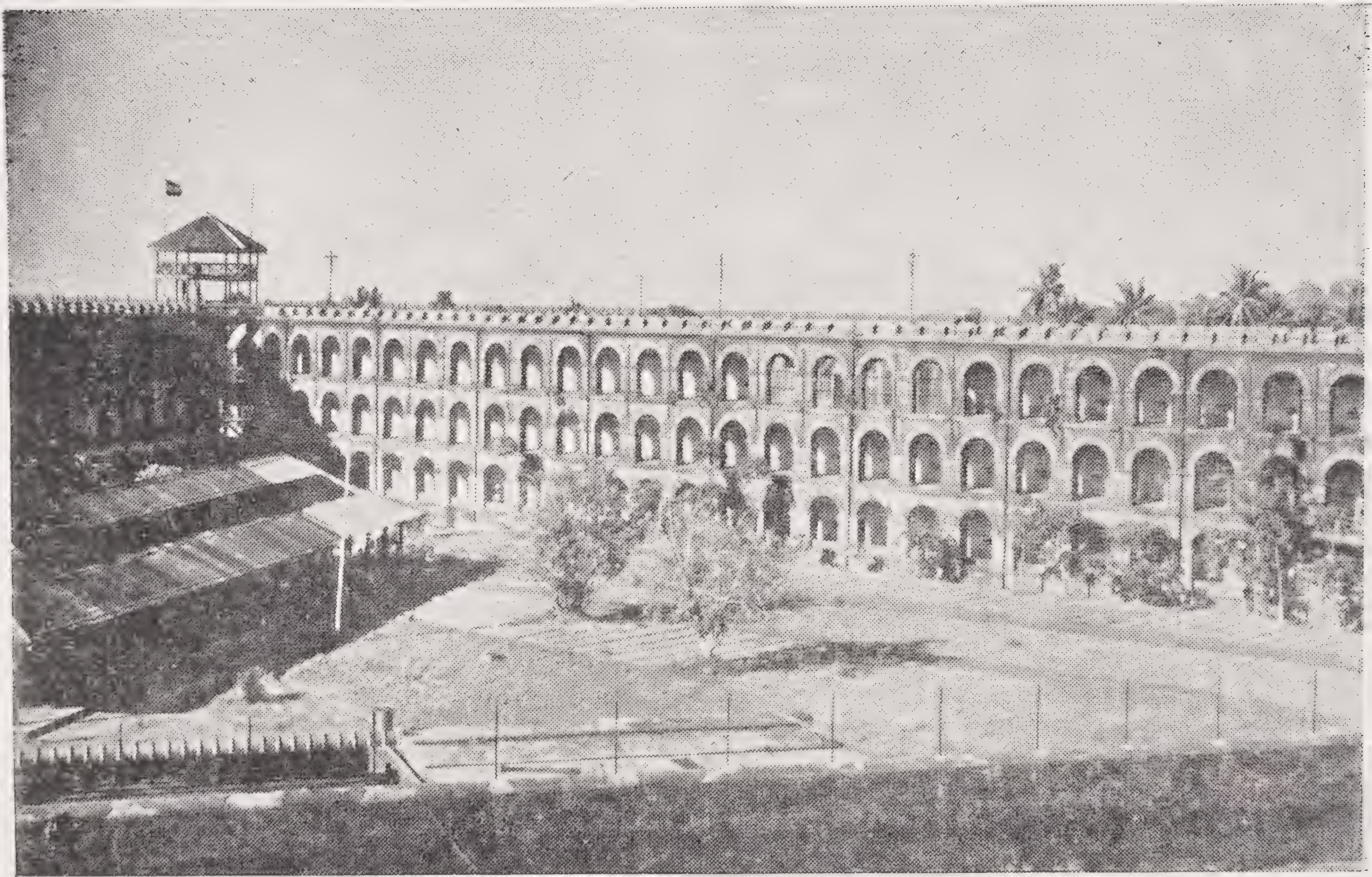
പഞ്ചവടിയിലെ കടലോരം. വിനോദസഞ്ചാരികൾക്ക വിരുന്നു് ഒരുക്കി വിരാജിക്കുന്ന ഒരു സങ്കേതം

കോർബിൻസ്കോവ്—പോർട്ട് ബ്ളെയറിനു സമീപമുള്ള ഒരു സ്നാനഘട്ടം. തിരുവനന്തപുരത്തെ കോവളം പോലെ മനോഹരമാണ് ഇവിടം.

ചാത്തം ദ്വീപ്—ഇന്നു്. ഹാഡ്ഡോയിൽനിന്നു കാണുന്ന കാഴ്ച.

കുപ്രസിദ്ധമായ സെല്ലുലാർ ജയിൽ. ഒരു നിര മാത്രമേ ചിത്രത്തിൽ കാണുന്നുള്ളു. ഇത്തരം നാലു നിരകരം ഇന്നു് അവശേഷിക്കുന്നു.

അബർഡീൻ ജെട്ടി. അകലെ കാണുന്നതു് റോസ് ദ്വീപിന്റെ ഒരു ഭാഗമാണു്.

ബാററൻ ദ്വീപ്—കപ്പൽത്തട്ടിൽ നില്ക്കുമ്പോൾ കാണുന്ന കാഴ്ച.
[illegible] 165 കൊല്ലമായി നിദ്രയിലാണ്.

ളുടെ ആക്രമണസന്നാഹത്തെപ്പററി ഭരണാധികാരികഠംക്ക മുന്നറിയിപ്പു കൊടുത്തതുകൊണ്ടു് ആയിരുന്നു. ഭാരതചരിത്രത്തിലെ വിധിനിർണ്ണായകങ്ങളായ പ്രതിസന്ധിഘട്ടങ്ങളിൽ നടന്നിട്ടുള്ളതുപോലെ, ഇവിടെയും ഒററുകൊടുപ്പുകാരൻ വിദേശികഠംക്ക വഴി തുറന്നുകൊടുത്തു. ഇതിൻെറ നന്ദിയായി അധികാരികഠം അയാളെ പിന്നീടു മോചിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

ആൻഡമാനിലെ ദണ്ഡനീതിക്രമം (Penal System) അവിടത്തെ പ്രത്യേക പരിതഃസ്ഥിതിയിൽ തനതായി പരിണമിച്ച ഒന്നാണെന്നു പറയാം. ഇൻഡ്യയിൽ സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന വ്യവസ്ഥകളിൽനിന്നു സ്വതന്ത്രമായിട്ടാണു് ഇതു സംഭവിച്ചതും. അതും സർ സ്റ്റാംഫോർഡ് റാഫിൾസ് (Sir Stamford Raffles) ആരംഭിച്ചശേഷം ഒരു നൂററാണ്ടോളം സ്വതന്ത്രമായി, തനതായ രൂപത്തിൽത്തന്നെ, വളരുകയുണ്ടായെന്നു പറയാം. ശിക്ഷയനുസരിച്ചു തടവുപുള്ളികളെ തരംതിരിക്കുന്ന രീതി, അവരെ നിയന്ത്രിക്കുന്നതിനു വേണ്ടി നിയമിതരാവുന്നവരുടെ തിരഞ്ഞെടുപ്പു്, പുള്ളികളുടെ വേഷവിധാനം, അവരെ വേലയ്ക്കു വിടുന്ന വിധം, അവരുടെ അവകാശങ്ങഠം തുടങ്ങിയ കാര്യങ്ങളിൽ ആദ്യത്തേതിൽനിന്നു വലിയ വ്യത്യാസങ്ങളൊന്നും ദീർഘമായ കാലയളവിൽ സംഭവിക്കുകയുണ്ടായിട്ടില്ല.

ആൻഡമാൻസിലെ ആദ്യത്തെ സൂപ്രണ്ടായിരുന്നതു ക്യാപ്റ്റൻ ഹെൻട്രി മാൻ (Captain Henry Man) ആയിരുന്നു. സ്ട്രെയിററ് സെററിൽമെൻററിൽ നിലവിലിരുന്ന ദണ്ഡനീതിക്രമങ്ങളെ പൊതുവായി ഇവിടെയും പ്രയോഗിക്കുന്നതിനു് ഇൻഡ്യാഗവൺമെൻറ് അയാളെ അധികാരപ്പെടുത്തി. വിപ്ലവകാരികളെ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നതിനായി 1857-ൽ പാസ്സാക്കിയിരുന്ന രണ്ടു് ആക്ടുകഠം* ആണു് അതിൻെറ അടിസ്ഥാനം. ക്യാപ്റ്റൻ മാനിൻെറ കാലാവധി കഴിഞ്ഞു സൂപ്രണ്ടായതു ഡാ. പി. ജെ. വാൽക്കർ ആയിരുന്നു. ഇൻഡ്യാഗവൺമെൻറ് പിന്നീടു് അംഗീകരിച്ച ചില ചട്ടങ്ങഠം ഇയ്യാളാണു് എഴുതിയുണ്ടാക്കി

* Mutineers Acts xiv & xvii of 1857 (Since repealed)

യത്. ഇതിനുശേഷം പോർട്ട്ബ്ളെയർ ആൻഡമാൻസ് ആക്ട് 1861–ൽ പ്രാബല്യത്തിൽ വന്നു. ചട്ടങ്ങളിൽ ചില പരിഷ്കാരങ്ങൾ, 1863–ൽ നേപ്പിയർപ്രഭു ഇവിടെ നടത്തിയ സന്ദർശനത്തിലെ ശുപാർശകളനുസരിച്ച്, ഉണ്ടായി. 1868–ൽ ഹെൻട്രിമാനിനെ വീണ്ടും സൂപ്രണ്ടായി സ്ഥിരമായി നിയമിച്ചു. ഇയ്യാൾ ചട്ടങ്ങളിൽ കൂടുതൽ വ്യത്യാസങ്ങൾ വരുത്തി. ഔപചാരികമായി ഒരു റഗുലേഷന്റെ നക്കൽ തയ്യാറാക്കി, ഇവിടത്തെ ചീഫ്കമ്മിഷണർ ആയിരുന്ന സർ ഡൊനാൾഡ് സ്റ്റീവർട്ട്, സ്കാർലററ് ക്യാംബൽ, സർ ഹെൻട്രി നോർമൻ എന്നിവർ ചർച്ചചെയ്ത്, അവസാനരൂപംവരുത്തി. ഇതാണ് ആൻഡമാൻ നിക്കോബർ റഗുലേഷനായി 1874–ൽ പ്രഖ്യാപിതമായത്. 1876–ൽ ഒരു പുതിയ റഗുലേഷൻ പാസാക്കിയെങ്കിലും ഇതിനുമുമ്പുണ്ടായിരുന്ന അനുബന്ധച്ചട്ടങ്ങൾ തന്നെ തുടന്നു. ഈ നിയമങ്ങളും ഉപനിയമങ്ങളും ആണ് അല്പം ചില ഭേദഗതികളോടുകൂടി ഇവിടത്തെ തടങ്കൽസങ്കേതത്തിലെ നടപടിക്രമങ്ങളെ നിയന്ത്രിച്ചിട്ടുള്ളത്.

തടവുപുള്ളികളെ ഫലപ്രദമായി നിർമ്മാണപദ്ധതികളിൽ പണിയെടുപ്പിച്ച് അവക്കു കഴിയുന്നത്ര സ്വാശ്രയശേഷിയുണ്ടാക്കുകയെന്നതായിരുന്നു ഇവയുടെ മുഖ്യലക്ഷ്യമെന്നു പറയപ്പെടുന്നു. പണിക്കാരുടെ മേൽനോട്ടം തടങ്കൽപുള്ളികളിൽനിന്നു തിരഞ്ഞെടുത്തവരാണു നടത്തിയിരുന്നത്. ഒരു കാലഘട്ടത്തിനുശേഷം പുള്ളികൾക്കു വിവാഹംചെയ്തു കുടുംബമുറപ്പിച്ചു ജീവിതം നയിക്കുവാൻ അനുമതി നല്കും.

പോർട്ട്ബ്ളെയറിലേക്കു് അയച്ചിരുന്ന കുററവാളികളിൽ ഏററിയപങ്കും മരണശിക്ഷയിൽനിന്നു് ഇളവുലഭിച്ച കൊലപ്പുള്ളികളോ അതുപോലെ ഹീനങ്ങളായ മററു കുററങ്ങൾ തുടരെ ചെയ്യുന്നവരോ ആയിരുന്നു. ജീവപര്യന്തം തടവോ, ദീർഘകാലത്തടവോ ശിക്ഷ കിട്ടിയിട്ടുള്ളവരായിരുന്നു കൂടുതൽ. പ്രത്യേക സാഹചര്യങ്ങളിലല്ലാതെ പതിനെട്ടു വയസ്സിനു താഴെയും നാല്പതു വയസ്സിനു മേലെയും പ്രായമുള്ളവരെ ഇവിടെ കൊണ്ടുവരുവാൻ പാടില്ലെ

ന്നായിരുന്ന വ്യവസ്ഥ. കഠിനങ്ങളായ വേലകൾക്കു കരുത്തും ആരോഗ്യവുമുണ്ടെന്ന ചികിത്സാവിദഗ്ദ്ധന്മാർ നല്കിയ സർട്ടിഫിക്കറ്റും ഇവക്കുണ്ടായിരിക്കണം. പതിനെട്ടിനും ഇരുപതിനും ഇടയ്ക്കു പ്രായമുള്ള യുവാക്കന്മാരെ ബോയിസ് ഗാംഗിൽ (Boys Gang) പ്രത്യേകരീതിയിലാണു താമസിപ്പിച്ചിരുന്നതു്. പതിനാറുവയസ്സിനോടടുത്തു പ്രായമുള്ള പെൺകുട്ടികളെ ഇവിടെ കൊണ്ടുവന്നിരുന്നു. വിവാഹിതരായവരും അല്ലാത്തവരുമായ എല്ലാ സ്ത്രീകളെയും വനിതകൾക്കായുള്ള പ്രത്യേകം ജെയിലിലാണു താമസിപ്പിച്ചിരുന്നതു്.

തടവുപുള്ളികളെ ബാധിച്ചിരുന്ന ചില വിവരങ്ങളാണു മുകളിൽ സൂചിപ്പിച്ചതു്. ഇനി ഭരണപരമായ സംഭവവികാസങ്ങളുടെ ചരിത്രത്തിലേക്കു കടക്കാം. 1861—ൽ ആൻഡമാനിന്റെ ഭരണച്ചുമതല ബർമ്മയിലെ ചീഫ് കമ്മിഷണറുടെ അധീനത്തിലാക്കി. കേണൽ ടൈററ്ലർ ഇവിടെ പ്രാദേശികഭരണാധികാരിയായി. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലത്തു് ഏതാണ്ടു് നൂറിയൻപതോളം ഏക്കർ സ്ഥലം കാടു വെട്ടിത്തെളിച്ചു കൃഷിക്കു് ഉപയോഗപ്പെടുത്തി. പണിക്കാർ തടങ്കൽവാസികളായിരുന്നു. കൃഷിക്കായി വീണ്ടെടുക്കപ്പെട്ട സ്ഥലത്തിന്റെ വിസ്തീർണ്ണം അനുക്രമം വർദ്ധിച്ചുവന്നു.

ആൻഡമാൻ ദ്വീപുകളുടെ ഭരണത്തലവന്റെ പദവി ചീഫ് കമ്മിഷണർ ആയി ഉയർത്തിയതു് 1872—ൽ ആണു്. ഇക്കൊല്ലം മറ്റൊരു സംഗതിയാലും സ്മരണീയമായിട്ടുണ്ടു്. അന്നു് ഇൻഡ്യയിലെ വൈസ്രോയിയായിരുന്ന മേയോപ്രഭു പരിശോധനാസന്ദർശനാർത്ഥം ഇവിടെ വന്നപ്പോൾ ഒരു തടവുപുള്ളിയുടെ ആയുധത്തിനു വിധേയനായി മരണമടഞ്ഞു.

കേണൽ ടി. കാഡലിന്റെ (Col. T. Cadell) ഭരണച്ചുമതലയിൽ ഇരുന്നിരുന്ന കാലത്തു് ഇവിടെ ഗണ്യമായ ചില വികസനപരിപാടികളുണ്ടായി. ആൻഡമാൻ വനം വകുപ്പിന്റെ ആരംഭം ഇക്കാലത്തുതന്നെ. കുപ്രസിദ്ധമായ സെല്ലുലാർ ജയിലിന്റെ പണി തുടങ്ങിയതും ഈ കാല

ഘട്ടത്തിലാണ്. ഇതിന്റെ പണികഠം പൂർത്തിയായതു് 1905-ൽ ആണെന്ന കാര്യവും പ്രസ്താവിക്കട്ടെ തുറമുഖ വികസനവും കൂടുതൽ കാര്യക്ഷമമായി പുരോഗമിച്ചു. ഫോണിക്സ് ബേയിലെ കപ്പൽത്താവളം പൂർത്തിയാകുകമാത്രമല്ല, അബർഡീൻ പ്രദേശത്തെ ചതുപ്പുനിലങ്ങഠം വീണ്ടെടുത്തു് ജനവാസയോഗ്യമാക്കിത്തീക്കുകയും ചെയ്തു.

ഇവിടുത്തെ തടങ്കൽപ്പാളയത്തെ നിരോധിക്കുന്നതു സംബന്ധിച്ചു് ആദ്യത്തെ അഭിപ്രായം പ്രകടമാക്കിയതു് കേണൽ ഡഗ്ലാസ് ആണ്. വിശാലമായ മേഖലയിൽ തെങ്ങുകൃഷി അന്നു് ആരംഭിച്ചു. കേരകൃഷിയിൽനിന്നു് ഗണ്യമായ ആദായം സാദ്ധ്യമാണെന്നു് ഈ പ്രവൎത്തനം തെളിയിച്ചു.

കേണൽ ബീഡണിന്റെ (Col. Beadon) ഭരണകാലത്താണ് മാപ്പിളലഹളയിൽ ശിക്ഷിക്കപ്പെട്ടവരെ ഇവിടെ കൊണ്ടുവന്നതു്. ഇതു് 1920—23–ൽ ആയിരുന്നു. ഇങ്ങനെ 1400 പേരെ ഇവിടെ കൊണ്ടുവന്നിട്ടുണ്ടു്. പിന്നീടു് ഭരണാധികാരിയായി വന്നതു് കേണൽ ഫെറാർ (Col. Ferrar) ആയിരുന്നു. പോർട്ട്ബ്ലെയറിൽ പുതിയ ജനപദങ്ങഠം ഉയരുവാൻ ആരംഭിച്ചു. സെല്ലുലാർ ജയിലിലെ പുള്ളികഠംക്കു് ജോലിചെയ്തു ജീവിക്കുവാനുള്ള അവസരം കൊടുക്കാൻ തുടങ്ങി. മററു തൊഴിലാളികളെപ്പോലെ അവർ തൊഴിലിൽ ഏപ്പെട്ടുതുടങ്ങി. ചെയ്യുന്ന വേലയ്ക്കു് വേതനം കിട്ടുന്നതിനു വ്യവസ്ഥയുണ്ടായി. സ്ഥിരതാമസത്തിനു താല്പര്യമുള്ളവക്കു് കുടുംബാംഗങ്ങളെ കൊണ്ടുവരുന്നതിനു സൗകര്യം ചെയ്തു തുടങ്ങിയതാണ് മറെറാരു പ്രധാനപ്പെട്ട സംഗതി. സ്വദേശങ്ങളിലേക്കു് അയച്ച പല പുള്ളികളും സകുടുംബം ഇവിടേക്കു് തിരിച്ചുവന്നു. ഇവരുടെ യാത്രച്ചെലവിനുള്ള പണം നല്കിയതു് സക്കാരായിരുന്നു. ശിക്ഷാവധികഴിഞ്ഞു് പുള്ളികളെ സ്വന്തം സമൂഹങ്ങഠം സ്വാഗതംചെയ്യുന്നതിനു കാണിച്ച വിസമ്മതമായിരിക്കാം അവരെ ഇങ്ങോട്ടു മടങ്ങുവാൻ പ്രേരിപ്പിച്ചതു്. എങ്ങനെയായാലും പുതിയ സങ്കേതങ്ങഠം ഇവിടെ വളരുന്നതിനുള്ള സാഹചര്യം ക്രമേണ ഉണ്ടായിത്തുടങ്ങി. ഇതു് ഭരണാധി

കാരികളെ പുതിയ രീതിയിൽ ചിന്തിപ്പിക്കുന്നതിനു പ്രേരിപ്പിച്ചു. ആൻഡമാൻ ദ്വീപുകളെ പുനരധിവാസത്തിനുതകുന്ന പ്രദേശമാക്കി രൂപാന്തരപ്പെടുത്താമെന്നുള്ള ആശയം രൂപംകൊള്ളുന്നതു്, ആദ്യമായി കാണാവുന്നതു് ഈ കാലഘട്ടത്തിലത്രേ.

കപ്പലുകൾക്ക സൗകര്യമായി അടുക്കുന്നതിനു കൂടുതൽ ഏപ്പാടുകൾ ചാത്തം ജെട്ടിയിൽ സജ്ജീകരിച്ചതു് ഇവിടത്തെ അഭിവൃദ്ധിയെ ത്വരിതപ്പെടുത്തി. ഈ കൊച്ചു ദ്വീപിനെ പ്രധാന ദ്വീപുമായി ബന്ധിപ്പിക്കുന്ന ഒരു നല്ല തടിപ്പാലം പണിതീൎത്തതു് ഗതാഗതസൗകര്യത്തെ വളരെ വൎദ്ധിപ്പിച്ചു. ബാഹ്യലോകവുമായുള്ള സമ്പൎക്കം വൎദ്ധിച്ചതോടെ കൂടുതൽ കൂടുതൽ സ്വതന്ത്രന്മാർ ഇവിടേക്കു വരുവാൻ തല്പരരായി. പുതിയ പ്രവൎത്തനങ്ങൾക്കും തൊഴിൽതേടിയും നിരവധിയാളുകൾ ഇവിടെ വന്നുതുടങ്ങിയപ്പോൾ പുതിയ കാററു് ഇങ്ങോട്ടു പ്രവഹിച്ച പ്രതീതിയാണു് ഇവിടത്തെ ജീവിതത്തിൽ അനുഭവപ്പെട്ടതു്. അബർഡീൻ അങ്ങാടിയിൽ ഭാരതത്തിലെ നാനാഭാഗങ്ങളിൽനിന്നുള്ള കച്ചവടക്കാർ സ്ഥാനം പിടിച്ചു. വെറും തടങ്കൽപ്പാളയം എന്ന നിലവിട്ടു് ഇവിടം ഒരു സ്വതന്ത്രജനപദമായി ഉയന്നതുതന്നെ മഹത്തായ പുരോഗതിയല്ലേ സൂചിപ്പിക്കുന്നതു്?

ഈ ഘട്ടത്തിലാണു് രണ്ടാംലോകമഹായുദ്ധം പൊട്ടിപ്പുറപ്പെട്ടതു്. മററു പലയിടങ്ങളിലേയുംപോലെ ഇവിടത്തേയും ജീവിതത്തെ അതു് സാരമായി ബാധിച്ചെന്നു പറയണം. ഭാരതത്തിൻെറ മററു് ഏതെങ്കിലും ഭാഗങ്ങൾക്ക യുദ്ധത്തിൻെറ കെടുതികൾ നേരിട്ടു സഹിക്കുവാൻ സംഗതിവന്നില്ല. എന്നാൽ ഇവിടെ അതും ഉണ്ടായി. ആൻഡമാനിലെ, പ്രത്യേകിച്ചു് പോർട്ടു് ബ്ളെയറിലെ, ജനങ്ങളാണു് അതു് അങ്ങേയറ്റം സഹിച്ചതു്. ജപ്പാൻപട്ടാളം 1942 മാൎച്ച് 23-ാം തീയതി പോർട്ടു്ബ്ളെയറിൽ ഇറങ്ങിയതോടെ ബ്രിട്ടീഷ്മേധാവിത്വം അവസാനിക്കുകയുണ്ടായി. അതിനുമുമ്പു് പലതവണ ഇവിടെ വിമാനാക്രമണം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടു്. ആക്രമണം മാത്രമല്ല, അധിനിവേ

ശവും സഹിച്ച്, ദ്വീപുകൾ പുതിയ അഗ്നിപരീക്ഷയും കടക്കേണ്ടിവന്നു.

1947 ആഗസ്റ്റ് 15–ാം തീയതി ഭാരതം സ്വാതന്ത്ര്യം നേടി. അതോടുകൂടി ഒരു നൂതനയുഗത്തിന്റെ അരുണോദയം ദ്വീപുകളിലും ഉണ്ടായി. ഭാരതത്തിൻെറ ഭരണഘടനയിൽ യൂണിയൻപ്രദേശങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചുള്ള ഭരണവ്യവസ്ഥ കൾ ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അതിൽ 240-ാം വകുപ്പാണ് ആൻഡ മാൻ നിക്കോബർ ദ്വീപസമൂഹങ്ങളെ സംബന്ധിക്കുന്ന മുഖ്യമായ വ്യവസ്ഥ വഹിക്കുന്നതു്. ആവശ്യമെന്നു തോന്നു ന്നതുപോലെ, രാഷ്ട്രപതി ഒരു അഡ്മിനിസ്ട്രേററർ മുഖാ ന്തിരം ഈ പ്രദേശം ഭരിക്കുന്നു. പാർലിമെൻറ് മററുതര ത്തിൽ നിയമംവഴി നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ളതിനു വിധേയമാ യിട്ടായിരിക്കും ഈ ഭരണവ്യവസ്ഥകൾ. സമാധാനത്തി നും പുരോഗതിക്കും സൽഭരണത്തിനും വേണ്ടി രാഷ്ട്രപതി ക്ക് ആൻഡമാൻ നിക്കോബർ ദ്വീപുകളിലെ ഭരണത്തി നായി, റഗുലേഷനുകൾ ഉണ്ടാക്കാം.* 1956 നവംബർ 1–ാം തീയതിയാണ് ഈ ദ്വീപുകൾ ഒരു യൂണിയൻ പ്രദേ ശമായിത്തീന്നതു്.

* Constitution of India: Articles: 239 A & 240.

4

ഒരു ആക്രമണത്തിൻെറ കഥ

രണ്ടാംലോകമഹായുദ്ധത്തിലെ അത്യന്തം നാടകീയമായ സംഭവപരമ്പരകാം 1941 ഡിസംബർ 7–ാം തീയതി ജപ്പാൻ പേൾ ഹാർബർ ആക്രമിച്ചതോടെ ആരംഭിച്ചെന്നു പറയാം. നാലു കൊല്ലങ്ങൾക്കുമുമ്പ്, അവർ ചൈനയുമായി നടത്തിവന്നിരുന്ന യുദ്ധം വളരെയധികം ശക്തിപ്പെടുത്തിയിരുന്നെങ്കിലും, ചൈനീസ് വൻകരയിൽ വിധിനിർണ്ണായകങ്ങളായ വിജയങ്ങൾ സമ്പാദിക്കുവാൻ ജപ്പാനു സാധിച്ചിരുന്നില്ല. എന്നാൽ യൂറോപ്യൻസാമ്രാജ്യശക്തികളുടെ പ്രധാനപ്പെട്ട ഏഷ്യൻസങ്കേതങ്ങൾ മിന്നൽവേഗത്തിൽ കീഴടക്കുന്നതിനു് അവക്കു സാധിച്ചതു് വിസ്മയമുളവാക്കുന്ന വസ്തുതയാണു്.

പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങളിൽ പലതും ചുരുങ്ങിയ കാലത്തു് അത്ഭുതകരമായ പുരോഗതിയും ഐശ്വര്യവും ആർജ്ജിച്ചതു് ഏഷ്യയിലും ഇതരഭൂഖണ്ഡങ്ങളിലും അവർ നടത്തിയ കടുത്തചൂഷണത്തിൻെറ ഫലമായിട്ടാണെന്നുള്ളതു ഒരു ചരിത്രസത്യമാണു്. ഐശ്വര്യപൂർണ്ണവും സമ്പന്നവുമായിരുന്ന ഭാരതപ്രദേശങ്ങളിൽനിന്നു് അന്തമില്ലാതെ കത്തിവാരിക്കൊണ്ടുപോയ ധനമാണു് ഇംഗ്ലണ്ടിൽ വൈവസായികവിപ്ലവത്തിൻെറ അടിത്തറ പാകിയതു്. രണ്ടുനൂററാണ്ടോളം സുസംഘടിതമായി നടന്ന ഈ പരിപാടി ഭാരതത്തെ പൊതുവെ പട്ടിണിയിലേക്കും പാപ്പരത്വത്തിലേക്കും നയിച്ചെങ്കിലും ഇംഗ്ലണ്ടു് എന്ന സാമ്രാജ്യശക്തിയെ കൊഴുപ്പിച്ചു*. ഇൻഡോചൈന തുടങ്ങിയ നാടുകളിൽനിന്നു് ഫ്രഞ്ചുകാരും ഇൻഡോനേഷ്യ തുടങ്ങിയ പ്രദേശങ്ങളിൽനിന്നു് ഡച്ചുകാരും സമാഹരിച്ച സമ്പത്തുകളാണ അവരുടെ രാജ്യങ്ങളിൽ ആധുനികയുഗത്തിൻെറ അസ്ഥി

* The Discovery of India by Jawaharlal Nehru, Chapter 7. ii

വാരം കൊടുത്തതു്. എല്ലാംകൊണ്ടും പാശ്ചാത്യശക്തികളുടെ സാമ്പത്തികഭണ്ഡാരങ്ങളായിരുന്ന ഏഷ്യൻനാടുകളിൽ ഏതെങ്കിലും വെല്ലുവിളി കാര്യമായി ഇതിനുമുമ്പു് ഉണ്ടായില്ല. ഇവിടം സംരക്ഷിക്കേണ്ടതു് ജീവൽപ്രധാനമായ കാര്യവുമായിരുന്നു. എങ്കിലും സുസജ്ജീകൃതങ്ങളായ പ്രതിരോധപരിപാടികൾ ഇവിടെ നടത്തുകയും ഉണ്ടായി. എന്നാൽ ജപ്പാൻ യുദ്ധത്തിൽ പ്രവേശിച്ചപ്പോൾ അവരുടെ കണക്കുകൂട്ടലുകളെല്ലാം തെറ്റി. യൂറോപ്പിൽ ഒരു ജീവന്മരണപ്പോരിൽപ്പെട്ടിരുന്നതിനാൽ പാശ്ചാത്യശക്തികൾക്കു് ഇവിടെ സർവ്വശക്തിയും കേന്ദ്രീകരിക്കാനും കഴിഞ്ഞില്ല. ആവശ്യമായിത്തോന്നിയ സന്നാഹങ്ങൾ അവിടവിടെയുള്ള സൈനികപ്പാളയങ്ങളിലും നാവികത്താവളങ്ങളിലും ചെയ്തിരുന്നതാനും. അങ്ങനെ ഏതൊരാക്രമണവും തുരത്താമെന്നായിരുന്നു അവരുടെ പ്രതീക്ഷ. എന്നാൽ കൊടുങ്കാററിൻെറ പ്രഹരത്തിനു വിധേയമായ ഓലക്കുടിൽപോലെ ഈ താവളങ്ങൾ ജപ്പാനീസ് ഉപരോധത്തിൽ ചിതറിവീണു. പാശ്ചാത്യരോടു പൊതുവെ ഉണ്ടായിരുന്ന നാട്ടുകാരുടെ വെറുപ്പും അവരുടെ വിജയത്തെ പൊലിപ്പിച്ചു. ബ്രിട്ടീഷുകാരുടെ ശക്തിദുർഗ്ഗങ്ങളായിരുന്ന സിങ്കപ്പൂരും റങ്കൂണും മററും അതിവേഗത്തിൽ അടിയറപറഞ്ഞു. വിദൂരപൗരസ്ത്യദേശത്തെ നാവികപ്പടയുടെ നട്ടെല്ലു തകർന്നു. ഇതോടെ ജപ്പാൻ ഈ പ്രദേശങ്ങളിലെ അനിഷേധ്യശക്തിയായി. ഇതിൻെറ പ്രതിധ്വനിയാണു് ആൻഡമാൻസിൽ മുഴങ്ങിയതു്. പിടിച്ചുനില്ക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നതിൽ അർത്ഥമില്ലെന്നു വന്നപ്പോൾ ആൻഡമാൻ ദ്വീപുകളിൽനിന്നു വിജയകരമായി പിന്മാറി. തലസ്ഥാനം കൈവശപ്പെടുത്തുവാൻ ജപ്പാനു് പോരൊന്നും വേണ്ടിവന്നുമില്ല.

ഇക്കാലത്തു് ഉണ്ടായിരുന്ന ആളുകളിൽനിന്നു ലഭിച്ച വിവരങ്ങളനുസരിച്ചു്, ജപ്പാൻപട്ടാളം പോർട്ട്ബ്ളെയറിൽ ഇറങ്ങിയതു് അബർഡീൻ ബസാറിന്റെ തെക്കുകിഴക്കും സെല്ലുലാർ ജയിലിൻെറ തെക്കും ഉള്ള ജെട്ടിക്കു സമീപത്താണു്. നേരത്തെ വിമാനങ്ങൾ ബോംബാക്രമണം നടത്തിയിരുന്നു. കപ്പലുകളിൽനിന്നു് ഷെൽപ്രയോഗവും

ഉണ്ടായി. ഇതിൻെറ ഫലമായി നാശനഷ്ടങ്ങരം പലതും സംഭവിച്ചെന്നു് വിശേഷിച്ചു പറയേണ്ടതായിട്ടില്ല. നിരപരാധികളും നിരവധി മരിച്ചു. ഇങ്ങനെ മരിച്ച ചില ആളുകളുടെ ബന്ധുമിത്രാദികളെ കാണാനും അവരുമായി സംസാരിക്കുവാനും എനിക്കു സാധിച്ചിട്ടുണ്ടു്.

1942 മാച്ചു് 23–ാം തീയതിയാണു് ജപ്പാൻപട്ടാളം പോർട്ടു്ബ്ളെയർ പിടിച്ചെടുത്തതെന്നു് മുമ്പു പറഞ്ഞല്ലോ. വടക്കേയററംമുതൽ തെക്കേയററംവരെയുള്ള പ്രധാനപ്പെട്ട എല്ലാ ദ്വീപുകളിലും അവർ സൈന്യത്തെ ഇറക്കിയെന്ന വസ്തുതയും വിസ്മരിക്കത്തക്കതല്ല. എങ്ങും എതിർപ്പു് ഉണ്ടായിരുന്നുമില്ല. ഇക്കാലത്തു് ചീഫ്കമ്മീഷണർ ആയിരുന്ന സി. എഫ്. വാട്ടർഫാളിനെ(C. F. Waterfall) അവർ തടവുകാരനാക്കി.

പോർട്ടു്ബ്ളെയറിൽ ഇറങ്ങിയ പട്ടാളം പ്രതിരോധപ്രധാനങ്ങളായ കേന്ദ്രങ്ങളിലേക്കു നീങ്ങി. സെല്ലുലാർ ജയിലിൽ കാവൽനിന്നിരുന്ന കുറെ പാറാവുകാർ മാത്രമാണു് ബ്രിട്ടീഷുകാരുടെ അധികാരദണ്ഡു വഹിച്ചിരുന്നവർ. മററുള്ളവരൊക്കെ നേരത്തെ സ്ഥലംവിട്ടു. സുസംഘടിതമായി പരിപാടിയനുസരിച്ചു് സൈന്യങ്ങരം സ്ഥാനമുറപ്പിക്കുവാൻ താമസമുണ്ടായില്ല. അവർ ആഗ്രഹിച്ചതുപോലെ ആഹ്ലാദത്തിമപ്പോടെ സ്വീകരണം അവക്കു സിദ്ധിച്ചുമില്ല. ഒരു മേലാവു മാറി മറ്റൊരു മേലാവു വന്നു എന്നതിൽ കവിഞ്ഞു് ജനങ്ങരംക്കു് ഈ മാററംകൊണ്ടു ഫലമൊന്നും ഉണ്ടായില്ല. അവർ ഈ മാററത്തെ കാര്യമായി കണക്കിലെടുത്തോ എന്നും സംശയമാണു്. എന്നിരുന്നാലും പുതിയ ഭരണാധികാരികരംക്കു് വിഘ്നങ്ങളുണ്ടാക്കാനോ എതിർപ്പു സംഘടിപ്പിക്കാനോ ആരും മുതിന്നില്ല.

ഒരു സംഘം പട്ടാളക്കാർ സെല്ലുലാർ ജയിലിലേക്കു നീങ്ങി, അവിടെയുണ്ടായിരുന്ന കാവൽക്കാരേയും മററു് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരേയും നിരായുധരാക്കി, വിലങ്ങുവച്ചു. ഏതാണ്ടു് നാല്പതുകൊല്ലത്തോളം അകത്തേക്കു് ആളെ കയററാനല്ലാതെ തുറക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്ത ജയിലിൻെറ ഗേററുകരം ആദ്യമായി പുറത്തേക്കു തുറന്നുവച്ചു. പുള്ളികളെ പുറത്തു

വിടുന്നതിനുമുമ്പ് ഓരോരുത്തരോടും ''ഇംഗ്ലീഷുകാരോടു കൂറുണ്ടോ? ജപ്പാൻകാരെ ഇഷ്ടമല്ലേ?''—എന്നു രണ്ടു ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിക്കുകയുണ്ടായെന്നാണ് അന്നത്തെ ആളുകളിൽനിന്നു കിട്ടിയിട്ടുള്ള വിവരം. സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനു ദാഹിച്ചുകഴിയുന്ന തടവുപുള്ളികൾ എന്തായിരിക്കാം ആ ചോദ്യങ്ങൾക്കു മറുപടികൊടുക്കാവുന്നതെന്ന് ഊഹിക്കാമല്ലോ. ജയിലിലെ ആദ്യത്തെ പുള്ളികൾ അങ്ങനെ പുറത്തുപോയെങ്കിലും, ജയിൽ അതോടെ അവസാനിച്ചില്ല. അല്പംമുമ്പുവരെ പുള്ളികളെ കാത്തിരുന്നവർ അവിടെ താമസക്കാരായി. മററുപല ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെയും വിലങ്ങുവച്ച് അവിടെ കൊണ്ടാക്കി.

പുറത്തിറങ്ങിയ പഴയ പുള്ളികൾ ആഹ്ളാദത്തിമപ്പുകൊണ്ടോ അണകെട്ടി നിർത്തിയിരുന്ന വികാരത്തിന് വിഘ്നമില്ലാതെ പ്രവഹിക്കുവാൻ വഴിയുണ്ടായതുകൊണ്ടോ, പലയിടത്തും കൊള്ളചെയ്യാൻ തുടങ്ങി. സമാധാനപാലനത്തിലും അച്ചടക്കത്തിലും അധികം പ്രാധാന്യം കല്പിച്ച ജപ്പാൻകാക്ക് ഇതു് ഇഷ്ടമായില്ലെന്നു പറയേണ്ടതില്ല. ഇത്തരം വിദ്രോഹപ്രവത്തനങ്ങൾക്ക് വിരാമമിട്ടുകൊള്ളണമെന്ന് കശ്നമായി അവർ താക്കീതു നല്കി. പക്ഷേ, അതനുസരിക്കുവാൻ സ്വതന്ത്രരായ പുള്ളികൾ ആദ്യം താല്പര്യം കാണിച്ചില്ല. അതോടെ ജപ്പാൻപട്ടാളം പലയിടത്തും വെടിവെച്ചു. പലരും മൃതിയടഞ്ഞു. അതിൽപ്പിന്നെ സമാധാനഭഞ്ജനങ്ങളൊന്നും ഇവിടെയുണ്ടായില്ലെന്നാണറിവ്. ജനങ്ങൾ സമാധാനത്തോടും അച്ചടക്കത്തോടും സ്വന്തം വേലനോക്കി ജീവിച്ചു.

കള്ളം ചെയ്യുന്നവരോടും നുണപറയുന്നവരോടും സൈനികഭരണത്തിനെതിരായിപ്രവത്തിക്കുന്നവരോടും ജപ്പാൻകാർ ഒരു ദാക്ഷിണ്യവും കാണിച്ചിട്ടില്ല. കള്ളം ചെയ്തതിനു ശിക്ഷയനുഭവിച്ചു മരിച്ച ആളിൻെറ ജഡം, 'ഇവൻ കട്ടു'—എന്നെഴുതിയ കുറിപ്പു കോർത്ത്, ആളുകൾക്കു കാണാവുന്ന സ്ഥലത്തു കെട്ടിനിർത്തും. ഓരോ കുററത്തിനും ഇതുപോലെ കൊടുക്കുന്ന ശിക്ഷകൾ അന്യരെ അറിയിക്കാൻ നടപടിയെടുത്തു. ഇതൊക്കെ സമാധാനവും മര്യാ

ദയും നിലനിൎത്തുവാൻ വളരെ സഹായിച്ചെന്നതിൽ രണ്ടു പക്ഷമില്ല. പുറത്തുപോന്ന പുള്ളികൾ പലരും പല സ്ഥലങ്ങളിൽ കുടിയുറപ്പിച്ച് കൃഷിക്കാരായും മററും ജീവിച്ചു തുടങ്ങി.

ജപ്പാൻകാരുടെ അധിനിവേശക്കാലത്തെ ഭരണത്തെ സംബന്ധിച്ച് ഔദ്യോഗികപ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളൊന്നും കാണുകയുണ്ടായിട്ടില്ല. ഇവിടെ പ്രസ്താവിച്ചതും ഇനി പറയുന്നതുമായ വിവരങ്ങൾ മിക്കതും നിരവധി വ്യക്തികളുമായി നടത്തിയ സംഭാഷണങ്ങൾവഴി ലഭിച്ച വിവരങ്ങളാണ്. പലപ്പോഴും ഒരേ സംഭവത്തെക്കുറിച്ചു രണ്ടുപേർ തമ്മിൽ യോജിപ്പിൽ ഏറെ വിയോജിപ്പാണു കണ്ടത്. അഭിപ്രായഭേദങ്ങളുള്ള വസ്തുതകൾ ആവുന്നത്ര ഒഴിവാക്കാൻ ഇവിടെ ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ദ്വീപുകളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം പ്രതിരോധപ്രാധാന്യമുള്ള കേന്ദ്രങ്ങളിൽ ആവശ്യമായ സജ്ജീകരണങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതിനാണ് ആദ്യകാലത്തു പ്രാധാന്യം നല്കിയത്. ഇതു സ്വാഭാവികംതന്നെ. പോർട്ട്ബ്ളെയറിൻെറ പ്രധാനപ്പെട്ട സ്ഥാനങ്ങളിൽ മാത്രമല്ല ദ്വീപിൻെറ പല ഭാഗങ്ങളിലും ഇത്തരം പ്രതിരോധസന്നാഹങ്ങൾ നടത്തി. സുചിന്തിതങ്ങളും സുസംഘടിതങ്ങളുമായ പരിപാടിയനുസരിച്ചാണ് ഇതു ചെയ്തിരുന്നതെന്നു തീൎച്ചയാണ്. ഇന്നു് അവശേഷിച്ചിട്ടുള്ള തെളിവുകൾ അതാണു വ്യക്തമാക്കുന്നതു്. സൈന്യവിന്യാസങ്ങൾക്കു് എത്രയും പ്രാധാന്യമുള്ള കേന്ദ്രങ്ങളെ തമ്മിൽ ഒന്നാന്തരം റോഡുകൾകൊണ്ടു ബന്ധിച്ചു. കടലോരങ്ങളിൽ കണ്ണായ സ്ഥലങ്ങളിൽ പീരങ്കിപ്പടയാളികൾക്കും നിരീക്ഷകന്മാൎക്കും മറഞ്ഞിരുന്നു കൎത്തവ്യമനുഷ്ഠിക്കുവാനായി കഠിനമായ കോൺക്രീററിൽ കനത്ത കൊത്തളങ്ങൾ നിൎമ്മിച്ചിരുന്നു. ഇവ മിക്കതും ഇന്നും കേടു കൂടാതെ നിലനില്ക്കുന്നുണ്ട്. ശത്രുവിമാനങ്ങളെ തുരത്തിഓടിക്കുവാൻ, എത്രയും പ്രധാനപ്പെട്ട സങ്കേതങ്ങളിലെല്ലാം വിമാനപ്രതിരോധപ്പീരങ്കികൾ ഉറപ്പിച്ചു. ആകാശാക്രമണമുണ്ടായാൽ സുരക്ഷിതമായി ഒളിച്ചിരിക്കുവാൻ ആശ്രയസങ്കേതങ്ങളും ധാരാളം നിൎമ്മിക്കുകയുണ്ടായി.

ആയുധങ്ങളും വെടിക്കോപ്പും മററു് സാധനങ്ങളുമൊക്കെ സംഭരിച്ചിരുന്ന ഗുദാമുകൾ കുന്നു തുരന്നാണു നിർമ്മിച്ചതു്. ഇവയുടെയെല്ലാം മായാത്ത മാതൃകകൾ ഇന്നും ധാരാളം കണ്ടെത്താം. ഈ പരിപാടികളുടെ പ്ലാനും രീതിയും കാണുമ്പോൾ ഇവിടെ സ്ഥിരമായി കഴിയുമെന്നുള്ള വിശ്വാസം ജപ്പാൻകാർക്കു് ഉണ്ടായിരുന്നെന്നു് അനുമാനിക്കേണ്ടിവരും. എന്നാൽ 1945 ഒക്ടോബർ 8—ാംതീയതി അവർ ബ്രിട്ടീഷുകാർക്കു കീഴടങ്ങേണ്ടിവന്നു. ഇവിടെ സിവിൽ ഭരണം പുനഃസ്ഥാപിതമായതു് 1946 ഫെബ്രുവരി 7—ാം തീയതിയുമാണു്.

സൈന്യങ്ങളുടെ സ്ഥിതി സുരക്ഷിതമാക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നതോടൊപ്പം, ഭരണപദ്ധതികളിലും മൗലികങ്ങളായ പരിവർത്തനങ്ങൾ ഇവർ വരുത്തുകയുണ്ടായി. ജപ്പാനീസ് ഭാഷ പഠിപ്പിക്കുന്നതിനു വ്യവസ്ഥചെയ്തു. ജനങ്ങളുടെ സഹകരണം നേടുവാനും അവർ ശ്രദ്ധിച്ചു. കൃഷിക്കാരോടു് അവർക്കുണ്ടായിരുന്ന മതിപ്പു പ്രത്യേകം എടുത്തുപറയേണ്ടതാണു്. സാധാരണജനങ്ങളോടു് അപമര്യാദയായി പട്ടാളക്കാർപോലും പെരുമാറിയില്ല. മര്യാദയും സ്നേഹവും അവരുടെ പെരുമാററങ്ങളിൽ മുന്തിനിന്നു. സ്ത്രീകളെ അവമാനിച്ചിട്ടുള്ളതിനു് ഒരൊററ ഉദാഹരണംപോലും ഉണ്ടായിട്ടില്ല. എല്ലാവരും ഒരുപോലെ എടുത്തുപറയുന്ന ഒരു സംഗതിയാണിതു്. തെമ്മാടികളെ കർശനമായി നിയന്ത്രിച്ചിരുന്നതിനാൽ ജീവിതം പൊതുവേ ശാന്തമായി തുടർന്നു.

ബ്രിട്ടീഷുകാരുടെ നിരന്തരമായ വിമാനാക്രമണങ്ങളും മുങ്ങിക്കപ്പലുകളുടെ രഹസ്യനടപടികളും ജപ്പാൻകാരെ വല്ലാതെ വിഷമിപ്പിച്ചെന്നു പറയാതെ തരമില്ല. ആയുധവും ആഹാരവും മററു കോപ്പുകളും വഹിച്ചുകൊണ്ടു കപ്പലുകൾ തുറമുഖത്തെ സമീപിക്കുമ്പോഴോ, തുറമുഖത്തു നങ്കൂരമടിക്കുമ്പോഴോ കൃത്യമായി ബ്രിട്ടീഷ്‌വിമാനങ്ങൾ അവയെ ആക്രമിക്കുന്നതു പതിവായി. ജെട്ടിയിൽ ധാരാളം സാധനസാമഗ്രികളുമായി എത്തിയ ഒരു വലിയ കപ്പൽ നങ്കൂരമിട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ അതിനെ മുക്കി. ഇതാണു് അവരുടെ സ്ഥൈര്യത്തെ വല്ലാതെ ഉലച്ച സംഭവം.

അഞ്ചാംപത്തികാരുടെ നിഗൂഢമായ സുസംഘടിതപ്രവ ത്തനം ഉണ്ടെന്നു നിസ്സംശയമായിത്തീന്നതു് ഇതിനുശേഷ മാണു്. ഉത്തരവാദികളെ തിരഞ്ഞുപിടിക്കാനുള്ള ശക്തി യായ പ്രവത്തനം ആരംഭിച്ചതു് ഈ സംഭവത്തിനു ശേഷ മത്രേ. കമ്പിയില്ലാക്കമ്പിവഴി അയച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന സ ന്ദേശങ്ങരം പലതും അവരുടെ ശ്രദ്ധയിൽ പെട്ടു. എന്നാൽ അവയുടെ ഉത്ഭവസ്ഥാനമോ, അയയ്ക്കുന്നവരുടെ വിവരമോ കിട്ടിയില്ല.

ഇവിടെ ഒരു സംഗതി എടുത്തുപറയേണ്ടതുണ്ടു്. അ ഞ്ചാംപത്തിപ്രവത്തനത്തിലേപ്പെട്ടിരുന്നവരെ പിടികൂടു വാനുള്ള ജപ്പാൻകാരുടെ കിണഞ്ഞ പരിശ്രമത്തിൽനിന്നു നാട്ടുകാരായ പലരും മുതലെടുക്കാൻ തുടങ്ങി. വൈരാഗ്യ മുള്ളവരോടു പകവീട്ടുന്നതിനുവേണ്ടി, മനപ്പൂവ്വം അന്യർ രഹസ്യപ്രവത്തകന്മാരാണെന്നു ജപ്പാൻകാരോടു പറഞ്ഞു കൊടുത്തു. കുററം സ്ഥാപിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി സമയമധി കം വിനിയോഗിക്കുവാൻ ജപ്പാൻകാർ തയ്യാറായില്ല. സം ശയമുള്ളവരെ കഠിനമായി മദ്ദിക്കാനും പീഡിപ്പിക്കാനും അങ്ങനെ അവരെ നിമ്മാജ്ജനം ചെയ്യുവാനുമാണു് അവർ ശ്രമിച്ചതു്. സ്വന്തം സഹോദരങ്ങളുടെ വിദ്രോഹപരമായ പെരുമാററത്താൽ, എത്രയെത്ര നിരപരാധികളാണു് ഇങ്ങ നെ വിപത്തിനു വിധേയരായതു്! ജപ്പാൻകാരുടെ ക്രൂര മായ പെരുമാററം അധികവും ഉണ്ടായതു് ഈ സാഹചര്യ ത്തിലാണു്.

ബ്രിട്ടീഷുകാരുടെ ഉപരോധനടപടികരം കൂടുതൽ കൂടു തൽ കശ്നമായി വളന്നുവന്നു. പട്ടാളക്കാരുടെ അത്യാവശ്യ ങ്ങരംക്കുവേണ്ട സാധനസാമഗ്രികരംതന്നെ, ഇവിടെ ഇറ ക്കുന്നതിനു വളരെ വിഷമം നേരിട്ടു. അതു മുങ്ങിക്കപ്പലു കരംവഴിക്കേ സാധിക്കൂ എന്നായി. ആഹാരസാധനങ്ങരം ക്കു ക്ഷാമം വദ്ധിച്ചു. ഒരുസംഘം രഹസ്യപ്പടയാളികളെ (Commando Party) മുങ്ങിക്കപ്പലുകരംവഴി പലയിടങ്ങളിലും ബ്രിട്ടീഷുകാർ ഇറക്കി. ഇവരായിരുന്നു മററുള്ളവരിൽനിന്നു വിവരങ്ങരം ശേഖരിച്ചു കമ്പിയില്ലാക്കമ്പിവഴി അയച്ചു കൊണ്ടിരുന്നതു്. റാഞ്ചിക്കാരായ രണ്ടു തൊഴിലാളികരം

ഇതിന് ഇംഗ്ലീഷുകാക്ക് വളരെ ഉപകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. യുദ്ധം അവസാനിച്ചപ്പോഠം അവക്ക് വളരെ പാരിതോഷികങ്ങഠം ബ്രിട്ടീഷുകാർ കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു.

രഹസ്യപ്പടയാളികളെ പിടികൂടുവാൻ കിണഞ്ഞു പരിശ്രമിച്ചെങ്കിലും അതിൽ ജപ്പാൻകാക്ക് വിജയമുണ്ടായില്ല. അഭ്യസ്തവിദ്യരായ ആളുകഠംക്ക്—പ്രത്യേകിച്ച് ഇംഗ്ലീഷ് വശമായിരുന്നവക്ക്—ഈ പ്രവത്തനങ്ങളിൽ വലിയ പങ്കുണ്ടെന്ന നിഗമനത്തിലാണ് അവർ എത്തിയത്. നിരപരാധികളായ നിരവധിയാളുകഠം നിർദ്ദയമായ മദ്ദനങ്ങഠം അനുഭവിക്കേണ്ടിവന്നു. മുമ്പുപറഞ്ഞ ഒററുകൊടുപ്പുകാരുടെ കുതന്ത്രങ്ങഠം ഇതിനു രൂക്ഷത വദ്ധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. എത്രയോപേർ മരിച്ചു. പുരുഷന്മാരും സ്ത്രീകളും കുട്ടികളും ഇങ്ങനെ അകാലമൃത്യു അനുഭവിക്കേണ്ടിവന്നിട്ടുണ്ട്.

ബ്രിട്ടീഷുകാർ മടങ്ങിയെത്തിയശേഷം റേഷനിംഗിൻെറ ആവശ്യത്തിന്നായി ആളുകളുടെ കണക്കെടുക്കുകയുണ്ടായി. ആധികാരികമായ കാനേഷുമാരിയല്ലെങ്കിലും അന്നെടുത്ത കണക്കുകഠം പല വിവരങ്ങഠം വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ജനസംഖ്യ അന്ന് 18,000 മാത്രമായിരുന്നു. ആഹാരക്ഷാമത്താലും അതിനൊപ്പമുണ്ടായ ആരോഗ്യഹാനിയാലും മദ്ദനത്താലും മനഃപൂവ്വമുള്ള കൊലയാലും ജനസംഖ്യയിൽ 3,300 പേരുടെ കുറവാണു കണ്ടത്.* സമൂഹത്തിനു ഭാരമായിരുന്ന വൃദ്ധരേയും അംഗഹീനരേയും രോഗികളേയും ബലഹീനരേയും പരിപാടിയനുസരിച്ചു നശിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. നൂററുക്കണക്കിനാളുകളെ വെടിവെച്ചു. ബോട്ടുകളിലും കൊച്ചുകപ്പലുകളിലും കയററി ആളുകളെ ദൂരെ കൊണ്ടുപോയി കടലിൽ എറിഞ്ഞു. കടലിൽ എറിയപ്പെട്ടവരിൽ ചിലർ നീന്തി മററു ദ്വീപുകളിൽ എത്തി ജീവൻ രക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ട്. അങ്ങനെയുള്ളവരിൽ ചിലരെ പിന്നീടു രക്ഷപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതായിട്ടറിയാം. ചാരവൃത്തി സംബന്ധിച്ച സംശയങ്ങളും ആഹാരക്ഷാമവുമാണ് ഈ

* Census of India 1951, Vol. xvii, Part I, Page xii

കഠോരകൃത്യങ്ങൾ ചെയ്യാൻ ജപ്പാൻകാരെ നിർബ്ബന്ധിതരാക്കിയതെന്നു പറയാം. ശാരീരികമായ മർദ്ദനം സഹിച്ചിട്ടുള്ളവരുടെ കുറെ കണക്കുകൾ 1951-ലെകാനേഷുമാരി കണക്കുകളിൽ കാണാം. ഏതാണ്ട് അഞ്ഞൂറോളം പേർ ഇങ്ങനെയുള്ളവരായിട്ടുണ്ടെന്നു ജനസംഖ്യക്കണക്കെടുത്ത ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്ക് അറിയാൻ കഴിഞ്ഞു.*

ബ്രിട്ടീഷ് നാവികപ്പടയുടെയും വിമാനങ്ങളുടെയും ഉപരോധവലയത്തെ ലംഘിച്ച് കപ്പലുകൾക്ക് ദ്വീപുകളിലേക്കു വരുവാൻ വയ്യാതായപ്പോൾ, പ്രാദേശികവിഭവങ്ങൾ അങ്ങേയററം പ്രയോജനപ്പെടുത്തുക എന്നതായി ജപ്പാൻകാരുടെ നയം. നിർബ്ബന്ധിതവേലകൊണ്ടു കാടുതെളിച്ച് കപ്പയും മധുരക്കിഴങ്ങും മററും കടുംകൃഷിയായി നടത്തി. എങ്കിലും, ക്ഷാമം ഉണ്ടാകാതിരുന്നില്ല. കള്ളക്കച്ചവടവും പൂഴ്ത്തിവയ്പും നടത്തിയവരെ നിർദ്ദയമായും മാതൃകാപരമായും ശിക്ഷിച്ചിരുന്നു. അതിനാൽ സാമൂഹ്യവിരുദ്ധശക്തികൾക്കു തലപൊക്കാൻ തരമുണ്ടായില്ല. എങ്കിലും, ജനങ്ങളുടെ ഭദ്രതാബോധം താറുമാറായി. സൈനികലക്ഷ്യംവച്ച് നിരവധി വീടുകൾ പൊളിച്ചുമാററി. അവസാനഘട്ടമായപ്പോഴേക്കു് ഏതുവിധേനയും യുദ്ധം ജയിക്കുക എന്നുമാത്രമായി അവരുടെ ലക്ഷ്യം. എത്ര മഹത്തായ മാനുഷികതത്വങ്ങളും ഇതിനുവേണ്ടി തിരസ്കരിക്കാനും അവർ നിർബ്ബന്ധിതരായി. സാമ്പത്തികവും സാമൂഹ്യവും സാംസ്കാരികവുമായ ജീവിതത്തിൽ അന്ന് അവർ ഏല്പിച്ച മുറിവുകൾ ഇന്ന് വളരെ ഭേദപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. എങ്കിലും, ജനങ്ങളുടെ സ്മരണകളിൽനിന്ന് അതിന്റെ പാടുകൾ മാഞ്ഞുപോകുന്നതിന് ഇനിയും പല തലമുറകൾ കഴിഞ്ഞേ പററൂ.

ജപ്പാൻകാരുടെ അധിനിവേശത്തിൽ ഈ ദ്വീപുകൾ അമർന്നിരുന്ന കാലത്ത് നേതാജി സുഭാസ് ചന്ദ്രബോസ് പോർട്ട്ബ്ളെയർ സന്ദർശിക്കുകയുണ്ടായി. ആസാദ് ഹിന്ദ് സർക്കാരിന്റെ തലവനായിരുന്ന അദ്ദേഹം ഇവിടെ

* Census of India 1951, Vol. xvii, Part I, Page xxxix

സന്ദർശിച്ച അവസരത്തിലാണ് ആഘോഷപൂർവ്വം ആദ്യമായി ത്രിവർണ്ണപതാക വാനിലേക്ക് ഉയർത്തപ്പെട്ടതെന്നു പറയാം. ഇന്ന് ജിംഖാനാ മൈതാനമെന്നറിയപ്പെടുന്ന സ്ഥലത്തായിരുന്നു ആ ചടങ്ങുകൾ നടന്നത്. ആസാദ് ഹിന്ദ് സർക്കാരിന്റെ ആസ്ഥാനം പോർട്ട്ബ്ളെയറിലേക്കു നീക്കുവാൻ ആലോചനയുണ്ടായിരുന്നു. ഇവിടത്തെ ഗവർണ്ണറായി ഡാ. ലോകനാഥനെയാണ് നിശ്ചയിച്ചിരുന്നത്.

ജപ്പാൻകാരുടെ നിർദ്ദയമായ മർദ്ദനമുറകൾക്ക് നേതാജിയുടെ സന്ദർശനംകൊണ്ടു് അല്പമെങ്കിലും ശാന്തിയുണ്ടാകുമെന്ന് ആളുകൾ പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ അതൊന്നുമുണ്ടായില്ല. നേതാജിക്കു് ജനങ്ങളുമായി അടുത്ത സമ്പർക്കത്തിനും അവസരമുണ്ടായില്ല. ഒന്നുരണ്ടു് ഉജ്ജ്വലപ്രസംഗങ്ങൾ നേതാജി നടത്തിയതു് ഇന്നും ഇവിടത്തുകാർ പ്രത്യേകം സ്മരിക്കുന്നുണ്ടു്. ഐ. എൻ. ഏ.യുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളെന്തെങ്കിലും ഇവിടെ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതായിട്ടറിവില്ല.

5

ദീപുകൾ—
ഭൂചരിത്രവിജ്ഞാനികളുടെ നോട്ടത്തിൽ

എല്ലാററിനുമെന്നപോലെ, ഭൂമിക്കും വിവിധപരിണാമദശകൾ ഉണ്ടായിരുന്നെന്നു് ഇന്നു വിശേഷിച്ചു് പറയേണ്ടതായിട്ടില്ല. ദൈവമെന്ന അമിതപ്രതിഭാശാലിക്കു തോന്നിയ വിനോദംകൊണ്ടു് സൃഷ്ടിയെന്ന നേരമ്പോക്കിൽ ഏർപ്പെട്ടു്, ഭൂമിയും അതിലെ ജീവജാലങ്ങളും അവതരിപ്പിച്ചു എന്നുപറഞ്ഞാൽ, പ്രകൃതിയിലെ വൈവിദ്ധ്യവും വൈരുദ്ധ്യവും വിസ്മയവും നിറഞ്ഞ പ്രതിഭാസങ്ങളെ സംബന്ധിക്കുന്ന, അസൗകര്യമുളവാക്കുന്ന, ചോദ്യങ്ങൾക്കു് മറുപടിയാവും. ഒരുകാലത്തു് ജിജ്ഞാസുക്കളുടെ അന്വേഷണബുദ്ധിയെ അടിച്ചമർത്തുവാൻ ഇതായിരുന്നു ചിലർ ഉപകരണമാക്കിയിരുന്നതു്. എന്നാൽ ഇതു് ഇന്നു കാലഹരണപ്പെട്ട ഒരു ആശയമായിക്കഴിഞ്ഞു. സൃഷ്ടിയുടെ കർത്താവു് ദൈവമായാലും അല്ലെങ്കിലും, ഭൂമിയോടോ മനുഷ്യനോടോ പ്രത്യേക മമതയൊന്നും അദ്ദേഹം കാട്ടിയിട്ടില്ലെന്നുള്ളതു വ്യക്തമാണു്.

പരമാർത്ഥങ്ങളെ കണ്ടെത്താനുള്ള അന്വേഷണം മനുഷ്യനെ വളർത്തി. പലതും നേട്ടമായിക്കിട്ടിക്കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. ഇനിയും നേടിയെടുക്കേണ്ടതാണതാനും കൂടുതൽ. തിട്ടമായി മറുപടി പറയുവാൻ കഴിവില്ലാത്ത കീറാമുട്ടികൾ ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടെ മുമ്പിലുണ്ടു്. അതു് എന്നും അങ്ങനെ തുടരുകയും ചെയ്യും. എന്നിരുന്നാലും, സംഗതികളുടെ സത്തയിലേക്കു ധീരതയോടെ കടന്നുചെല്ലുവാൻ സന്നദ്ധത സമാർജ്ജിച്ചു്, സാഹസികതയുടെ പാതയിൽക്കൂടി സഞ്ചരിച്ചുതുടങ്ങിയതുതന്നെ ഗണ്യമായ നേട്ടമല്ലേ? അറിവില്ലാത്തതിനെക്കുറിച്ചു് അജ്ഞത തുറന്നുസമ്മതിക്കയെല്ലാതെ എന്തെങ്കിലും സമാധാനം തട്ടിവിടുന്നതു് ശാസ്ത്രകാരന്മാരുടെ നയമല്ല. അങ്ങനെ രക്ഷപ്രാപിക്കുന്നതു് ഭീരുത്വ

ത്തിൻെറ ലക്ഷണമാണതാനും. ഈ പശ്ചാത്തലത്തിൽ വേണം ഇനി പറയുന്ന കാര്യങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുവാൻ. ദൈവത്തിൻെറ ഇന്ദ്രജാലത്തെ ഇതുകൊണ്ടു നിഷേധിക്കുകയാണെന്നോ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അതുല്യപ്രഭാവത്തെ ചോദ്യംചെയ്യുകയാണെന്നോ ആരും അർത്ഥമാക്കുകയില്ലെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു.

ഭൂഖണ്ഡങ്ങളുടെ പൊതുവായ രൂപവും ഭാവവും ചില കാലങ്ങളിൽ ഇന്നത്തെപ്പോലെ ആയിരുന്നില്ലെന്നുള്ളതു ഭൂചരിത്രത്തിലെ ഒരു വസ്തുതയാണ്. ഒന്നിച്ചു നിന്നിരുന്നവ ഭിന്നിക്കുകയും, ഭിന്നിച്ചുനിന്നിരുന്നവ ഒന്നിക്കുകയും, പഴയതു രൂപഭേദപ്പെടുകയും പുതിയ മേഖലകൾ രൂപംപ്രാപിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഇക്കാര്യം സൂചിപ്പിക്കുകയല്ലാതെ വിശദീകരിക്കുന്നതു് ഇവിടെ അപ്രസക്തമാണ്. ശാസ്ത്രകാരന്മാർ ഈ നിഗമനങ്ങളിൽ എത്തിയിട്ടുള്ളതു് ഉപോൽബലകങ്ങളായ തെളിവുകളെ ആശ്രയിച്ചാണ്.

ഏഷ്യാഭൂഖണ്ഡത്തിൻെറ ആകൃതി അതിപുരാതനകാലത്തു് ഇന്നത്തെ രൂപത്തിൽ ആയിരുന്നില്ല എന്നുള്ളതു മാത്രമാണ് ഇവിടെ പ്രസക്തം. ഒരു ദശാകാലത്തു് തെക്കേഅമേരിക്കയും, ആഫ്രിക്കയും, ഡക്കാൺപ്രദേശവും, പൂർവ്വേഷ്യൻ ദ്വീപസമൂഹങ്ങളും ആസ്ത്രേലിയയും മററും ഒന്നിച്ചു് ഒരു പ്രത്യേകഭൂഖണ്ഡമായിട്ടാണ് നിന്നിരുന്നതു്. 'ഗോൻഡ്വനലാൻഡ്' (Gondwanaland) എന്ന പേരിലാണ് ഇതു് ഭൂചരിത്രകാരന്മാർ വിവക്ഷിക്കുക*. ഇന്നത്തെ സിന്ധുഗംഗാസമതലപ്രദേശത്തു് അന്നു് ഒരു മദ്ധ്യധരണ്യാഴിയായിരുന്നു. ഹിമാലയമെന്ന ബൃഹത്തായ പർവ്വതമേഖല അന്നു രൂപംപ്രാപിച്ചിരുന്നില്ല. അന്നത്തെ ഏഷ്യൻഭൂഖണ്ഡവുമായി ദക്ഷിണഭൂഖണ്ഡത്തിനു ബന്ധമില്ലായിരുന്നെന്നർത്ഥം. എങ്കിലും, ഒരു വസ്തുത ഇവിടെ സ്മരണീയമായിട്ടുണ്ട്. ബർമ്മയിലെ നെഗ്രയിസ്മുനമ്പു(Cape Negrais)വരെ വന്നുനില്ക്കുന്ന കരയുടെയും ആൻഡമാൻ

* Gazatteer of India Vol. I: pp, 133; 134. 141 (1965)

നിക്കോബർ ദ്വീപുകളുടെയും തല്പശിലയായി നില്ക്കുന്ന അസ്ഥിവാരത്തിന്ന് വ്യക്തമായ തുടർച്ചയുണ്ട്.[1] ഏതാണ്ട് അറുപതു ദശലക്ഷം സംവത്സരം മുമ്പ് ആരംഭിച്ചതും നാല്പതു ദശലക്ഷം സംവത്സരം മുമ്പുവരെ നിലനിന്നിട്ടുള്ളതുമായ ദശാകാലത്തെ, ഭൂചരിത്രത്തിൽ ഇയോസീൻ (Eocene)ഘട്ടമെന്നാണു പറയുന്നത്. ഈ കാലത്ത് രൂപം പൂണ്ട പർവ്വതങ്ങൾ പലതുണ്ട്. ഏഷ്യയിലെ ഹിമാലയവും, യൂറോപ്പിലെ ആല്പ്സും മററും ഈ കാലത്തിൻെറ സന്തതികളാണ്. ഹിമാലയം രൂപംപ്രാപിച്ച ദശയിലായിരിക്കണം ഈ ദ്വീപുകളും ഔന്നത്യത്തിലേക്ക് ഉയൎന്നതെങ്കിൽ, അതിന്നുമുമ്പ് ഇവിടം സമുദ്രത്തിലാണ്ടു കിടക്കുകയായിരുന്നിരിക്കും. ഹിമാലയശൃംഖലയുമായി തുടർച്ചയുള്ളതാണ് ആൻഡമാൻസിൻെറ അസ്ഥിവാരമെന്ന് മുമ്പു സൂചിപ്പിച്ചല്ലോ. മററു പ്രദേശങ്ങളുമായി ബന്ധമില്ലാതെ സ്വതന്ത്രമായിട്ടാണു സമുദ്രത്തിൽനിന്ന് ഈ ദ്വീപുകൾ ഉയൎന്നുവന്നതെങ്കിൽ പല കുഴഞ്ഞപ്രശ്നങ്ങളും മറുപടി കാണാതെ തുടരുകയേ നിർവ്വാഹമുള്ളു.

ആൻഡമാൻ ദ്വീപസമൂഹങ്ങളുടെ ഭൂചരിത്രപരമായ പഠനങ്ങൾ കാര്യമായി നിർവ്വഹിച്ചിട്ടുള്ളവർ ബാൾ (Valentine Ball 1870), ഓൾഡാം (R. D. Oldham 1885), കർസ് (Kurz 1868), ഗീ(Gee 1924) ടിപ്പർ, (Tipper 1904—5)തുടങ്ങിയവരാണ്[2]. 1870–ൽ വാലൻൈറൻ ബാൾ ഈ ദ്വീപുകളിൽ പര്യടനം നടത്തി ഭൂഗർഭശാസ്ത്രപ്രധാനങ്ങളായ വിവരങ്ങൾ ഇദംപ്രഥമമായി ശേഖരിക്കുകയുണ്ടായി. സസ്യങ്ങളെയും ജന്തുക്കളെയും സംബന്ധിക്കുന്ന വസ്തുതകളും അദ്ദേഹത്തിന്നു സമ്പാദിക്കുവാൻ സാധിച്ചു. ഇവയെ ആസ്പദമാക്കി ആധികാരികങ്ങളായ ചില ലേഖനങ്ങളും റിപ്പോർട്ടുകളും അദ്ദേഹം രചിക്കുകയുണ്ടായി. സന്ദർശനവിവരങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള സ്മരണകൾ രസകരമായി ഒരു പുസ്തകത്തിൽ

---

1 Geography of the Andaman Basin—Geographic and Oceanographic Research in Indian Waters by R. B. Sewell.

2 Records of the Geological Survey of Indla, Vol. xviii, p. 135

ഉറക്കൊള്ളിച്ചിട്ടുമുണ്ട്[1]. വാലൻടൈൻബാളാണ് ഇവിടത്തെ രണ്ട് അഗ്നിപർവ്വതദ്വീപുകളായ ബാറൻദ്വീപും (Barren Island) നാർകൊണ്ടം ദ്വീപും (Narcondum Island) ആദ്യമായി വിദഗ്ദ്ധമായി പഠിച്ചത്. പില്ക്കാലത്ത് ഈ ദ്വീപുകളിലെ അഗ്നിപർവ്വതങ്ങളെപ്പററി വിദഗ്ദ്ധനിരീക്ഷണം നിർവ്വഹിച്ചിട്ടുള്ളവർ മാലററും (F. R. Mallet 1884) ഹോബിയും (J. B. Hobby) ആണ്. അവർ ദ്വീപുകളുടെ നല്ല മാപ്പുകളും തയ്യാറാക്കി.

സാങ്കേതികവും വൈജ്ഞാനികവുമായ വമ്പിച്ച നേട്ടങ്ങൾ പില്ക്കാലത്ത് ഉണ്ടായെങ്കിലും, അവ പ്രയോഗിച്ച് കാര്യമായ പഠനങ്ങളൊന്നും വളരെക്കാലത്തേക്ക് ഈ പ്രദേശത്തു നടന്നില്ല. 1950-ൽ ജീയോളജിക്കൽ സർവ്വേയിലെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ ദ്വീപുകൾ സന്ദർശിച്ചെങ്കിലും വർഗ്ഗീകൃതപഠനങ്ങൾ (Systematic Studies) നടന്നത് 1958–ൽ ആണെന്നു പറയാം. ഇതിൻെറ ലക്ഷ്യം എല്ലാ ദ്വീപുകളുടെയും ഭൂഗർഭപ്രധാനങ്ങളായ ഭൂപടങ്ങൾ തയ്യാറാക്കുകയായിരുന്നു.

ഇവിടങ്ങളിലെ ശിലാപാളികളെക്കുറിച്ച് ശേഖരിച്ചിട്ടുള്ള വസ്തുതകളിൽനിന്ന് പല കാര്യങ്ങൾ വ്യക്തമായിട്ടുണ്ട്. ഏററവും പ്രാചീനമായ പാളികൾ ക്രിട്ടേഷ്യസ് (Cretaceous) ദശയിലേതാണ്. ഇതു് നൂററിപ്പത്തു ദശലക്ഷം സംവത്സരംമുമ്പുള്ള കാലമാണെന്ന് ഓർമ്മിക്കണം. ടെർഷ്യറി(Tertiary)യുഗത്തിലെ ഇയോസീൻ (Eocene) (അതായത് അറുപതു ദശലക്ഷം വർഷങ്ങൾക്കുമുമ്പ്) മയോസീൻ—പ്ലിയോസീൻ (Miocene—Pliocene) (12–25 ദശലക്ഷം വർഷം) എന്നിവയിലേയും, ക്വാർട്ടർനറി (Quartenary) കാലഘട്ടത്തിലേയും ശിലാപാളികൾ മുറയ്ക്കു കണ്ടെത്താൻ സാധിച്ചിട്ടുണ്ട്[2]. എണ്ണ, പ്രകൃതിവാതകങ്ങൾ സംബന്ധിച്ച ഒരന്വേഷണം 1963–ൽ നടന്നിട്ടുള്ളതും മറന്നുകൂടാ.

ഇന്നു ലഭ്യമായിട്ടുള്ള വിവരങ്ങളെല്ലാം സമാഹരിച്ച്

---

1 Jungle Life in India by Valentine Ball.

2 Geology of the Andaman and Nicobar Islands by C. Karunakaran—1962.

എന്തെങ്കിലും നിഗമനത്തിൽ എത്തിയാൽ, അത് നൂററി പ്പത്തു ദശലക്ഷം കൊല്ലങ്ങൾക്കുമുമ്പ് ആരംഭിച്ച് അറുപതു ദശലക്ഷം വർഷംവരെ നീണ്ടുനിന്ന ഭൂചരിത്രത്തിലെ ക്രിട്ടേഷ്യസ് യുഗത്തിലായിരിക്കണം, ഈ ദ്വീപുകളുടെ അസ്തിവാരം ഉയർന്നതെന്നായിരിക്കും. ബർമ്മയിലെ അരക്കാൻ യോമ(Arakan yoma)യുമായി ബന്ധമുള്ള സാഗരാന്തർഭാഗത്തിലെ പർവ്വതപംക്തിയുടെ കൊടുമുടികളുടെ അഗ്രങ്ങളാണ്, ദ്വീപുകളായി, ജലരേഖയ്ക്കു മുകളിൽ കാണുന്നതു്. ചാപാകൃതിയിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന സാഗരാന്തർഭാഗത്തെ ഗിരിനിര, എഴുന്നൂറുനാഴികയോളം ദൈർഘ്യത്തിലുണ്ടുതാനും. ഭൂമിശാസ്ത്രപരമായി പറഞ്ഞാൽ ഈ ഗിരിനിരയിൽ വിദൂരസ്ഥങ്ങളായ രണ്ടു കുന്നിൻമേഖലകളുണ്ട്. ഒന്ന് കോകോസും (Cocos) ആൻഡമാൻദ്വീപുകളും ആയും, മറേറതു് നിക്കോബർ ദ്വീപസമൂഹങ്ങളായും ഇന്നു പുറത്തു കാണുന്നു. താരതമ്യേന ആധുനികങ്ങളായ ഉയർച്ച, ദ്വീപസമൂഹങ്ങളുടെ ചില ഭാഗങ്ങളിലും—പ്രത്യേകിച്ച് റിച്ചീസ് ദ്വീപുകളിൽ—പൂർവ്വതീരത്തു് ചിലയിടങ്ങളിൽ താഴ്ചയും സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ട്*. ഹിമാലയഗിരിമേഖലയുമായി ഗോത്രബന്ധം മാത്രമല്ല, രക്തബന്ധവും ഈ ദ്വീപുകളുടെ അസ്തിവാരത്തിന് ഉണ്ടെന്നാണല്ലൊ ഇതൊക്കെ സൂചിപ്പിക്കുന്നതു്. പുറത്തെങ്ങും കാണാറാകാതെ ബംഗാൾ ഉൾക്കടലിന്റെ അന്തർഭാഗങ്ങളിലാണ് ഭാരതത്തെയും ദ്വീപുകളെയും ബന്ധിപ്പിക്കുന്ന സിരകൾ ഓടിയിരിക്കുന്നതു്. ഹിമാലയത്തിന്റെ ചില മേഖലകളെപ്പോലെ ആൻഡമാനിൻെറ ചിലഭാഗങ്ങൾ ഇപ്പോഴും ഉയർന്നുകൊണ്ടുമിരിക്കുന്നു.

ഹിമാലയൻപ്രദേശങ്ങളെപ്പോലെ ആൻഡമാൻദ്വീപുകളും ഭൂകമ്പമേഖലയിൽപ്പെടുന്നുണ്ട്. എങ്കിലും, നിക്കോബർദ്വീപുകളിൽനിന്നു വ്യത്യസ്തമായി, ആൻഡമാൻദ്വീപുകൾ മുഖ്യമായ അസ്ഥിരമേഖല വിട്ടാണു സ്ഥിതിചെ

* Provincial Gazatteers of India: Andaman and Nicobar Islands.

യ്യുന്നതു്. അതിനാൽ കഠിനമായ ഭൂമികുലുക്കങ്ങൾ താരതമ്യേന സംഭവിക്കാത്ത പ്രദേശമാണിതു്. എന്നാൽ 1941 ജൂൺ 26–ാംതീയതി കഠിനമായ ഒരു ഭൂകമ്പം ഉണ്ടായി. സെല്ലുലാർ ജയിലിന്റെ ഒരു ഭാഗം അന്നു് തകൻ വീഴുകയുംചെയ്തു.

താരതമ്യേന നൂതനങ്ങളായ ഭാഗങ്ങളാണ പവിഴപ്പുറ്റു പ്രദേശങ്ങളും ഉയൻകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഭാഗങ്ങളും. പവിഴപ്പുററിന്റെ രൂപീകരണത്താൽ ഉത്ഭവിച്ച ഒരു ദ്വീപാണ സെൻറിനൽദ്വീപ്. അധികം പ്രാചീനമല്ലാത്ത കാലത്താണത്രേ ഇതു സംഭവിച്ചതും. റട്ട്ലൻഡ്ദ്വീപിന്റെ കടലോരം ഉയർത്തപ്പെട്ട ഭാഗത്തിനു് ഉദാഹരണമായി ഭൂവിജ്ഞാനികൾ പറയുന്നു.

ചില ഭാഗങ്ങൾ ഉയൻകൊണ്ടിരിക്കുകയാണെന്ന ആശയത്തിനു കടകവിരുദ്ധമായി അഭിപ്രായം രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള ഒരാളാണ കുർസ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പക്ഷം ഇവിടം ക്രമേണ കടലിൽ ആണ്ടുവരുകയാണെന്നാണ്. ഈ ആശയത്തിനു ശക്തികൊടുക്കുന്ന തെളിവുകൾ ഹാജരാക്കുന്നതിനു് അദ്ദേഹം തയ്യാറുണ്ടു്. ചതുപ്പുപ്രദേശങ്ങളിൽ, കണ്ടൽ വളരുന്ന ഭാഗങ്ങളിൽ, വന്മരങ്ങളുടെ അവശിഷ്ടങ്ങൾ അപ്പാടെ കടലിൽ ഇന്നു് ആണ്ടുകഴിയുന്നതു് അദ്ദേഹം ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു. ആദ്യകാലത്തു് ആളുകൾ താവളമടിച്ചിരുന്ന, ചില കരപ്രദേശങ്ങൾ ഇന്നു കടലിൽ മറഞ്ഞിട്ടുള്ളതും മറക്കാവുന്നതല്ല. ചാത്തംദ്വീപിൽ സ്ഥാപിതമായിരുന്ന ആദ്യത്തെ താവളം 1796–ൽ പരിത്യജിക്കപ്പെടുകയുണ്ടായല്ലോ. ആ താവളത്തിന്റെ ആവശ്യത്തിലേക്കു് അന്നു പണിചെയ്ത സംഭരണശാലയും മററും ഇന്നു് അപ്രത്യക്ഷമായിരിക്കുകയാണ്. പോർട്ട്ബ്ളെയറിന്റെ എതിർഭാഗത്തു്, തുറമുഖത്തിന്റെ പ്രവേശനദ്വാരത്തിൽ, സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന റോസ്ദ്വീപിലായിരുന്നു മുമ്പു് ഇവിടത്തെ സർക്കാരിന്റെ ആസ്ഥാനം. എന്നാൽ ദ്വീപ് ക്രമേണ താണുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണെന്ന കാരണത്താൽ, എല്ലാ സ്ഥാപനങ്ങളും അവിടെനിന്നു നീക്കിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

റോസ്ദ്വീപ് ഭരണകൂടത്തിന്റെ സിരാകേന്ദ്രമായി 1941 വരെ സ്ഥിതിചെയ്തു. ഈ ദ്വീപാണ് ആൻഡമാൻ ദ്വീപുകളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഏറ്റവും ചെറുത്. ഇതിന് 0.3 ചതുരശ്രനാഴികയാണ വിസ്തീർണ്ണം. ചീഫ്കമ്മീഷണറുടെ ഔദ്യോഗികവസതിയും ആഫീസുകളും എല്ലാം ഇവിടെയായിരുന്നു. വെള്ളക്കാരുടെ സങ്കേതങ്ങളിൽ സാധാരണ സ്ഥാപിതമാകാറുള്ള എല്ലാ സൗകര്യങ്ങളും ആദ്യകാലം തൊട്ട് ഇവിടെ ഉണ്ടായി. ജീവിതം വിരസമായിത്തീരാതിരിക്കുവാൻവേണ്ടി കായികവിനോദങ്ങൾക്കും ഉല്ലാസസ്നാനത്തിനും വിശ്രമത്തിനുമായി പ്രത്യേകം സങ്കേതങ്ങൾ ഇവിടെ തീർത്തിരുന്നു. കുററവാളികളുടെ നിർബ്ബന്ധിതമായ ശ്രമദാനത്താൽ നിർമ്മിതമായിരുന്ന മനോഹരമായ ആരാമം ആരുടെയും ശ്രദ്ധയെ ആകർഷിച്ചിരുന്നെന്ന് അന്നത്തെ ആളുകളുടെ സ്മരണകളിൽനിന്നറിയാം. അവിടെ കടലോരത്തുള്ള പല കെട്ടിടങ്ങളും ഇടിഞ്ഞുതാണു തുടങ്ങിക്കഴിഞ്ഞു. ഇന്ന് ഇവിടം അസ്തമനത്തിന്റെ അവസാനയാമത്തിലേക്കു നീങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. അവിടം ഇന്നു സന്ദർശിക്കുമ്പോൾ കഴിഞ്ഞകാലത്തിന്റെ ശവകുടീരമാണെന്നേ തോന്നുകയുള്ളു.

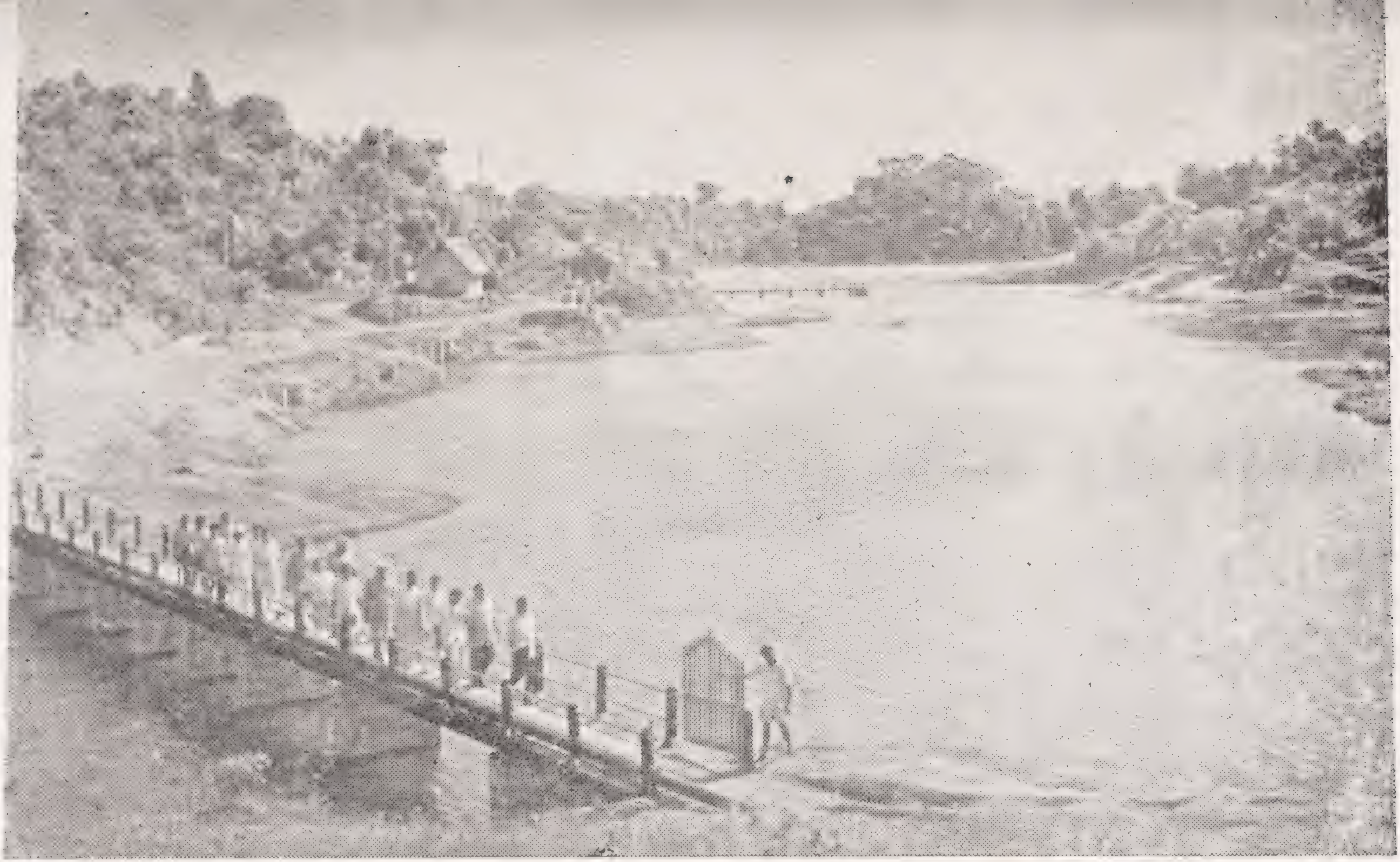
ഈ പ്രതിഭാസങ്ങൾ തികച്ചും പ്രാദേശികമായ സംഭവങ്ങൾമാത്രമാണെന്നും, പൊതുസ്വഭാവത്തിന്റെ ഉദാഹരണങ്ങളല്ലെന്നുമാണ്, ചിലരുടെ വാദം. ചില പ്രദേശങ്ങൾ ഉയരുന്നുണ്ടെന്നും മററു ചില ഭാഗങ്ങൾ താഴുന്നുണ്ടെന്നും നേരത്തെ സൂചിപ്പിച്ച ആശയത്തെ സ്വീകരിക്കുന്നതാണ് ഉത്തമമെന്നു തോന്നുന്നു.

ഇതുപോലെ കുരുക്കുപിടിച്ച ഒരു പ്രശ്നമാണ് ആൻഡമാൻദ്വീപുകൾക്കു കരയുമായിട്ടുള്ള ബന്ധം. വൻകരയുടെ തുടർച്ചയായി ഏതെങ്കിലും കാലത്ത് ഇവിടം നിന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതു സസ്തനികൾ പരിണമിക്കുന്നതിനു മുമ്പായിരിക്കണം എന്നാണു സെവൽ കരുതുന്നത്.* ദ്വീപുകൾക്ക് എന്തെങ്കിലും ബന്ധം വൻകരയുമായി ഒരുകാലത്തും ഇല്ലാ

* The Oceans Round India by R. B. S. Sewell (1937)

യിരുന്നു എന്നു വാദിക്കുന്ന ആളാണു ബേഡൻക്ലോസ്.* ഇങ്ങനെയുള്ള പ്രശ്നങ്ങൾക്ക് വ്യക്തമായ തീരുമാനം കാണുന്നതിനു കൂടുതൽ ഗവേഷണങ്ങൾ നടത്താതെ കഴിയുന്നതല്ല. ധിഷണാശാലികൾ ഇവയെല്ലാം ഭാവിയിൽ മറുപടി കണ്ടെത്തുമെന്നു പ്രതീക്ഷിക്കുക.

* In the Andamans and Nicobars by B. C. Kloss. (1902)

ജവഹർ സരോവർ—ശുദ്ധജലസംഭരണസങ്കേതം

സായംസന്ധ്യ

ആദിവാസികളുടെ തോണിയും ആയുധങ്ങളും മററു് ഉപകരണങ്ങളും
—മോവട്ടിൻെറ പുസ്തകത്തിൽനിന്നു്

ആൻഡമാനി ദമ്പതിമാർ

ബിഷപ്പ് റിച്ചാർഡ്സൺ എടുത്തുവളർത്തിയ ജറുവകുട്ടികളുടെ കൂടെ. പുതിയ ലോകത്തിലേക്ക് കടന്നുവന്നിട്ടുള്ളതിനു മററ് ഉദാഹരണങ്ങൾ ജറുവകളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഇല്ല.

ഓംഗി സുന്ദരി. വായിൽ ഇരിക്കുന്നതു്
ധൂമപാനത്തിനുള്ള ഉപകരണമാണു്.

ഓംഗി ദമ്പതിമാർ. നാണം മറയ്ക്കാനുള്ള ഏർപ്പാടു സൂക്ഷിക്കുക

ഒരു മാതാവ് കുഞ്ഞിനോടുകൂടി സഞ്ചാരത്തിനു് തയ്യാറായിരിക്കുന്നു. പ്രസന്നതയില്ലാത്ത മുഖങ്ങളും അവരുടെ ഇടയിൽ കണ്ടെത്താൻ കാണുകയില്ല.

6

കാലാവസ്ഥ

ദ്വീപുകൾ സന്ദർശിക്കുവാൻ താൽപര്യമുള്ളവർ സ്വാഭാവികമായി അറിയുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന കാര്യമാണ് ഇവിടത്തെ കാലാവസ്ഥ. മനുഷ്യനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഇതിന് അത്യധികം പ്രാധാന്യമുണ്ട്. ജീവിതത്തിലെ എല്ലാ പരിപാടികളും പദ്ധതികളും സംവിധാനം ചെയ്യുന്നതിൽ കാലാവസ്ഥയ്ക്കു കൂടുതൽ പ്രാധാന്യം കൊടുത്തുവരുന്നത് അതുകൊണ്ടുതന്നെ. അനുകൂലമല്ലാത്ത കാലാവസ്ഥയോടുകൂടിയ നാടുകളിൽ സാധാരണയായി മനുഷ്യർ കുടിയുറപ്പിക്കാറില്ല. ആധുനികകാലത്തെ സാങ്കേതികനേട്ടങ്ങൾകൊണ്ടു വിപരീതസാഹചര്യങ്ങളുള്ള പ്രദേശങ്ങളെപ്പോലും പ്രയോജനപ്പെടുത്തുവാൻ കഴിവു മനുഷ്യൻ ആർജ്ജിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ചരിത്രത്തിന്റെ ആദ്യത്തെ അദ്ധ്യായങ്ങളിൽ മനുഷ്യർ കാലാവസ്ഥയുടെ വെറും കളിപ്പാവകളായിരുന്നെന്നു കാണിക്കുന്ന കഥകളാണുള്ളത്. അവന്റെ കുടിയേററവും സഞ്ചാരവും മററു പ്രവർത്തനങ്ങളുമെല്ലാം കാലാവസ്ഥ സ്വാധീനിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ഭൂമദ്ധ്യരേഖാപ്രദേശത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതുകൊണ്ട് ആൻഡമാൻദ്വീപസമൂഹങ്ങളിൽ വെയിലും മഴയും മുടക്കമില്ലാതെ ലഭിക്കുവാൻ സൗകര്യമുണ്ട്. ചുററിനുമുള്ള സമുദ്രമേഖല ഇവിടത്തെ സാഹചര്യങ്ങളെ സ്വാഭാവികമായി വളരെ സ്വാധീനിക്കുന്നു. ദ്വീപുകളിലെ ഉഷ്ണത്തേയും അന്തരീക്ഷത്തിലെ ഈർപ്പത്തിന്റെ തോതിനേയും നിയന്ത്രിക്കുന്ന ഏററവും വലിയ ഘടകം കടൽതന്നെ. തെക്കുപടിഞ്ഞാറൻ കാലവർഷക്കാററു സമയം തെററാതെ ഈ പ്രദേശത്തെ പൊതിയുന്നതിനാൽ ശക്തിയായ മഴയ്ക്കുള്ള സാഹചര്യമുണ്ടാകുന്നു. ഈ കാലഘട്ടത്തിലാണ് ഏററവും അധികം മഴ ഇവിടെ അനുഭവപ്പെടുന്നത്. ഇതു കൂടാതെ വടക്കുകിഴക്കൻ കാലവർഷക്കാററിന്റെയും ഗതി ഇവി

ടെക്കുടെ ആയതിനാൽ അന്നും മഴയ്ക്കു ക്ഷാമമില്ല. താരതമ്യേന ശക്തി കുറഞ്ഞതാണ് ഈ ഘട്ടത്തിലെ മഴ.

ആണ്ടിൽ കിട്ടുന്ന മഴയുടെ ഏകദേശരൂപം കാണിക്കുവാൻ, കണക്കുകൾ ഉദ്ധരിക്കുന്നതാണ് ഉത്തമമായ മാർഗ്ഗം. 1964–ൽ മാസംതിരിച്ച് മഴയുണ്ടായതെങ്ങനെ എന്നു കാണിക്കുന്ന പട്ടിക ഇവിടെ ചേർക്കട്ടെ:

മാസം	മഴദിവസങ്ങൾ	മാസം	മഴദിവസങ്ങൾ
ജനുവരി	2	ജൂലൈ	14
ഫെബ്രുവരി	1	ആഗസ്റ്റ്	18
മാർച്ച്	0	സെപ്തംബർ	26
ഏപ്രിൽ	0	ഒക്ടോബർ	15
മേയ്	23	നവംബർ	19
ജൂൺ	21	ഡിസംബർ	3

ഓരോ മാസത്തിലും പെയ്ത മഴയുടെ തോത് എത്രയെന്നുകൂടി അറിയുന്നതു നന്നായിരിക്കുമല്ലോ. പോർട്ട് ബ്ളെയറിൽ 1964–ൽ ലഭിച്ച മഴയുടെ ശരാശരി കണക്കാണ് ഇത്:

മാസം	മഴ മില്ലിമീറ്ററിൽ	മാസം	മഴ, മില്ലി മീറ്ററിൽ
ജനുവരി	16.2	ജൂലൈ	354.3
ഫെബ്രുവരി	2.7	ആഗസ്റ്റ്	468.8
മാർച്ച്	0	സെപ്തംബർ	662.4
ഏപ്രിൽ	3.1	ഒക്ടോബർ	217.9
മേയ്	587.9	നവംബർ	394.3
ജൂൺ	592.3	ഡിസംബർ	23.9

ഈ കണക്കുകൾക്കു വിശദീകരണം ആവശ്യമില്ല. മഴയുടെ ശക്തി ഓരോ മാസത്തിലും സാമാന്യം എന്തായിരു

ന്നെന്നു് അതു വ്യക്തമാക്കുന്നു. എന്നാൽ എല്ലായിടത്തും ഒന്നുപോലെ ആയിക്കൊള്ളണമെന്നില്ല. പ്രാദേശികമായി ഏററക്കുറവു സംഭവിക്കാം. എങ്കിലും പൊതുസ്വഭാവത്തിൽ വലിയ മാററമൊന്നും ഉണ്ടാകുകയില്ലെന്നു മാത്രം. അതുപോലെ എല്ലാക്കൊല്ലവും ഇതുതന്നെയായിരിക്കും നിലയെന്നും കരുതിക്കൂടാ. അങ്ങോട്ടുമിങ്ങോട്ടും ചില ഏററക്കുറവുകൾ സംഭവിക്കാം.

ഈ കണക്കുകളോടൊത്തു് അന്തരീക്ഷോഷ്മാവിന്റെ നിലകൂടി അറിഞ്ഞാൽ കാലാവസ്ഥയിലെ രണ്ടു മുഖ്യഘടകങ്ങളെപ്പററി സ്പഷ്ടമാകും. മുകളിൽ പറഞ്ഞ അതേ കൊല്ലത്തെ കണക്കുകൾ തന്നെയാണു് ഇതും:

മാസം	ചൂടു്: സെൻറിഗ്രേഡിൽ			മഴ	ഈർപ്പം	
	കൂടിയതു്	കുറഞ്ഞതു്	ശരാശരി		8.30 A·M.	5.30 P·M·
ജനുവരി	30·1	22·0	26·0	16·2	71	78
ഫെബ്രുവരി	31·9	23·2	27·5	2·7	70	77
മാർച്ച്	32·7	22·9	27·8	0	67	73
ഏപ്രിൽ	34·0	24·0	29·0	3·1	61	71
മേയ്	30·5	23·4	26·9	587·9	81	86
ജൂൺ	29·5	23·2	26·3	592·3	84	87
ജൂലൈ	29·8	23·3	26·5	354·3	83	86
ആഗസ്റ്റ്	29·2	23·3	26·3	468·8	83	87
സെപ്തംബർ	28·9	22·9	25·3	662·4	85	86
ഒക്ടോബർ	29·8	22·7	26·3	217·9	79	89
നവംബർ	29·5	22·5	26·0	394·3	83	88
ഡിസംബർ	29·9	22·2	26·0	23·9	70	76

ഈ പട്ടികയിൽ ഈർപ്പത്തിന്റെ വിവരവും കാണിച്ചിട്ടുണ്ടു്. കാരണം, കാലാവസ്ഥയിൽ അന്തരീക്ഷത്തിന്റെ തോതും പ്രാധാന്യം അർഹിക്കുന്ന ഘടകമാണു്. മഴയും ചൂടും ഈർപ്പവും കഴിഞ്ഞാൽ കാലാവസ്ഥയെ നിയന്ത്രി

കുന്ന മററൊരു ഘടകം കാററാണ്. ഈ ദ്വീപസമൂഹങ്ങൾ കൊടുങ്കാററിന്റെയും ചുഴലിക്കാററിന്റെയും പാതയിൽ പെടുന്നു. 1792–ൽ പോർട്ട് കോൺവാലീസിലും, റിച്ചി ദ്വീപസമൂഹങ്ങളിൽ 1844–ലും, പോർട്ട്ബ്ളെയറിൽ 1864–ലും, 1891–ലും ശക്തിയായ ചുഴലിക്കാററടിച്ച് വമ്പിച്ച നാശനഷ്ടങ്ങൾ സംഭവിച്ചതായിട്ടറിവുണ്ട്. 1891–ലും, 1893–ലും ഉണ്ടായ കൊടുങ്കാററ് വടക്കുപടിഞ്ഞാറൻ ദിക്കിലേക്കാണ് വീശിയത്. അന്ന് ദ്വീപുകളുടെ കിഴക്കും പടിഞ്ഞാറും ഒരുപോലെ നാശനഷ്ടങ്ങൾ വമ്പിച്ച തോതിലുണ്ടായി.[1] ആധുനികകാലത്തെ കാര്യങ്ങൾ വിശേഷിച്ച് എടുത്തുപറയുന്നില്ല.

ഭാരതത്തിൽ ഉഷ്ണകാലത്തിന്റെ ആരംഭം പ്രകടമാകുന്ന ഏപ്രിൽ മാസത്തിൽ, തെക്കുപടിഞ്ഞാറൻ കാററ് ബംഗാൾ ഉൾക്കടലിന്റെ ദക്ഷിണഭാഗത്ത് പ്രത്യക്ഷമായിത്തുടങ്ങും. എന്നാൽ കരയെ കേന്ദ്രമാക്കിയുള്ള വടക്കുപടിഞ്ഞാറൻ കാററ് അറബിക്കടൽ പ്രദേശങ്ങളിൽ തുടർന്നു നില്ക്കുകയാണ്. മേയ് ആകുമ്പോഴേക്ക് തെക്കുപടിഞ്ഞാറൻ കാററ് ഉൾക്കടലിൽ പ്രബലപ്പെടും. അത് അറബിക്കടലിന്റെ പശ്ചിമഭാഗങ്ങളിലും പ്രകടമായിത്തീരുന്നു. ഈ പരിവർത്തനകാലത്ത് ശക്തിയേറിയ സമുദ്രവാതം ചിലപ്പോഴൊക്കെ തെക്കൻ കടലിലേക്കു ചുഴിഞ്ഞുകയറാറുണ്ട്. പ്രാദേശികമായ തെക്കുപടിഞ്ഞാറൻ കാറ്റിനെ ഇത് അടിപെടുത്തുമ്പോഴോ, വടക്കുപടിഞ്ഞാറൻ കാററ് സമുദ്രവാതവുമായി ഏററുമുട്ടുമ്പോഴോ ചുഴലിക്കാറ്റുകൾ രൂപമെടുക്കുന്നു.[2] ഈ സന്ദർഭങ്ങളിലാണ് ആൻഡമാൻ ദ്വീപസമൂഹങ്ങളിൽ ചുഴലിക്കാററുകളുടെ പ്രഹരം സഹിക്കേണ്ടിവരുന്നത്.

സാധാരണയുള്ള കാറ്റിന്റെ ശക്തിയെക്കുറിച്ച് പോർട്ട്ബ്ലയറിൽ ശേഖരിച്ചിട്ടുള്ള വിവരങ്ങൾ അറിയുന്നതും രസകരമായിരിക്കുമല്ലൊ. കാററിന്റെ പ്രവേഗം മണി

1 Cyclone Memoirs No. V, Government of India, 1893

2 Structure and Movement of Cyclones in the Indian Seas by R. C. Roy and A. K. Roy.

ക്കൂറിൽ ഇത്ര കിലോമീററർ എന്ന ക്രമത്തിലാണ താഴെ കൊടുക്കുന്നതു്.

മാസം	വർഷങ്ങരം		മാസം	വർഷങ്ങരം	
	1963	1964		1963	1964
ജനുവരി	10.2	8.2	ജൂലൈ	20.5	12.15
ഫെബ്രുവരി	7.3	8.4	ആഗസ്റ്റ്	19.0	21.3
മാർച്ച്	6.5	5.7	സെപ്തംബർ	16.0	15.9
ഏപ്രിൽ	5.8	4.9	ഒക്ടോബർ	8.5	9.3
മേയ്	10.4	14.7	നവംബർ	6.6	8.1
ജൂൺ	21.9	18.1	ഡിസംബർ	8.5	8.5

ഇവിടെ ഇതുവരെ പ്രസ്താവിച്ച വിവരങ്ങരം കാലാവസ്ഥയുടെ പൊതുസ്വഭാവം സ്പഷ്ടമാക്കുമെന്ന തീർച്ചയാണ്.

സമശീതോഷ്ണമേഖലകളിൽ അനുഭവപ്പെടുന്ന തരത്തിൽ വ്യക്തമായി ഋതുക്കരം ഉണ്ടാകുക, മദ്ധ്യരേഖാപ്രദേശമായ ഇവിടെ സാദ്ധ്യമല്ലല്ലോ. കേരളക്കരയിലെ മാതിരി സുഖകരമായ കാലാവസ്ഥ ആണ്ടിലെല്ലാക്കാലത്തും അനുഭവമാകുന്നു. കേരളീയക്ക് അസുഖമുളവാക്കുന്ന ചുററുപാട് ഇവിടെ ഇല്ല.

വാസ്തവത്തിൽ മഴയില്ലാത്ത മാസങ്ങരം താരതമ്യേന കുറവാണ്. അന്തരീക്ഷോഷ്മാവു വലിയ ഏററക്കുറവില്ലാതെ എല്ലാക്കാലത്തും നില്ക്കുന്നു. എല്ലാ ദ്വീപുകളിലേയും സ്ഥിതി ഇതുതന്നെയാണ്. അല്പസ്വല്പവ്യത്യാസം ഉണ്ടായെന്നിരിക്കും. കാററും ഇടിയും മിന്നലും മഴക്കാലങ്ങളിൽ ശക്തിയായി അനുഭവപ്പെടുന്നു. എന്നാൽ ഇവിടത്തെ മഴയ്ക്കു് ഒരു പ്രത്യേകതയുണ്ട്. പെണ്ണിൻെറ കരച്ചിൽപോലെയാണ് അതുണ്ടാകുക! വരവും പോക്കും തികച്ചും അപ്രതീക്ഷിതമാണ്. പ്രതീക്ഷിക്കാതെ അതുണ്ടാകും. പെയ്തുകഴിഞ്ഞാൽ പ്രസന്നത പരക്കാനും സമയം അധികം വേണ്ടാ. ഉഷ്ണകാലങ്ങളിൽ കടൽക്കാററു നല്ലതുപോലെ വീശുന്നതിനാൽ അത്യുഷ്ണം അനുഭവപ്പെടാൻ അവസരമില്ല.

മേഘാവൃതമായ ആകാശം ഇവിടെ അഴകുറ്റ ദൃശ്യങ്ങൾ അവതരിപ്പിക്കുന്നതു് ആരേയും ആകർഷിക്കും. വികാരവിചാരങ്ങൾ വ്യത്യാസപ്പെടുന്നതനുസരിച്ചു മുഖഭാവം മാറുന്ന കുട്ടിയെപ്പോലെയാണ് ഇവിടത്തെ അന്തരീക്ഷമെന്നു പറയാം. അന്തിയടുക്കുമ്പോൾ പശ്ചിമചക്രവാളത്തിൽ അപ്സരസ്സുകളെപ്പോലെ അണിഞ്ഞൊരുങ്ങി ഉലാത്താനിറങ്ങുന്ന വെള്ളിമേഘങ്ങളും ചെമ്മാനവും കാണാറാകും. ഉദയത്തേക്കാൾ അഴകുള്ളതാണു സായംസന്ധ്യ. നീലമേലാപ്പിൽ വിഭിന്നങ്ങളായ വർണ്ണചിത്രങ്ങൾ രചിക്കുകയും മായ്ക്കുകയും പിന്നെയും പുതിയ രൂപങ്ങൾ കരുപ്പിടിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടു കളിക്കുന്ന സന്ധ്യാംഗനയുടെ നേരമ്പോക്കുകൾ നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതു് ആനന്ദമാണ്. പച്ചപൊതിഞ്ഞു നില്ക്കുന്ന കുന്നുകളും അവയുടെ മുകളിലത്തെ നീലാംബരവും നിരന്തരം നിറങ്ങൾ മാറിമാറി രംഗത്തുവരുന്ന മേഘജാലങ്ങളും, വെള്ളിയും പൊന്നുമുരുക്കി കടലിലെ നീലനീരാളത്തിൽ ലോഭമില്ലാതെ ഒഴിക്കുന്ന ആദിത്യബിംബവും കാണുമ്പോൾ ആരുടെ ഹൃദയമാണു കോരിത്തരിക്കാത്തതു്!

7

ആദിവാസികളുടെ ആവിർഭാവം

നരവംശശാസ്ത്രജ്ഞന്മാക്കു ഗവേഷണങ്ങാം നടത്തു വാൻ ഇത്രയും സന്ദർഭം നല്കുന്ന സങ്കേതം ആൻഡമാനിലെപ്പോലെ മറെറങ്ങുമില്ല. ഇതിന്നു പല കാരണങ്ങളുണ്ടു്. ഏഷ്യാഭൂഖണ്ഡത്തിൻെറ തെക്കുകിഴക്കേഭാഗങ്ങളിൽ ആദിയിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന മനുഷ്യജാതിയുടെ പരമ്പരയാണു ദ്വീപുകളിൽ ആദിവാസികളായി അധിവസിക്കുന്നവരെന്നാണു ശാസ്ത്രകാരന്മാരുടെ വിശ്വാസം. അനേകായിരം വഷ്ങ്ങളായി അന്യസമ്പക്മില്ലാതെ കഴിഞ്ഞുകൂടുവാൻ ഇടയായിട്ടുള്ളതിനാൽ ആദിവംശത്തിൻെറ ശുദ്ധി ഇന്നും ഇവരിൽ നിലനില്ക്കുന്നു. ലോകത്തിൻെറ മറ്റൊരുഭാഗത്തും ഇങ്ങനെയുള്ള ആളുകളെ കാണാവുന്നതല്ല. അതിനാൽ മാനവജാതിവിജ്ഞാനികളെ, പലതരത്തിൽ ഇവർ കുഴക്കുന്നുമുണ്ടു്. മനുഷ്യവഗ്ഗത്തിൻെറ ഏററവും പ്രാചീനമായ ഒരു ശാഖയുടെ, പ്രതിനിധികളെന്നനിലയിൽ ഇവരുടെ ശരീരഘടന, ആചാരമര്യാദകാം, ജീവിതരീതി, സമൂഹബന്ധങ്ങാം തുടങ്ങിയവയെക്കുറിച്ചുള്ള പഠനങ്ങാം അത്യന്തം പ്രാധാന്യമഹിക്കുന്നു. ഇരുപതിനായിരം കൊല്ലങ്ങാംക്കു മുമ്പു് മനുഷ്യൻ അനുവത്തിച്ച ജീവിതം, കാലത്തിൻെറ പോക്കിലൊന്നിലും പരിവത്തനമുണ്ടാകാതെ, ഇവിടെ ഇന്നും തുടരുകയാണു്. കാലം ഇവരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ചലനരഹിതമായി നിന്നുപോയിരിക്കുന്നു! പുരോഗതി ഇവരെ പാട്ടിലാക്കിയിട്ടുമില്ല.

ആദിവാസികാം എങ്ങനെ, എവിടെനിന്നു്, എന്നു്, ഈ ദ്വീപുകളിൽ വന്നുചേന്നു എന്നുള്ളതു് അനുമാനങ്ങാം കൊണ്ടേ മറുപടി പറയാനൊക്കൂ. മുമ്പൊരദ്ധ്യായത്തിൽ ആൻഡമാൻദ്വീപുകാംക്കു് ഏഷ്യൻ വൻകരയുമായി എന്തെങ്കിലും ബന്ധമുണ്ടായിരുന്നോ എന്നു ചച്ചചെയ്തിട്ടുണ്ടല്ലോ.

സമുദ്രത്തിൻെറ നടുവിൽ, ഒററപ്പെട്ടുനില്ക്കുന്ന ദ്വീപുകളിൽ, എങ്ങനെയാണു മനുഷ്യർ എത്തിയതു്? അതിനു തൃപ്തികരമായ സമാധാനം പറയുവാൻ ഇന്നു വഴിയില്ല. അന്യസമ്പർക്കമില്ലാതെ കഴിഞ്ഞുകൂടുവാൻ ഇടവരുമ്പോഴുണ്ടാകുന്ന ഫലങ്ങളുടെ മാതൃകകളായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ടു്, ഇവിടത്തെ ജീവജാലങ്ങളെല്ലാം. എണ്ണത്തിൽ കുറവെങ്കിലും, അവ വഹിക്കുന്ന പ്രത്യേകപരിണാമസ്വഭാവങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ, സമ്പന്നമാണു ജന്തുക്കളും സസ്യങ്ങളുമെല്ലാം.

നരവംശശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ ആൻഡമാൻദ്വീപുകളിലെ ആദിവാസികൾ നെഗ്രിറേറാവിഭാഗത്തിൽപ്പെടുന്നു. മലയൻ ഉപദ്വീപിലെ സെമാംഗുകൾ (Semangs), ഫിലിപ്പൈൻ ദ്വീപുകളിലെ എയിററാസ് (Aetas), സിലോണിലെ വേടർ (Vedas), ന്യൂഗിനിയിലെ ടാപിറോസ് (Tapiros) തുടങ്ങിയവരോടു് ഇവർക്കു സാദൃശ്യമുണ്ടു്. ആദിവാസികളുടെ ചരിത്രത്തിൻെറ പ്രാചീനത അവരുടെ അധിവാസകേന്ദ്രങ്ങളിൽ കണ്ടെത്തിയിട്ടുള്ള എച്ചിൽക്കുമ്പാരങ്ങളിൽ (Kitchen middens) നിന്നു് അനുമാനിക്കാവുന്നതാണു്.

ആൻഡമാനികളുടെ ആകാരസവിശേഷതകൾ, ആഫ്രിക്കയിലെ നീഗ്രോകളുടേതുമായി താരതമ്യപ്പെടുത്തിപഠിച്ചാൽ ഇവർക്കുതമ്മിൽ വിദൂരമായ ബന്ധംപോലും ഇല്ലെന്നു വ്യക്തമാകും. തടിച്ച ചുണ്ടും സാമാന്യം വീതിയുള്ള മൂക്കും, ശരീരാവയവങ്ങളുടെ ആകപ്പാടെയുള്ള അളവുമായി തട്ടിനോക്കുമ്പോൾ നീളമുള്ള ശിരസ്സും, (dolichocephaly) നീഗ്രോജാതിക്കാർക്കുണ്ടു്. ഇതൊന്നുമല്ല ഇവിടത്തെ ആദിവാസികളുടെ ആകാരരീതി. തൊലിയുടെ കറുപ്പുകൊണ്ടു മാത്രം ഇവരെ തമ്മിൽ ബന്ധിപ്പിക്കുന്നതു ശരിയല്ല. ആൻഡമാനികൾക്കുള്ളതുപോലെ, ഈട്ടിക്കറുപ്പുള്ള തൊലിയിൽ സൂര്യകിരണം പതിക്കുമ്പോൾ നീലച്ഛായ, നീഗ്രോകളിൽ തോന്നാറില്ല. പ്രാചീനകാലംമുതൽ തികച്ചും ഭിന്നമായിരുന്ന ഏതോ ഏഷ്യൻ വംശക്കാരാണു് ഈ വർഗ്ഗക്കാരുടെ പ്രപിതാമഹന്മാരെന്നു വിധിക്കുന്നതാണു് ഉത്തമം. ലഘുശിരസ്സത, (brachycephalic) ചുരുണ്ടു കോണുപോലെ

പററംപിടിക്കുന്ന മുടി, കുട്ടിയില്ലാത്ത നാസിക, ലഘുവായ അധരങ്ങരം, മീശ കുറവുള്ള മുഖം, കക്ഷത്തിലും ഗുഹ്യദേശത്തും പുരുഷന്മാരിൽ അപൂൎവ്വമായും സ്ത്രീകളിൽ തീരെയും രോമരാഹിത്യം, ദൃഢവും വളർച്ച പ്രാപിച്ചതുമായ മാംസപേശികരം തുടങ്ങിയവ ഇവരുടെ സവിശേഷതകളത്രേ. ആൻഡമാൻ ആദിവാസിസ്ത്രീകളുടെ അമിതവളൎച്ചയുള്ള നിതംബം, മററു ചില ആദിവൎഗ്ഗക്കാരിലും അപൂൎവ്വമായി കാണാനുണ്ട്. ആഫ്രിക്കൻവൎഗ്ഗങ്ങളിൽ സൎവ്വസാധാരണമായ ശരീരഗന്ധം ഇവൎക്കു തീരെ ഇല്ല. സാംസ്കാരികവും ഭാഷാപരവും ആയ വ്യത്യാസങ്ങളും ഇവരെ ഒററപ്പെടുത്തി നിൎത്തുന്നു.[1]

ആധികാരികമായി അഭിപ്രായം രേഖപ്പെടുത്തുവാൻ ശേഷിയാൎജ്ജിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു നരവംശശാസ്ത്രജ്ഞനായ ബ്രൗണിന്റെ അഭിപ്രായവും സൂചിപ്പിക്കട്ടെ. ബൎമ്മയിലെ അരക്കാൻ പ്രദേശത്തുനിന്നു് ഇവിടേക്കു വന്നിട്ടുള്ളവരുടെ പരമ്പരയായിരിക്കാം ആൻഡമാനിലെ ആദിവാസികളെന്നാണു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പക്ഷം. അരക്കാൻമേഖലയുടെ അഭംഗുരമായ തുടർച്ചയായിരിക്കാം ഈ ദ്വീപുകരം എന്നു് അദ്ദേഹം അനുമാനിക്കുന്നു. തുടർച്ചയുള്ള കരയായിരുന്നെങ്കിൽ, ആളുകളുടെ കുടിയേററത്തിനു വിഘാതമില്ല. ഒരുപക്ഷേ, അങ്ങനെയല്ലായിരുന്നെങ്കിൽക്കൂടി, വടക്കുകിഴക്കൻ കാലവൎഷക്കാററിന്റെ ഗതിപിടിച്ചു്, ചങ്ങാടങ്ങളിൽ ഇവിടെ അടുക്കുവാൻ ആദിവാസികരംക്കു സാധിച്ചിരിക്കണം. ബൎമ്മയുടെ കടലോരപ്രദേശങ്ങളിൽ നിന്നു് എങ്ങനെയോ ഇവിടെ എത്തിപ്പിടിച്ച പ്രാചീനജാതിക്കാരുടെ പരമ്പരകളായിരിക്കാം ആൻഡമാനിലെ ആദിവാസികളെന്നാണു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായം.[2]

ഭൂചരിത്രത്തിലെ ഹിമയുഗങ്ങളിൽസമുദ്രരേഖ വളരെ താഴത്തുക്കു സാഹചര്യങ്ങളുണ്ടായിട്ടുണ്ടു്. ആ കാലഘട്ടത്തിൽ ഒരിക്കൽ (Quartenary period) മുന്നൂറു മീററർവരെ സമു

1 On the Origin of Andamanese by Dr. Lidio Cipriani, Census of India 1951. Appendix Page Lxvi

2 Andaman Islands by A. R. Brown.

ദ്രതലം താഴകയുണ്ടായി. അന്നു ബർമ്മയുമായി കരബന്ധം
ഈ ദ്വീപുകാഠക്കു് ഉണ്ടായിരുന്നിരിക്കണം. ഈ കാലത്താ
ണു് ആദിമജനങ്ങരം ബർമ്മവഴി ഇവിടേക്കു വന്നതു് എ
ന്നാണു കൗഡേണിൻെറ അനുമാനം.[1] മിക്കവാറും എല്ലാ
പ്രാചീനജനവിഭാഗങ്ങളുടെ വിശ്വാസങ്ങളിലും സ്ഥാനം
കരസ്ഥമാക്കിയിട്ടുള്ള മഹാപ്രളയത്തെ സംബന്ധിക്കുന്ന
ബോധം ആൻഡമാനിലെ ചില ആദിവാസികളിലും നി
ലവിലുണ്ടു്. കുടിയേററത്തിനുശേഷം സംഭവിച്ച കടലി
ൻെറ ഏററത്തെ ആസ്പദമാക്കിയുണ്ടായ സമൂഹവിശ്വാസ
മായിരിക്കണം ഇവരെ അതിലേക്കു പ്രേരിപ്പിച്ചതു്.

ആദിവാസികളുടെ ആഗമനത്തെപ്പററി അഭിപ്രായം
രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളവരിൽ ഐക്സ്റ്റെഡ് (B. V.
Eickstedt) പറയുന്നതു്, അവർ ആൻഡമാൻദ്വീപുകളിൽ പ്ര
വേശിച്ചതു് രണ്ടുകൂട്ടംതിരിഞ്ഞായിരിക്കുമെന്നാണു്. ആദ്യ
ത്തെ കൂട്ടരുടെ പിൻഗാമികളാണു് ഓംഗികഠം, ജറുവകഠം,
സെൻറിനലികഠം എന്നിവർ. ബാക്കിയുള്ളവരുടെ മുൻ
ഗാമികളായിരുന്നു, രണ്ടാമത്തെക്കൂട്ടർ. വടക്കുനിന്നു തെ
ക്കോട്ടായിരിക്കാം ഇവരുടെ കുടിയേററം. എന്നാൽ ബ്രൗ
ണിൻെറ അഭിപ്രായം നേരെ തിരിച്ചാണു്. ദക്ഷിണദ്വീ
പുകളിൽനിന്നായിരിക്കണം മററു സങ്കേതങ്ങളിലേക്ക
ജനവർഗ്ഗങ്ങഠം വ്യാപിച്ചതു്. ഇതിലേതാണു ശരിയെന്നോ
രണ്ടും ശരിയാണോ എന്നോ നിശ്ചയിക്കുക സാദ്ധ്യമല്ല.

ഡാ. ഫ്രെഡ്രിക് ജെ. മോവട്ട് 1863—ൽ പ്രസിദ്ധ
പ്പെടുത്തിയ രസകരമായ ഗ്രന്ഥത്തിൽ ആദിവാസികളെ
സംബന്ധിച്ച്, കൗതുകമുളവാക്കുന്ന ചില വിവരങ്ങഠം
കാണാനുണ്ടു്.[2] ഏററവും പഴക്കമുള്ള ഒരുവിവരണമെന്ന നി
ലയിൽ അതിലെ പ്രസക്തങ്ങളായ ചില വസ്തുതകഠം ഇവി
ടെ ചേർക്കുകയാണു്. ചരിത്രപരമായ പ്രാധാന്യമാണു്-
ശാസ്ത്രീയപഠനശ്രേഷ്ഠതയല്ല, ഈ വിവരണങ്ങളിൽ മുന്തി

1 Notes on the Geographical Distribution of Pygmies by W. Kaudern.

2 Adventures and Researches Among the Andaman Islanders by F. J. Mouat—1863.

നില്ക്കുന്നതു്. അതിനുമുമ്പും ആദിവാസികളെ സംബന്ധിച്ചുള്ള കുറെ വിവരങ്ങൾ 1794–ൽ കേണൽ സിം (Colonel Sym) എഴുതിയിട്ടുണ്ടെന്ന കാര്യവും സ്മരണീയമത്രെ. കോൺവാലീസ്തുറമുഖത്തിന്ന സമീപത്തുനിന്നു പിടികൂടിയ രണ്ടു് ആദിവാസിസ്ത്രീകളെ പഠിച്ചപ്പോൾ ലഭിച്ച വിവരങ്ങളാണു്, അദ്ദേഹത്തിൻെറ വിവരണങ്ങളിൽ കൂടുതലായിട്ടുള്ളതു്. കറുത്തു തിളക്കമുള്ള നിറവും മുടി കുറവുള്ള ശിരസ്സും നഗ്നമെങ്കിലും പൊക്കമില്ലാത്ത അരോഗദൃഢഗാത്രവുമായിരുന്നു അവക്കുണ്ടായിരുന്നതു്. അന്യരുള്ളപ്പോൾ അങ്ങേയററം ജാഗ്രത പാലിച്ചാണു കപ്പലിലെ ബന്ധനത്തിൽ അവർ കഴിഞ്ഞുകൂടിയതു്. ഒരാൾ ഉറങ്ങുമ്പോൾ മറേറ സ്ത്രീ കാവലിരിക്കും. അസാധാരണമായ യാതൊരു പ്രത്യേകതയും രണ്ടുദിവസത്തോളം അവർ കാട്ടിയില്ല. എന്നാൽ മൂന്നാമത്തെ രാത്രിയിൽ മദ്ധ്യയാമത്തോടടുപ്പിച്ചു കാവല്ക്കാരെ കബളിപ്പിച്ചു് അവർ കടലിൽ ചാടി നീന്തി രക്ഷപ്പെട്ടു. ആണും പെണ്ണും വൈദഗ്ദ്ധ്യമുള്ള നീന്തുകാരാണു്. കടലിൽ ധാരാളമുള്ള കള്ള സ്രാവുകളുടെ കഥപോലും കാര്യമാക്കാതെ സ്ത്രീകൾ സാഹസികത്വത്തിന്നു തയ്യാറായതു് അവരുടെ ധീരതയ്ക്കു്ഉദാഹരണംതന്നെ.

കുററവാളിയായി നാടുകടത്തിയ ഒരു പടയാളി തടങ്കലിൽനിന്നു രക്ഷപ്രാപിച്ചു് അധികനാൾ ആദിവാസികളുടെകൂടെ കഴിഞ്ഞുകൂടി. അയാൾ പിന്നീടു് അവിടെനിന്നു പരിഷ്കാരികളുടെ ലോകത്തിലേക്കു തിരിച്ചുപോന്നു. പൊതുവെ അന്യരുടെ സഹവാസം സ്വീകരിക്കാത്ത ആദിവാസികൾ അയാളെ അവരോടൊപ്പം ജീവിക്കുവാൻ അനുവദിച്ചതും അവരുടെകൂട്ടത്തിൽ കഴിഞ്ഞുകൂടുവാൻ അവസരം കൊടുത്തതും അസാധാരണമായ സംഗതിയാണു്. ആദിവാസികളുടെ കൂടെ അനവധിനാൾ ജീവിച്ച അയാൾ അവരുടെ ജീവിതരീതികളെപ്പററിയും ആചാരമര്യാദകളെക്കുറിച്ചും പല വിവരങ്ങളും പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതിൽനിന്നുമാണു മോവട്ടു് അധികം സംഗതികളും പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതു്. ഇതിൽനിന്നു ചില വിവരങ്ങൾ മാത്രം ഇവിടെ എടുത്തു കാണിക്കാം. എന്നാൽ മോവട്ടിൻെറ വിവരണങ്ങളിൽ

നിന്ന് ആദിവാസികളുടെ ഏതു വിഭാഗത്തെ സംബന്ധിക്കുന്ന വിവരങ്ങളാണ നല്കിയിരിക്കുന്നതെന്നു നിശ്ചയിക്കാനാവില്ല. അദ്ദേഹം അന്നു കരുതിയിരുന്നതു് ഇവിടെ ആകപ്പാടെ ഒരേ ഒരു വിഭാഗക്കാർമാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ള എന്നായിരിക്കണം.

ആദിവാസികഠം, പ്രാകൃതമായ കുടിലുകഠംകെട്ടി, ചിലപ്പോഠം താവളമടിക്കാറുണ്ടു്. എന്നാൽ ഇവർ എന്നും സഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവരാണു്. കമ്പുകഠം നാട്ടിക്കെട്ടി ഇലകഠം വിരിച്ചു മേഞ്ഞാണ കുടിലുകഠം ഉണ്ടാക്കാറുള്ളതു്. അടുത്തടുത്തു വൃത്താകൃതിയിലാണ കുടിലുകഠം വയ്ക്കുക. അവിടെ ഒരു കുടുംബമെന്നതിനേക്കാഠം ഒരു സമൂഹം എന്ന കണക്കിലാണ താമസം. ഒററയ്ക്കുള്ള ജീവിതം അവക്കില്ല. തലമുടി മുഴുവൻ ശിരസ്സിൽനിന്നു നിർമ്മാജ്ജനംചെയ്യുവാൻ അവർ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കുന്നു. കടൽക്കരയിൽ അടിഞ്ഞു കയറുന്ന കുപ്പിച്ചില്ലുകളോ മൂച്ചയുള്ള ചിപ്പിത്തോടോ ആയിരിക്കും ആയുധമായി ഇതിനുപയോഗിക്കുക. സ്ത്രീകളാണ ക്ഷുരകവൃത്തിക്കാർ.

സമൂഹജീവിതത്തിൽ വിവാഹത്തിനു സ്ഥാനമുണ്ടു്. അയഞ്ഞ, സ്വതന്ത്രമായ, ജീവിതം അവക്കില്ല. വിവാഹത്തിനു്, വിശേഷിച്ചു ചടങ്ങുകളോ ആഘോഷമോ ഒച്ചപ്പാടോ ഒന്നുമില്ല. ആണും പെണ്ണും അവരവരുടെ ജീവിതപങ്കാളികളെ കണ്ടെത്തി തീരുമാനിക്കുന്നു. പരസ്പരം ബദ്ധരായാൽപ്പിന്നെ മോചനമെന്നൊരു കാര്യമേയില്ല. അങ്ങനെയൊരു ആവശ്യം വരാറുമില്ല. ഒരുമയോടുള്ള ജീവിതമേ അവക്കുള്ളു. വിവാഹിതയായ സ്ത്രീ അന്യപുരുഷനെ സ്വീകരിക്കുകയില്ല. അതുപോലെതന്നെ പുരുഷനും. പരസ്ത്രീഗമനം അവരുടെയിടയിൽ കേട്ടുകേഴ്വിപോലുമില്ല.

പ്രസവം വലിയ രഹസ്യമൊന്നുമില്ലാതെയാണ നടക്കുന്നതു്. ജനിച്ചാലുടനെ ചോരക്കുഞ്ഞിനെ ബന്ധുവായ ഒരു സ്ത്രീ ഏററുവാങ്ങും. പൊക്കിഠംക്കൊടി ഒരു വിരൽ നീളത്തിൽ മുറിക്കുന്നു. എന്നാൽ അതിൻെറ അററം കെട്ടാറില്ല. പ്രസവാനന്തരം മാതാവിനു വിശേഷിച്ചു ശുശ്രൂഷയൊന്നും നല്കാറില്ല, അവഠം സാധാരണപോലെ പെരുമാറുന്നു.

കുറെ നാഴിക കഴിയുമ്പോഠം ചുവന്ന മണ്ണ് ആമനെയ്യിൽ കുഴച്ച് ശരീരമാസകലം പൂശും. ഇതു പ്രസവശുശ്രൂഷാ വിധിയൊന്നുമല്ല, സാധാരണമായി മററുള്ളവരും ചെയ്യുന്നതുതന്നെ. കുഞ്ഞുപിറക്കുമ്പോഠം, അതു് ആണായാലും പെണ്ണായാലും, സമൂഹമോ മാതാപിതാക്കളോ ആഹ്ലാദ പ്രകടനത്തിനു തയ്യാറാകുകയില്ല. പ്രസവത്തിനുശേഷം കുഞ്ഞിനെ പച്ചവെള്ളത്തിൽ കുളിപ്പിക്കും. കൈകൊണ്ടു തടവിയാണു വെള്ളം കളയുന്നതു്. ചിലപ്പോഠം കൈ ചൂടു പിടിപ്പിച്ച് അങ്ങനെ തടവിയെന്നു വരും. അമ്മയ്ക്കു ബലഹീനതയുണ്ടെങ്കിൽ, അവഠംക്കു് ആവുന്നതുവരെ കുഞ്ഞിനെ പാലുള്ള മറേറതെങ്കിലും സ്ത്രീയായിരിക്കും പോററുന്നതു്.

കുട്ടികളോടു വലിയ വാത്സല്യവും സ്നേഹവും ഉള്ളവരാണിവർ. നിർബ്ബന്ധംപിടിച്ചു മുലകുടി നിർത്തുന്ന പതിവില്ല. പാലുള്ളകാലമത്രയും കുഞ്ഞിനു് അമ്മിഞ്ഞ കുടിക്കാം. പെൺകുട്ടികഠംക്കും ആൺകുട്ടികഠംക്കും അവരവരുടെ കളികളും വിനോദങ്ങളുമുണ്ടു്. പിന്നീടു വൈദഗ്ദ്ധ്യം ആർജ്ജിക്കേണ്ട ജീവിതവൃത്തികളുടെ അടിത്തറയിടുന്നകളികളാണു് ആൺകുട്ടികഠം സ്വീകരിക്കുന്നതു്. ചെറുപ്രായത്തിൽത്തന്നെ മീൻ പിടിക്കാനും പക്ഷികളെ എറിഞ്ഞു വീഴ്ത്താനും നീന്തൽ അഭ്യസിക്കാനും മരം കയറാനും മററും അവർ പഠിക്കും. കുറച്ചു പ്രായം കൂടിയാൽ വലിയവരോടൊപ്പം വേട്ടയ്ക്കിറങ്ങിത്തുടങ്ങുന്നു. വെള്ളത്തിൽ വിരുതോടെ നീന്താനും ഊളിയിടാനും ചാടാനും അവർ വലിയ തല്പരരാണു്.

സമൂഹജീവിതത്തിൽ, പരസ്പരസ്നേഹം വളർത്തുന്നതിൽ, ഒരിക്കലും ഉലച്ചിലുണ്ടാകാറില്ല. ഏതെങ്കിലും തരത്തിലുള്ള മതവിശ്വാസമോ ആചാരക്രമമോ അല്ല അവരെ ഒരുമിച്ചു കെട്ടിനിർത്തുന്നതു്. ഈശ്വരനെപ്പററിയോ ആത്മാവിനെപ്പററിയോ അവർ അറിഞ്ഞിട്ടില്ല; താല്പര്യം കാണിച്ചിട്ടുമില്ല. അതുകൊണ്ടു് അവക്കു് എന്തെങ്കിലും ക്ഷീണമൊട്ടില്ലതാനും. അന്നന്നുള്ള കാര്യത്തിൽ കവിഞ്ഞു നില്ക്കുന്നതല്ല അവരുടെ താല്പര്യങ്ങഠം.

മരണാനന്തരം ഉദകക്രിയകളോ മററു് അനുഷ്ഠാനങ്ങളോ അവരുടെയിടയിൽ ഇല്ല. മരണത്തിൽ സങ്കടം പ്രകടിപ്പിക്കാറുമില്ല. ശവം മരവിച്ചുതുടങ്ങുന്നതിനുമുമ്പു് കാലുകൾതമ്മിൽ കൂട്ടികെട്ടും. കുഴിയെടുത്തു് ജഡം നിർത്തിയാണു് മറവുചെയ്യുന്നതു്. ചീഞ്ഞളിഞ്ഞു് മാംസം നീങ്ങികഴിയുമ്പോൾ ശവക്കുഴി മാന്തി അസ്ഥിയൊക്കെ സംഭരിച്ചു്, ആളുകൾ ഒന്നിച്ചുകൂടിയിരുന്നു് കുറേനേരം നിലവിളിക്കും. മരിച്ചയാൾ വിവാഹിതനായിരുന്നെങ്കിൽ വിധവയ്ക്കാണു് അയാളുടെ തലയോട്ടിക്കുള്ള അവകാശം. അതു് അവൾ ചരടിൽ കോർത്തു് സ്വന്തം കണ്ഠത്തിൽ മാലപോലെ തൂക്കിക്കൊണ്ടു നടക്കുകയും ചെയ്യും. ഭർത്താവിനോടുണ്ടായിരുന്ന സ്നേഹത്തിൻെറ പ്രത്യക്ഷപ്രകടനമായിട്ടാണു് ഇതു ചെയ്യുന്നതു്. ഇതല്ലാതെ പരേതരോടു് പ്രതിപത്തി കാണിക്കുന്ന മററു പരിപാടികളൊന്നും അവക്കില്ല.

ഏതെങ്കിലും രൂപത്തിലുള്ള ചികിത്സാസമ്പ്രദായങ്ങളും ഉള്ളതായിട്ടറിവില്ല. പച്ചിലകളും മററും ഉപയോഗിച്ചു് ചില ചികിത്സകൾ ചെയ്യുന്ന പതിവുണ്ടു്. എന്നാൽ എന്തെങ്കിലും ക്രമമോ ശാസ്ത്രീയാടിസ്ഥാനമോ ഒന്നും ഇല്ലാതെയാണു് അതു ചെയ്യുന്നതു്. ചുവന്ന മണ്ണു് കടലാമനെയ്യിൽ കുഴച്ചു് ശരീരമാസകലം പൂശുന്നതിൽ നിന്നു് ചില പ്രയോജനങ്ങൾ ഇല്ലാതില്ല. ഒടിവുചതവുകൾ ഉണ്ടായാലും നീക്കെട്ടുകൊണ്ടു് വിഷമം സംഭവിച്ചാലും പ്രാകൃതമായ ചില ശസ്ത്രക്രിയകളും ചെയ്യെന്നുവരും. രാത്രിയിൽ കൊതുകും ഈച്ചയും മററു കീടങ്ങളും കടിക്കാതിരിക്കുവാൻ മണ്ണു് ശരീരത്തിൽ പൂശുന്നതു നല്ലതാണെന്നാണു് അവരുടെ അനുഭവം. എല്ലാ ദ്വീപുകളിലും കൊതുകിൻെറ ശല്യം കഠിനമാണു്. ചോരകുടിക്കുന്ന ഈച്ചയും പുഴവും അട്ടയും കാട്ടിൽ കമ്മിയല്ലതാനും. നഗ്നരായ മനുഷ്യക്കു് മണ്ണുകൊണ്ടുള്ള കവചമേ രക്ഷയ്ക്കുള്ളു.

ആഹാരം തീകൊണ്ടു പാകംചെയ്തും അല്ലാതെയും ഉപയോഗിക്കുന്നവരാണു് ആദിവാസികൾ. പന്നിയിറച്ചി, മത്സ്യം, കടലാമയിറച്ചി, ചിപ്പിമാംസം, കാട്ടുകാ

സ്സുറം, കിഴങ്ങുകറം, തേൻ മുതലായവയാണ് ആഹാരത്തിന് അവർ സ്വീകരിക്കുന്നതു്. മീൻപിടിക്കാൻ അവർ നേടിയിട്ടുള്ള പാടവം ആരെയും വിസ്മയിപ്പിക്കും. കുന്തം കുത്തിയോ, വല ഉപയോഗിച്ചോ, ചാണ്ടുളി എറിഞ്ഞോ ആണ് മത്സ്യബന്ധനം.

അലങ്കാരവസ്തുക്കറം കുടിലിലോ ശരീരത്തിലോ കാണാറില്ല. കലാപ്രകടനങ്ങളൊന്നും അവക്കില്ലെന്നാണ് അറിവു്. നിരന്തരം സഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന സ്വഭാവത്തോടുകൂടിയവരാകയാൽ സ്ഥായിയായ താല്പര്യങ്ങറം ഉറപ്പിക്കുവാൻ അവക്കു സന്ദർഭമില്ല. ഒരു സ്ഥലത്തു് നാലഞ്ചുനാളിൽ കൂടുതൽ തങ്ങാറുമില്ലെന്നാണറിവു്. മുപ്പതു മുതൽ മുന്നൂറു് അംഗങ്ങളോളമുള്ള കൂട്ടമായിട്ടാണ് അവരുടെ ജീവിതം.

കൈവിരുതിൽനിന്നു് രൂപമെടുക്കുന്ന പല സാധനങ്ങറം ആദിവാസികറം നിർമ്മിക്കാറുണ്ടു്. വള്ളം, തുഴകറം, വില്ലും അമ്പും, കന്തം, വല, കുട്ടകറം, തീപ്പന്തങ്ങറം. മുളങ്കുഴലിൽ ഉണ്ടാക്കിയ പാത്രങ്ങറം, തുടങ്ങിയവ ഇവക്കുണ്ടു്. ഇതിൽ പ്രാധാന്യമേറിയതു വള്ളമാണ്. ചൊവ്വൊത്ത മരം തിരഞ്ഞുപിടിച്ചു് വളരെ ദിവസത്തെ അത്യദ്ധ്വാനം കൊണ്ടു് മുറിച്ചിടും. ഒരു മരം മുറിക്കുവാൻ ഏഴുദിവസത്തിലേറെ എടുത്തെന്നുവരും. വീണ മരം പിന്നീടു് ചെത്തിയുരുട്ടുന്നു. അതുകഴിഞ്ഞു് വള്ളത്തിൻെറ ആകൃതി പുറത്തുവരത്തക്കവണ്ണം ചെത്തിത്തുടങ്ങും. അതുണ്ടായാൽ അകത്തെ തുരപ്പു തുടങ്ങുകയായി. പണികഴിയുമ്പോറം ഒന്നാന്തരം ഒരു വള്ളം തയ്യാറായിരിക്കും. പ്രാകൃതങ്ങളായ ആയുധങ്ങളാണ് പണിക്കുപയോഗിക്കുക. എങ്കിലും പരിഷ്കാരികളായ പണിക്കാരെപ്പോലും പരാജയപ്പെടുത്തുന്ന പൂർണ്ണതയോടെയാണ് അവർ വള്ളം പൂർത്തിയാക്കുക. വെള്ളത്തിൽ വള്ളത്തിനു മറിവോ കുലുക്കമോ ഉണ്ടാകാത്തവിധത്തിൽ ഇവർ ഇതു ചെയ്യുന്നതു് അത്ഭുതമുളവാക്കുന്ന കാര്യം തന്നെ.

വള്ളം ഉപയോഗിക്കാനും ആദിവാസികറം അതിവിരുതന്മാർതന്നെ. പങ്കായങ്ങളുടെ നിർമ്മാണത്തിലും അവർ

വിദഗ്ദ്ധന്മാർതന്നെ. വള്ളം തുഴഞ്ഞുപോകുമ്പോൾ അവരോടൊപ്പമെത്താൻ പരിഷ്കാരികളായ നാവികന്മാക്കുപോലും സാധ്യമല്ല! കഠിനവും ബലമുള്ളതുമായ തടിയാണ് പങ്കായമുണ്ടാക്കുവാൻ തിരഞ്ഞെടുക്കുക. വലിപ്പവ്യത്യാസമനുസരിച്ച് മൂന്നുതരം പങ്കായങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കാറുണ്ട്. ഏററവും വലിപ്പമുള്ളതിനു് നാലടി നീളം വരും. ഇവ ഉണ്ടാക്കുന്നതു് സാധാരണയായി സ്ത്രീകളാണു്.

ആദിവാസികളുടെ ആയുധങ്ങളെപ്പററി പരാമർശിക്കേണ്ടതുണ്ട്. അമ്പും വില്ലുമാണു് അവയിൽ പ്രധാനം. ബലമുള്ള തടികൊണ്ടാണു് അവ ഉണ്ടാക്കുക. അഞ്ചാറടി നീളം വരും വില്ലിനു്. വില്ലു കുലയ്ക്കുവാൻ നല്ല കരുത്തുള്ളവക്കേ സാധിക്കു. എന്നാൽ ആയാസമില്ലാതെ അവർ അതു ചെയ്യുന്നു. അതു നിസ്സാരമായ കാര്യമെന്നു കരുതിക്കൂടാ. പരിഷ്കാരം പ്രാപിച്ച പലരും അതിനു ശ്രമിച്ചപ്പോൾ, പണ്ട് ഗാണ്ഡീവമെടുത്ത രാജാക്കന്മാരുടെ അനുഭവമാണു് ഉണ്ടായതു്! അസ്ത്രപ്രയോഗത്തിൽ അവർ നേടിയിട്ടുള്ള വിരുതു് വർണ്ണനാതീതമെന്നേ പറയേണ്ടു. ഉന്നവും ഊക്കും വിടാതെ അതിവേഗത്തിൽ അമ്പുകൾ അയയ്ക്കുന്നതാണു് അവരുടെ പതിവു്. നാല്പതുഗജത്തോളം അകലത്തുനിന്നു് അമ്പേററവക്കുണ്ടായിരുന്ന മുറിവുപോലും കഠിനമായിരുന്നെന്നു പറയുമ്പോൾ ഇതു് ഊഹിക്കാവുന്നതാണു്. അമ്പിൻെറ മുനയ്ക്കു് ചൂണ്ടലിൻെറ രീതിയിൽ മടക്കുള്ളതിനാൽ ഏററ അസ്ത്രം വലിച്ചെടുക്കുമ്പോൾ മാംസം വളരെ പോകേണ്ടിവരും.

മീൻ പിടിക്കുന്നതിനുള്ള ചാണ്ടുളിയുടെ മുനഭാഗം തണ്ടിൽനിന്നു വേർതിരിക്കാവുന്നതരത്തിലാണുറപ്പിക്കുന്നതു്. അതിൽ ബലമുള്ള ചരട് കെട്ടിയിരിക്കും. ഉന്നത്തിലേററാൽ ചരടുപിടിച്ച് ഇരയെ സ്വായത്തമാക്കും. മത്സ്യവേട്ടയ്ക്കു് മററു് ഉപകരണങ്ങളും ഇല്ലാതില്ല. ഉപ്പുവെള്ളം പുരളുമ്പോൾ ഊക്കുകൂടുന്ന നാരുകൊണ്ടാണു് വല നെയ്യുന്നതു്. അതുകൊണ്ട് അഴകുള്ള വല കെട്ടും. നാം സാധാരണ ചിത്രശലഭങ്ങളെ പിടിക്കുവാൻ ഉപയോഗിക്കാറുള്ള കൈവലകളുടെ മാതൃകയിലുള്ള കൊച്ചുവലകളും അവർ

ഉണ്ടാകുന്നതു് അസാധാരണമല്ല. പിടിച്ച മീൻ ഇടുന്നതിന്ന് കുട്ടകളും മററും തയ്യാറാക്കുന്നു. കടലാമയെ പിടികൂടുവാൻ ബലമുള്ള ചരടിൽ നെയ്ത പ്രത്യേകതരം വലയും അവക്കുണ്ടു്. കുടിക്കുന്നതിന്ന് ശുദ്ധജലം സംഭരിച്ചുവെക്കുന്നതു് മുളങ്കുഴലുകളിലാണു്.

പഴയകാലത്തെ സഞ്ചാരികളുടെ കഥകളിൽ മാത്രമല്ല ഭൂമിശാസ്ത്രവിശാരദന്മാരുടെ വിവരണങ്ങളിലും ആദിവാസികൾ നരഭോജികളായിട്ടാണു ചിത്രീകരിച്ചിട്ടുള്ളതു്. എന്നാൽ ഇതിന്ന് ഉപോൽബലകങ്ങളായ തെളിവുകൾ തീരെയില്ലെന്നുള്ളതാണു് യാഥാത്ഥ്യം. ഭത്താവിന്റെ മരണാനന്തരം അയാളുടെ കപാലം കോത്തു്, ഭാര്യ കഴുത്തിൽ അണിഞ്ഞിരുന്നതു കണ്ടു്, നരഭോജനത്തിൻെറ തെളിവായിരിക്കും അതെന്നു കരുതിയതായിരിക്കാം ഈ തെററായ വിശ്വാസത്തിൻെറ അടിസ്ഥാനം.

8

ആൻഡമാനികൾ

ആൻഡമാൻ ദ്വീപസമൂഹങ്ങളിൽ അധിവസിക്കുന്ന ആദിവാസികളെ, വിശാലമായ രണ്ടു വിഭാഗങ്ങളിൽ വേർതിരിച്ചാണു് പഠിക്കുവാൻ സൗകര്യം. ഇവരുടെയെല്ലാം പ്രപിതാമഹന്മാർ ഒരു വിഭാഗക്കാർതന്നെയായിരിക്കണം.* എന്നാൽ ഇവിടെ വന്നെത്തിയശേഷം സാഹചര്യങ്ങളുടെ പ്രത്യേകതകളനുസരിച്ചു് സ്വതന്ത്രമായ വികസനം സംഭവിച്ചപ്പോൾ, സ്വാഭാവികമായി ചില ഉപവകുപ്പുകളായി ആദിവാസികൾ പിരിയുകയുണ്ടായി. മുമ്പ സൂചിപ്പിച്ച രണ്ടു മുഖ്യവിഭാഗങ്ങൾ. (1) തെക്കെ ആൻഡമാനിലെ ജറുവകളൊഴിച്ചു് മററുള്ള വിഭാഗം. (2) ഓംഗികൾ, ജറുവകൾ, സെൻറിനലികൾ—ചേർന്ന വിഭാഗം. ഓംഗികൾ ലിററിൽ ആൻഡമാൻ ദ്വീപിലും, ജറുവകൾ തെക്കേ ആൻഡമാൻ ദ്വീപിൻെറ മദ്ധ്യപ്രദേശങ്ങളിലും. സെൻറിനലികൾ, ചെറിയ സെൻറിനൽ ദ്വീപിലുമാണു് അധിവസിക്കുന്നതു്. ഇന്നു് ആദ്യത്തെ വിഭാഗത്തെ പ്രതിനിധീകരിച്ചിരുന്ന ആൻഡമാനികൾ ഏതാണ്ടു് അന്യംനിന്ന നിലയിലെത്തിയിരിക്കുകയാണു്. കുലം നശിച്ച കൂട്ടരെക്കുറിച്ചു് വിവരിച്ചിട്ടു കാര്യമില്ല. അതിനാൽ അവരുടെ പ്രത്യേകതകളോ ജീവിതരീതികളോ ഇന്നത്തെ ചുററുപാടിൽ പ്രസക്തമല്ല.

1901–ൽ ആണു് ഇവിടെ ശരിയായവിധത്തിലുള്ള ഒരു കാനേഷുമാരി തയ്യാറാക്കുവാൻ സംഘടിതമായ യത്നം നടന്നതു്. അന്നു് ആൻഡമാനികളുടെ എണ്ണം 625 ആയിരുന്നു. അതിനു നാല്പത്തിരണ്ടു കൊല്ലംമുമ്പു് സുസംഘടിതരായി വിദേശികളോടു പോരിനു പുറപ്പെടുവാൻ തക്കവണ്ണം ശക്തരായിരുന്നു ഇവരെന്ന സംഗതി വിസ്മരിച്ചു

* Census of India 1951—Appendix A—by S. K. Gupta.

ക്കൂടാ. പരിഷ്കാരവുമായുണ്ടായ സമ്പർക്കം കാരണം ഈ ജന വിഭാഗം ക്രമേണ ക്ഷയിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. 1931—ൽ ഇവരുടെ എണ്ണം വെറും തൊണ്ണൂറായിത്തീൎന്നു. പിന്നെ ഇരുപതു കൊല്ലം കഴിഞ്ഞപ്പോഴ് അതു കേവലം ഇരുപത്തിമൂന്നായി ക്ഷയിച്ചു. മററു വിഭാഗങ്ങളുടെയും സംഖ്യ ക്രമേണ ക്ഷയിച്ചുവരുന്നുണ്ടെന്നാണ് കാണുന്നതു്. എന്നാൽ ആൻഡമാനികളെപ്പോലെ അത്ര വേഗത്തിലുള്ള അധഃപതനമല്ല അവരെ തുറിച്ചുനോക്കുന്നതെന്നു മാത്രം. ശിക്ഷാസങ്കേതം, പോർട്ട്ബ്ളെയറിൽ ആരംഭിച്ച ആണ്ടിൽ (1858) ആൻഡമാനികളുടെ എണ്ണം അയ്യായിരത്തോളം വരുമെന്നാണു കണക്കാക്കപ്പെട്ടിരുന്നതു്. ഒരു നൂററാണ്ടു കഴിഞ്ഞപ്പോഴ് അസ്തമനത്തിലേക്കു നിപതിച്ച ഇവരുടെ തിരോഭാവത്തിനു പരിഷ്കാരമാണ് ഉത്തരം പറയേണ്ടതു്. ''എവിടെയെല്ലാം യൂറോപ്യന്മാർ പദം വച്ചിട്ടുണ്ടോ അവിടെയെല്ലാം ആദിവാസികൾക്ക് അധഃപതനമാണുണ്ടായിട്ടുള്ളതു്. അമേരിക്കയിലും, പോളിനേഷ്യയിലും, ആഫ്രിക്കയിലും ആസ്ത്രേലിയയിലും ഇതാണു നാം കാണുന്നതു്—'' എന്നു് ചാറത്സ് ഡാർവ്വിൻ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതാണ് ഈ അവസരത്തിൽ ഓർമ്മയിൽ വരുക.*

ആൻഡമാനികളുടെ സങ്കരസന്തതികളിൽ ചിലർ ഇന്നു് തെക്കെ ആൻഡമാനിലെ തിരുരിനു സമീപപ്രദേശങ്ങളിലാണു താമസിക്കുന്നതു്. ബർമ്മാക്കാരുടെ കുടുംബങ്ങളുമായി ചേർന്നു് മേമിയോയിൽ ചിലർ ജീവിക്കുന്നു. കുറച്ചുപേരെ പോർട്ട്ബ്ളെയറിൽ കാണാം. ലോംഗ് അയലണ്ടിലും ബാരാടംഗ് ദ്വീപിലെ ലൽടികിരിയിലും കുറേപ്പേരുണ്ടു്. ആൻഡമാനികളുടെ പന്ത്രണ്ടു് ഉപജാതികളിൽ അക്കാ ജെറോ(Aka Jero), അകാ കോറാ (Aka Kora) എന്നിവയിലെ ആളുകളേ ഇന്നു് അവശേഷിച്ചിട്ടുള്ളു. അപൂർവ്വമായി അകാ ബുവാരേ (Aka Buare), അകാ ബോ (Aka Bo) അകാ ചേരെ (Aka Chere), പുചുക്വാർ (Puchuk war) എന്നിവരുടെ പ്രതിനിധികളും ഇല്ലാതില്ല. അവരെല്ലാം ആശ്രയ

* A Naturalist Round the World by Charles Darwin. (1845)

വിനിമയത്തിന് പൊതുവായി അകാ ജെറോ (Aka Jero) ആണ് സംസാരിക്കുന്നത്.[1]

ആൻഡമാനികളെ പരിഷ്കൃതരാക്കിത്തീർക്കുന്നതിനുള്ള ഉദ്യമം ആദ്യകാലത്തുതന്നെ ആരംഭിച്ചെന്നു പറയാം. റവറണ്ട് കോർബിൻ (Rev. H. Corbyn) എന്ന പാതിരിയുടെ പ്രയത്നത്താൽ ഒരു 'ആൻഡമാൻ ഹോം' റോസ് ദ്വീപിൽ 1863-ൽ ആരംഭിച്ചു. കുററവാളികളോടൊത്ത് പണിചെയ്യുവാനാണ് ഇവരെ ആദ്യം പ്രേരിപ്പിച്ചത്. തുണിയണിയാനും ഇംഗ്ലീഷുപഠിക്കാനും കൂട്ടത്തിൽ ശ്രമം നടന്നു. പിന്നീട് ഈ പരിപാടി ഹോംഫ്രെ (J. N. Homfry) ഏറെറടുത്തശേഷം ഈ സങ്കേതം 1882-ൽ ഹാഡോയിലേക്കു മാററി. സഞ്ചാരപ്രിയരായിരുന്ന ജനവിഭാഗത്തെ സ്ഥിരവാസികളാക്കുന്നതിനുണ്ടായ ഉദ്യമങ്ങൾ, പലതരത്തിൽ അവക്ക് അപകടം ചെയ്തു. രോഗബീജങ്ങൾ പകന്ന്, ഗുഹ്യരോഗങ്ങളും ശ്വാസകോശമാരികളും മററും അവരിൽ പടന്നു. പുകവലിയും മദ്യപാനവും അവയെ വഷളാക്കി. ഇതെല്ലാമാണു നാഗരികത അവക്കു നല്കിയ സംഭാവനകൾ! അവർ നാശത്തിൻെറ ചരിവിൽക്കൂടി താഴേക്ക് നീങ്ങിത്തുടങ്ങി. 1942—45-ൽ ബ്രിട്ടീഷുകാരുടെ രഹസ്യപ്പടയിളികൾ മദ്ധ്യആൻഡമാനിലും തെക്കേ ആൻഡമാനിലും ഇറങ്ങി വിവരങ്ങൾ സമ്പാദിക്കുവാൻ നടന്ന ശ്രമത്തിൽ ഇവരിൽ പലരേയും ഉപകരണങ്ങളാക്കി. പ്രതിഫലമായി മദ്യവും ധൂമപാനസാമഗ്രികളും മററും ലോഭമില്ലാതെ ഇവക്കു സമ്മാനിച്ചു. ഇത് അവരുടെ ആരോഗ്യത്തെ എത്രമാത്രം ക്ഷയിപ്പിച്ചെന്നു പറയേണ്ടതായിട്ടില്ല.[2]

---

1 Social Panorama of the Andaman and Nicobar Islands and Prospects of Anthrapological Research by Dr. V. K. Kochar—(1965)

2 Census of India 1951, Appendix A.—by S.K. Gupta.

9

ജറുവകൾ

ആൻഡമാൻദ്വീപുകളിലെ ആദിമനിവാസികളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഇത്രയേറെ ഭയപ്പെടുകയും വെറുക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്ന മറെറാരു കൂട്ടർ ജറുവകളെപ്പോലെ ഇല്ല. ഈ ദ്വീപുകളിൽ സമ്പക്കം സ്ഥാപിക്കുവാൻ പരിശ്രമം തുടങ്ങിയ കാലംമുതൽ ഓരോ കൂട്ടർ ഇവരുടെ സൗഹൃദം സമ്പാദിക്കുന്നതിനു താൽപര്യം കാണിച്ചിട്ടുണ്ട്. സമ്മനോഭാവത്തോടും, അതു വ്യക്തമാക്കിക്കൊടുക്കുന്നതിനുതകുന്ന പെരുമാററങ്ങളോടും ഇക്കാലമത്രയും പലരും അവരെ സമീപിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ഫലം ഒന്നും ഇതുവരെ ഉണ്ടായിട്ടില്ല. ഒഴിഞ്ഞും ഒതുങ്ങിയും ഒളിഞ്ഞുമുള്ള ജീവിതത്തിൽനിന്നു വിശാലമായ ലോകത്തിലേക്കു് ഇറങ്ങിവരുവാൻ ഇവക്കു താൽപര്യമില്ല. അവരുടെ കണ്ണിൽ പെട്ടാൽ, ആയുധപരിധിയിൽ അകപ്പെട്ടാൽ, അപകടം കൂടാതെ അന്യക്കു മടങ്ങുവാൻ വളരെ വിഷമംതന്നെ. ജറുവയെ നേരിട്ടു് ഒരിക്കൽ മാത്രമേ കാണാൻ കഴിയൂ. അതു മരണത്തിനു സ്വല്പം മുമ്പായിരിക്കും! ഇതാണു് അന്യരുടെ അനുഭവം! അത്യന്തം അപൂവ്വമായിട്ടു മാത്രമേ അവരുടെ ഇടയിൽനിന്നു് ആളുകളെ പിടികൂടാൻ സാധിച്ചിട്ടുള്ളു. ആദിവാസികളിൽ ബുദ്ധിസാമത്ഥ്യം ഏററവും അധികം നിരീക്ഷിച്ചിട്ടുള്ളതു ജറുവകളിലാണു്.* ആധുനികരീതിയിലുള്ള വിദ്യാഭ്യാസം ആജ്ജിച്ച, എടുത്തുവളത്തിയ, പെൺകുട്ടിയുടെ അഭ്യസനത്തിനുള്ള കഴിവു്, മറേറതൊരു പരിഷ്കാരിയായ കുട്ടിയുടേതുംപോലെതന്നെയാണെന്നാണു കണ്ടിട്ടുള്ളതു്. നെഹ്റുവിൻെറ 'ഒരച്ഛൻ മകാംക്കയച്ച കത്തുകാം', പഠിപ്പുള്ളവരുടെ ഏതൊരു കുട്ടിയും വായിക്കുന്നതുപോലെ ഭാഷാശുദ്ധിയോടും ഉച്ചാരണഭദ്രതയോടുംകൂടി പാരാ

* Provincial Gazetteers of India: Andaman and Nicobar Islands.

യണം ചെയ്യുവാൻ ആ പെൺകുട്ടിക്കു കഴിവുണ്ടായി. അവ ളും സഹോദരരും, കണക്കും ഹിന്ദിയും മററും അഭ്യസിക്കു വാൻ വൈഷമ്യം കാട്ടിയിട്ടില്ല. അവരുടെ ഗ്രഹണശക്തി അത്യന്തം ഉന്നതമായ നിലവാരത്തിലുള്ളതാണെന്നാണു് അനുഭവം.* പ്രായംചെന്നവരുടേയും ബുദ്ധിസാമത്ഥ്യം, നല്ല നിലയിലുള്ളതുതന്നെയാണു്. വളരെ ജാഗ്രതയോടെ കാവൽക്കാർ നിന്നാലും ബന്ധനത്തിൽനിന്നു രക്ഷപ്രാ പിക്കുന്നതാണു് അവരുടെ പതിവു്. അല്പനിമിഷത്തി നുള്ളിൽ, ടൈംപീസിൻെറ അലാറമടിക്കുന്ന സാങ്കേതിക സംവിധാനം, മനസ്സിലാക്കുന്നതിനു് അവക്കു കഴിഞ്ഞി ട്ടുണ്ടു്.

ജറുവകാംക്കു പൊക്കം താരതമ്യേന കുറവാണു്. അ വർ നഗ്നരായി കഴിയുന്നു. കറുത്ത നിറമുള്ള തൊലിയും ഉരുണ്ട കൊച്ചു തലയും, പതിഞ്ഞ മൂക്കും, വലിപ്പം താരത മ്യേന കുറവെങ്കിലും സദാസമയവും ജാഗ്രത പാലിക്കുന്ന നയനങ്ങളും ആണു് അവക്കുള്ളതു്. കാട്ടിലെ ഇടതൂന്നുനി ല്ക്കുന്ന വൃക്ഷലതാദികളുടെ ഇടയിൽക്കൂടി വേഗത്തിൽ ഓടു വാൻ അവക്കു വിഷമമില്ല. കൊടുംകാടുകളിൽ അധിവ സിക്കുന്ന എല്ലാ മനുഷ്യജാതികാംക്കും കാടുകളിൽ ഒളിച്ചി രിക്കുവാനും ഓടി രക്ഷപ്പെടുവാനും, സൗകര്യം നല്കുന്ന തര ത്തിലാണു ശരീരഘടന പരിണാമപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതു്. വലിയ ശരീരം വനത്തിലെ ഈദൃശപ്രവത്തനങ്ങാംക്കു വിഘാത മാണു്. സമൃദ്ധമായ മുടിയും പററിയതല്ല. ഓടാനും മരം കേറാനും ഒതുക്കവും ലാളിത്യമുള്ളതുമായ കാലുകളാണത്ത മം. ഇതൊക്കെ ചേന്നിട്ടുണ്ടു് ഇവിടത്തെ ജറുവകാംക്കു്. മററു ചില ജാതിക്കാരെപ്പോലെ കടലിൽ അവക്കു വൈദ ഗ്ദ്ധ്യമൊന്നുമില്ല. എങ്കിലും നീന്തൽ വശമാക്കിയിട്ടുണ്ടു്. ചങ്ങാടങ്ങളിൽ കടലുതാണ്ടി മററു ദ്വീപുകളിലേക്കു കട ന്നുപോകുന്നതും അസാധാരണമല്ല.

ആഫ്രിക്കയിലെ, കോംഗോവനങ്ങളിൽ അധിവ സിക്കുന്ന പിഗ്മ്വഗ്ഗക്കാരുടെ കാര്യം ഇവിടെ സൂചിപ്പി

---

* Census of India, 1951, Appendix. A.

ക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. സമാനമായ സാഹചര്യങ്ങളിൽ, സമാനമായ പരിണാമത്തിനു വിധേയരായിട്ടുള്ളവരാണു ജറുവകളും പിഗ്മികളും. ഇതിൽ കൂടുതൽ എന്തെങ്കിലും ബന്ധം ഇവക്കു തമ്മിൽ ഇല്ലതാനും.

ജറുവകളുടെ ജീവിതരീതിയെക്കുറിച്ചും ആചാരമര്യാദകളെപ്പററിയും സാമൂഹ്യസംവിധാനത്തെ സംബന്ധിച്ചും ആധികാരികങ്ങളായ വിവരങ്ങൾ കിട്ടിയിട്ടില്ല. പ്രസ്താവിക്കപ്പെടാറുള്ള സംഗതികളധികവും അറിയാനിടവന്നിട്ടുള്ള അല്പം ചില വസ്തുതകളെ ആസ്പദമാക്കി നടത്തിവരുന്ന നിഗമനങ്ങളാണ്. സ്ഥായിയായ സമ്പർക്കം സ്ഥാപിച്ചു നിരീക്ഷണങ്ങൾ നടത്തിയും പഠിച്ചും എന്തെങ്കിലും സംഗതികൾ ശേഖരിക്കുന്നതിനു് ഇന്നു സാദ്ധ്യതയില്ല.

സുസംഘടിതരായി ജറുവകൾ ഒരു ആക്രമണത്തിനു് ആദ്യമായി തുനിഞ്ഞതായി രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതു് 1873–ൽ ആണു്. മാക്ഫേർസൺ ഉൾക്കടലിനു സമീപമുള്ള സ്ഥലത്താണു് അതു് അന്നു നടന്നതു്. അതിനുശേഷം ഇന്നുവരെയും അവരെ സ്നേഹംകൊണ്ടു ജയിച്ചെടുക്കുവാൻ സാധിച്ചിട്ടില്ല. പിന്നീടു വളരെ സംഘട്ടനങ്ങൾ ഇവരുമായി ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടു്. ഇന്നും അതു തീർന്നിട്ടില്ല. ഒന്നുരണ്ടു സംഘട്ടനങ്ങളെങ്കിലും ഉണ്ടാകാത്ത വർഷങ്ങൾ നന്നേ കുറവാണു്.

പരിഷ്കാരികളുടെ പ്രതിരോധനടപടികളെക്കുറിച്ചു് ഇന്നു് ജറുവകൾ ബോധവാന്മാരാണെന്നു വ്യക്തമാക്കുന്ന നിരവധി വസ്തുതകൾ മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിച്ചിട്ടുണ്ടു്. തെക്കെ ആൻഡമാനിന്റെ തെക്കുപടിഞ്ഞാറൻ പ്രദേശം, മദ്ധ്യആൻഡമാനിന്റെ പശ്ചിമമേഖല മുഴുവൻ, വടക്കേ ആൻഡമാനിന്റെ തെക്കുപടിഞ്ഞാറൻഭാഗം എന്നിവിടങ്ങളിൽ ജറുവകളെ ഇന്നു് ഒതുക്കിനിർത്തിയിരിക്കുകയാണു്. അതിർത്തികൾ ലംഘിച്ചു് അക്രമം അഴിച്ചുവിടുവാൻ ഇവരെ അനുവദിക്കാതിരിക്കുന്നതിനു് പ്രത്യേകം കാവൽപൊലീസിനെ പ്രധാനകേന്ദ്രങ്ങളിൽ താവളമടിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. ബുഷ്പൊലീസ് (Bush Police) എന്നാണു് ഈ കാവൽപൊലീസിനെ വിളിക്കുന്നതു്.

പുതിയ കുടിയേററക്കാർ വനം തെളിച്ച് സങ്കേതങ്ങരം സ്ഥാപിക്കാനും, വനംവകുപ്പുകാർ തടികരം വെട്ടിയിറക്കാനും തുടങ്ങിയപ്പോരം ജറുവകളുടെ എതിപ്പ് സ്വാഭാവികമായി വദ്ധിച്ചു. തിരുരെന്ന് ഇന്ന് അറിയപ്പെടുന്ന സങ്കേതത്തിൽ നിരന്തരമായ ആക്രമണങ്ങരം അനുഭവപ്പെട്ടപ്പോരം കുടിയേററക്കാരെ രക്ഷിക്കേണ്ടതു് അടിയന്തിരാവശ്യമായി. മുൻകൈയെടുത്തു് ആക്രമണത്തിനു തുനിയാതെ, വസ്തുവകകളുടെ സംരക്ഷണത്തിനും ആത്മരക്ഷയ്ക്കും മാത്രം ബലം പ്രയോഗിക്കാമെന്നുള്ള നിർദ്ദേശത്തോടുകൂടിയാണ് ബുഷ്പൊലീസിനെ സംഘടിപ്പിച്ചതു്. മിക്കപ്പോഴും ജറുവകളുടെ ആക്രമണം ഉണ്ടാകുന്നതു് ഇരുമ്പുസാധനങ്ങളും മററും എടുത്തുകൊണ്ടു പോകുന്നതിനുവേണ്ടിയായിരിക്കും. അവക്ക് ആയുധങ്ങരം ഉണ്ടാക്കുന്നതിന് ഇവ ലഭ്യമാകുവാൻ ഇതേ വഴിയുള്ളല്ലോ. പ്രചോദനമെന്തായാലും അവരുടെ ആക്രമണങ്ങളിൽനിന്നുളവാകുന്ന ഫലങ്ങരം അത്യന്തം ദയനീയങ്ങരംതന്നെ. ശത്രുക്കളോട് കഠിനമായ ക്രൂരത കാട്ടുന്നതിന് അവക്ക് ഒരു മടിയുമില്ല. മരണപ്പെട്ട ശത്രുക്കളുടെമേൽ കല്ലുകയററിവയ്ക്കുന്നതു് അവരുടെ ഒരു നടപടിയാണ്.

ദ്വീപുകളിൽ വിവിധഭാഗങ്ങളിലായി ബുഷ്പൊലീസിൻെറ നിരീക്ഷണകേന്ദ്രങ്ങരം മുപ്പത്തിയാറോളം വരും. ഓരോ സ്ഥാനങ്ങളിലും ആറുമുതൽ പന്ത്രണ്ടുവരെ കാവൽപൊലീസുകാർ ഉണ്ടായിരിക്കും. 1964-ൽ ബുഷ് പൊലീസിൽ 346 പേർ ഉണ്ടായിരുന്നതായിട്ടാണ് അറിവു്.

ജറുവകളുടെ വിക്രിയകരംക്ക് അരങ്ങായിത്തീന്ന പ്രധാനസ്ഥലം തിരുരാണെന്നു മുമ്പു പറഞ്ഞല്ലോ. ഇവിടെയാണ് 1952-ൽ ആദ്യത്തെ ബുഷ്പൊലീസ്കേന്ദ്രം സ്ഥാപിതമായതു്. അതിനിടയാക്കിയ മുഖ്യസംഭവം പറയാം. തിരുരിൽ താമസിച്ചിരുന്ന ഒരു കഷ്കകുടുംബത്തിലെ നാഥൻ എന്തോ ആവശ്യം പ്രമാണിച്ച് തലസ്ഥാനത്തിലേക്കു പോയിരുന്ന അവസരം. ഭാര്യയും കുഞ്ഞും മാത്രമേ കുടിലിൽ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളു. ഗൃഹനായിക കണ്ണും

മുഖവും കഴുകുവാൻ കാലത്തു് പുറത്തുവന്ന അവസരത്തിൽ, ഒളിച്ചു പതിയിരുന്ന ഒരുകൂട്ടം ജറുവകൾ അക്രമാസക്തരായി രംഗത്തുവന്നു. കുട്ടിയെയും വാരിയെടുത്തുകൊണ്ടു് അവൾ അടുത്ത കുടിലിലേക്കു് അഭയത്തിനു് ഓടി. പിറകിൽനിന്നു് ജറുവകളുടെ അമ്പു് അവളിൽ ആഞ്ഞുതറച്ചു. എങ്കിലും പ്രാണരക്ഷാർത്ഥം അവൾ ഓടി. ജറുവകളുടെ വൈരാഗ്യം തീർന്നില്ല. അടുത്ത കുടിലിലേക്കു് അവർ ആക്രമണം വ്യാപിപ്പിച്ചു. അവിടെയുണ്ടായിരുന്നവർ ഓട്ടംപിടിച്ചതല്ലാതെ എതിക്കാൻ സന്നദ്ധത കാട്ടിയില്ല. ഒഴിഞ്ഞ കൂരകളൊക്കെ തീവെച്ചു നശിപ്പിച്ചശേഷം കണ്ണിൽക്കണ്ട ഇരുമ്പുവസ്തുക്കളൊക്കെ കൈവശപ്പെടുത്തി ജറുവകൾ മടങ്ങി. ഗ്രാമം അതിദയനീയമായ ഒരു അരങ്ങായി അവശേഷിച്ചു. ഇതിനുശേഷം കുടിയേററക്കാരെ രക്ഷിക്കേണ്ടതിന്റെ ഗൗരവം അധികാരികൾക്കു ബോദ്ധ്യമായി. അവിടെ ഒരു കാവൽസ്ഥാനം ഉറപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.*

ജറുവകൾ ഉപയോഗിക്കുന്ന ആയുധങ്ങൾ പലതാണു്. കുന്തം, വില്ലും അമ്പും, ചാണ്ടുളി തുടങ്ങിയവയാണു് ഇതിൽ പ്രധാനം. കഠിനമായ കാട്ടുകമ്പിൻെറ അററത്തു് ഇരുമ്പുമുന ഉറപ്പിച്ചാണു് അമ്പു നിർമ്മിക്കുക. കുന്തത്തിൻെറ മുനയും ഇരുമ്പുതന്നെ. ശത്രുക്കളുമായി അടുത്തുണ്ടാകുന്ന പോരിൽ കൂടുതലും ഉപയോഗിക്കുന്നതു് കുന്തമാണു്. സാധിക്കുമെങ്കിൽ അങ്ങനെയുള്ള പോരിനാണു് അവർ കൂടുതൽ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നതു്. അമ്പു് അധികം ചെലവാക്കുവാൻ അവർക്കിഷ്ടമില്ല. അതിൻെറ പ്രയോഗം കുന്തത്തിൻേറതുപോലെ നിശ്ചയമുള്ളതല്ലല്ലോ. വള്ളത്തിൽ കരയ്ക്കടുക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നവരുടെമേൽ, കാട്ടിൽ ഒളിച്ചിരുന്നു് ശരവർഷം ചെയ്യുന്നതു് അസാധാരണമല്ല. അതിക്രമിച്ചു് അവരുടെ പ്രദേശത്തേക്കു കടക്കുന്നവരെ പതിയിരുന്നു് ആക്രമിക്കുന്നതിൽ വിരുതന്മാരാണിവർ. ശത്രുക്കൾ ഉപയോഗിച്ചേക്കാവുന്ന താരകളിൽ മീൻമുള്ളും മററും കുഴിച്ചിട്ടു് കുടുക്കിലകപ്പെടുത്തുവാൻ ചാതുര്യം കാണിക്കുന്നതും

* Islands of the Marigold Sun by Suresh Vaidya (1960)

അസാധാരണമല്ല. മുമ്പേ പോകുന്ന നേതാവിന്റെ വഴിയുടെ സൂചന പിറകെ വരുന്നവക്ക് കൊടുക്കുവാൻ ചെടികളുടെ ചില്ലകരം ഒടിച്ചു നടക്കുന്നതു് അവരുടെ പതിവാണ്. അതുപോലെ സമൂഹത്തിലുള്ളവരുടെ ശ്രദ്ധ സമാകഷിക്കുവാൻ തടിയിൽ കൊട്ടി ശബ്ദമുണ്ടാക്കുന്ന പതിവുമുണ്ടു്. ഈ ശബ്ദം കേട്ടാൽ ജറുവകരം എന്തോ മുഖ്യപ്രവത്തനത്തിനു തയ്യാറെടുക്കുകയാണെന്നു തീച്ചയാക്കാം.

മററു് ആദിവാസികരംക്കും ജറുവകളുടെ സൗഹൃദം സമ്പാദിക്കുവാൻ സാധിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞുകൂടാ. എല്ലാവരും അവരെ ഭയപ്പെടുന്നുണ്ടു്. അവരുടെ ഭാഷയോ ജീവിതാചാരങ്ങളോ അറിഞ്ഞശേഷമേ ജറുവകളുമായി സമ്പക്ത്തിനു സാദ്ധ്യതയുള്ളു. എന്നാൽ അതിനുള്ള കവാടങ്ങരം ഇന്നു് ഉറപ്പായി അടഞ്ഞുകിടക്കുകയുമാണ്. എങ്കിലും ജറുവകളെ പാട്ടിലാക്കുന്നതിനുള്ള പരിശ്രമം തുടന്നുകൊണ്ടേയിരിക്കുന്നുണ്ടു്. അവക്കു് കൗതുകം ഉളവാക്കിയേക്കാവുന്ന വസ്തുക്കരം അവരുടെ പ്രദേശങ്ങളിൽ ഇട്ടുകൊടുക്കുകയാണ് ഇതിൽ മുഖ്യം.

ഒരിക്കൽ രണ്ടു ജറുവകളെ ഒരു പൊലീസ്സംഘം പിടികൂടി. അവരെ പോർട്ട്ബ്ളെയർ ആശുപത്രിയിൽ നല്ല ബന്തവസ്സിൽ താമസിപ്പിച്ചു. അവരുടെ ഭാഷ പഠിക്കുന്നതിനു് അവർ പറഞ്ഞ വാക്കുകളൊക്കെ താല്പര്യപൂവ്വം ചിലർ സമാഹരിച്ചു. എങ്കിലും ഉദ്യമം വിജയിച്ചില്ല. ഒരു പ്രഭാതത്തിൽ തടങ്കലിൽനിന്നു് അത്ഭുതകരമാംവിധം അവർ രക്ഷപ്രാപിച്ചു.

മറെറാരവസരത്തിൽ ഒരമ്മയേയും മൂന്നു കുഞ്ഞുങ്ങളേയും പിടികൂടാൻ ഇടവന്നു. അത്യന്തം കാരുണ്യത്തോടെയാണ് ഇവരോടു പെരുമാറിയതു്. നല്ല ആഹാരവും സന്തോഷം ഉണ്ടാക്കാവുന്ന കൗതുകസാധനങ്ങളും ആവശ്യംപോലെ കൊടുത്തു. കുറെ ദിവസങ്ങരംക്കുശേഷം തള്ളയേയും കുഞ്ഞുങ്ങളേയും, അവരെ പിടികൂടിയ സ്ഥലത്തുതന്നെ തിരിച്ചുകൊണ്ടുവിട്ടു. അവരുടെഗതിയെന്തായെന്നറിയാൻകുറെദിവസങ്ങരംക്കുശേഷം നിരീക്ഷകന്മാർ ചെന്നപ്പോരം കണ്ടതു്, കടൽക്കരയിൽ കുഞ്ഞുങ്ങളോടുകൂടി നിരാശയുടെ പ്രതീകം

പോലെ, നിരാലംബയായി, അലഞ്ഞുതിരിഞ്ഞുകൊണ്ടി രുന്ന ആ അമ്മയേയും കുഞ്ഞുങ്ങളേയും ആണ്. ജറുവകാം അവളെ നിഷ്കാസനം ചെയ്തതാണെന്നു വിശ്വസിച്ച്, വീണ്ടും തള്ളയേയും കുട്ടികളേയും പിടിച്ചു പോർട്ട്ബ്ളെയറിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി. കരഞ്ഞുകരഞ്ഞ്, കണ്ണുനീരിൽ കുതിർന്ന്, ആ മാതാവിൻെറ ജീവിതം പൊലിഞ്ഞുപോയി. ആരിലും കാരുണ്യം പകരുന്ന ഒരു കദനകഥയായി ത്തീർന്നു ആ മാതാവിൻെറ ജീവിതം. അവളുടെ കുട്ടികളെ നിക്കോബറിലെ ബിഷപ്പ് റിച്ചാർഡ്സൺ എടുത്തുവളർത്തി. രണ്ട് ആൺകുട്ടികളും ഒരു പെൺകുട്ടിയുമായിരുന്നു ഉണ്ടായിരുന്നതു്. അതിൽ ഒരാൺകുട്ടി പിന്നീടു മരിച്ചു. മററുള്ളവർ സാധാരണ കുട്ടികളെപ്പോലെ വളരാൻ തുടങ്ങി. പെൺകുട്ടി ഇന്നു വിവാഹിതയായി ഒരു പൈതലോടുകൂടി സുഖമായിരിക്കുന്നുണ്ട്. ഇവരെക്കുറിച്ചാണു മുമ്പൊരവസരത്തിൽ സൂചിപ്പിച്ചിരുന്നതു്.

ആയുധനിർമ്മാണത്തിന് ആവശ്യമായ ഇരുമ്പു സമ്പാദിക്കുന്നതിനാണു ജറുവകാം സാധാരണയായി കുടിയേററക്കാരുടെ കേന്ദ്രങ്ങളും വനംവകുപ്പുപണിക്കാരുടെ താവളങ്ങളും ആക്രമിക്കാറുള്ളതെന്നു പറഞ്ഞല്ലോ. അപകടത്തിൽപ്പെട്ട് ഉടഞ്ഞ കപ്പലുകളുടെ അവശിഷ്ടങ്ങളിൽനിന്ന് ഇരുമ്പുസാധനങ്ങൾ വേർതിരിച്ചെടുത്തും ഇവർ ആവശ്യം സാധിക്കാറുണ്ട്. ഇന്നുവരെ, ദൈവാധീനത്താൽ, വെടിക്കോപ്പുകളുടെ ഉപയോഗം ഇവക്കു വശമില്ല. ജപ്പാൻകാരുടെ അധിനിവേശകാലത്തു് ഇവരുടെ സങ്കേതങ്ങൾ ബോംബു ചെയ്തിരുന്നതായി പറയപ്പെടുന്നു.

പഴയകാലത്തു ജറുവകാം തോണി ഉണ്ടാക്കിയിരുന്നെന്നാണ് അറിവു്. എന്നാൽ ഇന്നു് ഈ പ്രവത്തനത്തിൽ ഏർപ്പെടുന്നതായി കണ്ടിട്ടില്ല. കടലും ഉൾക്കടലും താണ്ടി ഉദ്ദിഷ്ടസ്ഥാനങ്ങളിൽ എത്തിച്ചേരുന്നതിനു പ്രധാനമായി ചങ്ങാടങ്ങളാണ് ഇവർ ഉപയോഗിക്കുന്നതെന്നു മുമ്പു പറഞ്ഞല്ലോ. കൈകൊണ്ടു തുഴഞ്ഞോ കഴുക്കോൽ ഊന്നിയോ ആണു ചങ്ങാടത്തിൽ സഞ്ചരിക്കുന്നതു്.

10

സെൻറിനലികൾ

തെക്കു് ആൻഡമാനിൻെറ ദക്ഷിണഭാഗത്തു കിഴക്കു മാറി സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ഒരു ദ്വീപാണു സെൻറിനൽദ്വീപു്. ഇവിടെയും ഒരുവിഭാഗം ആദിവാസികൾ അധിവസിക്കുന്നുണ്ടു്. മററുള്ളവരേപ്പോലെതന്നെ അന്യസമ്പർക്കമില്ലാതെ നൂററാണ്ടുകളായി ജീവിച്ചുവരുന്നവരാണിവർ. ജറുവകൾക്കും ഇവിടത്തുകാർക്കും തമ്മിൽ പല കാര്യങ്ങളിലും സാമ്യമുണ്ടു്. ഈ രണ്ടു കൂട്ടരുടേയും പ്രപിതാമഹന്മാർ ഒരു കൂട്ടരായിരിക്കുമെന്നാണു് അനുമാനം. കാലത്തിൻെറ ഒഴുക്കിൽപ്പെട്ടു രണ്ടു കൂട്ടരായി പിരിഞ്ഞു രണ്ടു കേന്ദ്രങ്ങളിൽ ചെന്നെത്തവരാണിവർ.

പരിഷ്കൃതലോകവുമായി ഒരു കാര്യവുമില്ലെന്നു വിശ്വസിച്ചു് ഒററപ്പെട്ടു കഴിയുന്ന സെൻറിനലികൾക്കു പരിഷ്കാരികളിൽനിന്നു ദുരന്താനുഭവങ്ങളൊന്നും ഇതുവരെ ഉണ്ടായിട്ടില്ല. ജറുവകളുടെ ചരിത്രത്തിലുള്ള സംഘട്ടനങ്ങളൊന്നും ഇവർക്കു് അനുഭവമായിട്ടുമില്ല. പൂർണ്ണമായും ശത്രുതാമനോഭാവത്തോടെ ജീവിക്കുകയാണെങ്കിലും ഇവരെ നയത്തോടെ മെരുക്കി എടുക്കാമെന്നാണു് ഇന്നത്തെ വിശ്വാസം. അവരെക്കുറിച്ചു് ആധികാരികങ്ങളായ വിവരങ്ങൾ ലഭ്യമായിട്ടില്ല. എങ്കിലും ജറുവകളിൽനിന്നു ഭിന്നമായ ഭാവങ്ങളൊന്നും ഇവരുടെ ജീവിതസംവിധാനത്തിലില്ലെന്നാണു് ഇന്നത്തെ അനുമാനം.

11

ഓംഗികൾ

ലിററിൽ ആൻഡമാൻ എന്ന ദ്വീപിൽ ജീവിക്കുന്ന ആദിവാസികളാണ് ഓംഗികൾ. ഇന്നും ശിലായുഗത്തിലെ ജീവിതത്തിൽനിന്നു കരകയറിയിട്ടില്ലാത്ത ഒരു കൂട്ടരാണിവർ. എത്രതാണ്ട് ഇരുപതിനായിരം സംവത്സരങ്ങൾക്കു മുമ്പു നിലനിന്നിരുന്ന മാനവപരിഷ്ക്കാരത്തിന്റെ പ്രതിനിധികളാണ് ഇവർ. കാലം കഴിഞ്ഞതും, അതിന്റെ പോക്കിൽ കൈവന്നിട്ടുള്ള മനുഷ്യപുരോഗതിയുടെ ഭാവവ്യത്യാസങ്ങളും ചലനങ്ങളും, അറിയുകയും അനുഭവിക്കുകയും ചെയ്യാതെയും ബംഗാൾ ഉൾക്കടലിന്റെ ഒഴിഞ്ഞകോണിൽ ഒററപ്പെട്ടുനില്ക്കുന്ന ഒരു ദ്വീപിൽ നിഷ്ക്കളങ്കരായി ദിനരാത്രങ്ങൾ കഴിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന സഹോദരരാണ് ഓംഗികൾ. ഇതിൽ അവക്കു വേദനയോ നിരാശയോ ഇല്ല. എന്തെങ്കിലും നഷ്ടപ്പെട്ടെന്ന വിശ്വാസവും ഇല്ല. ജിജ്ഞാസുക്കൾ വിധേയരായി അന്യർ അവിടെ ചുഴിഞ്ഞുകയറുന്നില്ലെങ്കിൽ, അവരുടെതായ പ്രാചീനലോകത്തിൽ പിറന്ന്, വളന്ന്, മരിക്കുന്നതിൽ ഖേദമൊട്ടില്ലതാനും.

ഇദംപ്രഥമമായി ഓംഗികളുമായി മനഃപൂർവ്വം സമ്പക്ക്മുണ്ടാക്കുവാൻ ശ്രമമുണ്ടായതു് 1866–ൽ ആണെന്നു പറയാം. ഇതിൽ പ്രമുഖമായ പങ്കുവഹിച്ചതു പോർട്ട്മാൻ (M. V. Portman) ആയിരുന്നു. എന്നാൽ ഇതിനുമുമ്പ് ചീനരും ജപ്പാൻകാരും മററും ഇവരുമായി സമ്പക്ത്തിനു ശ്രമിച്ചിരുന്നെന്നു് അറിവുണ്ട്. 'ആസാംവാലി' എന്ന കപ്പലിൽ ലിററിൽആൻഡമാൻ തീരത്തടുത്തു കുറെ ആളുകൾ അവിടെ ഇറങ്ങി. അവരെയെല്ലാം ഓംഗികൾ ബന്ധനസ്ഥരാക്കി. അപകടത്തിൽപ്പെട്ടവരെ മോചിപ്പിക്കുവാൻ പട്ടാളപ്രവത്തനം വേണ്ടിവന്നു. പിന്നീടു സിനിക്ദ്വീപിൽനിന്നു കുറെ ആദിവാസികളെ പിടികൂടുവാൻ പോട്ട്

മാനു് സാധിച്ചു. അവരിൽ ഒൻപതുപേരെ ഒഴിച്ചു ബാക്കി
യുള്ളവരെ അവിടെവച്ചുതന്നെ വിട്ടയച്ചു. ഒൻപതുപേരെ
പോർട്ട്ബ്ളെയറിലേക്ക കൊണ്ടുപോകുകയുണ്ടായി. അ
വിടെ അവക്കു് അത്യന്തം അനുകൂലമായ ഏപ്പാടുകളുണ്ടാ
ക്കി താമസിപ്പിച്ചു. വൈരാഗ്യത്തിൻെറയൊ പ്രതികാര
ത്തിൻെറയോ യാതൊരു ലക്ഷണങ്ങളും പ്രകടിപ്പിച്ചില്ല
അപ്രതീക്ഷിതമായി ആദിവാസികഠംക്കുണ്ടായ ഈ അനു
ഭവം അവരുടെ മനോഭാവത്തെ മാററിയെന്നു പറയാം. അ
ധികം താമസിയാതെ അവരെ അവരുടെ ദ്വീപിലേക്ക
തിരിച്ചുകൊണ്ടുപോയി മോചിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. ഇവ
രാണു സൗഹൃദത്തിൻെറ സരളസന്ദേശം ഓംഗികളുടെ ഇട
യിൽ പ്രചരിപ്പിച്ചതു്. ക്രമേണ അവരുടെ എതിപ്പുകറ
ക്ഷയിച്ചു. അവിടെ എത്തുന്നവരോടു സഹകരിക്കാനുള്ള ന
ന്മനോഭാവവും അവരിൽ അങ്കുരിച്ചു. ഈ വിധത്തിലായി
രുന്നു പോർട്ട്മാൻ സൗഹൃദത്തിന്റെ ആദ്യത്തെ നാഴികക്കല്ലു
ആദിവാസികളുടെ നാട്ടിൽ സ്ഥാപിച്ചതു്.* പില്ക്കാല
ത്തു് ഈ സൗഹൃദസരണി വികസിപ്പിക്കാനും നീട്ടാനു
ഉറപ്പിക്കാനും പലരും പ്രയത്നിക്കുകയുണ്ടായി. പ്രൊ
ലാപ്പികപ് (1893), ജമ്മൻകാരനായിരുന്ന ഐക്സ്റ്റാഡ
(Eickstadt 1927), ഡാ. ഗുഹ (Dr. B. S. Guha 1948), സിപ്രി
യാനി (Dr. Lidio Cipriani 1954) തുടങ്ങിയവരുടെ നാമധേയ
ങ്ങറം ഇവിടെ സന്തോഷപൂർവ്വം സ്മരിക്കേണ്ടതുണ്ടു്.

ആൻഡമാൻദ്വീപുകളിലെ ആദിവാസികഠംക്കുള
പൊതുവായ സവിശേഷതകളിൽനിന്നു ഭിന്നരല്ല ഓംഗി
കറം. ആദിയിൽ ഉണ്ടായ കുടിയേററത്തിൽ വിവിധദേ
ശങ്ങളിൽ വിധി കൊണ്ടെത്തിച്ച ഒരുകൂട്ടർ ലിററിൽ
ആൻഡമാനിൽ സ്ഥിരമായ ജീവിതം നയിച്ചു. പുതിയ
ചുററുപാടുകളിലെ ചില പ്രത്യേകതകറംക്കനുസരണമായി
ജീവിച്ചു്, ചില സവിശേഷതകറം ഇവർ പില്ക്കാലത്തു
ആജ്ജിക്കുകയുണ്ടായി. അന്യർ തങ്ങളുടെ ദേശത്തു കടക്ക
ന്നതിൽ കഠിനമായ വെറുപ്പുള്ളവരായിരുന്നു ഓംഗികളും

* History of Our Relations with the Andamanese,
M. V. Portman.

എന്നാൽ കാലപ്രവാഹത്തിൽ അവക്ക് അവരുടേതു മാത്രമായ ഒരു ലോകം ശുദ്ധമായി പുലർത്തിക്കൊണ്ടുപോകുവാൻ സാധിക്കാത്ത സാഹചര്യം വന്നു. അന്യരുമായുള്ള സമ്പർക്കം അനിവാര്യമായി. ശത്രുതയുടെയും വെറുപ്പിന്റെയും മൂച്ച് കുറഞ്ഞു. ക്രമേണ സന്മനോഭാവത്തിന്റെ പ്രകാശവും സൗഹൃദത്തിന്റെ ചൂടും വഹിക്കുന്ന സൂര്യരശ്മി അവരുടെ പ്രാകൃതജീവിതത്തിലും പതിച്ചു. ഇതിന്ന് ഇടവരുത്തിയ മഹാനുഭാവന്മാരുടെ പരമ്പരയിൽ ഏററവും സ്മരണീയനായിട്ടുള്ള വ്യക്തിയാണു സിപ്രിയാനി എന്ന നരവംശശാസ്ത്രജ്ഞൻ. അദ്ദേഹം ആറുമാസത്തോളം അവരോടൊത്തു് അവരുടെ സങ്കേതത്തിൽ ജീവിച്ചു. നിരാക്ഷേപമായ ഭൂതദയയിൽനിന്നുത്ഭവിച്ച നിരങ്കുശമായ നിരീക്ഷണങ്ങൾകൊണ്ടു് അദ്ദേഹത്തിനു സമ്പാദിക്കുവാൻ സാധിച്ച വിവരങ്ങളാണു്, ഓംഗികളുടെ ജീവിതത്തെപ്പററി ആധികാരികങ്ങളായ അറിവുകൾ വ്യക്തമാക്കാൻ ഇടയാക്കിയിട്ടുള്ളതു്. ധീരസാഹസികരായ ഇത്തരം വ്യക്തികളുടെ വ്യർത്ഥമാകാത്ത നിശബ്ദസേവനങ്ങളാണു മനുഷ്യധാരണയുടെ മഹത്തായ പാലങ്ങൾ പണിയുവാൻ ഇടവരുത്തുന്നതെന്നു പറയാതിരിക്കുവാൻ വയ്യാ. ശത്രുതയിലും സംശയത്തിലും ഇന്നു ജീവിക്കുന്ന മററു് ആദിമവർഗ്ഗങ്ങളുടെ ലോകവും ഇത്തരം വ്യക്തികളുടെ ആഗമനം പ്രതീക്ഷിച്ചു കഴിയുകയാണു്. തങ്ങളെക്കാൾ അപകൃഷ്ടരായ ആളുകളാണു് ആദിവാസികളെന്നു ധരിച്ചു്, അവരെ വീണ്ടെടുക്കുകയാണു സ്വന്തം അവതാരോദ്ദേശമെന്നു വിധിച്ചു്, ആരും ആദിവാസികളെ സമീപിച്ചുകൂടാ. ഇങ്ങനെ ചെയ്യുന്നവർ ഉപകാരത്തെക്കാളേറെ അപകാരത്തിന്റെ വിത്തുകളാണു് ഇത്തരം കന്നിമണ്ണിൽ വിതയ്ക്കുക. ആദിവാസികളെ മാത്രമല്ല, മററു ജനവിഭാഗങ്ങളെയും ഇത്തരം മായാബോധത്തോടെ സമീപിച്ചിട്ടുള്ളവർ വരുത്തിവച്ചിട്ടുള്ള വിപത്തുകൾക്കു് ഉദാഹരണങ്ങൾ എത്രയാണു ചരിത്രത്തിന്റെ ഏടുകളിൽ കാണാനുള്ളതു്!

അധികം ഉയരമില്ലാത്തതെങ്കിലും അംഗസൗഷ്ഠവമുള്ള ആകാരം. ചുരുണ്ടു് ഏറുപമ്പരം പരത്തിനിർത്തിയിട്ടുള്ളമാ

തിരി പൊററപിടിച്ച സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന മുടി. പതിഞ്ഞ മൂക്കു്. തടിച്ച ചുണ്ടു്. ഇരുണ്ട കണ്ണുകളോടുകൂടിയ വീതിയുള്ള മുഖം. കറുത്ത തൊലി—ഇതാണ പൊതുവിൽ ഓംഗികളുടെ ബാഹ്യരൂപം. ശരീരചർമ്മത്തിൽ അധികം രോമം കാണുന്ന പതിവില്ല. മീശ കുരുക്കുന്നതും കുറവുതന്നെ. ആണുങ്ങൾ കൗപീനം ധരിച്ചും പെണ്ണുങ്ങൾ കൈതയില ഉണക്കി പന്തുപോലെ ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ള ഒരു ഗോളം കെട്ടിത്തൂക്കി നാണം മറച്ചുമാണ കഴിയുന്നതു്. സമ്പൂർണ്ണനഗ്നതയ്ക്കു് അത്രയുമേ അവരിൽ അപവാദമുള്ളു. പെണ്ണുങ്ങൾ മാറു മറയ്ക്കുകയോ മററു വേഷഭൂഷാദികൾ അണിയുകയോ ഇല്ല. ഇതുകൊണ്ടു് അവരുടെ ആരോഗ്യത്തിനു് ഒരു കുറവും സംഭവിച്ചിട്ടുമില്ല.* സ്ത്രീകളുടെ നിതംബം സാമാന്യത്തിലധികം പിറകോട്ടു് ഉന്തി മാംസളമായി നില്ക്കുന്നു. കുട്ടികൾക്കു് അവിടെ കയറിനില്ക്കുവാൻ വിഷമമില്ലെന്നു പറയുമ്പോൾ ഇതിൻെറ ഏകദേശരൂപം ഊഹിക്കാം. ഈ സവിശേഷത ആഫ്രിക്കയിലെ രണ്ടു വർഗ്ഗക്കാരുടെ ഇടയിലും കാണാനുണ്ടെന്ന വസ്തുത ഇവിടെ പറയട്ടെ. ഹോട്ടൻടോട്ടുകളും (Hottentot) ബുഷ്മെനും (Bushmen) ആണു് ഇവർ. ഈ നിതംബസവിശേഷതയ്ക്കു് 'സ്റ്റീറ്റോ പൈജിയ' (Steato-pygia) എന്നാണ പറയുന്നതു്.

ചിപ്പിയും ചില അസ്ഥിക്കഷണങ്ങളും കോർത്തു മാലകളും കൈയിൽ കങ്കണങ്ങളും അണിയുന്നതു ചിലപ്പോൾ കാണാറുണ്ടു്. ആണും പെണ്ണും ഭേദമില്ലാതെ ഇതു ചെയ്യെന്നുവരും. ഇവയല്ലാതെ ആഭരണങ്ങൾ മറെറാന്നും ഇല്ല. വെള്ള മണ്ണു് കടലാമനെയ്യും വെള്ളവും കലർത്തി കുഴച്ച കൃഷ്ണവർണ്ണമുള്ള അവരുടെ ശരീരത്തിൽ പൂശാറുണ്ടു്. ചികിത്സാവിധിയായും അലങ്കാരമായും ഇതു ചെയ്യുന്നു. കുടുംബത്തിലെ അംഗങ്ങളെയെല്ലാം പൂശിപ്പൊലിപ്പിക്കുന്നതു പെണ്ണുങ്ങളായിരിക്കും. അവരുടെ അംഗുലികളുടെ വിരുതനുസരിച്ചു്, മണ്ണു പൂശുമ്പോൾ പല കൗതുകരേഖകളും രചിച്ചെന്നിരിക്കും.

പുതിയതായി എത്തുന്ന അതിഥികളെയും വേർപാടി

* The Adivasis: Chapter VI: The Onge of Little Andaman by Dr. E. C. Buchi.

നശേഷം കണ്ടുമുട്ടുന്ന സ്നേഹിതരേയും സ്വാഗതംചെയ്ത് ഉപചരിക്കുന്നതു മടിയിൽ പിടിച്ചിരുത്തി തലയോടു തല ചേർത്തു കുറേനേരം മിണ്ടാതെയിരുന്നാണ്. വേർപാടിന്റെ ദൈർഘ്യമനുസരിച്ച് ആലിംഗനബദ്ധരായി കഴിയുന്നതിന്റെ ദൈർഘ്യവും കൂടിയും കുറഞ്ഞുമിരിക്കും.

ഓംഗികളുടെ താമസം അധികവും തുറസ്സായ സ്ഥലങ്ങളിലാണ്. രാത്രിയിൽ മാത്രമേ കുടിലിൽ കൂടാറുള്ളു. ഒരു കൂരയ്ക്കു കീഴിൽ കൂട്ടത്തിലെ എല്ലാവരും കാണും. അവർക്ക് സ്വകാര്യസമ്പാദ്യങ്ങളൊന്നുമില്ല. എല്ലാം സമൂഹത്തിന്റേതാണ്. കമ്പു നിർത്തി ചൂരൽപൊളി പാകിയ കട്ടിലുണ്ടാക്കി അതിലാണു ശയനം. വേട്ടയുടെ നേട്ടങ്ങൾ കാണിക്കുന്നതിനു പന്നികപാലവും ആമത്തലയും മററും കോർത്തു തൂക്കിയിടുന്ന പതിവുണ്ട്. പെണ്ണുങ്ങൾ വട്ടംകൂടിയിരുന്നു വള്ളികൾകൊണ്ടു കുട്ടയും വട്ടിയും മററും മെനയും. അവയിലാണു വേട്ടയ്ക്കു കിട്ടിയ വിഭവങ്ങൾ സംഭരിക്കുന്നത്. വെള്ളംവയ്ക്കുന്നതു മുളങ്കുഴലുകളിലാണ്. തീ ഉപയോഗിക്കുന്നതുകൊണ്ട്, എപ്പോഴും തീക്കനൽ സൂക്ഷിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ ജാഗ്രത കാണിക്കുന്നു. പോകുന്നിടത്തെല്ലാം ഭദ്രമായി അതു സൂക്ഷിച്ചു കൊണ്ടുനടക്കുന്നതാണു പതിവ്.

കുട്ടികളെ പുലർത്തുന്നതും വളർത്തുന്നതും അമ്മമാരുതന്നെ. എന്നാൽ ഇക്കാര്യത്തിൽ എല്ലാ സ്ത്രീകളും ഒന്നിച്ചു സഹകരിക്കുന്നു. ഒരു സമൂഹകർത്തവ്യമായിട്ടാണ് അതു കണക്കാക്കപ്പെടുക. കുട്ടികൾക്കു കളിയിൽ കടുത്ത കൗതുകമുണ്ട്. എങ്കിലും കൂടുതൽ സമയം മരം കയറിയും മീൻ പിടിച്ചും കടലോരങ്ങളിൽ കളിച്ചുനടന്നും, കടലിൽ നീന്തിമേളിച്ചും ആണു ചെലവാക്കുന്നത്.

ആഘോഷങ്ങളോ ആചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങളോ ഇല്ലാതെയാണ് വിവാഹം. ഇണയെ നിശ്ചയിക്കുന്നതിന് ആണിനും പെണ്ണിനും ഒരുപോലെ സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ട്. വിവാഹനിശ്ചയത്തിൽ മററാർക്കും പങ്കില്ല. ആണും പെണ്ണും പരസ്പരം അറിഞ്ഞ് അടുത്തുകഴിഞ്ഞാൽ അങ്ങോട്ടുമിങ്ങോട്ടും ശരീരത്തിൽ മണ്ണുപൂശിക്കൊടുക്കും. അതോടെ വിവാഹം തീർന്നു. അതിനുശേഷം പെണ്ണ് നാണം മറയ്ക്കാ

നായി മുമ്പ് പറഞ്ഞ ഉണ്ട അണിയുന്നു. അതു രണ്ടാഴ്ച അ
ണിയുമ്പോൾ എല്ലാവക്കും മനസ്സിലാകും അവൾ വിവാ
ഹിതയായിരിക്കുന്നെന്ന്. അവളെ പിന്നെ അന്യരാരും
സമീപിക്കയില്ല. പരസ്ത്രീഗമനം ഇവരുടെയിടയിൽ പറ
ഞ്ഞുകേൾക്കാറേയില്ല. ഭാര്യാഭത്താക്കന്മാരിൽ ഒരാൾ മരി
ച്ചാൽ മറേറയാൾ പിന്നീടു വിവാഹം കഴിക്കുന്നതല്ല. സ
ഹോദരീസഹോദരന്മാരും രക്തബന്ധമുള്ളവരും തമ്മിൽ
വിവാഹം നിഷിദ്ധമാണ്. ഒരു സമൂഹത്തിൽനിന്നു മറ്റൊ
ന്നിലേക്കു പ്രായമായാൽ കുട്ടികൾക്കു മാറാം.

സ്ത്രീകളിൽ ഒരു വലിയ ശതമാനവും മച്ചികളാണ്.
ഓംഗികളുടെ സംഖ്യ വദ്ധിക്കാത്തതിൻെറ ഒരു കാരണം
ഇതാണെന്നാണു വിദഗ്ദ്ധന്മാരുടെ വിശ്വാസം. മററ് ആദി
വാസികളേപ്പോലെയുള്ള അധോഗതി ഇവരിൽ വ്യക്തമാ
യിട്ടില്ലെങ്കിലും അഭിവൃദ്ധി ക്ഷയിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു കൂട്ടരാണ്
ഓംഗികളെന്നു പറയാം. 1885-ൽ ഇവരുടെ എണ്ണം എഴു
ന്നൂറോളം ഉണ്ടായിരുന്നെന്നാണു കണക്കാക്കിയിട്ടുള്ളതു്.
ഇതു് 1965-ൽ കേവലം 129 ആയിത്തീന്നിരിക്കുന്നു.*

കാട്ടുകിഴങ്ങുകൾ, മത്സ്യം, കടലാമയിറച്ചി, കാട്ടു
പന്നിമാംസം, തേൻ, തുടങ്ങിയവയാണ് ഇവരുടെ ആഹാ
രം. കൈതച്ചക്കയും നാളികേരവും അവക്കു പ്രിയമുള്ളതാ
യിത്തീന്നിട്ടുണ്ട്. അവരുടെ ആഹാരത്തിനുതകുന്നതിനു
നാളികേരക്കൃഷി ലിററിൽആൻഡമാൻദ്വീപിൽ വദ്ധി
പ്പിക്കുന്നതിനു സക്കാരിൽനിന്നു നടപടിയെടുത്തിട്ടുണ്ട്.
സ്ഥിരവാസം അസാധാരണമാകയാൽ കൃഷി അവർ സ്വീ
കരിച്ചിട്ടേയില്ല. പ്രകൃതിയിൽനിന്നു ലഭിക്കുന്ന വിഭവ
ങ്ങളെ ആശ്രയിച്ചാണ് അവരുടെ നിത്യജീവിതം നില്ക്കു
ന്നതു്. ആഹാരസമ്പാദനത്തിനാണ് അധികം സമയവും
ചെലവാകുന്നതും.

നമ്മുടെ സങ്കല്പത്തിലുള്ള നേതാവ് അവരുടെ ഇട
യിൽ ഇല്ല. തികഞ്ഞ വ്യക്തിസ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ട് ഓംഗികളു
ടെ ഇടയിൽ. ആരെങ്കിലും അന്യക്ക് ഉത്തരവു പുറപ്പെടു

* Social Panorama of the Andaman and Nicobar Islands by Dr. V. K. Kochar.

വിക്കുന്ന പതിവേയില്ല. മൂപ്പന്മാർ ഉപദേശം കൊടുത്തെന്നിരിക്കും. മററുള്ളവരെ അനുസരിപ്പിക്കുന്നതിനു് ഏർപ്പാടൊന്നുമില്ല. എവിടെയെങ്കിലും അങ്ങനെയുണ്ടെന്നറിയുന്നതു് അവക്കു് അത്ഭുതമുളവാക്കുന്ന കാര്യവുമാണു്. സിപ്രിയാനി പറയുന്നതുപോലെ, അവരുടെ ഇടയിൽ ഇടപ്രഭുക്കന്മാരോ രാജാവോ മററു നേതാവോ ഇല്ല.*

ദൈവവിശ്വാസമോ എന്തെങ്കിലും മതധാരണകളോ ഓംഗികരക്കില്ല. പ്രത്യേകവിധമായ ആചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങളും ഇല്ലതന്നെ. എങ്കിലും പാടിയും ആടിയും ആഴിക്കുചുററമിരുന്ന വെടിപറഞ്ഞും അവർ വെളുക്കുവോളം കഴിയുന്നതു് അപൂവ്വമല്ല. പാട്ടിലും ആട്ടത്തിലും ആണും പെണ്ണും ഒരുപോലെ ഭാഗഭാക്കുകളാകും. പാട്ടിനും നൃത്തത്തിനും സ്വീകരിക്കുന്ന ഭാവരസങ്ങരം പൊതുവേ ശോകപൂണ്ണങ്ങളായ താളലയങ്ങളാണെന്നാണ നമുക്കു് അനുഭവപ്പെടുക. അവരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ജീവിതം ആയാസരഹിതവും ആനന്ദപ്രദവുംതന്നെയാണു്. പരിഷ്കാരികളായ നമ്മെ അലട്ടുന്ന പ്രശ്നങ്ങളൊന്നും അവരുടെ ശിരസ്സിൽ ഭാരമേററാൻ എത്താറില്ല. അതിലളിതമെങ്കിലും അല്ലലറിയാതെ ആനന്ദത്തിൻെറ അലകളിൽ ആലോലമാടി ജീവിക്കുകയാണു് ഓംഗികരം.

ആശയവിനിമയത്തിനു് ഉതകുന്ന ഭാഷ അവക്കുണ്ടു്. അതു കൂടുതൽ മനസ്സിലാക്കുന്നതിനുള്ള ശ്രമങ്ങരം നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അവരുമായി സംഭാഷണത്തിലേപ്പെടുവാൻ കഴിവുള്ളവർ ഇന്നുണ്ടു്.

* Survey of Little Andaman during 1954, by D. L. Cipriani

12
മററു ജനങ്ങൾ

ഭാരതത്തിന്റെ ചരിത്രവുമായി ആൻഡമാൻദ്വീപുകൾ ബന്ധപ്പെട്ടതു ബ്രിട്ടീഷ്മേധാവിത്വം ഇവിടെ കൊടികുത്തിവാഴാൻ തുടങ്ങിയതുമുതലാണു്. അതിനുമുമ്പ് ഭാരതവുമായി ദൃഢമായ ബന്ധം ഈ ദ്വീപുകൾക്കു് ഉണ്ടായിരുന്നതായി അവകാശപ്പെടുവാൻ ചരിത്രത്തിൽ തെളിവൊന്നുമില്ല. പ്രാചീനഭാരതീയസംസ്കാരത്തിൻെറ പാദമുദ്രകൾ പല പൂർവ്വേഷ്യൻ നാടുകളിലും പതിഞ്ഞിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ഇവിടെ അതുണ്ടായില്ല. ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ അധികാരം ക്രമേണ ഭാരതവൻകരയിൽ സ്ഥാപിതമായതു് അവക്കു സമുദ്രത്തിൽ അനിഷേദ്ധ്യമായ പ്രാബല്യം വളന്നതിനോടു സമാന്തരമായിട്ടാണെന്നു പറയാം. വിശാലമായ സാമുദ്രമേഖലകളിൽ അവരെ വെല്ലുവിളിക്കുന്നതിനു പല പാശ്ചാത്യശക്തികളും പരിശ്രമിച്ചെങ്കിലും എതിപ്പുകൾ ചരിത്രപരമായ കാരണങ്ങളിൽ ക്ഷയിക്കുകയാണുണ്ടായതു്. ഏഷ്യയിൽ മുമ്പൊരിക്കലും ഉണ്ടായിട്ടില്ലാത്ത സംഭവവികാസമായിരുന്നു ഇതു്. അനിഷേദ്ധ്യമായ സ്വാധീനമുള്ള ഒരു നാവികശക്തിക്കു്, വൻകരയിലെ സാമ്രാജ്യങ്ങളുടെയും രാജ്യങ്ങളുടെയും വൃദ്ധിക്ഷയങ്ങൾ നിയന്ത്രിക്കാനാവുമെന്ന പരിതസ്ഥിതി, മനുഷ്യചരിത്രത്തിൻെറ ഒരു കാലഘട്ടത്തിലെ പ്രതിഭാസമായിത്തീന്നു. പഴക്കവും പ്രാമാണ്യവുമുള്ള പല രാജ്യങ്ങളും പാശ്ചാത്യ സാമ്രാജ്യത്വത്തിൻെറ കീഴിൽ അമരുവാൻ ഇടവന്നതു് ഇക്കാലത്താണല്ലോ. നാവികാധികാരത്തിനുണ്ടായിരുന്ന പരമപ്രാമാണ്യത്തെ വെല്ലുവിളിക്കുവാൻ കരുത്തുള്ള സാഹചര്യങ്ങൾ പില്ക്കാലത്തു സാങ്കേതികപുരോഗതിമൂലം രൂപംകൊണ്ടപ്പോൾ, പഴയ സാമ്രാജ്യത്വശക്തികൾ രംഗം വിടുന്നതിനു നിബ്ബന്ധിതരായി. ഇതു് ഇവിടെ സൂചിപ്പിക്കുകയല്ലാതെ വിശദീകരിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല.

ബ്രിട്ടീഷുകാരുടെ മേധാവിത്വത്തെ വെല്ലുവിളിക്കുന്ന ശക്തികൾ ഭാരതത്തിൽ ഉത്ഭവിച്ചുതുടങ്ങിയതും, വിദേശാധികാരികൾ കുററവാളികളെന്നു വിധിക്കപ്പെട്ടവരെ, ആൻഡമാൻസിലേക്കു കൊണ്ടുവന്നതും ആണു ഭാരതവുമായി ഈ ദ്വീപുകളെ ബന്ധിപ്പിക്കുന്നതിന് ഇടവരുത്തിയതു്. സ്വാതന്ത്ര്യസമരവുമായി പരോക്ഷമായിട്ടായാലും ബന്ധപ്പെട്ട ഈ പ്രദേശം വൈകാരികമായി ഭാരതത്തിന്റെ ഒരംശമായി പരിണമിച്ചു. ചരിത്രത്തിന്റെ അനിയന്ത്രിതമായ ഗതിയിൽ പരസ്പരം അടുത്ത ഭൂവിഭാഗങ്ങളെ, പില്ക്കാലത്തെ ഭരണപരമായ ചരടുകൾ കൂടുതൽ ഉറപ്പോടെ കെട്ടിനിർത്തി. ഭാരതത്തിന്റെ മണ്ണിൽനിന്നു വേരോടെ പിഴുതെടുത്തു് ആൻഡമാൻദ്വീപുകളിലെ കന്നിമണ്ണിൽ വലിച്ചെറിഞ്ഞ അനേകായിരം ജീവിതങ്ങൾ, ആദ്യം വല്ലാതെ വാടിയെങ്കിലും പിന്നെ പുതിയ വേരു പിടിച്ച് ഉറച്ചു വളർന്നു തളിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. കുററവാളികളെന്ന മുദ്ര നെററിയിൽ വഹിച്ചുകൊണ്ടാണ് ആദ്യത്തെ ഭാരതീയർ ഇവിടെ രംഗപ്രവേശം ചെയ്തതു്. എങ്കിലും കാലാവധി കഴിഞ്ഞശേഷം പലരും ദത്തുപുത്രരായി കുലം പെരുപ്പിച്ച് ഇവിടെത്തന്നെ കഴിയുകയുണ്ടായി. ഇവരാണു നവജീവിതത്തിന്റെ നൂതനരശ്മികൾ പ്രസരിപ്പിച്ച ധീരസാഹസികന്മാർ. അധികാരികളുടെ നിഷ്ഠുരമായ പ്രതികാരവാഞ്ഛയിൽനിന്നു രൂപമെടുത്ത മർദ്ദനമുറകളും മററും ഇവരുടെ മനുഷ്യത്വത്തിന്റെ മൂച്ച് കുറച്ചില്ല. വിധിയുടെ ക്രൂരമായ ലീലകൊണ്ടു ഭാരതത്തിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിൽനിന്ന് ഇവിടെ ഒന്നിച്ചുകൂടാനിടവന്ന മനുഷ്യർ, ഒരു പുതിയ ലോകം, പഴയ പാരമ്പര്യങ്ങളെ തിരസ്കരിക്കാതെ, പടുത്തുയർത്തി. ജാതിയും മതവും ഭാഷയും ദായക്രമങ്ങളും ആചാരങ്ങളുമെല്ലാം വിഭിന്നങ്ങളായിരുന്നെങ്കിലും മനുഷ്യത്വമെന്ന തല്പശിലയിൽ, എല്ലാ വെല്ലുവിളികളേയും നിരാകരിച്ചുകൊണ്ടു സംവിധാനംചെയ്യപ്പെട്ട ജീവിതസൗധത്തിൽ നിറപ്പകിട്ടാർന്ന നിരവധി താഴികക്കുടങ്ങൾ ഉയരാൻ തുടങ്ങി. സാഹചര്യങ്ങളുടെ പ്രേരണകൊണ്ടു ബാഹ്യങ്ങളായ എല്ലാ ഭിന്നിപ്പുകളേയും വിഗണിച്ച്, ഒന്നിച്ച്,

ഉറപ്പോടെ, മനുഷ്യനു ജീവിക്കുവാൻ സാധിക്കുമെന്നാണ് ഇവിടത്തെ ചരിത്രം ഉറക്കെ പ്രഖ്യാപിക്കുന്നത്.

1901–ലെ കാനേഷുമാരിക്കണക്കുകളനുസരിച്ച് ഇവിടത്തെ താവളത്തിൽ 1168 സക്കാർ ഉദ്യോഗസ്ഥരും 11947 കുററവാളികളും, 2991 സ്വതന്ത്രജനങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നെന്നു കാണുന്നു. സ്വതന്ത്രരിലധികവും ഭാരതം, ബമ്മ എന്നിവിടങ്ങളിൽനിന്ന് എത്തിയ കച്ചവടക്കാരും അവരുടെ ആശ്രിതരും ഇവിടെ കുടിയുറപ്പിച്ച തടങ്കൽപുള്ളികളുടെ അനന്തര തലമുറകളിൽപ്പെട്ടവരും ആയിരുന്നു. കുററവാളികൾക്കായുള്ള തടങ്കൽപ്പാളയത്തിൽ അവരുടെ എണ്ണമായിരിക്കുമല്ലോ സ്വാഭാവികമായി കൂടിയിരിക്കുക. ഈ പരിതസ്ഥിതി 1945 വരെ തുടരുകയും ചെയ്തു. 1931–ലെ ജനസംഖ്യാവിവരങ്ങൾ തെളിയിക്കുന്നത് അക്കാലത്ത് എഴുപതുശതമാനത്തോളം പേർ തടങ്കൽപുള്ളികളായിരുന്നെന്നാണ്.

ജന്മസ്ഥലം തിരിച്ച് ഇവിടെ എത്തിയിരുന്നവരെ പരിശോധിച്ചാൽ, ബമ്മയുൾപ്പടെയുള്ള അന്നത്തെ ഇൻഡ്യയിലെ ആകെയുണ്ടായിരുന്ന 504 ജില്ലകളിൽ 347–ൽ നിന്നും ആളുകൾ ഇവിടെയുണ്ടായിരുന്നെന്നാണ് കാണുക. അന്നുണ്ടായിരുന്ന 13,442 പേരിൽ ബംഗാളിൽനിന്ന് 947; ബോംബെ 495; ബീഹാറും ഒറിസയും 619; മദ്ധ്യസംസ്ഥാനം 426; മദിരാശി 2727; പഞ്ചാബ് 1983; ഉത്തരസംസ്ഥാനം 2431; വടക്കുപടിഞ്ഞാറൻ പ്രവിശ്യ 397; ബമ്മ 2953 എന്നിങ്ങനെയായിരുന്നു മുഖ്യ നില. കുററവാളികളുടെ സങ്കേതം നിത്തിയപ്പോൾ നാലായിരത്തോളംപേർ ജന്മനാടുകളിലേക്കു തിരിച്ചുപോയി. ജപ്പാൻകാരുടെ വരവിനു മുമ്പ് മൂവായിരത്തോളംപേർ കുടിയൊഴിഞ്ഞു. 1946–ൽ ഇതുകൊണ്ടെല്ലാം ജനസംഖ്യ കാര്യമായി കുറഞ്ഞു. എന്നാൽ ഈ മാറ്റങ്ങളിലൊന്നും പെടാതെ സ്ഥിരവാസം നയിച്ച ആളുകളെയാണ് 'ലോക്കൽസ്' എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്നത്. തലമുറതലമുറയായി ഇവിടെത്തന്നെ പുലരുന്ന ഇവക്ക് വൻകരയിലെ കുടുംബാംഗങ്ങളുമായോ മിത്രങ്ങളുമായോ ഉണ്ടായിരുന്ന ബന്ധം

ഇന്നു മിക്കവാറും ഛേദിക്കപ്പെട്ട നില വന്നിട്ടുണ്ട്. പലകും പൂർവ്വികന്മാരെക്കുറിച്ചുള്ള വിവരങ്ങൾതന്നെ നിശ്ചയമില്ല. ചിലക്ക് ഏതു പ്രദേശത്തുനിന്നാണ് പൂർവ്വികന്മാർ വന്നതെന്ന് വ്യക്തമായി പറയാനാവില്ല. എങ്കിലും കുറേപ്പേർ ഇന്നും മററുള്ള ബന്ധുക്കളുമായി സമ്പർക്കം, മുടക്കമില്ലാതെ പരിരക്ഷിച്ചുവരുന്നു. സ്വപ്രയത്നത്താൽ ജീവിതം സംവിധാനം ചെയ്തുകൊണ്ട് തനിസ്വദേശികളായി ഇവർ ഇന്നു ജീവിതം തുടരുകയാണ്. പഴയ ജീവിതരീതികളെ, പുതിയ സാഹചര്യങ്ങൾക്കനുസരണമായി അനുകൂലമായ ഭേദഗതികളോടെ സ്വീകരിച്ച്, ഇവിടത്തെ അന്തരീക്ഷവുമായി അലിഞ്ഞുചേൎന്നാണ് ഇവരുടെ ജീവിതം. നിർബ്ബന്ധിതമായുണ്ടാകുന്ന നൂതനപരിതസ്ഥിതിയിൽ മനുഷ്യന്റെ സാമൂഹ്യജീവിതത്തിലുളവാകുന്ന പരിണാമപ്രക്രിയകളെപ്പററി പഠിക്കുന്നതിനു് പററിയ സങ്കേതമാണ് ഇവിടെ.

ആൻഡമാൻ നിക്കോബർ ദ്വീപസമൂഹങ്ങളിലെ ജനസംഖ്യ 1961—ലെ കാനേഷുമാരിപ്രകാരം 63,548 ആണ്. ഇവരിൽ ഭൂരിഭാഗവും പോർട്ട്ബ്ളെയർ ടൗണിലും 399 ഗ്രാമങ്ങളിലുമായിട്ടാണ് താമസം. ഇതിൽ 326 ഗ്രാമങ്ങളിൽ ഇരുനൂറിൽ താഴെ മാത്രമേ ജനങ്ങൾ ഉള്ളു. 1951—ൽ ജനസംഖ്യ 30971 ആയിരുന്നു. പത്തു കൊല്ലത്തിനുള്ളിൽ ഇവിടെ ജനങ്ങൾ 105 ശതമാനമാണ് വർദ്ധിച്ചതു്. ഭാരതത്തിൽ മറെറാരിടത്തും ഇത്രയും വർദ്ധന രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല. ഇന്ന് ഇവിടത്തെ ജനസംഖ്യ 75,000 ആയിരിക്കുമെന്നാണ് അനുമാനം.

മതവിശ്വാസത്തെ ആസ്പദമാക്കി ആളുകളെ പിരിച്ചാൽ ആൻഡമാൻ—നിക്കോബർ ദ്വീപസമൂഹങ്ങളിൽ ആകെ ഹിന്ദുക്കൾ 32781 (51·6ശതമാനം) ക്രി, സ്ത്യാനികൾ 17973 (28·3 ശതമാനം), മുസ്ലീം 7398 (11·6 ശതമാനം), ബുദ്ധമതക്കാർ 1707 (2·7 ശതമാനം), സിക്കുകാർ 241 (0·46ശതമാനം), മറ്റുള്ളവർ 3445(5·4 ശതമാനം)ആണ്.*

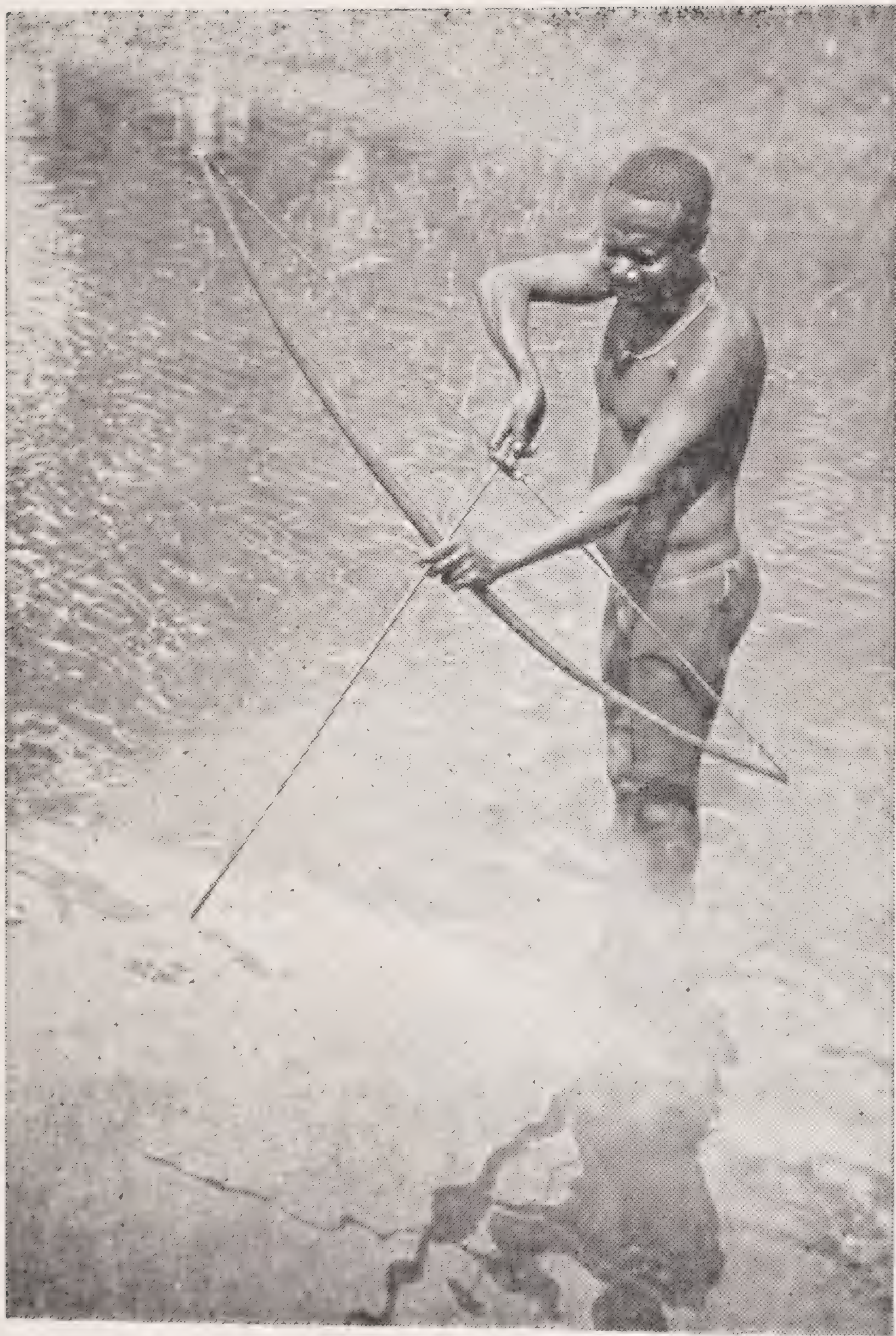
* Statistical Outline of Andaman and Nicobar Islands: 1964—65.

മാതൃഭാഷയെ അടിസ്ഥാനമാക്കി 1961—ലെ കാനേഷുമാരിയിൽ ഇവരുടെ നിലയെന്തെന്നറിയുന്നതും രസകരമായിരിക്കുമല്ലൊ. ഹിന്ദി—ഹിന്ദുസ്ഥാനി 9943; മലയാളം 6328; ബംഗാളി 13853; തമിഴ് 5765; തെലുങ്ക് 3758 എന്നാണ് നില. കൂടാതെ മററു ഭാഷകളുമുണ്ട്. ഭാഷയിൽ ഈ വൈവിദ്ധ്യം ഉണ്ടെങ്കിലും ജനങ്ങൾക്ക് പരസ്പരം ആശയവിനിമയത്തിനുള്ള കണ്ണിയായി ഹിന്ദുസ്ഥാനിയാണ് ഉപയോഗിച്ചുവരുന്നത്. വൈയാകരണന്മാർക്ക് രുചിക്കാത്തതു പലതും ഇവിടത്തെ കണ്ണിഭാഷയിൽ സ്ഥാനമുറപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ആവശ്യങ്ങൾ നടത്തുന്നതിന് ഈ ഭാഷ ആളുകൾക്ക് ഉതകുന്നുണ്ടെന്നതിൽ അഭിപ്രായവ്യത്യാസമില്ല.

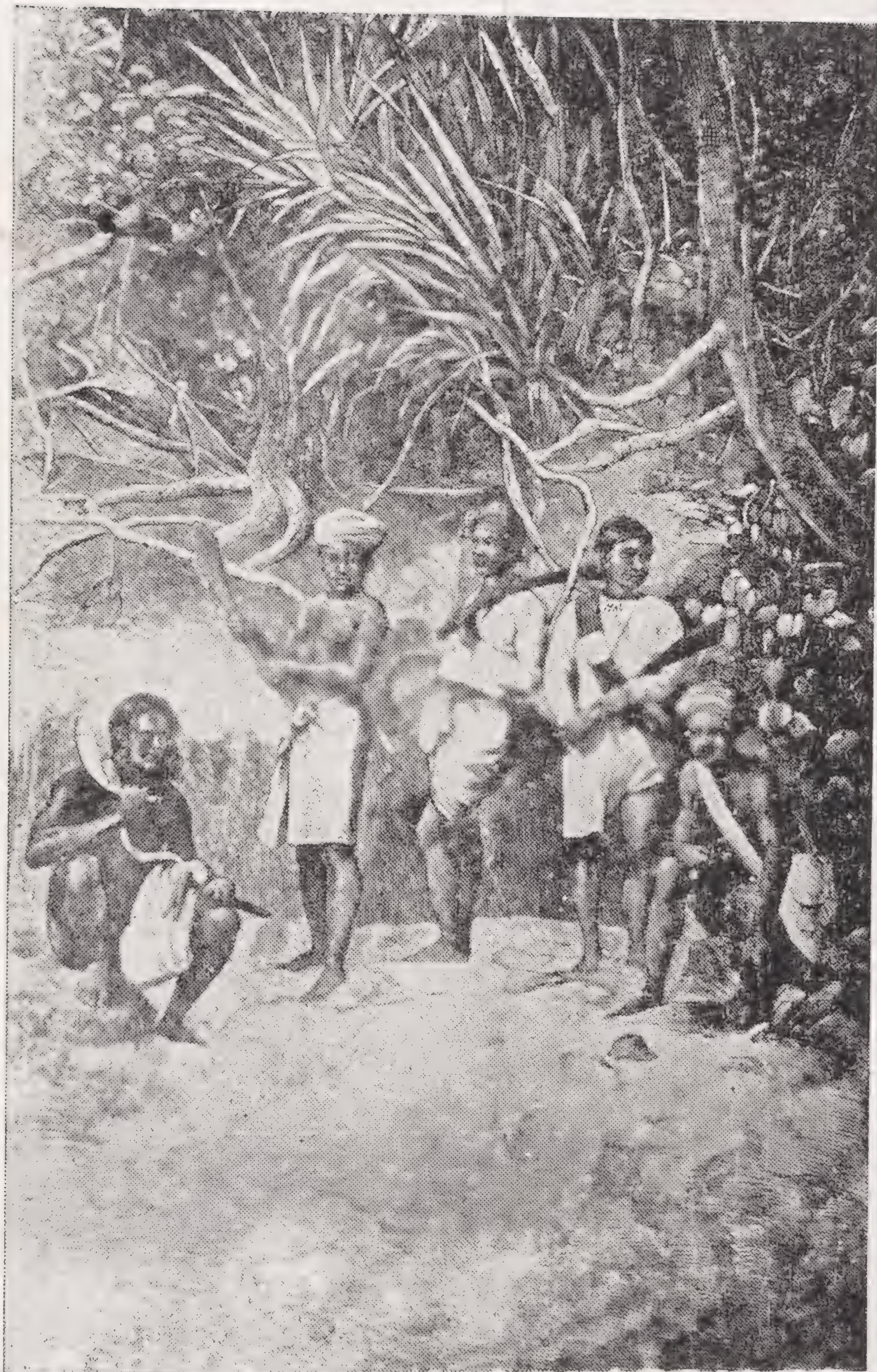
കുടിയേററത്തിനനുകൂലമായ ധാരാളം പ്രദേശങ്ങൾ ദ്വീപുകളിലുണ്ടെന്നു ബോദ്ധ്യമായതിനാൽ ഭാരതത്തിലെ ചില നാട്ടുകളിൽനിന്നു് താല്പര്യമുള്ള കുടുംബക്കാരെ ഇവിടെ കുടിയുറപ്പിക്കുന്നതിനു് 1945—ൽ ഒരു പദ്ധതി ആവിഷ്കരിക്കുകയുണ്ടായി. 1949 മുതൽ കുടിയേററം തുടങ്ങി. എങ്കിലും 1952 ജനുവരിയിലാണ് ഈ പരിപാടി വലിയ പദ്ധതിയായി കേന്ദ്രമന്ത്രിസഭ അംഗീകരിച്ചതു്. പൂർവ്വപാക്കിസ്ഥാനിൽനിന്നു രക്ഷപ്പെട്ടുവന്ന അഭയാർത്ഥികളെയാണ് ആദ്യമായി ഈ പദ്ധതിയനുസരിച്ച് ഇവിടെ കൊണ്ടുവന്നതു്. 1961 വരെ 3281 കുടുംബങ്ങൾ ഇവിടെ കുടിയുറപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവരിൽ 2861 പേർ പൂർവ്വപാകിസ്ഥാനിൽനിന്നും 171 പേർ കേരളത്തിൽനിന്നും, 43 പേർ മദിരാശിയിൽനിന്നും, 4 കുടുംബങ്ങൾ മയ്യഴി, പുതുശ്ശേരി എന്നിവിടങ്ങളിൽനിന്നും, 5 കൂട്ടർ ബർമ്മ അഭയാർത്ഥികളും, 197 കുടുംബങ്ങൾ ബീഹാറിൽനിന്നും ആയിരുന്നെന്നു സംസ്ഥാനങ്ങൾ തിരിച്ചു പറയാം.*

കുടിയേറുന്ന കുടുംബങ്ങൾക്കു പ്രാരംഭവൈഷമ്യങ്ങൾ ഒഴിവാക്കാനും മററു ധനസഹായം ചെയ്യുന്നതിനും വ്യവസ്ഥയുണ്ട്. ഒരു കൃഷികകുടുംബത്തിനു് വീടുവയ്ക്കാൻ വായ്പയായി 800 ക.യും, കലപ്പ, കാള കാർഷികായുധങ്ങൾ തുട

* Ibid

മത്സ്യവേട്ട

ആദ്യത്തെ കുടിയേററക്കാർ—മോവട്ടിൻെറ പുസ്തകത്തിൽനിന്നു്

മലബാർ മാപ്പിളക്കുടി

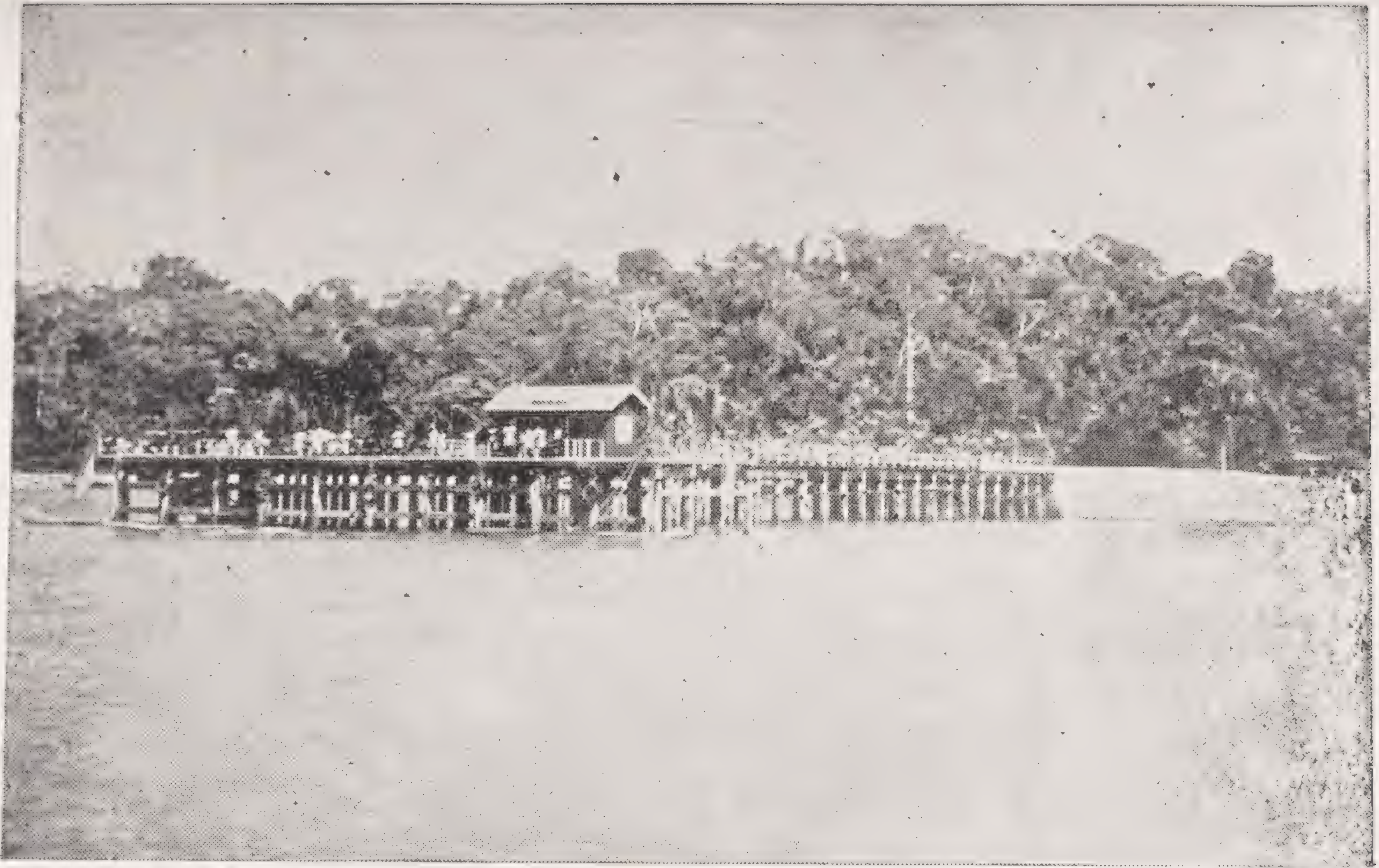

ബംഗാളികളായ കുടിയേററക്കാരുടെ
കൂട്ടത്തിലെ ഒരു ഗ്രാമീണ വനിത

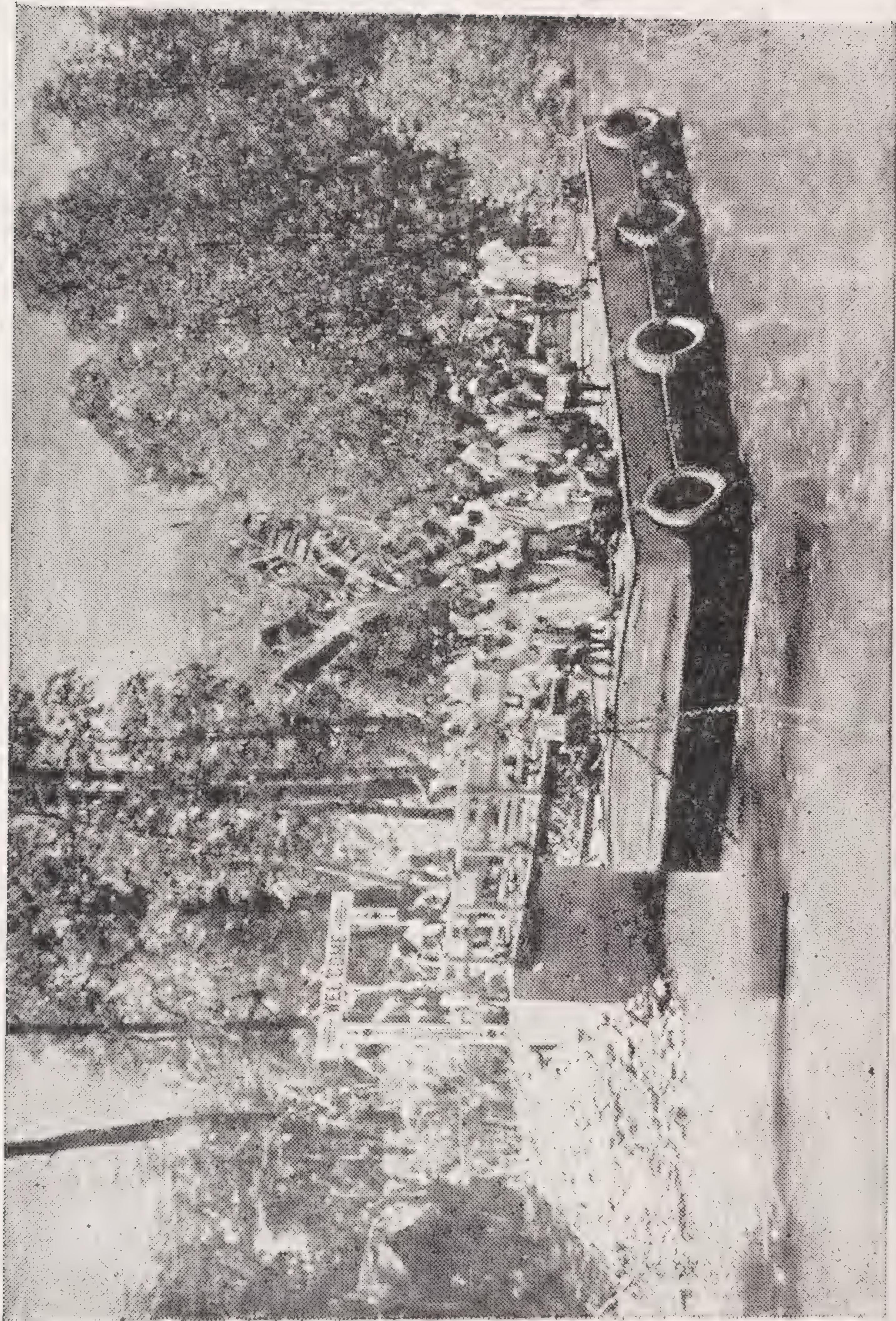

ദിഗ്ലിപ്പൂർ ഉൾനാട്

രംഗൂൺ ജെട്ടി

ങ്ങിയതിന്ന് 700 ക.യും, പാത്രങ്ങൾക്കായി 130 ക.യും, വിത്തും വളവും വാങ്ങാൻ 100 ക.യും കിട്ടും. ഇതുകൂടാതെ സഹായധനമായി 840 ക.യും, യാത്രച്ചെലവിന്ന് 210 ക.യും നല്കുന്നുണ്ട്. അഞ്ച് ഏക്ര വനം തെളിച്ച പാടവും, അത്രയും വനം വെട്ടിയഴിക്കാത്ത കുന്നിൻചരിവും ആണ് കൃഷ്ക്കന്ന കൊടുക്കുന്ന ഭൂമിയുടെ അളവ്. കൃഷിക്കാരല്ലാത്ത പണിക്കാരന്ന് വീട്ടുവകയിൽ 930 ക. കടവും, 410 ക. സഹായധനവും കിട്ടും.

ആൻഡമാനിൽ കുടിയുറപ്പിച്ചിട്ടുള്ളവരുടെ ജീവിത സ്ഥിതിയെപ്പററി സ്ഥിതിവിവരക്കണക്കുകൾ ലഭ്യമല്ല. കുറേപ്പേർ ഇവിടെനിന്നും മടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ സ്ഥിരവാസമാക്കിയിട്ടുള്ളവരിൽ കാര്യമായ പുരോഗതി കാണാനുണ്ടെന്ന് അനുഭവത്തിൽനിന്നു പറയാവുന്നതാണ്.

വടക്കെ ആൻഡമാനിലെ ദിഗ്ലിപ്പൂരിലാണ് കേരളീയരായ കുടിയേററക്കാരെ മുഖ്യമായി കുടിയുറപ്പിച്ചിട്ടുള്ളത്. അവരുടെ സ്ഥലത്തിന്ന് കേരളപുരമെന്നാണ് ഇന്നത്തെ പേർ. നേരത്തെ കുററവാളികളായി ശിക്ഷിക്കപ്പെട്ട് ഇവിടെ വന്നിട്ടുള്ള മലബാർ മുസ്ലീമിങ്ങളിൽ കുറെയധികം പേർ തെക്കെ ആൻഡമാൻദ്വീപിലെ പല പ്രദേശങ്ങളിൽ അധിവസിക്കുന്നു. സ്വന്തം മതാനുഷ്ഠാനങ്ങളിലോ ആചാരക്രമങ്ങളിലോ സ്ഥായിയായ വ്യത്യാസങ്ങളൊന്നും വരുത്താതെ അവർ ഇവിടെ സുഖമായി ജീവിക്കുകയാണ്. മലപ്പുറം, മണ്ണാർകാട്, അങ്ങാടിപ്പുറം, മഞ്ചേരി, തിരൂർ, തിരുവഞ്ചിക്കുളം, വണ്ടൂർ, പാണ്ടിക്കാട് എന്നിങ്ങനെ നാമധേയങ്ങളോടുകൂടിയ കേന്ദ്രങ്ങൾ കേരളപുത്രന്മാരുടെ പാദമുദ്രകൾ വഹിക്കുന്ന സ്ഥലങ്ങളാണെന്നു പറയേണ്ടതില്ല. മലബാറിലെ ഉൾനാടുകളിൽ മുസ്ലീംഭൂരിപക്ഷപ്രദേശങ്ങളിൽ അനുഭവപ്പെടുന്ന അന്തരീക്ഷം ഒരു സന്ദർശകന്ന് ഇവിടെ മിക്കവൊറും സങ്കേതങ്ങളിൽ ആസ്വദിക്കാനൊക്കും. മേൻപൂർ, ഗോവിന്ദപുരം, നയാപുരം, വിംബർലിഗഞ്ച്, കാലിക്കട്ട് എന്നിവിടങ്ങളിൽ ധാരാളം മാപ്പിളമാരെ കണ്ടുമുട്ടും. അവരുടെ ഗ്രാമങ്ങൾ വിംബർലിഗഞ്ച്, ബൊംബുഫ്ളാറ്റ്, ഈസ്റ്റ്വട്ട്ഗഞ്ച്,

നയാപുരം, മണ്ണാർകാട്, മലപ്പുറം തുടങ്ങിയവയാണ്. പ്രാഥമികമലയാളവിദ്യാലയങ്ങൾ ചില കേന്ദ്രങ്ങളിൽ സ്ഥാപിതമായിട്ടുണ്ട്.

1961–ലെ കാനേഷുമാരിയനുസരിച്ച് രണ്ടായിരത്തോളം ബർമ്മാവംശജരാണ് ദ്വീപുകളിലുള്ളത്. കൃഷി, മത്സ്യബന്ധനം തുടങ്ങിയ ജോലികളിലാണ് ഇവർ മുഖ്യമായി ഇടപെടുന്നത്. ബർമ്മയിൽനിന്നു വന്നിട്ടുള്ള കാരേന്മാരും (Karans) ഇക്കൂട്ടത്തിൽപ്പെടും. 1925–ൽ ആണ് ഇവരുടെ ആദ്യത്തെ സംഘം ഇവിടെ എത്തിയത്. മായാബന്തറിനു സമീപമുള്ള വെബി(Webi)യിലാണ് ഇവർ കേന്ദ്രീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്.

13

കുടിയേററക്കാരുടെ കൂടെ

കോൺവാലീസ് തുറമുഖത്തെപ്പററി ഇതിനുമുമ്പ് പല സന്ദർഭങ്ങളിലും സൂചിപ്പിക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ടല്ലോ. വടക്കെ ആൻഡമാൻദ്വീപിന്റെ ഏതാണ്ട വടക്കേ അററത്താണ് ഇതിന്റെ സ്ഥാനമെന്നും പറഞ്ഞു. പ്രകൃതിദത്തമായ ഒരു ഒന്നാന്തരം തുറമുഖമാണിത്. ഇവിടെ കുറച്ച് ഉള്ളിലോട്ടുമാറി കുന്നുകളുടെ അടിവാരങ്ങളിൽക്കൂടി മൈതാനപ്രദേശങ്ങളുടെ നടുവിലൂടെ കാൽപോങ്ങ് എന്ന ഒരു കൊച്ചാറ് ഒഴുകുന്നു. ഈ ആററിൽ മഴക്കാലത്തേ വെള്ളമുള്ളൂ. വേനലായാൽ മിക്കവാറും അത് വരണ്ടുകിടക്കുന്നു. ഇതിന്റെ ഇരുകരകളിലും ഉള്ള പ്രദേശത്തെയാണ് പൊതുവിൽ ദിഗ്ലിപ്പൂർ എന്നു വിളിക്കുന്നത്. ഇവിടത്തെ നാലാംനമ്പർ താവളമാണ് കേരളപുരം. ഈ പ്രദേശത്ത് ആദ്യമായുണ്ടായ കുടിയേററം കേരളപുരത്തായിരുന്നു. ഈ കന്നിമണ്ണിൽ കാലുകുത്തിയ ആദ്യത്തെ കുടിയേററക്കാർ കേരളപുത്രന്മാരാണ്.

ഏറിയൽ ഉൾക്കടലിൽ (Aerial bay) നങ്കൂരമടിക്കുന്ന കപ്പലിൽനിന്ന് കരയ്ക്കിറങ്ങി രണ്ടുനാഴികയോളം ഉൾനാട്ടിലേക്കു പോകണം കേരളപുരത്തെത്താൻ. അവിടം നമുക്ക് ഒന്നു സന്ദർശിക്കുക.

ഇന്ന് ടാറിട്ട ഒന്നാന്തരം രാജവീഥി അവിടവും കടന്ന് സുഭാസ്നഗർവരെ പോകുന്നു. കാലത്തും വൈകുന്നേരവും ഓരോതവണ ട്രാൻസ്പോർട്ടുബസ്സുണ്ട് യാത്രക്കാരുടെ സൗകര്യത്തിന്. എന്നാൽ കുടിയേററക്കാർ ആദ്യം വരുമ്പോൾ ഒററയടിപ്പാതപോലും ഇവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല.

അതിമനോഹരമായ സ്ഥലമാണ് ദിഗ്ലിപ്പൂർ. വിശാലമായ ഏറിയൽ ഉൾക്കടലിൽ കപ്പലുകൾക്കും ബോട്ടുകൾക്കും കിടക്കുവാൻ ധാരാളം ഇടമുണ്ട്. കടൽപ്പാലം

പണി തീൎന്നിട്ടില്ല. കപ്പൽ അകലെ നങ്കൂരമടിക്കുന്നു. ചെ
ച്ചുവള്ളങ്ങളിൽ യാത്രക്കാരേയും സാമാനങ്ങളും ഇറക്കിയ
ണ്ടു കരയ്ക്കു കൊണ്ടുപോകുക. കടലോരമൊക്കെ കണ്ടൽക്കാ
കൊണ്ടു പൊതിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇവിടെ കണക്കില്ലാ
ചീങ്കണ്ണിയും മുതലയും സസുഖം ജീവിക്കുന്നുണ്ടു്. കപ്പ
ത്തട്ടിൽനിന്നു നോക്കിയാൽ കാടുപിടിച്ചുകിടക്കുന്ന മേ
കളേ കാണാനുള്ളു. ദീൎഘകായരായ വൻവൃക്ഷങ്ങളും അ
യിൽ പടൎന്നുകയറി വളൎന്നുകിടക്കുന്ന കാട്ടുവള്ളികളുമാണു
അവിടെ എവിടെത്തിരിഞ്ഞാലും. കടൽക്കരയിലും കുന്നി
ന്റെ ചില കോണുകളിലും ചൂരലോല മേഞ്ഞ കുറെ വീ
കൾ, പച്ചപ്പുതപ്പിൽ തുന്നിച്ചേൎത്തിട്ടുള്ള കണ്ടങ്ങൾപോ
ലെ, കാണുന്നതു് വനംവകുപ്പുദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെയും തൊ
ഴിലാളികളുടെയും താവളങ്ങളാണു്. റോഡുവക്കുപിടിച്ചു
പത്തിരുപതു കൂരകൾ കൂടിനില്ക്കുന്ന സ്ഥലമാണു് ഇവി
ത്തെ ബസാർ.

ഇവിടെനിന്നു വേണം കേരളപുരത്തേക്കു പോകാൻ
ദിഗ്ലിപ്പൂരിൽ ഇറങ്ങുമ്പോൾത്തന്നെ മലയാളത്തിന്റെ
മണം കേട്ടുതുടങ്ങും. എങ്കിലും അവിടെ കണ്ടുമുട്ടുന്ന കൂ
രിൽ കൂടുതലും റാഞ്ചികളും തമിഴരും തെലുങ്കരുമാണു്.
റാഞ്ചികളെന്നു പറഞ്ഞതു ബീഹാറിലെ റാഞ്ചിപ്രദേശത്തു
നിന്നു വനംവകുപ്പിൽ വേലയ്ക്കുവേണ്ടി കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള
തൊഴിലാളികളാണു്. അദ്ധ്വാനശീലരായ ഈ ദീൎഘക
യന്മാർ കാടുമായി മല്പിടിക്കുകയാണു്, എന്നും. വേലചെ
സ്തു പുഷ്ടിപ്രാപിച്ച മാംസപേശികൾ മുഴച്ചുനില്ക്കുന്ന ഇവ
രുടെ ശരീരം കാണുമ്പോൾ, ഏതു പണിക്കും പററിയ കര
ത്തന്മാരാണു് ഇവരെന്നു വിശ്വാസം വരും.

ദിഗ്ലിപ്പൂരിനു ചുററുമായി കുടിയേററത്തിനു പററ
യ രണ്ടായിരത്തോളം ഏക്രസ്ഥലമുണ്ടെന്നാണു് അറിവു്
ഇവിടെ ആദ്യം വന്നിറങ്ങിയ കുടിയേററക്കാർ കേരളീയ
രാണെന്നു പറഞ്ഞല്ലോ. തിരുവിതാംകൂറിലെ വിവിധദേ
ശങ്ങളിൽനിന്നുള്ളവർ ഇക്കൂട്ടത്തിലുണ്ടു്. വന്നകാലത്തു
വനം തെളിച്ചിരുന്നില്ല. ഗതാഗതത്തിനു വഴിയൊന്നു
ഇല്ലായിരുന്നു. നല്ല നിരപ്പുള്ള ഭൂമിയും കുന്നുകൾ നിറഞ്ഞ

വനവും ഇവിടെ ധാരാളംതന്നെ. കുന്നുകളുടെ അടിവാരങ്ങളിലെ നിരപ്പുനിലങ്ങളിൽ നെല്ലും കരിമ്പും സമൃദ്ധിയായി വളരും. കാടുതെളിച്ച നാടായിത്തീർന്നിട്ട നാളുകളധികമായിട്ടില്ലെന്നു വിളിച്ചറിയിക്കുവാൻ നിർത്തിയിട്ടുള്ളവരെപ്പോലെ, മരക്കുററികൾ ഇന്നും ഇവിടെ ധാരാളം നില്പുണ്ട്. തെങ്ങും കവുങ്ങും കരിമ്പും നേന്ത്രവാഴയും മാവും മററും ആരോഗ്യത്തോടെ വളർന്നു വിരാജിക്കുന്നതു കാണുമ്പോൾ ആനന്ദമുണ്ടാകും.

ഈ കന്നിമണ്ണിൽ പുതുജീവിതത്തിൻെറ നാമ്പുകൾ ഉണർത്തുന്ന കൈകളുടെ ഉടമസ്ഥരെ കാണുവാനാണല്ലോ നമുക്കു കൂടുതൽ താൽപര്യം. മലയാളികളായ നമ്മെ കാണുമ്പോൾ കുടിയേററക്കാരിൽ പലരും തടിച്ചുകൂടും. കുടിയേററത്തിനുശേഷം ഉണ്ടായിട്ടുള്ള അനുഭവങ്ങളെപ്പററി ആധികാരികമായി സംസാരിക്കുവാൻ, അനുഭവങ്ങളുള്ളവരാണ് അവരെല്ലാവരുംതന്നെ. എങ്കിലും അവരോരോരുത്തരും പറയുന്നതെല്ലാം കേൾക്കുവാൻ നമുക്കു സമയമില്ല. വിവിധാഭിപ്രായക്കാരായ മൂന്നുപേരെ തിരഞ്ഞുപിടിക്കുന്നതാണ് ഉത്തമം. ജീവിതത്തിൽ പുതിയ പാത തുറന്ന അവർക്കെല്ലാവർക്കും സ്വാഭാവികമായി ഒരേ അനുഭവങ്ങളായിരിക്കുകയില്ലല്ലോ നേരിടുവാൻ ഇടവന്നിട്ടുള്ളതു്. ഇവരെയെല്ലാം മൂന്നു തരക്കാരായി തിരിക്കാമെന്നാണു തോന്നുന്നതു്. ഓരോ വിഭാഗത്തിൽനിന്നു് ഓരോ പ്രതിനിധികളെ പരിചയപ്പെടുക. സങ്കല്പനാമങ്ങളിൽ അവരെ ഇവിടെ അവതരിപ്പിക്കട്ടെ.

ഇതാ, ഈ നില്ക്കുന്ന ആളാണു ഗോപാലപിള്ള. പ്രായം ഏതാണ്ടു നാല്പത്തഞ്ചു കഴിഞ്ഞിരിക്കണം. ശരീരം പുഷ്ടിയുള്ളതല്ല; മെലിഞ്ഞതാണെന്നു പറയുന്നതാണു കൂടുതൽ ശരി. മുഷിഞ്ഞ ഒരു വേഷ്ടി ഉടുത്തിട്ടുണ്ട്. തോളിൽ തോർത്തു നെടുകെ ഇട്ടിരിക്കുന്നു. മുഖത്തു പ്രസരിപ്പു കുറവാണു്. കണ്ണു കുഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ആഹ്ലാദത്തെക്കാളേറെ ആവലാതികൾ പറയുവാനാണു താൽപര്യമെന്നു തോന്നും പൊതുവെ അയാളുടെ ഭാവം കാണുമ്പോൾ. ക്ഷൗരം ചെയ്തിട്ടു നാലഞ്ചുനാളായിട്ടുള്ളതിനാൽ കുററിമീശ കുറെ അധികം

കുരുത്തുനില്ക്കുന്ന താടി. ഇടയ്ക്കിടെ വെള്ളരോമങ്ങളും കടന്നുകൂടി ഒളിച്ചുനില്ക്കുന്നുണ്ട്. കോതി ഒതുക്കാത്ത കേശം, അനുസരണയില്ലാതെ, അകലെയുള്ള കുന്നിൻപുറത്തെ കാടുകാടുപോലെ, വളർന്നിരിക്കുന്നു.

''എന്തൊക്കെയാണു വിശേഷങ്ങൾ? സുഖംതന്നെയല്ലേ?''—കുശലാന്വേഷണം കേൾക്കാത്ത താമസം, അയാളുടെ വാക്ധോരണി ആരംഭിക്കുവാൻ. അവിടെയുള്ളവർ അധികംപേരും അയാളുടെ പിടിയിൽപ്പെടാതെ ഒഴിഞ്ഞു പോകാനേ ശ്രമിക്കാറുള്ളു. അയാളുടെ കൈയിൽ കുടുങ്ങിയാൽ രക്ഷാമാർഗ്ഗമൊന്നുമില്ല. നിന്നുകൊടുക്കുകയേ നിർവ്വാഹമുള്ളു. അപ്പോഴാണ് അയാൾക്കു നമ്മെ സൗകര്യമായി കിട്ടിയത്.

''എന്തോന്നു സാറെ? ഈ കാട്ടിൽക്കിടന്നു കഷ്ടപ്പെടണമെന്നാ ജാതകം. അല്ലെങ്കിൽ വീടുംകുടുമുപേക്ഷിച്ചു ഈ മണ്ണും ചള്ളയും ചവിട്ടി നട്ടംതിരിയേണ്ട കാര്യമുണ്ടോ? നിങ്ങളെയൊക്കെ കാണുമ്പോ കണ്ണു നിറയുന്നു. നാണിച്ചു പുറത്തുവരുവാൻ മടിയാണ്. എന്തു ചെയ്യാം! വന്നതൊക്കെ വന്നു. ഇനി വല്ലച്ചാതീം ഇവിടെനിന്നു രക്ഷപ്പെടണം. അതിനൊക്കുമോന്നു വിചാരമില്ല. ഈ കാട്ടുമണ്ണിൽ അഴുകിച്ചേരാനാ ഈ എല്ലിനും തൊലിക്കും വിധി!''—ഒററ ശ്വാസത്തിൽ ഇത്രയും പറഞ്ഞുകഴിയുമ്പോൾ അയാളുടെ വാക്കുകളുടെ കുത്തിച്ചാട്ടം കേട്ടു നിങ്ങൾ അത്ഭുതപ്പെടും. നാണിച്ചു പുറത്തിറങ്ങാറില്ലെന്നു പറഞ്ഞതു് അസത്യമാണ്. കാരണം, അയാളെയാണ് ആളുകളുടെ കൂട്ടത്തിൽ മുൻവരിയിൽ നാം കണ്ടതു്. എത്ര നിസ്സാരമായ സംഭവം ഉണ്ടായാലും അയാളാണ് ആദ്യം രംഗത്തു് എത്തുന്നതു്.

''അത്രവലിയ കഷ്ടപ്പാടെന്താ പിള്ളേ?''

''അതു പറയാൻ തൊടങ്ങിയാ കൊറച്ചേറെയുണ്ടു്.'' കാക്കിച്ചു നീട്ടി തുപ്പി കണ്ഠം തെളിച്ചു് അയാൾ വീണ്ടും ഒരുങ്ങിക്കഴിഞ്ഞു. ''എന്തു് ആശേം കൊണ്ടാ ഇങ്ങോട്ടു കപ്പൽകേറിയതെന്നറിയാമോ സാറെ? നാട്ടിലൊണ്ടാരുന്ന നാലഞ്ചുസെൻറു ഭൂമീം ഒരു പഴയ തറയും വിററു കാശാക്കി. ഇനി അവിടെ കൈയും വീശി കയറി

ച്ചെല്ലാനേ ഒള്ളു! കുടുംബക്കാരൊക്കെ വെറുത്തു. കിട്ടാവുന്ന ടത്തുന്നെല്ലാം കടം വാങ്ങി. കടം തന്നിട്ടുള്ളവരെല്ലാം നാടു നീളെ നടന്നു തെറി പറേന്നെന്നാ അറിവ്. ഇതൊക്കെയാ ന്നേലും വലിഞ്ഞുകയറി ചെല്ലാമെന്നു നെനച്ചാൽ, ഇവി ടെ പുലിവാലുപിടിച്ച മട്ടിലാ നില. നാലഞ്ചു കുഞ്ഞുകുട്ടി പരാധീനങ്ങളെയൊക്കെ പെറുക്കിയെടുത്തു ദാ! അവിടെ കൊണ്ടിട്ടിട്ടൊണ്ട്. ഭാര്യയാന്നേൽ കണ്ണീരുമൊലിപ്പിച്ച നെഞ്ചത്തടിച്ചോണ്ടു പിരാകിക്കഴിയുകയാ!''

''ഇതിനൊക്കെയെന്നാ ഗോപാലപിള്ളെ കാരണം? ഇങ്ങനൊന്നുമല്ലല്ലോ നിങ്ങളെപ്പറ്റി വിചാരിച്ചിരുന്നെ?''

''അതാണ് ഇതിലൊക്കെ കഷ്ടം! അറിയേണ്ടവരൊ ക്കെ, ഇവിടെ ഞങ്ങളൊക്കെ സുഖിച്ചുകഴിയുവാണെന്നാ കരുതുന്നെ. അതില്ലാതുന്നെങ്കി കാരുണ്യമെങ്കിലും കാട്ടാൻ ആളുകണ്ടേനേം!''

''സക്കാരിൽനിന്നു കടവും സഹായധനവുമൊക്കെ തന്നിട്ടില്ലേ? അതു്...''

''ഒണ്ടേയൊണ്ട്!''—അയാൾ ഇടയ്ക്കുകയറി പറ ഞ്ഞു. ''കുറെയേറെ തന്നിട്ടൊണ്ട്. എല്ലാംകൂടി ആയിര ത്തോളം രൂപയാ തന്നതു്. അതുകൊണ്ട് ഈ കൊടുംകാ ട്ടിൽ എന്തോന്നു ചെയ്യാനക്കൊണ്ടാകും? വീടുവെയ്ക്കണ മെങ്കിൽ തൂണുമൊതൽ തുരുമ്പുവരെ തന്നത്താനെ കാട്ടിൽ പോയി വെട്ടിച്ചോമന്നോണ്ടു വരണം. വീടുപണിയും തന്നത്താനെ! അതു ചെയ്യാമെന്നു കരുതിയാ, കാടുതെളി ക്കണം, തറ നന്നാക്കണം, വിത്തിടണം, കളപെറുക്കണം, വളം പോടണം, ഇതിനൊക്കെ വേറെയാരാണ്ടിരിക്കു ന്നോ? ഒരുദെവസം നടുവുനിവർത്തി ഒന്നിരിക്കാനൊക്കു മോ? വിത്തുകിളിച്ചാൽമൊതൽ കാവലാ! ഒരു ദെവസം കണ്ണുതെററിയാൽ അതുവരെ ചെയ്തതൊക്കെ സ്വാഹാ! മഴ യാന്നേൽ ഇങ്ങനൊണ്ടോ തോരാത്ത മഴ! വെയിലായാൽ തീകോരിയെറിയുന്ന വെയിൽ! ഇതൊക്കെ സഹിച്ചുവേ ണം രാത്രീം പകലും കാവൽ. കണ്ണടച്ചാൽ, കാര്യമൊക്കെ തീർന്നു. കിളിച്ചതെന്തും തിന്നാൻ ഇവിടൊണ്ട് ഒരുകട! നിങ്ങളാരും അറിയത്തില്ല ഇവിടത്തെ മാൻകൂട്ടത്തെ!''

''കൃഷിക്കാരൻ എവിടെയാണെങ്കിലും ഇതൊക്കെ ചെയ്യാതൊക്കുമോ?''

''വേണം! വേണം! എവിടാന്നേലും കൃഷിക്കാരനെന്ന മൃഗം ഇതൊക്കെ ചെയ്യേ പററൂ! പക്ഷേ, ഒരു വ്യത്യാസമൊണ്ടുസാറേ! സഹായത്തിന്ന് ആളുവേണമെന്നുവെച്ചാൽ കിട്ടുവേല്ലെ? ഈ വനത്തിൽ ആരിരിക്കുന്നു നിങ്ങളു ചാവാൻ കിടന്നാൽ ഒന്നു വന്നുനോക്കാൻ? സക്കാരിനാന്നേൽ ഞങ്ങളോട്ട് ഒരു കാരുണ്യോം ഇല്ല. ഇവിടെ കൊണ്ടെ ത്തള്ളിയിട്ടു പിന്നെ ങ്ങേ! ഹേ! ഒരു മനുഷ്യൻ തിരിഞ്ഞു നോക്കിയിട്ടില്ല. ഒണ്ടോ ചത്തോ എന്നു നോക്കാനെങ്കിലും ഇവന്മാക്ക് ഒന്നു വന്നു നോക്കരുതോ? അതൊക്കെ പറയാതിരിക്കുവാ ഭംഗി!'' കാററുവാക്കുനോക്കി വീണ്ടും കാക്കിച്ചു തുപ്പിയിട്ട് അയാരം അല്പം ശ്വസിച്ചു. പരാതിയുടെ നീണ്ട പട്ടിക നിവത്തിത്തുടങ്ങിയിട്ടേയുള്ളു.

''ആദ്യമൊക്കെ അദ്ധ്വാനിച്ചതിൻെറ ഫലം അല്പം കഴിഞ്ഞു കിട്ടാതിരിക്കുമോ?''

''ഇരിക്കത്തില്ല! കിട്ടാതിരിക്കത്തില്ല. അതു കിട്ടാതെ ഇവിടുന്നു കടക്കണമെന്നാ ഇപ്പോഴത്തെ വിചാരം! മതിയായി സാറെ! മതിയായി. കണ്ടകശനി മുഴുവൻ ശ്രീരാമൻപോലും കാട്ടിൽ കഴിച്ചില്ലേ? അതുപോലെയാ എൻെറം അവസ്ഥ. അതൊന്നു കഴിഞ്ഞുകിട്ടണം; സ്ഥലവും വിടണം. അതിനുള്ള പണിയാ ഇപ്പോ...''

ഗോപാലപിള്ള ഒരു വിഭാഗക്കാരുടെ പ്രതിനിധിയാണെന്നു നേരത്തെ പറഞ്ഞല്ലോ. കുടിയേററക്കാരനായി പോന്നതിൽ നിർവ്യാജം വേദനിക്കുന്ന നിരാശരായ കുറെ ആളുകളുടെ പ്രതിനിധി. ആയാസരഹിതമായ ഒരു ജീവിതം മാടിവിളിക്കുകയാണെന്നു കരുതിയാണ് ഇവിടേക്കു പോന്നതു്. എന്നാൽ അവിശ്രമമായ അദ്ധ്വാനത്താലേ, സ്വന്തം പരിശ്രമത്താലേ, മുമ്പോട്ട് ഓരോ ചുവടും വയ്ക്കുവാൻ സാധിക്കൂ എന്നു കണ്ടപ്പോരം നിരാശാവാദിയായിത്തീൻ. സകലരേയും സകലതിനേയും തൻെറ ദുരവസ്ഥയ്ക്കു പഴിച്ചുകൊണ്ടു കഴിയുകയാണ് അയാരം. വാചാലനെങ്കിലും വയൽ കണ്ടിട്ടു വളരെ നാളുകളായി അയാരം. കഴി

യുന്നതും വേഗം സ്ഥലം വിടണം എന്നു മാത്രമേ ഇന്ന് ആഗ്രഹമുള്ളു.

''സാറിനെപ്പോലുള്ളവർ ഒരു കാര്യം ചെയ്താൽ ലോകത്തിന്ന് ഉപകാരമുണ്ടാകും.''—കുറച്ചുനേരത്തെ നിശ്ശബ്ദതയ്ക്കുശേഷം ഗോപാലപിള്ള ഒരു ഉപദേശവുമായി മുന്നോട്ടു നീങ്ങുന്നതു കാണുമ്പോൾ ശ്രദ്ധിക്കാതിരിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല. ''ഇനിയെങ്കിലും ആരും ഇങ്ങോട്ട് ഇറങ്ങിത്തിരിക്കുവാൻ വിചാരിക്കാത്തമട്ടിൽ ഒള്ള സത്യം എഴുതണം. ഞങ്ങളോ നശിച്ചു. ഇനിയും ആരും ഈ കുണ്ടുകിണററിൽ വീഴാതിരിക്കട്ടെ.''—ചെവിപ്പുറകിലിരുന്ന ബീഡിക്കുററിയെടുത്തു തട്ടി, അടുത്തുണ്ടായിരുന്ന ഒരാളിൽനിന്നു തീപ്പെട്ടി കടംവാങ്ങി, കത്തിച്ചു പുകവലിക്കാൻ ഗോപാലപിള്ള ആരംഭിച്ചു. സജീവമായ ഒരു അഗ്നിപർവ്വതം അപ്രതീക്ഷിതമായി ശാന്തമായതുപോലെ അയാൾ നിശ്ശബ്ദനായി. സങ്കല്പശത്രുക്കളെയൊക്കെ നിലംപരിശാക്കിയെന്ന സംതൃപ്തി അയാളുടെ ക്ഷീണിച്ച മുഖത്തിന്നുണ്ട്. അങ്ങകലത്തേക്ക് അർത്ഥമില്ലാതെ നോക്കിനില്ക്കുന്ന അയാളെ, അയാളുടെ ലോകത്തിൽ വിട്ടിട്ട്, നമുക്കു പിൻവാങ്ങുക.

അതാ! അവിടെ ഒഴിഞ്ഞുമാറി നില്ക്കുന്ന ആളിൻെറ അടുത്തേക്കു നമുക്കു പോകാം. എന്താണ് ഇവിടെ നടക്കുന്നതെന്നറിയാൻ കടുത്ത താല്പര്യം ഉണ്ടെങ്കിലും തിക്കിത്തിരക്കി മുമ്പോട്ടു നീങ്ങുന്നതിന്നു വ്യഗ്രതയില്ല അയാൾക്ക്. നല്ല പുഷ്ടിയുള്ളതും ആരോഗ്യം തുളുമ്പുന്നതുമായ ശരീരം. വേഷത്തിന്നും, പൊതുവേ മട്ടിന്നും, വെടിപ്പുണ്ട്. ഡബിൾമുണ്ട് ഉടുത്തിരിക്കുന്നു. കുറച്ചു മങ്ങൽവന്ന ടെറിലീൻ ബുഷ്ഷർട്ടാണ് അണിഞ്ഞിട്ടുള്ളതു്. അദ്ധ്വാനത്താൽ പുഷ്ടിവളർച്ചനേടി കരുത്തുള്ള മാംസപേശികളോടുകൂടിയ ഭുജാമുസലങ്ങൾ. അയാളുടെ ശരീരവുമായി അത്ര ഇണങ്ങുന്നില്ല ഷർട്ട് എന്നു തോന്നും. ഒന്നിലും ക്ലേശമില്ലാത്ത മനോഭാവത്തോടുകൂടിയ ഈ കർഷകനെ ഗോവിന്ദപ്പണിക്കർ എന്നു നമുക്കു വിളിക്കുക!

''എന്താ ഒഴിഞ്ഞുമാറിനില്ക്കുന്നെ?''—ചോദ്യം കേട്ടു

തെല്ലു ശങ്കിച്ച്, ലജ്ജയോടെ തലകുനിച്ച്, ചിരിക്കുകയാ ണു പണിക്കർ. പുറമെ കണ്ടാൽ കാഠിന്യം തോന്നുമെങ്കി ലും അകം അതിസരളമാണെന്ന് അപ്പോഴാ നമുക്ക ബോദ്ധ്യമായി.

''ക്ഷേമംതന്നെയല്ലേ?''—പിടിച്ചുവലിച്ചു നീക്കി യാലേ അയാഠം മുമ്പോട്ടു നീങ്ങി നിൽക്കൂ.

''ഒരുവിധമൊക്കെക്കഴിഞ്ഞുകൂടുന്നു.''—തീൻ അ യാളുടെ മറുപടി. നിരന്തരമായ പ്രേരണയുണ്ടായാലേ അയാഠം എന്തെങ്കിലും പറയൂ.

''കഴിഞ്ഞ വിളവു് കൃഷിയൊക്കെ എങ്ങനെയി രുന്നു?''

''തരക്കേടില്ല.''

''നഷ്ടമൊന്നുമായില്ലല്ലോ?''

''നഷ്ടോമില്ല ലാഭോമില്ല എന്ന നിലയാ.''

''ഓഹോ! അതുതന്നെ ഒരുകണക്കിനു ലാഭമല്ലേ?''

പണിക്കർ കലുങ്ങി, കുടഞ്ഞുചിരിക്കുകയാണ്— ''അതു നേരാന്നേ!''

''കൃഷിപ്പണി നാട്ടിലേക്കാഠം നല്ലതാണോ ഇവി ടെ?''

''വേല ചെയ്താ കൂലികിട്ടും സാറെ; ഒള്ളതു വേണമെ ല്ലോ പറയാൻ. പണിചെയ്താ ഒതകും.''

ക്രമേണ അയാഠം രസംപിടിച്ച് നമ്മോട് അടുക്കുക യാണ്.—''എന്നാലും എളവില്ലാതെ എത്രനാളാ പണി യെടുക്കാനകൊണ്ടാക്കുന്നെ? പിള്ളേരെ വളത്തുന്നതുപോ ലെയാ കൃഷി. കണ്ണുതെററിയാ രണ്ടും വഷളാകും.''

''നേരാ പണിക്കർ പറഞ്ഞെ. രണ്ടിനും ഫലം അവ സാനത്തിൽ കിട്ടുമല്ലോ. ആട്ടെ! ഇവിടത്തെ ജീവിതം പിടിച്ചോ?''

''പിടിച്ചെന്നും ഇല്ലെന്നും പറയാം.''

''അതെന്താ അങ്ങനെ?''

''നല്ലൊന്നാന്തരം മണ്ണാ, ഈ കന്നിമണ്ണ്. എന്നാല ക്കൊണ്ടു്, അതൊന്ന് ഒരുക്കി ശരിയാക്കിക്കിട്ടാനാ വെ

ഷമം. കാട്ടുപുല്ലു കരുക്കുവാൻ നേരംവേണ്ടാ. അതുകൊണ്ടേ ന്താ മണ്ണീന്നു കേറാനെടമില്ല.''

''അദ്ധ്വാനിച്ചു തഴമ്പിച്ചവർക്ക് അത് ഒരു സുഖമ ല്ലേ?''

''അതു ശരിയാ പറഞ്ഞെ! ഒന്നു തൊടങ്ങിയാ മടുത്തു മടങ്ങുന്നവരല്ല പണിക്കരുടെ കുടുംബക്കാർ. വെഷമമൊന്നു മില്ലാതിരുന്നാ നല്ലതാ. എന്നാ വെഷമംവന്നാൽ ഓടിക്കള ഉയത്തില്ല. അതാണത്തമാന്നോ സാറെ? സാറുതന്നെ പറ ഞ്ഞാട്ടെ.''

''അല്ല! തീച്ചയായും അല്ല.'' അയാളുടെ മുഖം വികസിച്ചു. പ്രസന്നതയെക്കാൾ പൗരുഷമാണ് അതിൽ പ്ര കാശിക്കുന്നത്. എന്നിരുന്നാലും, പ്രേരിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരു ന്നില്ലെങ്കിൽ പണിക്കരുടെ പ്രതിഭ ചിപ്പിയിലേക്കു പിൻവാങ്ങിക്കളയും. ''തീച്ചയായും അല്ല.'' അയാൾ ആവത്തിച്ചു. ''ഇവിടെ വന്നതിൽപ്പിന്നെ കുന്താലി താഴ ത്തുവെച്ചിട്ടില്ല. വേണമെന്നുവെച്ചാലും ഒക്കത്തില്ല. ദാ! ഈ കൈയ് നോക്കിക്കാട്ടെ. കണ്ടോ അതിലെ തഴമ്പ്? ങ്ഹും! ആദ്യത്തെ രണ്ടുമൂന്നു കൊല്ലം നല്ല കഷ്ടപ്പാടാരുന്നു. അതാ! ആ കാണുന്നതാ എൻെറ ക്ലര!''—അയാൾ വിരൽ ചൂണ്ടിയ ഭാഗത്തേക്കു നോക്കുമ്പോൾ നിങ്ങൾ കാണു ന്നതു കാടല്ല. വരമ്പുപിടിച്ച്, നല്ല മേൽനോട്ടത്തോടെ സൂക്ഷിക്കുന്ന വിളഭൂമി. കരസ്സു്, യുവത്വത്തിലേക്കു പ്രവേ ശിച്ചുതുടങ്ങിയ തെങ്ങും കമുകും മാവും കശുമാവും മററും കാറേററ് കളിയാടുകയാണ്. ഇടയ്ക്കിടെ, കുലച്ചുനില്ലുന്ന കദളിയും പൂവനും പാളാങ്കോടനും കാററിലിളകുന്ന കൈ കൾകൊണ്ട് നൃത്തം പഠിക്കുകയാണെന്നു തോന്നും. പാട ത്തിൻെറ കരസ്സുമാറി, ഓലമേഞ്ഞ ഒരു വീട്. മുററത്തു ചെമ്പരത്തിയും രാജമല്ലിയും പൂത്തു പന്തലിച്ചു നില്ലു ന്നുണ്ട്.

''അതൊക്കെ എൻെറ ഒരേ ഒരാളിന്റെ അദ്ധ്വാനമാ.'' കഴിഞ്ഞകാലത്തു കാലുറപ്പിച്ചുകൊണ്ടാണ് അതു പറഞ്ഞ തെന്ന് നിങ്ങൾക്കു വിശ്വാസമാകും, പണിക്കരുടെ ഭാവം കാണുമ്പോൾ—''അതൊന്നും നഷ്ടമായിട്ടില്ലെന്ന് ഇന്നു തോ

ന്നുന്നു. ഇവിടെ വന്നതു് വല്യ പിശകായിപ്പോയെന്ന് വിചാരിച്ചു. എന്നാൽ നാട്ടിൽ മടങ്ങിച്ചെന്നാൽ കൂട്ടക്ക രൊക്കെ ചിരിക്കും. അതു കാണാൻ കഴിയത്തില്ല. വ ന്തൊക്കെയായാലും ഇനി ഇവിടെത്തന്നെ. ഇവിടെക്കി ന്നേ ചാകൂ!'' ആ വാക്കുകളിൽ ആത്മധൈര്യം തുളുമ്പിന ല്ക്കുന്നതായി നിങ്ങൾക്കു കാണാം. വികാരങ്ങൾ വിമ്മ പ്പൊട്ടുന്നതരത്തിലാണ് പണിക്കർ അതു പറഞ്ഞതു് ''ഇനി ഇവിടുന്നു പോക്കില്ല. നന്നായാലും നശിച്ചാല എല്ലാം ഇവിടെ മതി.''

പിന്നീടു് എന്തെങ്കിലും ചോദിക്കുവാൻ നിങ്ങൾക്ക ഉണ്ടാവുകയില്ല. അറിയേണ്ടതറിഞ്ഞുകഴിഞ്ഞു. നിരാ യുടെ നീർച്ചുഴിയിൽ കിടന്നു വട്ടംകറങ്ങാതെ, നിർഭ നായി, പിടിച്ചുനില്ക്കണമെന്നു്, വാശിയോടെ പയററു പടയാളിയാണയാൾ. ലാഭചേതങ്ങൾ തിട്ടപ്പെടു മ്പോൾ നഷ്ടമാണധികമെങ്കിലും, ആസന്നഭാവിയിൽ അ തൊക്കെ പരിഹരിച്ചേ അടങ്ങൂ എന്നു് മനക്കരുത്തോ ഇവിടെ കഴിയുന്നു. പൂവും തളിരും വിരിച്ച പരവതാന യിൽക്കൂടി മുമ്പോട്ടു പോകുവാൻ കൊതിച്ചു. പക്ഷേ, കല്ല മുള്ളുമാണു് കാലുവച്ചിടത്തെല്ലാം കണ്ടതു്. എങ്കിലും, കൊ തിച്ചതു് ഉണ്ടാക്കാൻതന്നെ ഉറച്ചു് പ്രയത്നിക്കുകയാണു് കർമ്മക്ഷേത്രത്തിൽനിന്നു് പിൻവാങ്ങുന്നതു ഭീരുത്വമാണെ ന്നറപ്പുള്ളതിനാൽ വീറോടെ പയററി പടക്കളത്തിൽ വീ ന്നതാണു ഭേദമെന്നു വിശ്വസിച്ചു് രംഗംവിടാതെ നില്ക്കു യാണു് അയാൾ.

ഇനി മറെറാരാളിനെക്കൂടി നമുക്കു കാണാനുണ്ടു്; അ പൂർവ്വനായ ഒരു വ്യക്തിയെ. നമ്മുടെ ചുററും കൂടിയിട്ടുള്ളവ രുടെ കൂട്ടത്തിൽ അയാളില്ല. അതിനാൽ തിരക്കിപ്പോയേ പററൂ.

അകലെ ഒരു വീടു കാണുന്നില്ലേ? നേന്ത്രവാഴയില കൾ കൈവീശി വിളിക്കുന്നതുപോലെ കാണുന്ന സ്ഥലം മുററത്തിൻെറ വക്കത്തുനില്ക്കുന്ന കററിവൃക്ഷങ്ങൾ മാവിന തൈകളാണു്. രസകദളിയും കണ്ണനും ചെങ്കദളിയും മററു കുലച്ചുനില്ക്കുന്ന കൂട്ടത്തിൽ കറുമൂസാമരം തലനിറച്ചു് ഭാര

വഹിച്ചു നില്ക്കുന്നതു കാണുന്നില്ലേ? വീട്ടുപറമ്പിന്റെ വട
ക്കേക്കോണിൽ കാടുപോലെ നില്ക്കുന്നത് ജോനകനാരക
മാണ്. കാരണം, രസഗോളങ്ങൾപോലെ നാരങ്ങാ നിറ
ച്ചു തൂങ്ങിനില്ക്കുന്നതു കണ്ടുകൂടെ?

നമുക്ക് അങ്ങോട്ടു ചെല്ലുക.

തൂമ്പയും കൈയിലേന്തി വാഴയുടെ തടം ഒരുക്കുന്ന പണിയിലിരിക്കുന്ന ഒരു വൃദ്ധൻ നിങ്ങൾ കടന്നു ചെല്ലു മ്പോൾ തലയുയർത്തി നോക്കുന്നു. മുററത്തേക്കുള്ള നടപ്പാതയുടെ ഇടത്തുവശത്ത് കമ്പിച്ച് ഒരാൾപ്പൊക്കത്തിൽ തടി തെളിഞ്ഞിട്ടുള്ള ഗൗരീഗാത്രത്തെങ്ങിൽ സ്വർണ്ണകുംഭങ്ങൾ കണ്ടപ്പോൾ നിങ്ങളുടെ കണ്ണ് അതിൽ നട്ടുനിന്നുപോയി, ഇല്ലേ? വരൂ! അതാ വൃദ്ധൻ നിങ്ങളെ സ്വാഗതം ചെയ്യു വാൻ മുററത്തേക്ക വന്നുകഴിഞ്ഞു. പാദത്തിലാകെ മണ്ണു പൊതിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. വിയർപ്പ് ഇററിററു വീഴുന്ന മാറിൽ നിറച്ചു രോമങ്ങൾ. തീരെ ഉയർന്നിട്ടില്ലാത്ത വയറിൽ വര കൾപോലെ ചുളിവുകളുണ്ട്. ക്ഷൗരംചെയ്യിട്ടില്ലാത്ത മുഖം. പകുതി കഷണ്ടിതെളിഞ്ഞ തല. രാമച്ചപ്പുല്ലുപോലെ തോന്നിക്കുന്ന പുരികങ്ങൾ.

നിങ്ങളെ അദ്ദേഹം സാകൂതം നോക്കുകയാണ്.

''അല്ലേ! ഇതാരാ കേറിവരുന്നെ? മറിയാമ്മേ, ഇതൊന്നു നോക്ക്. നമ്മുടെ കൃഷിസാറും മററുമല്ല്യോ?''—നിറഞ്ഞ ചിരി നിങ്ങളെയും കൂട്ടുകാരെയും സ്വാഗതം ചെയ്യുന്നു!

''ഇതാരാ അറിയാത്തോരൊക്കെ? ഞങ്ങളൊക്കെ നാട്ടിൻപുറത്തുകാരാ! അതുകൊണ്ടു ചോദിച്ചതാന്നേ! (ചിരി) മറെറാന്നും വിചാരിക്കല്ലേ കുഞ്ഞേ!''—കൂട്ടത്തിലുള്ള നിങ്ങളെ നോക്കിയാണ് അത്രയും പറഞ്ഞത്. തനി കർഷകന്റെ കലവറയില്ലാത്ത വികാരപ്രകടനം!

''ഇദ്ദേഹം ഇവിടമൊക്കെ കാണാൻ വന്നതാ. നമ്മുടെ നാട്ടുകാരൻതന്നെയാ.''—എന്നെ കൂട്ടുകാരൻ പരിചയപ്പെടുത്തി.

ചിരിച്ചുകൊണ്ട് അയാൾ പറഞ്ഞു: ''ഞാൻ നിരുപിച്ചു വടക്കേന്ത്യക്കാരനാണെന്ന്. അല്ലേ, ഈ കാലസ്രായും

മററമിട്ടാ ആളെത്തിരിച്ചറിയാനൊക്കത്തില്ല.'' നിങ്ങ
അയാളുടെ നിരപരാധിത്വം നിറഞ്ഞ നേരമ്പോക്കി
സഹകരിക്കും!

''മറിയാമ്മേ! വിരുന്നുകാരൊണ്ടേ! പശുനെ അയ്യ
ന്നൊന്നഴിച്ച് ഇററു പാലു കറന്നെട്! കന്നിമല ചവ
ന്നോരാ. വെള്ളം കൊടുക്കാതെ പറഞ്ഞയക്കല്ലേ!''—
കത്തേക്കു വിളിച്ചു പറഞ്ഞിട്ട് നിങ്ങളോടു തിരിഞ്ഞ
''അപ്പോ സാററിഞ്ഞോ, എൻെറ പൂവാലിപ്പയ്യ് പെറ്റി
ഇന്നു മൂന്നാഴ്ചയായി. എങ്കിലും, ഒരു തൊടം പാല് കൃഷ
സാറിനു കൊടുത്തയയ്ക്കാൻ പററിയില്ല. എന്തോന്ന
കുഞ്ഞേ, ദാ ഇതു വിട്ടിട്ട് ഒരു വേലയൊണ്ടോ?''—
യിലിരുന്ന തുമ്പയിലെ മണ്ണ് കാലുകൊണ്ട് ചവിട്ട
ത്തുടച്ച് തിണ്ണയ്ക്കു ചാരിക്കൊണ്ട് അയാൾ പറഞ്ഞ
''കേറിയിരുന്നാട്ടെ. മറിയാമ്മേ! എടിയേ, നീയില്ലേ
അവിടെങ്ങും?''

''ദാ, വരുന്നേ! ഈ കോഴിയെ ഒന്നു പിടിച്ചിട്ടേ
ട്ടെ.'' അകത്തുനിന്നു കേട്ടതാണ്.

''നീ നല്ല പെമ്പിളയാ! കൊള്ളാവുന്നവരു കേ
വരുമ്പോ, നീ പര്യത്തെല്ലാം പാഞ്ഞുനടക്കുവാന്നോ?
അയാൾ ചിരിച്ചു. നിങ്ങളെ നോക്കി: ''പിന്നെന്ത
ക്കെയാ കുഞ്ഞേ വിശേഷങ്ങൾ?''

''വിശേഷങ്ങൾ അറിയാനാ ഞങ്ങൾ ഇങ്ങോട്ടു ക
റിവന്നതു്.''

''ഇതു നല്ലകൂത്താ! മണ്ണുമായി മല്ലിടുന്ന ഈ ഞങ്ങ
ക്കെന്നാ വിശേഷം? എന്നും ഒന്നുപോലെയാ ഞങ്ങൾക്ക്
പൊന്നാരിവീരൻെറ മേനിയെത്രയെന്നു ചോദിച്ചാ ഞ
മ്പറയാം.'' വീണ്ടും കളങ്കമററ ചിരി.

''ഇവിടെയായിട്ടെങ്ങനെയിരിക്കുന്നു വക്കിമാപ്പ
ളേ!''

''അതെന്തോന്നു പറയാനിരിക്കുന്നു? ഞങ്ങക്കൊക്കെ
സൊഖമാ! സൊഖമാ കുഞ്ഞേ!'' യാതൊരു മടിയുമില്ല
തെ, ഇടച്ചിയുണ്ടാകാതെ, ആത്മവിശ്വാസത്തോടെ വക്ക
മാപ്പ പറഞ്ഞു. ഇതാ ഇവിടെ ഒരാളിനെ നിങ്ങൾ കണ

ത്തിയിരിക്കുന്നു, ഇവിടെ സുഖമാണെന്നു് സങ്കോചമില്ലാതെ പറയുന്നതായിട്ടു്.

''ഇവിടെനിന്നു പോകണമെന്നു്....'' അതു പൂർത്തിയാക്കാൻ സമ്മതിക്കാതെ ഇടയ്ക്കുകയറി വർക്കി പറയുന്നു: ''എന്തിനാ കുഞ്ഞേ, പോന്നെ? ഇവിടെന്താ കൊറവു്? നാലുകാശുകൊടുത്തു് ഞങ്ങൾ ഒന്നും വാങ്ങാറില്ല. ദാ, ഈ പറമ്പിലില്ലാത്തതല്ലേ വാങ്ങേണ്ടു?'' അഭിമാനത്തോടെ അയാൾ ചുററിനും നോക്കി. നിങ്ങളും! ഒട്ടും അതിശയോക്തിയില്ല. കഷ്കന്നു് കോൾമയിർ കൊടുക്കുന്ന വിളഭൂമി!

''നാട്ടിലാരുന്നപ്പോ, സ്വന്തമെന്നു പറയാൻ അരസെൻറു ഭൂമിയില്ലായിരുന്നു. ഇക്കാണുന്നതെല്ലാം ഇന്നു ഞങ്ങടെയാ. ഉടുതുണിയല്ലാതെ മറെറാന്നും ഞാൻ വാങ്ങാറില്ല. വിയ്ക്കാനേ, ഞാൻ ചന്തയിൽ പോകൂ. ആണ്ടുതോറും വല്ലതും കാശു് മിച്ചം കാണും. നാലഞ്ചു പശും, പത്തുപന്ത്രണ്ടു് ആടും ഒണ്ടു്. മൊട്ടവില കൊറയാതിരുന്നാ, ഉടുതുണിക്കുള്ള കാശു് മറിയാമ്മേടെ കോഴി തരും. പിന്നെന്നാ, ഒന്നുരണ്ടുകൊല്ലത്തിനകം എളേ പെണ്ണിനെ കെട്ടിക്കണം. ഈശോമിശിഹായുടെ കാരുണ്യമൊണ്ടായാ അതു നടന്നോളും.''

ഈ സമയം പഴുത്ത മണം വീശുന്ന കൈതച്ചക്ക, ഒരു വലിയ കവടിപ്പിഞ്ഞാണത്തിൽ അരിഞ്ഞുകൂട്ടി, ഇറയത്തു് മറിയാമ്മ കൊണ്ടുവെച്ചു. മിന്നൽപോലെ അവർ മറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞു.

''ഇക്കൊല്ലം പൊതുവേ മോശമാരുന്നു.'' പാത്രത്തിലെ കൈതച്ചക്കയിൽ നോക്കിക്കൊണ്ടു വർക്കി പറഞ്ഞു. ''എങ്കിലും പത്തുനൂററമ്പതു കായ്‌ വിറ്റു. തിന്നാട്ടെ, കുഞ്ഞുങ്ങളെ! നല്ലതുപോലെ പഴുത്താന്നോ എന്തോ?'' പിഞ്ഞാണം നീക്കി നിങ്ങളുടെ അടുത്തേക്കു വച്ചു—''മണ്ണിനുവേണ്ടി കൊതിച്ചിരുന്നവരാ ഞങ്ങള്. അതു് ഇവിടെ കിട്ടി; പൊന്നുവിളയുന്ന മണ്ണു്. ഇവിടുന്നു പോകാനാരാ കൊതിക്കുന്നെ?'' മുമ്പു നിങ്ങൾ പറയാൻ ആഞ്ഞ കാര്യത്തിൻെറ മറുപടിയായിരുന്നു അതു്. ദൃഢസ്വരത്തിൽ അയാൾ പറയുന്നതു കേൾക്കുമ്പോൾ നിങ്ങൾക്കും സംശയം തീരും.

പോകുകയെന്ന പ്രശ്നം അയാളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോള
ഇല്ല.

വിഭവസമൃദ്ധമായ സല്ക്കാരത്തിന്നിടയിൽ കുശലപ്ര
ശ്നങ്ങൾ പലതും പറഞ്ഞിരുന്നതിനാൽ സമയം പോയറ
റിഞ്ഞില്ല. എങ്കിലും, ഇവിടെ സംതൃപ്തി കണ്ടെത്തിയ
ഒരാളിനെ കാണാൻകഴിഞ്ഞതിലുള്ള ചാരിതാർത്ഥ്യം ന
ങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തിൽ നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

സമയം സായംസന്ധ്യ കഴിയാറായി. ചേക്കേറുന
കോഴികളുടെ കരച്ചിലും ഗൗരീഗാത്രത്തെങ്ങിൻെറ ഓല
ത്തുമ്പുകളിൽ ഇക്കിളിയിടുന്ന കാററു പുറപ്പെടുവിക്കുന
മർമ്മരശബ്ദവുംകൊണ്ടു മുഖരിതമാണ് അന്തരീക്ഷം. അങ
ങിങ്ങും മലയോരങ്ങളിൽ താരങ്ങളുദിച്ചതുപോലെ, ദീപ
നാളങ്ങൾ കാണുമ്പോഴാണ് ഈ വിശാലമായ പ്രദേശ
ത്ത് എത്ര കുടികളുണ്ടെന്ന് നിങ്ങൾക്കു ബോദ്ധ്യം വര
ുന്നത്.

ഇനി വിട പറയുക!

മുകളിൽ കണ്ട മൂന്നു വ്യക്തികളിൽ, ഇവിടെ കുടിയേ
ററക്കാരുടെ കൂട്ടത്തിലെ മൂന്നു പ്രതിനിധികളെ നാം പരി
ചയപ്പെട്ടു. ഇതിന്നു വിശദീകരണമോ വ്യാഖ്യാനമോ
ആവശ്യമില്ല. വിഭിന്നങ്ങളെങ്കിലും, വ്യക്തമായ ആശയ
ഗതിക്കാരെയാണ് അവർ പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്നതെന്ന്
പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞല്ലോ.

കേരളീയരായ കുടിയേററക്കാരുടെ ആശയാഭിപ്രായ
ങ്ങളിൽനിന്ന് തികച്ചും ഭിന്നമാണ് മററു കുടിയേററക്കാ
രുടേതെന്നു സങ്കല്പിച്ചുകൂടാ. ഇതേ അഭിപ്രായങ്ങൾ അവ
രുടെയും ഇടയിലുണ്ട്. എന്നാൽ കിഴക്കേ പകിസ്ഥാനിൽ
വീടുംകൂടും ഉപേക്ഷിച്ചു വന്നിട്ടുള്ള നിർഭാഗ്യവാന്മാർക്കു
തിരിഞ്ഞുനോക്കുവാൻ ഇടമില്ലെന്നൊരു വ്യത്യാസമുണ്ട്.
അവരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളിലും ആശയങ്ങളിലും ഇതു് നിഴ
ലിച്ചുകാണാവുന്നതുമാണ്. ഭാരതം സ്വാതന്ത്ര്യം പ്രാപിച്ച
പ്പോൾ സകലതും പരിത്യജിക്കുവാൻ നിർബ്ബന്ധിതരായി
ത്തീർന്ന ഹതഭാഗ്യരാണവർ. അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ പ്ര
തികാരബുദ്ധി കെട്ടടങ്ങിയിട്ടില്ല. അതു പ്രയോജനപ്ര

ങ്ങളായ സരണികളിലേക്ക് തിരിച്ചുവിട്ടാൽ, അതിൽ നിന്നു രൂപംകൊള്ളുന്ന അഭൗമമായ ലാഭം ഭാരതത്തിന്നാകെ നേട്ടമായി ഭവിക്കും. കാരുണ്യത്തോടും സഹാനുഭൂതിയോടും വേണം അവരെ സമീപിക്കാൻ. അററുപോയ വേരുകാക്കുപകരം പുതിയവ മുളച്ചുവരുന്നതുവരെ, നീരും വളവും വേണ്ടതോതിൽ ഇട്ടുകൊടുത്ത്, അവരുടെ ജീവിതതരുവിനെ ഇവിടത്തെ കന്നിമണ്ണിൽ ഉറപ്പിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇതു ഭാരിച്ച ഒരു കത്തവ്യവും വെല്ലുവിളിയുമാണ്.

14

തുറമുഖങ്ങൾ

ദ്വീപസമൂഹങ്ങളിലെ ഏററവും വലിയ പ്രശ്നം ഗ
ഗതമാണ്. ദ്വീപുകാംതമ്മിലുള്ള സമ്പക്കം മാത്രമ
ദ്വീപുകളും ഭാരതത്തിന്റെ മററു ഭാഗങ്ങാംതമ്മിലും ബന്ധ
പരിപാലിച്ചുകൊണ്ടു പോകുകയെന്നതു് ഇന്നു വളരെ
യാസമേറിയ കാര്യംതന്നെ. കത്തു വരാനും കാര്യങ്ങ
അറിയാനും കപ്പലുകാം കാത്തുകഴിയുകയേ നിവൃത്തി
ള്ളു. മഴക്കാലമായാൽ ഇതു കൂടുതൽ കഠിനമാകും. ഈ പ്ര
ത്തിൻെറ സ്വഭാവം ശരിക്കു മനസ്സിലാക്കുന്നതിനു വൻക
യിൽ അധിവസിക്കുന്നവക്കു വലിയ വിഷമമാണ്.
തിരാവിലെ ആദ്യത്തെ കാപ്പികഴിക്കുമ്പോാം പത്രം നി
ത്തി മുമ്പിൽ വച്ചു വായിക്കുന്ന ശീലക്കാർ വത്തമാനപ
ങ്ങളുടെ കഥകളൊക്കെ മറക്കാതിരുന്നാൽ, ഇവിടെ മ
വദ്ധിക്കും. ഇന്നു താരതമ്യേന ഏററവും അധികം ഗതാഗ
സൗകര്യങ്ങളുള്ള പോർട്ട്ബ്ലെയറിൽപ്പോലും സാധാര
ക്കാക്കു് ഭാരതത്തിലെ പ്രദേശങ്ങളുമായി വലിയ സ
ക്കത്തിനു സാദ്ധ്യതയില്ല. വൻകരയിലെ സമൂഹജീവ
തത്തിൻെറ എല്ലാ ചലനങ്ങളുടെയും പ്രതിസ്പന്ദനങ്ങ
ഇവിടെയും ഉളവാകുന്ന സാഹചര്യങ്ങാം സംജാതമാ
ല്ലെങ്കിൽ പല വിപത്തുകളും ഉണ്ടായെന്നു വരാം. പത്ര
ളിൽക്കൂടിയും മററു വിചാരവിനിമയോപാധികളിൽക്കൂ
യും ആശയവിനിമയം അമാന്തമില്ലാതെ സാധിക്കുക
ന്നതാണു പ്രശ്നം. ഭാരതത്തിലെ നാനാഭാഗങ്ങളിൽനിന
വന്ന ആളുകളാണു ദ്വീപിലുള്ളതു്. അവക്കോരോരുത്ത
ജന്മദേശവുമായി സ്നേഹബന്ധം പുലത്തിക്കൊണ്ടുപോ
നും താല്പര്യമുണ്ടു്. ഒരു സങ്കേതത്തിലുള്ള വിവിധജനങ്ങ
തമ്മിലും പരസ്പരധാരണ വളരാനുള്ള സാഹചര്യങ്ങളു
ക്കാതെ തരമില്ല. മനുഷ്യൻെറ ആവശ്യങ്ങാം അപ്പം
ണ്ടുമാത്രം അവസാനിക്കുന്നില്ലല്ലോ. ആധുനികകാലു

അത്ഭുതകരമായ സാങ്കേതികപുരോഗതികൾ പരസ്പരധാരണയ്ക്കുള്ള സരണികൾ പലതും തുറന്നുവച്ചിരിക്കുന്നു. അവയിൽക്കൂടി, ആരോഗ്യമാർജ്ജിച്ച്, സഞ്ചരിക്കുന്നതിന് അവസരം വരുത്തുകയാണു പ്രധാനം. വൻകരയിൽനിന്ന് അപൂർവ്വമായി ലഭിക്കുന്ന കത്തുകൾ സ്നേഹബന്ധങ്ങളുടെ പട്ടുനൂലുകൾ പരിരക്ഷിച്ചുകൊള്ളുമെന്നു കരുതുന്നതു തെറ്റായിരിക്കും.

ദ്വീപുകൾതമ്മിൽ നിരന്തരമായ ബന്ധംപുലർത്തുവാനുതകുന്ന സഞ്ചാരസൗകര്യങ്ങൾ സംവിധാനംചെയ്താൽ, പ്രകൃതിദത്തവും പ്രയത്നഫലവുമായി ലഭിക്കുന്ന ഉല്പന്നങ്ങൾ കൂടുതൽ ആദായകരമായി പ്രയോജനപ്പെടുത്തുവാൻ അവസരമുണ്ടാകുമെന്നു പറയേണ്ടതല്ലോ. അതുകൊണ്ടുതന്നെ അഭിവൃദ്ധിയിലേക്കുള്ള രാജപാത പടുക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും. ദ്വീപിൽ കൃഷിചെയ്തുണ്ടാക്കുന്ന വിഭവങ്ങൾക്കു കാര്യമായ വിപണികൾ മറെറാരിടത്ത് ഉണ്ടായെന്നുവരും. എന്നാൽ, വിഭവങ്ങൾ അവിടെ യഥാകാലം എത്തിക്കാൻ സാധിക്കാതെയിരുന്നാൽ എന്താണു പ്രയോജനം? ഇതാണു യഥാർത്ഥത്തിൽ ഇവിടത്തെ ഇന്നത്തെ സ്ഥിതി. പോർട്ട് ബ്ലെയറിൽ പൊള്ളുന്ന വിലകൊടുക്കുന്ന പല സാധനങ്ങൾക്കും വിദൂരസങ്കേതങ്ങളിൽ നാമമാത്രമായ വിലയേയുള്ളു. വില്പനാകേന്ദ്രത്തിൽ എത്തിക്കുവാനുള്ള വൈഷമ്യം പരിഹൃതമായാൽ ഇന്ന് ഇടനിലക്കാരൻ അടിച്ചെടുക്കുന്ന പണത്തിൻെറ മുഖ്യശതമാനവും കൃഷികനുതന്നെ കിട്ടുമെന്നു തീർച്ചയാണ്. ഒരുകൂട്ടരുടെ പ്രയത്നഫലങ്ങൾ സമൂഹത്തിലെ എല്ലാവർക്കും പങ്കിട്ടനുഭവിക്കാനും ഇതു സൗകര്യമുണ്ടാക്കും. കൂടുതൽ അധ്വാനിക്കുവാൻ കൃഷകരെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളാണല്ലോ ഇതെല്ലാം. പലതും ഭരണാധികാരികൾ ചെയ്തിട്ടും ചെയ്തുകൊണ്ടും ഇരിക്കുന്നു. എങ്കിലും, എല്ലാവരും ആഗ്രഹിക്കുന്ന നിലവാരത്തിലേക്ക് ഉയരുവാൻ ഇനിയും കാലം വളരെ കഴിഞ്ഞേ പററു. ഇവിടത്തെ സാമ്പത്തികസ്ഥിതി മെച്ചപ്പെടുത്തുവാൻ എന്തൊക്കെ ചെയ്താലും ഗതാഗതപ്രശ്നം പരിഹരിക്കാതെ ഫലം കാണുകയില്ല. വൻകരയിൽ പൗരന്മാർക്ക് ഒററയ്ക്കും ഒന്നിച്ചും പല പദ്ധതികളും

രൂപംകെടുക്കാവുന്നതാണ്. എന്നാൽ ഇവിടത്തെ പ്രദേ
കസാഹചര്യത്തിൽ അവക്ക് ഇതിൽ സ്ഥാനമില്ല.
ക്കാരിന്റെ പദ്ധതികളെ കാത്തിരിക്കുകയേ നിവൃത്തി
യുള്ളൂ. അടിയന്തിരാവശ്യങ്ങൾക്ക് അമാന്തമുണ്ടായാ
പൗരന്മാർ ഏകാന്തതയെ ശപിച്ചും ജീവിതത്തെ വെറുത്തു
എല്ലാ ഉറപ്പുകളേയും സംശയത്തോടെ വീക്ഷിച്ചും നിരാ
വാദികളായി പരിണമിക്കുവാൻ കൂടുതൽ എളുപ്പമുണ്ട്.

ചുററിലും വിശാലമായ കടലാകയാൽ തൊണ്ണൂറു
മാനം സംഗതികൾക്കും സമുദ്രഗതാഗതത്തെ ആശ്രയിക്കേ
ണ്ട ചുററുപാടാണ് ഇവിടെ. വള്ളങ്ങളും യന്ത്രവൽകൃ
തോണികളും നിർമ്മിക്കുന്നതിന് ഉതകുന്ന ഒന്നാംതരം ത
കൾ ഇവിടത്തെ വനങ്ങളിൽ സുലഭമായിട്ടുണ്ട്. നിർ
ണത്തിനുള്ള ഏപ്പാടുകൾ ഉണ്ടാകണം എന്നുള്ളതാണ പ്ര
നം. ഏററിവരുന്ന ജനസംഖ്യയെ ഉല്പാദനപ്രധാനങ്ങളാ
പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ഏപ്പെടുത്താനും, പ്രകൃതിദത്തങ്ങളാ
വിഭവങ്ങൾ പ്രാദേശികമായി വിററഴിക്കുവാനും ഇതു
ഹായിക്കുമെന്നു തീർച്ചയാണ്. രണ്ടാം ലോകമഹായു
ത്തിനു മുമ്പ് ഇവിടെ ഗണ്യമായ ബോട്ടുനിർമ്മാണസൗ
ര്യങ്ങളുണ്ടായിരുന്നില്ല. ചെറിയ ബോട്ടുകൾപോലും അ
കുററപ്പണികൾക്കായി ഭാരതത്തിലെ സങ്കേതങ്ങളിലേക്ക
അയയ്ക്കുന്നതായിരുന്നു പതിവ്. ഇവിടെ ഉണ്ടായിരു
ചെറിയ വർക്ക്ഷാപ്പുതന്നെ യുദ്ധകാലത്തെ ബോംബാ
മണത്തിനു വിധേയമായി നാമാവശേഷമായി. സ്വാതന്ത്ര്
ലബ്ധിക്കുശേഷം ഇതു പരിഷ്കരിച്ചു വിപുലീകരിക്കുന്ന
നു ശ്രമങ്ങൾ നടന്നു. സാവധാനത്തിലെങ്കിലും, ക്രമ
യി, പുതിയ യന്ത്രസാമഗ്രികൾ സ്ഥാപിച്ച്, സാമാന്
നല്ല രൂപത്തിൽ അതു വളരുവാൻതുടങ്ങി. ദ്വീപുകളി
ഉപയോഗത്തിലിരിക്കുന്ന മിക്കവാറും എല്ലാ ജലനൗക
ടെയും അററകുററപ്പണികൾ ഇവിടെത്തന്നെ നടത്താമെ
നില വന്നു. ഇരുനൂറടി നീളംവരുന്ന കപ്പലുകൾപോലു
നന്നാക്കുന്നതിനുപകരിക്കുന്ന ഒരു ഗ്രേവിംഗ്ഡോക്കി
(Graving dock) പണി 1956—ൽ തീർന്നു.

യുദ്ധകാലത്തിനു മുമ്പ് ദ്വീപുകൾതമ്മിൽ ഉണ്ടാ

രുന്ന ഗതാഗതസൗകര്യങ്ങൾ മിക്കവാറും നാസ്തിയായിരു ന്നെന്നുവേണം പറയാൻ. ഇതിന്നു പല കാരണങ്ങളും ഉണ്ട്. കുററവാളികളെ പാർപ്പിക്കുകയെന്നതിൽ കവിഞ്ഞു പോർട്ട് ബ്ളെയറിൽപ്പോലും അധികാരികളുടെ ശ്രദ്ധയുണ്ടായി ല്ല. കുററവാളികളുടെ കാര്യങ്ങൾ അന്യരിൽനിന്നു് ഒഴിച്ചു നിർത്തണമെന്ന നിർബ്ബന്ധമുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ മററുള്ളവ രുടെ അന്വേഷണബുദ്ധി ഇവിടെ വ്യാപിക്കുന്ന കാര്യ ങ്ങൾക്കൊന്നിന്നും പ്രോത്സാഹനം ഉണ്ടായതുമില്ല. ഈ സാഹചര്യത്തിൽ ദ്വീപുകൾക്കു് പരസ്പരസമ്പർക്കമെന്ന പ്രശ്നം ഉദിക്കുകയുണ്ടായില്ല. തെക്കെ ആൻഡമാൻ ദ്വീപി ലല്ലാതെ കാര്യമായതോതിൽ പുതിയ ജനപദങ്ങളുയരാ തിരുന്നു. ജനങ്ങൾ ഇല്ലെങ്കിൽ സമ്പർക്കത്തിൻെറ കാര്യം ചിന്തിക്കേണ്ടല്ലോ. ഭരണകൂടത്തിന്റെ ആഫീസുകളും മററും അക്കാലത്തു് റോസ് ദ്വീപിലാണു് സ്ഥാപിച്ചിരുന്നതു്. അതുകൊണ്ടു് ദ്വീപും അബർഡീൻ ടൗണും തമ്മിൽ ഒരു കടത്തുവഞ്ചിസൗകര്യം ഏർപ്പെടുത്തുവാൻ നിർബ്ബന്ധിത രായി. വൈപ്പർ ദ്വീപുവരെ ഇതു ക്രമേണ വ്യാപിച്ചു. യുദ്ധാവസാനത്തിനുശേഷം ബ്രിട്ടീഷ് അധികാരം പുനഃ സ്ഥാപിതമായപ്പോൾ ഗതാഗതസൗകര്യത്തിന്റെ അഭാവം കൊണ്ടു് അവർക്കുണ്ടായ തിക്താനുഭവങ്ങൾ അവരെ പു തിയ രീതിയിൽ ചിന്തിപ്പിക്കുവാൻ നിർബ്ബന്ധിച്ചു. കൂടു തൽ കേന്ദ്രങ്ങളിൽ കപ്പലുകൾ ക്രമമനുസരിച്ചു് അടുക്കുവാ നുള്ള പദ്ധതികളും തയാറാക്കി.

കുടിയേററപദ്ധതി പ്രായോഗികമായിത്തീർന്നപ്പോൾ വിദൂരസ്ഥലങ്ങളിലായ നിരവധി ദ്വീപുകൾ തമ്മിൽ അടുക്കാ തെ തരമില്ലെന്നു വന്നു. പുതിയ ജനപദങ്ങളാരംഭിക്കുന്ന തിന്നു മുമ്പുതന്നെ ഗതാഗതസൗകര്യങ്ങൾ വിപുലമാക്കുന്ന സാഹചര്യം ഒരുക്കി: കോൺവാലീസ്തുറമുഖം, മായാ ബന്ദർ, എൽഫിൻസ്റ്റൺതുറമുഖം, രംഗത്തു്, തുടങ്ങിയ സ്ഥലങ്ങൾ പ്രാധാന്യത്തിലേക്കു കുതിച്ചുയർന്നു.

ആവശ്യമാണല്ലോ സൃഷ്ടിയുടെ മാതാവു്. 1954-ൽ ദ്വീപുകൾ തമ്മിലുള്ള ഗതാഗതവ്യവസ്ഥയുടെ ചരിത്ര ത്തിൽ മുഖ്യമായ ഒരു നാഴികക്കല്ലു നാട്ടി. സർക്കാരിൻെറ

കപ്പൽനിർമ്മാണകേന്ദ്രത്തിൽ ഇദംപ്രഥമമായി പണിചെ
യ്തിറക്കിയ യന്ത്രവൽകൃതകപ്പൽ 1957–ൽ കടലിൽ ഇ
ക്കി. തുടന്നു് പലതരം ആവശ്യങ്ങൾക്കു പററിയ സാധ
യാനപാത്രങ്ങൾ ഇവിടെ നിർമ്മിക്കുവാനും തുടങ്ങ
1957–ൽ ആണു് 'എസ്. എസ്. ചൗളംഗാ' ഗതാഗ
ത്തിനുതകിത്തുടങ്ങിയതു്. പിന്നീടു് 'ടി. എസ്. എസ്
യറുവയും' ഇതേപ്രവത്തനത്തിനു് എത്തി. ഈ യാ
പാത്രങ്ങളാണു് ദ്വീപുകൾ തമ്മിലുള്ള സമുദ്രഗതാഗതത്ത
ൻെറ മുഖ്യ പങ്കും നിവ്വഹിക്കുന്നതു്.

ഭാരതവൻകരയുമായി ദ്വീപുകളെ ബന്ധിപ്പിക്ക
തിനു് ഇന്നു രണ്ടു കപ്പലുകളാണു് പ്രധാനമായിട്ടുള്ളതു
എം. വി. നിക്കോബറും എം. വി. ആൻഡമാനും.
ക്കോബർ 1956 നവംബർ 16–ാം തീയതിയും ആൻ
മാൻസ് 1957 ഡിസംബർ 8–ാം തീയതിയും ആണ
ഇതിനായിട്ടെത്തിയതെന്ന സംഗതിയും ഇവിടെ പറയ

കടലിൻെറ സന്തതികളായ ഈ ദ്വീപുകളിൽ ഒന
ന്തരം തുറമുഖങ്ങളായി രൂപപ്പെടുത്തുന്നതിനു പ്രകൃ
ദത്തങ്ങളായ, നിരവധി സൗകര്യങ്ങളോടുകൂടിയ, സ്ഥ
ങ്ങൾ വളരെയുണ്ടു്. ഇവിടെ പഠനപര്യടനം നിവ്വ
ച്ചിട്ടുള്ളവർ ഇക്കാര്യം അസന്നിഗ്ദ്ധമായ ഭാഷയിൽ ആ
കാലംമുതൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുമുണ്ടു്. വികസനസാ
തകളെ കണക്കാക്കാൻ നടന്നിട്ടുള്ള പര്യടനങ്ങൾ
ആരംഭം കുറിച്ചതു് ക്യാപ്ററൻ ബ്ളെയർ ആണെ
സംഗതിയും മറന്നുകൂടാ. ഇദ്ദേഹത്തിൻെറയും പിൻഗാമി
ളുടെയും ആത്മാത്ഥമായ പരിശ്രമങ്ങൾവഴി മൗലിക
ളായ ഒട്ടുമുക്കാലും വിവരങ്ങളും സമ്പാദിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കി
അവയെ അടിസ്ഥാനമാക്കി ആധുനികസജ്ജീകരണ
ളോടുകൂടിയ തുറമുഖവികസനം കാര്യമായി തുടങ്ങിയ
അടുത്തകാലത്തു മാത്രമാണു്. പ്രകൃതി നല്കിയിട്ടുള്ള
ഹചര്യങ്ങളെ ശരിക്കു പ്രയോജനപ്പെടുത്തുന്നതിനു് അടു
കാലംവരെ പദ്ധതികളൊന്നും തയ്യാറാക്കിയിരുന്നതുമി
പുതിയ യുഗത്തിലേക്കു കടന്നിരിക്കുന്ന ദ്വീപുകളുടെ
ച്ഛായ മാററുന്ന പ്രവത്തനങ്ങൾ ആരംഭിച്ചുകഴിഞ്ഞു.

പ്രവത്തനക്ഷമങ്ങളായ പതിനഞ്ചു തുറമുഖങ്ങളുണ്ട് ഇന്ന് ആൻഡമാൻ ദ്വീപുകളിൽ. ഇവയിൽ ഒൻപതെണ്ണം വിശാലസാഗരത്തിൽ സഞ്ചരിക്കുന്ന വലിയ കപ്പലുകളെ സ്വീകരിക്കുന്നതിനു പററിയ വലിയ തുറമുഖങ്ങളാണ്. ബാക്കിയുള്ളവ ഉൾക്കടൽപ്രദേശത്തു പുതിയ കുടിയേററ സ്ഥലങ്ങളിൽ സാധനസാമഗ്രികളേയും സഞ്ചാരികളേയും ഇറക്കുന്നതിന് ഉപകരിക്കുന്നവയും ആണ്.

തെക്കെ ആൻഡമാനിലെ മുഖ്യ[redacted] തുറമുഖമായ പോർട്ട്ബ്ളെയർ ഈ ദ്വീപസമൂഹങ്ങളുടെ തലസ്ഥാനവുമാണ്. ഈ തുറമുഖംവഴിക്കാണ് ദ്വീപസമൂഹങ്ങളിലെ എല്ലാ പ്രധാന ഗതാഗതപ്രവത്തനങ്ങളും നടക്കുന്നതു്. മററു പലതിന്റേതുമെന്നപോലെ ഗതാഗതസംവിധാനത്തിന്റെയും സിരാകേന്ദ്രം പോർട്ട്ബ്ളെയർ തന്നെ. ഭാരതത്തിലെ വിവിധ തുറമുഖങ്ങളിൽനിന്നു മാത്രമല്ല, മറുനാടുകളിൽ നിന്നും വരുന്ന കപ്പലുകൾ ഇവിടെയാണു നങ്കൂരമിടുന്നതു്. പ്രധാനപ്പെട്ട ജെട്ടി ചാത്തംദ്വീപിലാണ്. 172 മീററർ നീളംവരുന്ന ഇവിടത്തെ ജെട്ടി തടിയിലാണ് തീത്തിട്ടുള്ളതു്. ചാത്തം ജെട്ടി കൂടാതെ വിവിധ സ്ഥാനങ്ങളിലായി പതിന്നാലു ജെട്ടികൾകൂടി ഇവിടെയുണ്ടു്. ഒരവസരത്തിൽ ഒരു വലിയ കപ്പലിനു മാത്രമേ ചാത്തം ജെട്ടിയിൽ അടുക്കാനാവൂ. വദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഗതാഗതത്തെ നേരിടുന്നതിനുവേണ്ടി 366 മീററർ നീളംവരുന്ന വാർഫ്(Wharf) കൂടി നിമ്മിക്കുവാൻ പദ്ധതിയുണ്ടെന്നാണറിവു്. അതു പണിതീരുമ്പോൾ രണ്ടു കപ്പലുകൾക്കു് ഒരേസമയം ഇവിടെ അടുക്കുവാൻ സൗകര്യമുണ്ടാകും.

മുഖ്യമായ തുറമുഖം പോർട്ട്ബ്ളെയർ ആണെന്നും അതിൽക്കൂടിയാണ് ദ്വീപുകളിലെ ഗതാഗതം അധികവും നടക്കുന്നതെന്നും പറഞ്ഞല്ലോ. ഈ തുറമുഖത്തിൻെറ പ്രവത്തനം സംബന്ധിച്ച് ചില കണക്കുകൾകൂടി രേഖപ്പെടുത്തട്ടെ. 1964—65-ൽ ഇവിടെ 205 കപ്പലുകളാണ് അടുത്തതു്. കയററുമതി താഴെപ്പറയുന്നതുപോലെയായിരുന്നു.

സാധനം	വില	ആയിരം	ഉറുപ്പികയ്
	1964	1963	1962
തീപ്പെട്ടിവസ്തുക്കരം	801		
നാളികേരം	77	176	181
കൊപ്ര	938	1516	1146
റബ്ബർ	2	13	99
അടയ്ക്കാ	2620	546	277

യാത്രക്കാരുടെ വിവരങ്ങരം താഴെ പറയുന്നതുപോ ലെയായിരുന്നു:

വർഷം	കയറിയത്്	ഇറങ്ങിയത്്	ആകെ
1960–61	6860	10240	17100
1961–62	7928	11193	19121
1962–63	8117	9439	17556
1963–64	8232	11052	19284
1964–65	7859	8760	16619

വടക്കെ ആൻഡമാനിൽനിന്നും മദ്ധ്യആൻഡമാനി നിന്നും മററും പോർട്ട്ബ്ളെയറിലേക്കു വന്നവരുടെ വി വരംകൂടി കാണുക:*

വർഷം	ദിഗ്ലിപ്പൂർ	മായാബന്തർ	ലോംഗ്ദ്വീപ്	ഗോവിന്ദ
1960–61	789	2405	4304	829
1961–62	1028	2111	3981	1279
1962--63	1257	2917	5335	1351
1963–64	1077	1944	4495	771
1964–65	1299	2584	2903	1019

* Statistical Outline of Andaman & Nicobar Islands 1964—6

തലസ്ഥാനത്തുനിന്ന 92 കിലോമീററർ വടക്കാണ മദ്ധ്യആൻഡമാനിലെ 'രംഗത്തി'ൻെറ സ്ഥാനം. ഇതിനോട സമീപിച്ച കുടിയേററക്കാരുടെ സങ്കേതങ്ങളുണ്ട്. സൗകര്യപ്രദമായ സ്ഥിരവാസത്തിനുപററിയ 1100 ഏക്ര സ്ഥലത്തോളം ഇവിടെയുണ്ടത്രേ. നൂതനപദ്ധതിയനുസരിച്ച് 1953 മേയിൽ ആദ്യത്തെ കുടിയേററക്കാർ ഇവിടെ കാലുകുത്തി. സീതാപുരം, ദശരഥപുരം, പഞ്ചവടി, പത്മനാഭപുരം, ശബരി എന്നിങ്ങനെയാണ് ഇവിടെ സ്ഥാപിതമായിട്ടുള്ള സങ്കേതങ്ങളുടെ പേരുകൾ. അധികവും പകിസ്ഥാനിൽനിന്ന കുടിയൊഴിഞ്ഞുപോന്ന അഭയാത്ഥികളെയാണ് ഈ സങ്കേതങ്ങളിൽ കുടിയുറപ്പിക്കുന്നതിന് ഏർപ്പാടുചെയ്തിട്ടുള്ളത്. 1959-ൽ ഒരു നല്ല ജെട്ടി ഇവിടെ പൂത്തിയായി. ബാഹ്യലോകത്തിലേക്കുള്ള കവാടം ഇതോടെ തുറന്നിരിക്കുന്നു. ഈ പ്രദേശങ്ങളിലെ സമൂഹങ്ങളുടെ വളർച്ചയനുസരിച്ച 'രംഗത്തി'നും പ്രാധാന്യം വദ്ധിക്കുന്നതാണ്.

മദ്ധ്യആൻഡമാൻദ്വീപിൻെറ ഏതാണ്ട വടക്കേയററത്തായിട്ടാണ മായാബന്തറിൻെറ സ്ഥാനം. കഷ്ടിച്ച് എഴുന്നൂറോളം ആളുകൾ അധിവസിക്കുന്ന ഈ സ്ഥലത്തു മിക്കവാറും എല്ലാ ആധുനികസജ്ജീകരണങ്ങളും സംവിധാനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഒന്നാന്തരം ഒരാശുപത്രിയും ഇവിടെ സ്ഥാപിതമായിക്കഴിഞ്ഞു. വനംവകുപ്പിൻെറ ഒരു മുഖ്യകേന്ദ്രമായും മായാബന്തർ പ്രസിദ്ധമാണ്. തലസ്ഥാനത്തുനിന്ന് 140 കിലോമീററർ ദൂരം വരും ഇവിടേക്ക്. കപ്പലും ബോട്ടും അടുക്കുന്നതിന്ന് ഉപയോഗപ്രദമായ ജെട്ടി ഇല്ലെന്നുള്ളത് ഒരു വലിയ പോരായ്മയാണ്.

കോൺവാലിസ് തുറമുഖത്തെപ്പററി മുമ്പു പല അവസരങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. പഴക്കം നോക്കിയാൽ പോർട്ട്ബ്ലെയറിൻെറ സമീപം നില്ക്കുവാൻ ഈ സ്ഥലത്തിന്ന് അഹ്റതയുണ്ടെങ്കിലും വളർച്ചയുടെ കാര്യത്തിൽ പോർട്ട്ബ്ലെയറിൻെറ അടുത്തു വരുവാൻ അതിന്ന കഴിയുകയില്ല. വടക്കേ ആൻഡമാൻദ്വീപിൻെറ വടക്കേയററത്തു സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ഈ സങ്കേതം പ്രകൃതിദത്തമായ ഏറ്റവും

വലിയ തുറമുഖമാണു്. പോർട്ട്ബ്ളെയറിൽനിന്നു് 2
കിലോമീററർ സഞ്ചരിച്ചാലേ ഇവിടെ എത്തു. കോ
വാലീസ് തുറമുഖത്തിന്റെ പ്രാധാന്യം ഭാവിയിൽ വള
വദ്ധിക്കുമെന്നുള്ളതിനു സംശയമൊന്നുമില്ല. ഇതിന
ഉൾനാട്ടുകളിൽ പുതിയ ജനപദങ്ങൾ ഉയൎന്നുകൊണ്ടിരി
ന്നു. കിഴക്കേബംഗാളിൽനിന്നുള്ള അഭയാർത്ഥികളും
ളത്തിലെ കുടിയേററക്കാരുമാണു് അവിടങ്ങളിൽ ഇന
അധിവസിക്കുന്നതു്. പുതിയ സങ്കേതങ്ങളെ തമ്മി
കോൺവാലീസ്തുറമുഖവുമായും ബന്ധിപ്പിക്കുന്ന
ത്തുകൾ രൂപംകൊണ്ടുതുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു.

പ്രധാനപ്പെട്ട ചില തുറമുഖങ്ങളെപ്പററിയാണു
ളിൽ സൂചിപ്പിച്ചതു്. മദ്ധ്യആൻഡമാനിലെ കടമട്
(Kadamatla), ഉട്ടറാ (Uttara), ബൊറോണിയൽ (Borony
ശ്യംകുണ്ഡ് (Shyamkund) എന്നിവിടങ്ങളിലും വടക്കേ ആ
ഡമാനിലെ തുഗാപ്പൂർ (Tugapur), കൽറാ എന്നിവിടങ്ങ
ലും ജെട്ടികൾ തീൎന്നിരിക്കുന്നു.

15

വിമാനത്താവളം

രണ്ടാംലോകമഹായുദ്ധകാലത്താണ് ഈ ദ്വീപുകളുടെ വികസനം നടക്കാതിരുന്നതിന്റെ തിക്തഫലങ്ങൾ ശരിക്ക് അധികാരികൾക്ക് മനസ്സിലായത്. പ്രതിരോധ സജ്ജീകരണങ്ങൾ ഇവിടെ വിപുലമായതോതിൽ ചെയ്തിരുന്നെങ്കിൽ ശത്രുക്കളുടെ മുന്നേററത്തെ വളരെയധികം നിയന്ത്രിക്കുന്നതിനു സാധിക്കുമായിരുന്നു. മിന്നൽ വേഗത്തിലുള്ള ജപ്പാൻകാരുടെ പുരോഗതി, ഈ ദ്വീപുകളും ഉപേക്ഷിക്കുന്നതിനു ബ്രിട്ടീഷുകാരെ നിർബ്ബന്ധിതരാക്കി. അധികം എതിർപ്പൊന്നും ഇല്ലാതെയാണു ദ്വീപുകൾ അവരുടെ സ്വാധീനത്തിൽ കൊണ്ടുവന്നതെന്നു മുമ്പു പറയുകയുണ്ടായല്ലോ.

പോർട്ട്ബ്ളെയറിൽ വിമാനങ്ങൾ അടിയന്തിര കാലത്തു വന്നിറങ്ങുന്നതിനും പറന്നുയരുന്നതിനും വേണ്ട സജ്ജീകരണങ്ങൾ കുറഞ്ഞതോതിൽ ചെയ്തിരുന്നെന്നാണ് അറിവ്. ഒന്നുരണ്ടു ചെറിയ വിമാനങ്ങൾ ഇവിടെ ഇട്ടിരുന്നത്രേ!

ഇവിടെ തുടർന്നു ഭരിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിച്ചിരുന്ന ജപ്പാൻകാർ ഇവിടത്തെ ഗതാഗതസൗകര്യങ്ങൾ വിപുലമാക്കുന്നതിനു പ്രത്യേകം പ്രാധാന്യം നല്കി. ഇതിന്റെ ഭാഗമെന്ന നിലയിൽ പോർട്ട്ബ്ളെയറിലെ വിമാനത്താവളം വിപുലീകരിക്കുന്നതിനു ശ്രമിച്ചതു് അവരാണ്. 'ലംബാലൈൻ' വിമാനത്താവളത്തിൽ പരിഷ്കാരങ്ങൾ വരുത്തി ഒരു നല്ല താവളമാക്കിയതും അവർതന്നെ.

ലംബാലൈൻ വിമാനത്താവളത്തിനു രണ്ടു റൺവേകളാണ് ഉള്ളത്. നൂററിയൻപത്തിയഞ്ച് അടി വീതിയുള്ള റൺവേകൾ നാല്പത്തിയഞ്ചു ഡിഗ്രിയിലാണ്

ഒന്നിച്ച് ഒരു കേന്ദ്രത്തിൽ ചേരുന്നതു്. 4833 അടിയാണ
ഓരോന്നിന്റെയും നീളം. ജപ്പാൻകാരുടെ കീഴടക്കത്തി
ശേഷം ഈ താവളം കുറേനാൾ ഉപയോഗമില്ലാതെ ഉ
ക്ഷിക്കപ്പെട്ട നിലയിൽ കിടക്കുകയുണ്ടായി. ഈ സങ്കേ
ത്തിന്റെ അററകുററപ്പണികൾ തീർത്തു് 1961-ൽ ഇവി
ഒരു വിമാനസർവ്വീസ് ആരംഭിച്ചു. നല്ല കാലാവസ്ഥയു
കാലങ്ങളിൽ മാത്രമേ വിമാനഗതാഗതം നിർവ്വഹിച്ചി
നുള്ളു. ഒരു റൺവേമാത്രം ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ടാണ് ഇ
നടത്തിയിരുന്നതും. ഏതാണ്ട് ഏഴുലക്ഷം ഉറുപ്പിക ചെ
വുചെയ്തു് 1963—ൽ രണ്ടാമത്തെ റൺവേയും നന്നാക്കിഎ
ടുത്തു.* എന്നാൽ ഭാരംകൂടിയ വിമാനങ്ങൾക്കു് ഉപയോ
ക്കുന്നതിനു പററിയതായിത്തീർന്നില്ല ഈ താവളം. അ
പ്തികരമായ ഈ സ്ഥിതി പരിഹരിക്കുവാൻ നടപടിക
എടുക്കുന്നതിന് അമാന്തമുണ്ടായില്ല. സ്ഥലംപരിശോ
ച്ച വേണ്ട വികസനസൗകര്യങ്ങൾ ശുപാർശചെയ്യുന്നതി
ഒരു വിദഗ്ദ്ധസംഘം 1963—ൽത്തന്നെ ഇവിടം സന്ദർശിച്ച
അവരുടെ അഭിപ്രായം സ്വീകരിച്ചു നടപ്പിലാക്കിയ
ണികൾ പൂർത്തിയായതു് 1964—ന്റെ അവസാനഘട്ടത്ത
ലാണ്. 1966 ഏപ്രിൽ 18—ാംതീയതി ഇന്ത്യൻ എയ
ലൈൻസ് കോർപ്പറേഷന്റെ ഒരു സ്കൈമാസ്റ്റർ വിമാ
പരീക്ഷണാർത്ഥം പറന്നു് ഈ താവളത്തിലിറങ്ങി. തുട
മേയ്മാസം 3—ാംതീയതി കൽക്കത്തയിൽനിന്നു നേരി
ഒരു വിമാനസർവ്വീസ് ഉൽഘാടനം ചെയ്യപ്പെട്ടു. 'നീ
കണ്ണ്'' എന്ന വിമാനം ഡംഡം വിമാനത്താവളത്തിൽ
ന്നു കാലത്തു് 8.30—ന് തിരിച്ച് ഉച്ചയ്ക്കു് 12.30—ന്
ബാലൈനിൽ ഇറങ്ങി. ഇതിനുമുമ്പു റങ്കൂൺവഴിയാ
വിമാനം ഇങ്ങോട്ടു വന്നിരുന്നതു്. പുതിയ സർവ്വീ
നേരിട്ടു കൽക്കത്തയിൽനിന്നുള്ളതാണ്. ഇതു ദ്വീപ
ടെ പുരോഗതിയുടെ മറ്റൊരു നാഴികക്കല്ലാണു നാട്ടിയതു
ഇടയ്ക്കുള്ള ഒരു താവളം ആശ്രയിക്കാതെ നേരിട്ടു പോർ
ബ്ലെയറിൽ വരുന്നതുകൊണ്ടു്, മറ്റു നേട്ടങ്ങൾക്കു പുറ

* The Daily Telegrams, May 3, 1966

സമയം മൂന്നുമണിക്കൂറോളം ലാഭിക്കാനും സാധിക്കുന്നു. എല്ലാ കാലാവസ്ഥയിലും വിമാനഗതാഗതം സാദ്ധ്യമായിത്തീരുമ്പോൾ, ആധുനികസാങ്കേതികയുഗത്തിലേക്കു് ഈ ഒഴിഞ്ഞുകിടക്കുന്ന ദ്വീപുകളും പ്രവേശിക്കുന്നതാണു്. ഏകാന്തതയിലാണു തങ്ങൾ ഒതുങ്ങിയിരിക്കുന്നതെന്നുള്ള മാനസികഭാവം ഇവിടത്തെ പൗരന്മാരിൽനിന്നു് അതു നീക്കം ചെയ്യും.

16

നിരത്തുകൾ

ആൻഡമാൻദ്വീപുകളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോ
കടൽഗതാഗതംപോലെതന്നെ പ്രാധാന്യം അർഹിക്കുന്ന
ണു കരയിലെ സഞ്ചാരസൗകര്യങ്ങളും. ജനങ്ങൾക്കുതമ്മി
സമ്പക്കം സ്ഥാപിക്കുന്നതിനു റോഡുകളില്ലെങ്കിൽ ഓ
കൂട്ടരും ഒരേ ദ്വീപിൽത്തന്നെ സ്വയം സൃഷ്ടിച്ച ഓ
ദ്വീപായിക്കഴിയുന്നതിനു് ഇടയായിത്തീരുമല്ലോ.
മ്പത്തികവും സാമൂഹ്യവുമായി എല്ലാ മൈത്രീബന്ധങ്ങ
ടേയും അടിസ്ഥാനമിടുന്നതു നിരത്തുകളത്രേ. റോഡുക
ഉണ്ടായാൽ പരാശ്രയം കൂടാതെ പരസ്പരം സഹകരിക്ക
തിനു സ്വാഭാവികമായി താല്പര്യവും സാഹചര്യങ്ങളും
ജാതമാകും. ഇതുകൊണ്ടൊക്കെയാണു നിരത്തുകളുടെ നി
ഒരു നാട്ടിലെ സാമ്പത്തികാഭിവൃദ്ധിയുടെ സൂചികയാണെ
ന്നു വിദഗ്ദ്ധന്മാർ വിധിക്കാറുള്ളതു്. നിരത്തുകൾ ഒരു പ്രധ
ന മാനദണ്ഡമായി സ്വീകരിച്ചാൽ, ദ്വീപുകളുടെ നി
ത്തുലോം പരിതാപകരമാണെന്നേ പറയാനൊക്കൂ.

ജപ്പാൻകാരുടെ അധിനിവേശത്തിനുമുമ്പു് ദ്വീപു
ളിൽ നല്ല നിലവാരം പുലർത്തിയിരുന്ന റോഡുകൾ ത
തമ്മേന കുറവായിരുന്നു. മുഖ്യമായി തടവുപുള്ളികളുടെ
യന്ത്രണത്തിന്നായി വേഗത്തിലുള്ള സഞ്ചാരത്തെ സഹ
യിക്കാൻവേണ്ടിയാണു് റോഡുകൾ പണിതീർത്തിരു
തെന്നു പറയാം. അന്നു് 110 നാഴിക നീളം വരുന്ന
ററൽറോഡും 50 നാഴികയോളമുള്ള മററു നിരത്തുകള
ഉണ്ടായിരുന്നെന്നാണു കണക്കു്. അന്നത്തെ നിരത്തുകള
യും തടങ്കൽപ്പുള്ളികളെക്കൊണ്ടു് ചെയ്യിച്ചവയും ആയി
ന്നു. ആ ഹതഭാഗ്യരുടെ വിയപ്പും കണ്ണുനീരും വീണു ക
ന്നിരുന്ന മണ്ണിൽ പുരോഗതിയുടെ ബീജങ്ങൾകൂടി വി
ക്ഷപ്പെട്ടു എന്നും പറയണം. എന്നാൽ സൈനികലക്ഷ്യത്തെ

ആധാരമാക്കിയായിരുന്നു ജപ്പാൻകാർ ഇവിടെ പുതിയ പാതകൾ പണിചെയ്തതു്. റോഡു്നിർമ്മാണക്കാര്യത്തിൽ ഒരു രാജ്യത്തിൻെറ പ്രതിരോധപദ്ധതികൂടി കണക്കിലെടു ക്കേണ്ടതു് അത്യാവശ്യംതന്നെ. അതിർത്തിപ്രദേശങ്ങളിൽ അതു് ഒരു മുഖ്യകാര്യമായിത്തീരുന്നു. സ്ഥിതിഗതികൾ സമയനഷ്ടമില്ലാതെ മനസ്സിലാക്കാനും പ്രതിരോധത്തിനു വേണ്ടി സൈന്യവിന്യാസം വളരെവേഗം സാധിക്കാനും നിരത്തുകൾ അത്യാവശ്യമാണെന്നു പറയേണ്ടതില്ല. ചുരുക്കത്തിൽ ആരോഗ്യമുള്ള ശരീരത്തിലെ രക്തധമനികൾ പോലെയാണു് രാജ്യശരീരത്തിലെ റോഡു്കൾ. ആളുകളെ നിർബ്ബന്ധിതവേലയ്ക്കു വിധേയരാക്കിയാണു് ജപ്പാൻ കാർ ദ്വീപുകളിലെ പ്രധാനനിരത്തുകളൊക്കെ പണിചെയ്തതു്. ഇന്നു് ദ്വീപുകളിൽ കാണുന്ന മിക്കവാറും എല്ലാ പ്രധാനപ്പെട്ട നിരത്തുകളും ജപ്പാൻകാരുടെ പ്ലാനനുസരിച്ചു തീർത്തിട്ടുള്ളവയാണെന്ന സത്യം മറച്ചുവയ്ക്കേണ്ടതില്ല. തെക്കെ ആൻഡമാൻദ്വീപിൽ 102 നാഴികയോളം റോഡു് കൾ ഇങ്ങനെ ഉണ്ടായി. പൊതുമരാമത്തുവകുപ്പുകാർ പില്ക്കാലത്തു് ഇവ അററകുററപ്പണി നടത്തി മെച്ചപ്പെടുത്തി.

രണ്ടാംപഞ്ചവത്സരപദ്ധതിക്കാലത്താണു് ദ്വീപുകളിലെ മുഖ്യമായ അഭിവൃദ്ധിപരിപാടികൾക്കു് ആയം വീണതു്. അതു് ഇന്നു് ഏററവും പ്രധാനപ്പെട്ട ഒന്നായി പരിണമിച്ചിരിക്കുന്നു. ദ്വീപുകളുടെ ഓണംകേറാമൂലകളിൽ ഒളിഞ്ഞുകിടക്കുന്ന അന്തമില്ലാത്ത വിഭവങ്ങൾ മനുഷ്യോപയോഗത്തിനു് പ്രയോജനപ്പെടുത്തുവാൻ ഇവ കൂടാതെ കഴിയുന്നതല്ല. തീരപ്രദേശങ്ങളിൽ എത്രനല്ല തുറമുഖങ്ങൾ രൂപംകൊണ്ടാലും ഉൾനാടുകളിലെ വിഭവങ്ങൾ ആദായകരമായി അവിടേക്കു പ്രവഹിക്കുവാൻ സാധിച്ചില്ലെങ്കിൽ ഫലം ഉണ്ടാകുന്നതല്ല. വിപണനത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള ഉല്പന്നങ്ങൾ, ഉണ്ടാകുന്ന സ്ഥലത്തുതന്നെ കുനകൂടുന്നതുകൊണ്ടു്, ദേശീയസമ്പത്തു പെരുകുന്നതല്ല. വനം വെട്ടിയഴിച്ചു് വിശാലമായ ഭൂപ്രദേശങ്ങൾ വികസിപ്പിക്കുവാനുള്ള പദ്ധതികൾ ഇന്നു നിരവധിയുണ്ടു്. വൻതോതിൽ

റബ്ബർത്തോട്ടങ്ങളും മററും ഇത്തരം പ്രദേശങ്ങളിൽ വളരാ
ആരംഭിച്ചുകഴിഞ്ഞു.

ദ്വീപസമൂഹങ്ങളിലെ പ്രധാനപ്പെട്ട മൂന്നു ദ്വീപുകളെ
കോർത്തിണക്കുന്ന ഒരു വലിയ തായ്നിരത്ത് (Trunk Ro
പണിചെയ്യുകയെന്നതാണ് ഇവിടത്തെ പ്രധാനപ്പെട്ട
പദ്ധതി. അതു പൂർത്തിയാകുമ്പോൾ 250 നാഴികയോ
നീളം വരുന്ന ഒരു രാജപാത ദൃശ്യമാകും. തെക്കെയററ
ചിരിയാടപ്പൂരിൽ തുടങ്ങി വടക്കേയററത്തുള്ള ബ്ളെ
ഉൾക്കടൽത്തീരംവരെ എത്തുന്ന തായ്നിരത്ത് ദ്വീപുക
ടെ സാമ്പത്തികശരീരത്തിലെ രക്തധമനിയായിരിക്കു
അതു കടന്നുപോകുന്ന സ്ഥലങ്ങളിൽ ഇരുവശത്തും പുതി
ജീവിതത്തിൻെറ വിത്തുകൾ കിളിച്ച് ഐശ്വര്യസമ്പ
മായ ജീവിതമലർവാടികൾ പുഷ്പിച്ചുതുടങ്ങും. കടൽവ
യായി പോകാൻ കപ്പലുകൾ കാത്തിരിക്കാതെ, ആളുക
ക്ക് വടക്കേയററംമുതൽ തെക്കേയററംവരെ സ്വതന്ത്രമാ
ഇച്ഛാനുസരണം സഞ്ചരിക്കാമെന്നുള്ള സ്ഥിതിവിശേ
സംജാതമാകും. അപ്പോൾ ഇന്നത്തെ ഏകാന്തതാന്ധകാ
ത്തിൽനിന്ന് ഒട്ടുമുക്കാലും മേഖലകൾ പ്രകാശത്തിൻെ
വഴിത്താരയിലേക്കു കടക്കുന്നതുമാണ്. വിനോദസഞ്
രികൾക്ക് വിരുന്നൊരുക്കി വിരാജിക്കുന്ന ദ്വീപുകളിൽ
ഏററവും മനോഹരങ്ങളായ പ്രകൃതിദൃശ്യങ്ങൾ ഈ നിരത്
കടന്നുപോകുന്ന പ്രദേശങ്ങളിലുണ്ട്.

ഈ തായ്നിരത്ത് പണിതീർക്കുന്നതിനു വേണ്ടിവ
ന്ന അദ്ധ്വാനത്തിൻെറയും പണച്ചെലവിൻെറയും തോ
സാധാരണനിലയിലുള്ളതല്ലെന്നു വിശേഷിച്ചു പറയേ
തായിട്ടുണ്ട്. മനുഷ്യപാദസ്പർശം ഏററിട്ടില്ലാത്ത ഘോ
വിപിനങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തിലൂടെ വേണം അതു കടന്നുപോ
കുവാൻ. ശക്തിയായ മഴയും വിരോധികളായ ആദിവ
സികളും തൊഴിലാളികളെ ദുസ്സഹപ്പെടുത്തുന്ന കീടജീവ
കളും ഈ പണിയുടെ പുരോഗതി കുറയ്ക്കുന്നുണ്ട്. ഉറപ്പില്ലാ
ത്ത മണ്ണാണ് പൊതുവെ ദ്വീപുകളിലെല്ലാം ഉള്ളത്. ◌
തിനാൽ മണ്ണിടിഞ്ഞു മാർഗ്ഗം മുടങ്ങുന്നതും അസാധാര
മല്ല. പാലങ്ങൾ പണിയാനും പല പ്രാദേശികവൈ

മൃങ്ങളുണ്ടു്. എങ്കിലും അനതിവിദൂരഭാവിയിൽ ഈ താ യ്നിരത്തു് പൂർത്തിയാകുമെന്നു പ്രതീക്ഷിക്കുക. ദ്വീപുകളുടെ സമ്പൽക്കരമായ ഭാവിക്കു് ഇതു് ഒരാവശ്യംതന്നെ. രംഗാചങ്ങു് (Rangachang) മുതൽ ഫെറാർഗഞ്ചു് (Ferrarganj) വരെ ഇപ്പോഴംതന്നെ തീൎന്നിട്ടുള്ള റോഡും ഈ നിരത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗമായിത്തീരും. ഇതുവരെ ഇരുപത്തിയേഴു നാഴിക നീളത്തിൽ പണി പൂർത്തിയായിട്ടുമുണ്ടു്.

ആധികാരികങ്ങളായ കണക്കുകളിൽ താറിട്ട 287.35 കിലോമീററർ റോഡും സാധാരണരീതിയിലുള്ള 144.63 കിലോമീററർ റോഡും ദ്വീപിലുണ്ടു്. 111.24 കിലോമീററർ നീളം വരുന്ന നിരത്തുകളുടെ പണി നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

17

വനങ്ങളും വനവിഭവങ്ങളും

ആൻഡമാൻദ്വീപുകളെ സമീപിക്കുമ്പോൾ ഒരാ
ക്കു് ആദ്യം ബോദ്ധ്യപ്പെടുന്നതു് അവിടത്തെ സമ്പന്ന
യ സസ്യസമൃദ്ധിയാണു്. മൊട്ടക്കുന്നുകൾ എങ്ങും കണ്ടെ
ത്താനില്ല. എവിടെയും പച്ചപൊതിഞ്ഞുനില്ക്കുന്ന മരത്ത
ക്കുന്നുകൾതന്നെ. ദീർഘനാളുകൾ കടലിൽ കഴിച്ചശേഷ
ആദ്യമായി കര കാണുമ്പോൾ മനസ്സിലുദിക്കുന്ന ആഹ്ലാ
ഒന്നു വേറെതന്നെ. പ്രകൃതിരമണീയമായ കരയാകുമ്പോ
കൗതുകം ശതഗുണീഭവിക്കും. ഇതാണു് ആൻഡമാനിലേ
ക്കു് ആദ്യമായി ചെല്ലുന്ന ഒരാളിന്റു് യാത്രയുടെ അന്ത
ത്തിൽ അനുഭവപ്പെടുന്ന ആദ്യത്തെ മനോഭാവം. എന്തെ
ക്കെ സാങ്കേതികനേട്ടങ്ങൾ കൈവന്നാലും, എത്ര ഉന്ന
മായ തോതിലുള്ള ഭദ്രതാബോധം കടലിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന
ലും, കടൽ ഒരിക്കലും മനുഷ്യന്റെ ക്രീഡാരംഗമായിത്ത
രുന്നതല്ല. അവന്റെ ആനന്ദം കരയിൽത്തന്നെ. എത്ര
ന്നെ വിഭവരഹിതമായിരുന്നാലും, കപ്പൽത്തട്ടിൽ നി
കൊണ്ടു കര ദശിക്കുമ്പോൾ അവന്റെ ഹൃദയം തുടിക്ക
അക്ഷികൾ വികസിക്കും. ആനന്ദത്തിന്റെ തേനലക
വ്യാപിച്ചു ശരീരമാകെ കുളിരു കോരിയിടും.

പ്രകൃതിസൗന്ദര്യം ഉപരിപ്ലവങ്ങളായ വസ്തുതകളി
ണു നിക്ഷിപ്തമെങ്കിലും എല്ലാക്കാലത്തും അതു മനുഷ്യ
നൂതനാനുഭവങ്ങൾ ദാനംചെയ്യുവാൻ പര്യാപ്തമായി തു
ന്നതാണു്. അവന്റെ മനോവികാരങ്ങളേയും വിചാര
ളേയും നൂതനമേഖലകളിലേക്കു പിടിച്ചുകയററുന്നതി
ണു് അതു സഹായിക്കാറുള്ളതു്. അനുഭൂതികളുടെ നാ
കൾ ഹൃദയത്തിലുതിക്കാൻ, കാത്തിരുന്നു കിട്ടുന്ന മഴപോ
ലെ, അതു സഹായിക്കുന്നു. പ്രകൃതിഭംഗികൾ എത്ര അ
ഭവിച്ചാലും പഴയതായിത്തീരാത്തതു പുതിയ പുതി
ഭാവങ്ങൾ അതിൽനിന്നു സിദ്ധിക്കുന്നതുകൊണ്ടുതന്നെ

മററൊരു ജീവിക്കും കൈവന്നിട്ടില്ലാത്ത ഈ മനോഭാവത്തെ മാറ്റേററി വളർത്തിക്കൊണ്ടു പോകുവാൻ കഴിയാത്തവന്, ഭൂതലത്തിൽ പുതിയ വികാരപ്രപഞ്ചം സൃഷ്ടിക്കുവാൻ കഴിയുകയില്ല.

പ്രകൃതി നട്ടുവളർത്തുന്ന നന്ദനോദ്യാനങ്ങളിൽ കടന്നുചെല്ലുന്ന മനുഷ്യൻ, ക്രമേണ ആ സൗന്ദര്യത്തിൻെറ സത്തയിലേക്കും, അവിടെയുള്ള വിഭവങ്ങളുടെ മൂല്യങ്ങളിലേക്കും ശ്രദ്ധിച്ചുതുടങ്ങുന്നു. ദ്വീപുകളിൽ പ്രവേശിക്കുന്ന ഒരാളും ഇതുതന്നെയാണു ചെയ്യുന്നതു്. ദ്വീപുകളെ പച്ചപ്പട്ടുകൊണ്ടു പൊതിയുന്ന സസ്യസഹസ്രങ്ങളിൽ, തനിക്കു കൂടുതൽ പ്രയോജനപ്പെടുന്നവ ഏതൊക്കെയെന്നു തരംതിരിച്ചു പഠിക്കുന്നു. വിലയേറിയവയാണു കൂടുതലെന്നു് അറിയുമ്പോഠം അവയെ പ്രയോജനപ്പെടുത്തുന്നതിനുള്ള വിധങ്ങളെക്കുറിച്ചു ചിന്തിച്ചുതുടങ്ങും. മനുഷ്യൻ അവനറിയാതെ സ്വാർത്ഥതല്പരനായിത്തീരുകയാണു്.

ആൻഡമാനിലെ പ്രകൃതിസൗന്ദര്യം ആസ്വദിച്ചു് ആരംഭിച്ച പ്രവൃത്തി, ഇങ്ങനെ ഒരു പുതിയ സരണിയിലേക്കു നമ്മെ കൊണ്ടുപോകുന്നു. മാററുള്ള മരങ്ങളേയും വിലയേറിയ വനവിഭവങ്ങളേയും തിരക്കിപ്പിടിക്കുവാൻ ഇവിടെയെത്തിയവർ വളരെ നേരത്തെ പ്രയത്നിച്ചുതുടങ്ങിയതാണു്. വിലയുള്ള മരങ്ങഠം ഏതൊക്കെയെന്നു തിരക്കിത്തുടങ്ങുമ്പോഴാണു വിസ്മയത്തിൻെറ സദ്യ നമുക്കു സിദ്ധിക്കുന്നതു്.

അംബരചുംബികളായ വന്മരങ്ങളുടെ ഉന്നതങ്ങളായ ശിഖരങ്ങഠം, നീലാകാശത്തുകൂടി സ്വച്ഛന്ദം നീങ്ങിമാറുന്ന വെള്ളിമേഘങ്ങളുമായി മൗനസംഭാഷണത്തിലേപ്പെടുന്നതായി നമുക്കു തോന്നും. മരങ്ങളിലൊക്കെ ചുററിപ്പടന്നു് ഊക്കും ഊർജ്ജസ്വലതയും ആർജ്ജിച്ചു തളിർത്തും പൂത്തും കിടക്കുന്ന കാട്ടുവള്ളികഠം, നിരവധിയാണു്. തരുക്കളെ തമ്മിൽ ബന്ധിച്ചും, മരക്കൂട്ടങ്ങളിൽ ജീവിതം നയിക്കുന്ന ജന്തുക്കഠംക്കു പാലങ്ങളൊരുക്കിയും ആണു് അവ വിരാജിക്കുന്നതു്. വൃക്ഷങ്ങളുടെ പട്ടകളിലും ഉണങ്ങിയ ശിഖരങ്ങളിലും വേരോടിച്ചു്, മണ്ണിൽ തൊടാതെ, കഴിഞ്ഞുകൂടുന്ന

എത്രയെത്ര മനോഹരങ്ങളായ ഓക്കിടുകളാണ് (Orchi
ഈ കാനനങ്ങളിലുള്ളത്! സൗരഭ്യവും സൗന്ദര്യവും പ്ര
രിപ്പിച്ചുകൊണ്ടും, വർണ്ണശബളങ്ങളായ ചിത്രശലഭങ്ങ
നിരന്തരം ആകർഷിച്ചുകൊണ്ടും, അഹങ്കരിച്ചു കാററിൽ
ത്തംവയ്ക്കുന്ന കാനനസുന്ദരികൾ കണ്ണിനും കരളിനും കു
ത്തുകോരിയിടും. കാനനദേവതയുടെ കബരീഭാരത്തിലെ
ഭൂഷണങ്ങളാണ് ഇവയെല്ലാം. നിരുപദ്രവികളെന്നു പ
മേ തോന്നിക്കുമെങ്കിലും, അന്യസസ്യങ്ങൾ ആർജ്ജിക്കു
ആഹാരത്തിൽനിന്ന് ഒരു പങ്ക് അപഹരിച്ച്, നിസ്സം
യരായി, കുസലില്ലാത്തവരായി, ജീവിക്കുന്ന പരോ
സസ്യങ്ങളുടെ പട്ടിക വളരെ ദീർഘമാണ്. യാതൊ
ലുബ്ധുമില്ലാതെ, വെയിലിൻെറ വെളിച്ചവും ചൂ
സ്വീകരിക്കാനായി സ്വന്തം പച്ചിലച്ചാർത്ത് പരക്കെ വ
രിച്ച്, ഹരിതച്ഛത്രംപോലെ കഴിയുന്ന വല്ലിക്കുടിലുക
ടെ അടിയിൽ, ഉച്ഛിഷ്ടംകൊണ്ടു തൃപ്തിയടയുന്ന പുല്ലുക
കൾ എണ്ണമില്ല. ഇങ്ങനെ എന്തെല്ലാമാണ് ഇവിടത്തെ
വനത്തിലേക്കു പദമൂന്നുന്ന ആളിനു കാണാൻ കഴിയുന്നതു

ആൻഡമാൻദ്വീപുകളിൽ മണ്ണിൻെറ വൈവിദ്ധ്യം
ളരെയാണ്. ഈ വൈവിദ്ധ്യം അവിടെ കരുക്കുന്ന ക
ചെടികളിലും ദൃശ്യമാണ്. ദൂരെനിന്നു നോക്കുമ്പോൾ
ച്ചപ്പട്ടുപോലെ തോന്നുന്ന മേഖല, വൈവിദ്ധ്യത്തിനെ
രംഗമണ്ഡപമാണെന്ന് അടുത്തുചെല്ലുമ്പോൾ അറിയാ
കും. പട്ടിൻെറ ഊടും പാവും ഓരോയിടത്തും ഓരോന്നു
ന്നെ. ഭാരതത്തിലെ വനജാതികളെക്കുറിച്ചു വിദഗ്ധപഠ
നടത്തിയിട്ടുള്ള ചാമ്പിയൻ (H. G. Champion) ആൻഡ
നിൽ പതിനൊന്നു വിഭാഗങ്ങളിൽ പെടുത്താവുന്ന വന
ഖലകളുണ്ടെന്ന് അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.* ഇതിൽനിന്ന
വനവൈവിദ്ധ്യത്തിൻെറ ഏകദേശരൂപം അനുമാനിക്കാ
വൈഷമ്യമില്ല.

കടലോരത്തിറങ്ങുന്ന ഒരാളിനു്, വേലിയേററത്തി
ൻെറ ഗതിവിഗതികളെ വിഗണിച്ചു സാമർത്ഥ്യത്തോ

* Forest Types of India and Burma by H. G. Champion (19

ജീവിതം നയിക്കുന്ന സസ്യങ്ങളായിരിക്കും, ആദ്യം കാണാനിടവരുന്നതു്. ആയിരം പൊയ്ക്കാലുകളിൽ എഴുന്നുനില്ക്കുന്ന അനേകായിരം കണ്ടൽച്ചെടികൾ കൗതുകത്തോടെ അയാൾ നോക്കിനില്ക്കുമെന്നു തീർച്ചയുണ്ടു്. വെള്ളത്തിൻെറ ഏറ്റമുണ്ടാകുമ്പോൾ കുലുക്കമോ ഇറക്കം സംഭവിക്കുമ്പോൾ തളർച്ചയോ തട്ടാതെ, ഈ വന്മരങ്ങൾ അവിടെ വിരാജിക്കുന്നു. ചതുപ്പുപ്രദേശങ്ങളിലെ പ്രത്യേക സാഹചര്യങ്ങളിൽ ചഞ്ചലപ്പെടാതെ നിലനില്ക്കുവാൻ സഹായിക്കുന്ന രീതിയിലാണു് ഈ സസ്യങ്ങളുടെ പരിണാമമെന്നു പ്രത്യേകിച്ചു പറയേണ്ടതില്ല.

കണ്ടൽക്കാടുകളിൽ വിഭിന്നജാതികളിൽ പെടുന്ന സസ്യങ്ങളുണ്ടു്. ഇവിടെ ധാരാളമുള്ളവ റൈസോഫോറ (Rhizophora mucronata) ബ്രൂഗിയേറാ, (Bruguiera gymnorihiza) തുടങ്ങിയവയാണു്. ആകപ്പാടെ 230 ചതുരശ്രനാഴികയോളം കണ്ടൽകാടുകൾ വന്നേക്കുമെന്നാണു് കണക്കാക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതു്. മുകളിൽ പറഞ്ഞ രണ്ടിനങ്ങൾ കമ്പിത്തപാൽ തൂണുകൾക്കും മററും അത്യന്തം ഉത്തമങ്ങളാണു്. ഭാരതത്തിലെ ആവശ്യം നിറവേററാൻ വേണ്ടുവണ്ണം വിഭവങ്ങൾ ഇവിടെയുണ്ടുതാനും.* വേലിയേററമനുഭവിക്കുന്ന തീരങ്ങളിൽ ചിലയിടത്തു് പന്നച്ചെടികൾ (Ferns) വളർന്നു പന്തലിച്ചു നില്ക്കുന്നതു കാണാം; പ്രത്യേകിച്ചു് Asplenium accrifolium എന്ന ജാതി. ചതുപ്പുനിലങ്ങളിലെ ഒരുതരം പനച്ചെടി(Phoenix palludosa)യുടെ കാര്യം എടുത്തു പറയാം.

വേരിലും തടിയിലും തണ്ടിലും ഇലയിലും പുഷ്പങ്ങളിലും കായ്കളിലും ചതുപ്പുനിലങ്ങളിലെ സസ്യങ്ങളിൽ സവിശേഷതയുടെ മുദ്രകൾ പതിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. സസ്യശാസ്ത്രവിശാരദന്മാക്കു് ഒരു ജീവിതകാലമത്രയും നിരീക്ഷിക്കുവാനും പഠിക്കുവാനും ചിന്തിക്കുവാനും ഉള്ള സംഗതികൾ ഈ സസ്യങ്ങളിൽ അന്തർലീനങ്ങളായിട്ടുണ്ടു്. സാമ്പത്തികസാദ്ധ്യതകൾ ധാരാളമുള്ള ജാതികളിലാണു് താല്പര്യമെങ്കിൽ ആൻഡമാൻ ഗോലിമരവും (Mimusops littoralis

* Andaman and Nicobar Islands by J. Banerji. I. F. S.—Indian Forester, 4th World Forestry Congress Number, 1954.

—ഇതിനെ ഇംഗ്ലീഷിൽസാധാരണ ആൻഡമാൻ ബുള്ളറ്റ് വുഡ് എന്നാണു പറയുക.) പൂൻസ്സാർ മരവും (Calophyll inophyllum) അതിനു വകതരുന്നതായിരിക്കും. രണ്ടാമ പറഞ്ഞ മരത്തിൻെറ തടിയാണ് പണ്ടു കപ്പലിലെ തൂ കാരക്കും മററും ധാരാളം ഉപയോഗിച്ചു വന്നിരുന്നതു്. മ കാര്യങ്ങരംകൾ ഇന്നു് ഈ തടിയുടെ വില ഇടിഞ്ഞിട്ടി

വനത്തിലെ പ്രത്യേകതകരം കാണാൻ ഇറ ത്തിരിച്ചിരിക്കുന്ന നമുക്കു മററു വിശദവിവരങ്ങളിലേക കടന്നാൽ വളരെ സമയം ചെലവാക്കേണ്ടിവരും. അ നാൽ ഇനി നമുക്കു് ദ്വീപിൻെറ ഉള്ളിലേക്കു കടക്കുക.

ഇതാ! നാം വനമേഖലയിൽ മറെറാരിടത്തു് വ കഴിഞ്ഞു. താഴ്ന്ന പ്രദേശമാണിവിടമെങ്കിലും ഒട്ടും ചതു നിലമല്ല; കുന്നിൻെറ പ്രാന്തപ്രദേശം. മരങ്ങളുടെ പൊക കണ്ടു് അത്ഭുതം തോന്നുന്നു, ഇല്ലേ? ഇവിടെയാണ് അ ഡമാൻദ്വീപുകളിലെ ഏററവും ഉയരത്തിൽ വളരു വൃക്ഷങ്ങളുള്ളതു്. ആണ്ടിൻെറ എല്ലാക്കാലവും ഒരുപോ പച്ചപിടിച്ചുനില്ക്കുന്ന പ്രദേശം. മരങ്ങളുടെ ദലങ്ങരം ഒ ക്കലും പൊഴിയുന്നതായിത്തോന്നുകയില്ല. ഇലകരം ന ന്തരം കുരുക്കുന്നു; തളിക്കുന്നു, വളരുന്നു. പഴയതൊ പഴുത്തു പൊഴിഞ്ഞാലും പച്ചമേലാപ്പിനു് പരുക്കൊ പററാറില്ല. വളവും കോട്ടവുമില്ലാതെ വളന്നു് ഉയന്നു വ രാജിക്കുന്ന വന്മരങ്ങളിൽ പടന്നു കേറിയിരിക്കുന്ന വള കരംകൾ എന്തു കരുത്താണെന്നു ശ്രദ്ധിക്കുക! സുന്ദര ആജാനുബാഹുവുമായ ശിവമൂത്തിയുടെ കണ്ഠത്തിലും ഭുജ ളിലും ചുററിപ്പുളഞ്ഞു സ്ഥാനംപിടിച്ചിട്ടുള്ള സപ്പസഞ്ച ങ്ങളെപ്പോലെ, ഇവിടത്തെ അമിതപ്രഭാവരായ വന്മര ളിൽ എത്രയാണ് കാനനവള്ളികരം ചുററിപ്പടന്നിരി ന്നതു്! ഈ വന്മരങ്ങരം എന്തൊക്കെയാണെന്നു് അറിയ താല്പര്യമില്ലേ?

ഇതാ, ഈ നില്ക്കുന്ന വൻമരമാണു് ഗുജ്ജൻ (Dipter carpus alatus). ഇതിനു കുറഞ്ഞതു് നൂററിമുപ്പതടിയെങ്കില പൊക്കം കാണും. നമ്മുടെ കഴുത്തിനൊപ്പംവരുന്ന ഉ ത്തിൽ ഇതിൻെറ തടിയുടെ ചുററളവെന്തെന്നു നോ

പതിനേഴടിയോളം! ഈ മരം വെട്ടിയിറക്കിയാൽ കുറഞ്ഞതു് ഇരുപത്തിരണ്ടു കണ്ടി നല്ല ഉരുപ്പടി കിട്ടാതിരിക്കുകയില്ല. തടിയുടെ ഗുണങ്ങൾ പറയാൻ തുടങ്ങിയാൽ വളരെയുണ്ടു്! ഉണങ്ങി പാകംവരുമ്പോൾ വിളത്ത തവിട്ടു നിറമായിരിക്കും. അകത്തു് അസ്വീകാര്യങ്ങളായ ആരുകളും കെട്ടുകളും കുറവുതന്നെ. നല്ലതുപോലെ ചിന്തേരിട്ടു മിനുക്കുകടലാസു പിടിച്ചു മിനുസപ്പെടുത്തിയാൽ അതിന്റെ അഴകു പതിന്മടങ്ങു വദ്ധിക്കുകയും ചെയ്യും. എന്നാൽ ഒരു കുറവുള്ളതും പറയട്ടെ, വേനല്ക്കാലത്തു് ഈപ്പം നഷ്ടപ്പെടുന്ന സ്വഭാവമുള്ളതുകൊണ്ടു തടി വലിയും. മഴക്കാലമാകുമ്പോൾ ഈപ്പം പിടിച്ചു് അല്പം വീക്കുകയും ചെയ്യും. എന്നാൽ സമശീതോഷ്ണമേഖലകളിൽ കോട്ടംകൂടാതെ ഇതു് ഉപയോഗിക്കാം. യൂറോപ്യൻനാടുകളിൽ ഈ തടിക്കു പ്രിയമുള്ളതിൻെറ കാരണം ഇതുതന്നെ. ഈടും ശക്തിയുമുള്ളതാണെങ്കിലും മണ്ണുമായി സമ്പക്കമുണ്ടാകുന്ന പണികൾക്കു് ഇതു് ഒഴിവാക്കുന്നതാണു് ഉത്തമം. പണിയുടെ കാര്യമാണല്ലോ പറഞ്ഞതു്. അറക്കാനും ആശാരിക്കു വേലചെയ്യാനും ഇതിൽ പ്രയാസമൊന്നുമില്ല. സംസ്കരിച്ചെടുക്കാനും വൈഷമ്യമില്ല. അങ്ങനെ ചെയ്തു് തീവണ്ടിപ്പാളങ്ങളുടെ നിരത്തുരുപ്പടിയായി ഉപയോഗിക്കുകയും ചെയ്യാം. ആദ്യകാലങ്ങളിൽ ഇതേ ആവശ്യത്തിനായി കൊല്ലംതോറും 1200 കണ്ടിയോളം ഇംഗ്ലണ്ടിലെ തീവണ്ടിക്കമ്പനിക്കാർ വാങ്ങിയിരുന്നു. വെട്ടിയിറക്കി വേണ്ട തോതിൽ അറുത്തു് ഉരുപ്പടിയാക്കുവാൻ സാധിക്കുമെങ്കിൽ ഈ തടി ലോഭമില്ലാതെ സമ്പാദിക്കാവുന്നതാണു്.

ഗുജ്ജനെപ്പററി പറഞ്ഞുതുടങ്ങിയാൽ ഇങ്ങനെ നീണ്ടു പോകാതെ നിവൃത്തിയില്ല. എങ്കിലും ഇപ്പോൾ ഇതുമതി. ഇനി അടുത്തുനില്ക്കുന്ന മറെറാരു മരത്തെപ്പറ്റിയാകട്ടെ. ഇതാണു് വെള്ള ചുഗ്ഗും (Terminalia bialata). ആശാരിപ്പണിക്കു് അത്യന്തം ഉപയോഗപ്പെടുന്ന ഉരുപ്പടികൾ ഇതിൽനിന്നു സമ്പാദിക്കാം. വീട്ടുപകരണങ്ങൾ, കാറിൻെറയും ബസ്സുകളുടെയും ചട്ടക്കൂട്ടുകൾ, സീലിംഗ് തുടങ്ങി നൂറുകൂട്ടം കാര്യങ്ങൾക്കു് അതു് ഉതകുകയും ചെയ്യും.

അതിൻെറ അടുത്തുതന്നെ മറെറാരു മരം നില്ക്കുന്നി
അതാണ് കോക്കോ (Albizzia lebbek) സംസ്കൃതത്തിൽ ശി
ഷയെന്നും മലയാളത്തിൽ വാകയെന്നുമാണു പറയുന്നത
നെന്മേനിവാക ഇതല്ല. തടി ഉണങ്ങിയാൽ നല്ല നിറ
യിരിക്കും. സ്വർണ്ണച്ഛവിയുള്ളതിനാൽ കണ്ണിന് കൗതു
മുളവാക്കും. എത്ര മിനുസപ്പെടുത്തുന്നോ അത്രയ്ക്കു പോളി
കിട്ടും. ഇന്ത്യയിൽ കിട്ടുന്ന ഒന്നാന്തരം തടികളിലൊ
ണിതു്. മുറിയിലെ ഉപകരണങ്ങൾക്കു മാത്രമല്ല, കപ്പ
ലും തീവണ്ടിയിലും മുറികൾ ആഡംബരമായി ഒരുക്ക
തിനുള്ള ആവശ്യങ്ങൾക്കും ഇതു് ധാരാളമായി ഉപയോ
ച്ചുവരുന്നു.

ആൻഡമാൻ തടികളെക്കുറിച്ചു പറയുമ്പോൾ സാ
രണയായി ആരും ആദ്യം പരാമർശിക്കുന്ന ഒന്നുണ്ട്; അ
ണ് പഡാക്ക്. (Pterocarpus dalbergioides). പഡാക്ക് അ
ത്ര പ്രശസ്തനാണ്. കേരളത്തിലെ ഈട്ടിയുടെ കുലത്തി
പ്പെടുന്ന ആളുമാണ്. ഇല കണ്ടില്ലേ? ഏതാണ്ട് ഈട്ട
ടേതുപോലെതന്നെ. പഡാക്കിൻെറ പ്രശസ്തി അനർ
ണെന്നും പറഞ്ഞുകൂടാ. ഇരുണ്ട ചുവപ്പുമുതൽ വിളത്ത
ന്നനിറംവരെ നിറഭേദങ്ങൾ ഇതിനു കാണാറുണ്ട്. ഈ
യേപ്പോലെ അത്ര കറുപ്പല്ല. ചില തടിക്കഷണങ്ങളി
അഴകേറിയ നിരവധി കറുത്ത രേഖകൾ അങ്കിതമായി
ക്കുന്നതും കാണാം. തേക്കിനേപ്പോലെ, കാലാവസ്ഥാ
ത്യാസത്താൽ ആകൃതിക്കോ പ്രകൃതിക്കോ കോട്ടമുണ്ടാ
ത്ത സ്വഭാവമുള്ള, അപൂർവ്വം തടികളിലൊന്നാണ് പ
ക്ക്. കടുപ്പമുണ്ടെങ്കിലും അറുത്തെടുക്കുവാൻ പണിയി
കണ്ണാടികണക്കെ മേനിവരുത്തുകയും ചെയ്യാം. വ
കട്ടികുറഞ്ഞ പോളകളായി വാർന്നെടുക്കുവാൻ വഴിയു
കൊണ്ട് അലങ്കാരപ്പണികൾക്ക് ഉത്തമമാണ്. പഡാ
തടിയിലുണ്ടാക്കിയ പ്രൊപ്പല്ലർ (Propeller) ഉറപ്പിച്ചി
ഒരു വിമാനം ഉയരത്തിൽ പറക്കുന്നതിനുള്ള ലോകറ
ഡ് നേടിയിട്ടുള്ള വസ്തുത വിസ്മരിച്ചുകൂടാ. വിമാന
ളിൽ ഉപയോഗിക്കുന്നതിന് രണ്ടാംലോകമഹായുദ്ധക
ത്തു് ഈ തടി ധാരാളം സ്വീകരിച്ചിരുന്നു. ഇതിൽ നി

ച്ച പതിനെട്ടിഞ്ചു വ്യാസംവരുന്ന വിമാനപ്പങ്കാ, ആയിരം മണിക്കൂർ കഴിഞ്ഞിട്ടും പുതിയതുപോലെ ഇരുന്നതായി പരീക്ഷണങ്ങളിൽ തെളിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.* ലണ്ടനിലെ ബാങ്ക് ആഫ് ഇംഗ്ലണ്ടിലെ കൗണ്ടർ പണിചെയ്തിട്ടുള്ളതു പഡൗക്കിലാണെന്ന് അവിടത്തെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ ഊറ്റം കൊള്ളാറുണ്ട്. കടലിൻെറ സന്തതികളായ ദ്വീപുകളിലെ പെരുമപെററ പൈതലായ പഡൗക്ക്, വള്ളമുണ്ടാക്കാൻ കൊള്ളുകില്ലെങ്കിലേ അത്ഭുതപ്പെടേണ്ടതുള്ളു. കടൽവെള്ളത്തിൽ വസിക്കുന്ന തടിതുരപ്പൻ കീടങ്ങളെ പ്രതിരോധിക്കാനും ഈ തടിക്കു ശേഷിയുണ്ട്.

താങ്ങുതടിയും മുഴയും ഉണ്ടാകുന്നതും പഡൗക്കിൽ അപൂർവ്വമല്ല. ചില താങ്ങുതരു(Props)ക്കാം വളരെ വലിപ്പത്തിൽ രൂപംപ്രാപിക്കാറുണ്ട്. അതിൻെറ ഉള്ളിലെ നാരുകളുടെ രൂപരേഖകാം വളരെ കൗതുകം വരുത്തുന്ന ചിത്രങ്ങാംപോലെയാണ് പ്രശോഭിക്കുക. അലങ്കാരോപകരണങ്ങാം—പ്രത്യേകിച്ച് മേശകാം—ഉണ്ടാക്കാൻ ഇതു് ഉത്തമമാണ്. ഒരൊററത്താങ്ങുതടിയിൽനിന്നെടുത്ത ഒററപ്പലകകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ തീൻമേശ കിച്ച്നർപ്രഭുവിന്നുണ്ടായിരുന്നതായി ഫോസ്റ്റർ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. അതിന്നു പന്ത്രണ്ടടി ഒൻപതിഞ്ചു നീളവും ഏഴടി വീതിയുമുണ്ടായിരുന്നു. പഡൗക്കിൻെറ പെരുമയെപ്പററി ഇനിയും പറയാൻ തുടങ്ങിയാൽ എവിടെ നിർത്തണമെന്നറിയാതെ വിഷമിക്കേണ്ടിവരും.

എല്ലാക്കാലത്തും പച്ചില വഹിക്കുന്ന സസ്യജാലങ്ങളുള്ള വനവിഭാഗങ്ങളിലെ മരങ്ങളെപ്പററിയാണല്ലോ പറഞ്ഞുവരുന്നതു്. സാമ്പത്തികപ്രാധാന്യമുള്ള അത്തരം ഇനങ്ങാം ഇനിയും ഉണ്ട്. ആൻഡമാൻ പൈൻവാ(Lagerstromia hypoleuca), ചപ്ലാഷ് (Artocarpus chaplash), പപ്പീത (Sterculia companulata) തുടങ്ങിയവ ഇതിൽപ്പെടുന്നു. തീപ്പെട്ടിവ്യവസായികാംക്കു താല്പര്യമുള്ള രണ്ടിനങ്ങളാണ് പപ്പീതയും സെമുലും (Bombax insigne). ഇതിൽ പപ്പീത തൂവെള്ളയും ഭാരംകുറഞ്ഞതും ചൊവ്വൊത്തതും ആകയാൽ തീപ്പെട്ടിനിർമ്മാ

* Some Notes on Andaman Timbers by E. L. P. Foster (1945)

ണത്തിനു് പ്രിയംതന്നെ. തേക്കുപോലെ ചിതൽ തിന്ന
ത്ത ഒന്നാണിതും. ഉപ്പുവെള്ളത്തിൽ കാണാറുള്ള കീടങ്ങ
നല്ലതുപോലെ നേരിടുവാൻ ഇതിനു ശക്തിയുണ്ടു്. തേ
ണികരം, കടൽപ്പാലങ്ങരം തുടങ്ങിയവയുടെ പണിക്ക
ണു് ഈ തടി ധാരാളം ഉപയോഗിക്കുക. ചുപ്രാഷ്പം തു
പ്പൻകീടങ്ങളെ പരാജയപ്പെടുത്തുവാൻ ശക്തമാണു്. ഭാ
അധികമില്ലതാനും. അതിനാൽ തോണിനിർമ്മാണത്ത
നാണു് ഈ തടി കൂടുതൽ ഉതകുന്നതു്.

മറെറാരു പ്രധാനപ്പെട്ട ജാതിയാണു വെള്ളധൂപ്പ് ദ
ഥവാ വെള്ളമഹാഗനി. (Canarium euphyllum). വെള്ളമഹ
ഗനിയെന്നു പറയാറുണ്ടെങ്കിലും ഇതിനു മഹാഗനിയുമായ
കടലും കടലാടിയും തമ്മിലുള്ള ബന്ധമേയുള്ളു. വെണ്ണ
ടെ നിറമാണു തടിക്കു്. സംസ്കരിച്ചെടുക്കുവാൻ വിഷമമ
ല്ല. പണിക്കു് എളുപ്പം. ഏററവും അധികം ഉപയോഗ
ക്കുന്നതു തീപ്പെട്ടിനിർമ്മാണത്തിൽത്തന്നെ. ഭാരതത്തിലെ
ലംബാപതി (Sideroxylon longepetiolatum) കഴിഞ്ഞാൽ ഏറ
വും പററിയ തീപ്പെട്ടിത്തടി ഇതാണെന്നു പറയാം.

വനത്തെപ്പററി തിരക്കിയപ്പോരം സ്വാഭാവികമായ
ഇവിടത്തെ വന്മരങ്ങളെപ്പററിയാണു് ഇതുവരെ അറിയിച്ച
തു്. അതുകൊണ്ടു മറ്റുള്ള സസ്യവർഗ്ഗങ്ങരം കുറവാണെന്നോ
അവയെ അവഗണിച്ചെന്നോ തോന്നരുതു്. വള്ളിച്ചെടിക
ളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഇവിടെ പ്രാമുഖ്യം നേടിയിട്ടുള്ളതു ചൂരല
ണു്. പല ഇനങ്ങളിൽ പെടുന്ന ചൂരലുകരം ഐശ്വര്യമായ
ഇവിടത്തെ വനങ്ങളിൽ വളരുന്നുണ്ടു്. ഇതിൽ ചില ജാത
കരം ഇവിടെമാത്രം ഉള്ളവയുമാണു്. ഒരു ഉദാഹരണമാണ
Calamus andamanicus എന്നതു്. പണ്ടു ചൂരൽ അധികവ
വെട്ടിയിറക്കി ബർമ്മയിലും മലയയിലും കൊണ്ടുപോയ
രുന്നതായിട്ടറിയാം. ചൂരലിനുള്ള വർദ്ധിച്ചുവരുന്ന ആ
ശ്യത്തെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തുവാനായി ചൂരൽത്തോട്ടം സ്ഥാപ
ക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു പദ്ധതി രണ്ടാം പഞ്ചവത്സരപദ്ധത
ക്കാലത്തു് ആരംഭിച്ചു. 1964-ൽ 535 ഏക്ര സ്ഥലം
രൽത്തോട്ടക്കൃഷിയിൽ വന്നിട്ടുണ്ടു്. ഇവിടത്തെ കരകൗ
ലവ്യവസായങ്ങളിൽ പ്രയോജനപ്പെടുത്തി നല്ല വരുമാന

ഉണ്ടാക്കുവാൻ ഇതു് ഇടയാക്കുമെന്നു വിശേഷിച്ചു പറയേണ്ടതായിട്ടില്ല.

കേരളത്തിൽ കാണുന്ന ഒട്ടുമുക്കാലും കാട്ടുചെടികൾ ഇവിടെയും വളരുന്നു. പൂമരുതും ആഴാന്തയും പുന്നയും കണിക്കൊന്നയും ഇവിടെ കാണുമ്പോൾ കേരളകാന്താരത്തിലാണെന്നേ തോന്നുകയുള്ളു. ഹിമാലയത്തിൻെറ പൂർവ്വസാനുക്കളിൽ കാണുന്ന സുന്ദരമായ Podocarpus neriifolius ഇവിടെയും സുലഭമാണു്. ഏററവും പ്രാചീനമായ ചില വർഗ്ഗം പനകളും കുറവല്ല. Cycas rumphii എന്ന പനയുടെ—ഇതിനെ കളറെന്നാണു ചിലയിടങ്ങളിൽ പറയാറു്—കാര്യം എടുത്തുപറയട്ടെ. കേരളത്തിൽ തോട്ടുവക്കുകളിലും കടലോരങ്ങളിലും ധാരാളമുള്ള പൂക്കൈത (Pandanus) ഇവിടെയും ഉണ്ടു്. പായലു(Algae)കളിൽത്തന്നെ പല ഇനങ്ങളെയും ശാസ്ത്രകാരന്മാർ കണ്ടിരിക്കുന്നു. ഇവിടത്തുകാരെന്നു പറയാവുന്നവയെ ലോഗ്ദ്വീപിലും പോർട്ട്ബ്ളെയർ പ്രദേശങ്ങളിലും ധാരാളമായി കണ്ടെത്താം. ഭാരതത്തിലെ കടലോരങ്ങളിൽ ഇല്ലാത്തവയും കുറവല്ല. ഭാരതത്തിൽ ആകെ കണ്ടെത്തിയിട്ടുള്ള സൂകരി(Lichens)കൾ ഏതാണ്ടു് എണ്ണൂറു ജാതികളിൽ പലതും ദ്വീപുകളിലുണ്ടു്. വന്മരങ്ങളുടെ ശീതളച്ഛായയിലും തെളിഞ്ഞ സങ്കേതങ്ങളിലും മററും നിരവധി കുസുമങ്ങൾ ധരിച്ചുകൊണ്ടു് ആയിരക്കണക്കിനു കാട്ടുചെടികൾ അലസതാവിലസിതരായി ഇവിടെ കഴിയുകയാണു്.

കേരളാരണ്യത്തിലെ രാജാവായ തേക്കിനെ ഇവിടെയും കുടിയിരുത്തുവാനുള്ള ശ്രമങ്ങൾ നടക്കുന്നുണ്ടു്. തേക്കിൻെറ വളർച്ചയ്ക്കു പററിയ പരിതഃസ്ഥിതിയുണ്ടു് ഇവിടെയും. തേക്കു് ഇങ്ങോട്ടു കുടിയേറാൻ തുടങ്ങിയതു് 1894-നോടു സമീപിച്ച കാലത്താണെന്നു പറയാം. അന്നു ചെറിയ ചില തേക്കുതോട്ടങ്ങൾ തുടങ്ങുകയുണ്ടായി. എന്നാൽ തേക്കിൻവിത്തു കിട്ടാനും വേലക്കാരെ ലഭിക്കാനും ഉണ്ടായിരുന്ന വൈഷമ്യത്താൽ പുരോഗതിയുണ്ടായില്ല. 1929-ത്തോടുകൂടി ഈ പരിപാടി നിർത്തി. ആദ്യകാലത്തു വേരുററ തേക്കുകൾ ക്രമാധികം സമൃദ്ധിയായി വളരുന്നതുകൊ

ണ്ടാണ് ഈ തോട്ടം പുനരാരംഭിക്കുവാൻ അധികാ
കാം തയ്യാറായത്. പരീക്ഷണാർത്ഥം കുറെ പ്രദേശ
ളിൽ തേക്കുവെച്ചു. അതിൻെറ വളർച്ച അത്യന്തം തൃപ്തി
രമായി. കൊല്ലംതോറും 1500 ഏക്കറയെന്ന ക്രമത്തിനാ
തേക്കുവെയ്പു നടത്തുവാൻ തീരുമാനിച്ചത്. നിലമ്പൂർ വ
ങ്ങളിൽനിന്നമാണു കൂടുതലായി തേക്കരി ഇവിടെ കൊ
വന്നത്. ഇതുകൊണ്ടു തേക്കുതോട്ടപ്രദേശത്തിൻെറ പേ
നിലമ്പൂരെന്നു വീണു. രണ്ടാംപഞ്ചവത്സരപദ്ധതിക്കാ
ത്തായിരുന്നു ഇതിൻെറ പ്രാരംഭം. 1944-ൻെറ അവസാ
ത്തിൽ 5693 ഏക്കർ സ്ഥലം തേക്കുതോട്ടത്തിൻെറ പരി
യിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു. മദ്ധ്യആൻഡമാൻ വനവിഭാഗത്ത
ലാണ് ഇത് ഉൾപ്പെടുന്നത്.

ഇതുപോലെ കോലരക്കുകൃഷി പരീക്ഷിച്ചുനോക്കു
തിനു പദ്ധതിയുണ്ടായിരുന്നു. അതിൻെറ സാമ്പത്തി
സാദ്ധ്യതകൾ അന്വേഷണത്തിലിരിക്കുകയാണെന്നാ
റിവു്.

വനസമ്പത്തുകൾ തൃപ്തികരമായതോതിൽ പ്രയോ
നപ്പെടുത്തുന്നതിനുള്ള പ്രധാനമായ പ്രതിബന്ധം ദ്വീപ
ളിലെ ഗതാഗതസൗകര്യക്കുറവുകളാണ്. അതു പരിഹ
മാകുമ്പോൾ പുരോഗതി നിശ്ചയമാണുതാനും. ഇന്നേ
തിൽ എത്രയോ മടങ്ങു വരുമാനം വനസമ്പത്തുകളിൽ
ന്ന് അന്നു ലഭ്യമാകും.

വനംവകുപ്പ് ആൻഡമാൻസിൽ ആരംഭിച്ചു
1883-ൽ ആയിരുന്നു. അന്നു ഫെറാറിനെ വനംവകുപ്പുദ്യോ
ഗസ്ഥനായി ഇവിടെ നിയമിച്ചു. അത്യന്തം എളിയതോ
തിൽ വനസമ്പത്തുകൾ പ്രയോജനപ്പെടുത്തുന്നതിന് ആ
പ്രാരംഭമിട്ടു. ഏതാണ്ട് ഒരു ഡസൻ ആനകളെയാണു
ട്ടിയിട്ട തടി യഥാസ്ഥാനങ്ങളിലെത്തിക്കുവാൻ ഉപയോ
ഗിച്ചുവന്നിരുന്നത്. പൊതുമരാമത്തുവകുപ്പിൻെറ കീഴി
ഒരു തടിമില്ലും തുടങ്ങി.

ആദായകരമായി നൂതനരീതികൾ സ്വീകരിച്ചപ്പോ
വനംവകുപ്പിലെ പണികൾ ക്രമമായി പുരോഗമിക്കുക
ണ്ടായി. 1941—42-ൽ 60,000 കണ്ടി തടിയാണു വെ

യിറക്കിയതെന്നു കാണുന്നു. കണ്ടികൾ അൻപതു ക്യൂബിക്കടി എന്ന കണക്കിൽ എഴുപതു കണ്ടി തടിയാണു ദിവസമൊന്നുകൾ അറുത്ത് ഉരുപ്പടികളാക്കുവാൻ സാധിച്ചിരുന്നതു്. 1964–ൽ വനംവകുപ്പിൽ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരടക്കം 4108 ആളുകളാണു ജോലിയിലിരുന്നതു്. ആ വർഷത്തെ ആദായം 1,40,10,652 ഉറുപ്പികയായിരുന്നു. ചെലവു് 1,25,34,204 ക.യും. അറത്തൊരുക്കിയ ഉരുപ്പടികളായി 21,641 കണ്ടിയും, തടിയായി 8,523 കണ്ടിയും ഭാരതവൻകരയിലേക്കു കയററിയയച്ചു. വനവിഭവങ്ങളിൽ തടിയും വിറകും കരിയും വകയിൽ 54.64 ലക്ഷം ക.യും. മുള, ചൂരൽ, മററിനങ്ങൾ എന്നീ വകയിൽ 3.02ലക്ഷം ക.യും ആണു നേടിയതു്. ഏക്കറൊന്നിനു പന്ത്രണ്ടുകണ്ടി തടിയാണു വനത്തിൽനിന്നു് ഇന്നു ശേഖരിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നതു്. ഭാരതത്തിലുള്ള വനങ്ങളിലെ സമ്പാദനവുമായി താരതമ്യപ്പെടുത്തിയാൽ ഇതു കുറവാണെന്നു പറയാതെ തരമില്ല.

പുതിയതായി മനുഷ്യരോടൊപ്പം കുടിപാർപ്പു തുടങ്ങിയിട്ടുള്ള പല സസ്യങ്ങളും ഇന്നു ദ്വീപുകളിലുണ്ടു്. തേക്കിൻെറയും റബറിൻെറയും കാര്യം മുമ്പു സൂചിപ്പിച്ചുകഴിഞ്ഞു. എന്നാൽ കനത്ത കളകളായി തീർന്നിട്ടുള്ള ചില ചെടികൾ ഭാരതത്തിലെ മററുപ്രദേശങ്ങളിൽ സ്ഥാനം പിടിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. ഇതിൽ വെസ്റ്റ്ഇൻഡീസിൽ നിന്നു വന്നിട്ടുള്ള യൂപ്പിറേറാറിയം (Eupatorium odoratum) ഈ ദ്വീപിലെ വനങ്ങളിൽ പ്രാബല്യം സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ലോകത്തിലെ സസ്യങ്ങളിൽ ഏററവും വൈപുല്യമുള്ള പുല്ലുകൾ (Gramineae) എഴുന്നൂററിയൻപതോളം ജാതികൾ ഭാരതത്തിലുണ്ടു്. ഇവയിൽ മിക്കതിൻെറയും പ്രതിനിധികളെ ദ്വീപുകളിലും കാണാൻ വൈഷമ്യമില്ല.

18
കുററവാളികളുടെ ലോകം

ആൻഡമാൻദ്വീപുകൾ കുപ്രസിദ്ധി ആർജ്ജിച്ചിട്ടു
ത്തു കുററവാളികളുടെ സങ്കേതം എന്ന നിലയിലാണല്ലോ
കഴിഞ്ഞ അദ്ധ്യായങ്ങളിൽ പലയിടത്തും തടങ്കൽപുള്ള
കളുടെ അദ്ധ്വാനമാണു പല പരിപാടികളുടെയും പുരോ
തിക്കുള്ള വിത്തുകൾ പാകിയതെന്നു പറയുകയുണ്ടായ
ണ്ടു്. തുറമുഖപ്പണിമുതൽ പുരപ്പണിവരെ അവരുടെ പ്ര
ത്നത്തിന്റെ പങ്കു് സ്വീകരിച്ചിട്ടുണ്ടു്. തടങ്കൽപ്പാളയ
യി പോർട്ടു്ബ്ലെയറിന്റെ പരിസരങ്ങൾ രൂപംകൊ
ന്നതിനു് എത്രയോ മുമ്പു തുടങ്ങിയതാണു പണികൾക്
യി കുററവാളികളെ ഇവിടേക്കു കൊണ്ടുവരുവാൻ. ഇത്ര
ധികം അദ്ധ്വാനശക്തി ഇവിടത്തെ വികസനത്തിനു്
പ്പിച്ച കുററവാളികളെക്കുറിച്ചു് അല്പം കൂടുതൽ ചിന്തിച്ച
ട്ടു് ഇനി മുമ്പോട്ടു പോകാം.

എത്രയും ഗൗരവമേറിയതും ദുരുദ്ദേശത്തോടുകൂടിയതു
എന്നു വിധിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള കഠിനങ്ങളായ കുററങ്ങൾ ചെ
യ്തിട്ടുള്ള ആളുകളെ, അർഹമായ ശിക്ഷ അനുഭവിപ്പിക്കുന്നത
നായി, ആൻഡമാൻദ്വീപുകളിൽ പററിയ ഒരു സങ്കേത
സ്ഥാപിക്കുന്നതു് ഉചിതമായിരിക്കുമെന്നു തീരുമാനിക്ക
പ്പെട്ടതു് 1857–ൽ ആണു്. ഈ ആവശ്യത്തിനുതകുന്ന ഒ
സങ്കേതം, എല്ലാക്കാര്യങ്ങളും കണക്കിലെടുത്തു്, നിശ
യിക്കുന്നതിനു വിവരങ്ങൾ ശേഖരിക്കാനും അവയെ ആ
ദമാക്കി ശുപാശ് നടത്താനും, ഫ്രെഡ്രിക് മോവട്ടു് നി
ക്തനായി. നേരത്തെ ക്യാപ്റ്ററൻ ബ്ലെയർ നിർദ്ദേശിച്ച
സങ്കേതംതന്നെയാണു ഡാ. മോവട്ടും ശുപാശ്ചെയ്തതു
അങ്ങനെയാണു പോർട്ടു്ബ്ലെയർ അതിനായി തി
ഞ്ഞെടുത്തതും. ആദ്യത്തെ സങ്കേതം സ്ഥാപിതമായതു
1788–ൽ ആയിരുന്നെന്നും അതു് 1792–ൽ വടക്കു കോ
വാലീസ് തുറമുഖത്തു കൊണ്ടുപോയെന്നും, കോൺവാലി

സ് സങ്കേതം 1796—ൽ പരിത്യജിച്ചെന്നും മുമ്പു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. ആ സംഭവങ്ങൾക്കുശേഷം വീണ്ടും ആ സ്ഥാനം ഇവിടെ പുനഃസ്ഥാപിതമായതു് 1856—ൽ ആണു്. കടൽക്കൊള്ളക്കാരെ നിലയ്ക്കുനിൎത്തുന്നതിനുള്ള ഉദ്യമങ്ങളുടെ ഭാഗമായിട്ടാണു് ഇതുണ്ടായതും. 1857-ൽ ഭാരതത്തിൽ നടന്ന സ്വാതന്ത്ര്യസമരത്തിൽ സജീവമായി ഭാഗഭാക്കുകളായവരെ ബ്രിട്ടീഷ്കോയ്മ നാടുകടത്തുന്ന പരിപാടി ആരംഭിച്ചപ്പോൾ, കുററവാളികൾക്കായുള്ള സങ്കേതത്തിൻെറ ആവശ്യം പൂൎവ്വാധികം വദ്ധിച്ചു. അങ്ങനെ ആൻഡമാനിലെ പദ്ധതി അമാന്തമെന്യേ രൂപംകൊണ്ടു.

പീനൽസങ്കേതം (Penal Settlement) തെക്കെ ആൻഡമാൻദ്വീപും സമീപത്തുള്ള മററു ചെറിയ ദ്വീപുകളും ചേൎത്തുള്ള വിശാലമായ മേഖല ആയിരുന്നു. 1905—ൽ ഇതിന്റെ വിസ്തീൎണ്ണം 473 ചതുരശ്രനാഴികയായിരുന്നു. അതിൽ 327 ചതുരശ്രനാഴിക പൂൎണ്ണമായി അധീനത്തിൽ കൊണ്ടുവന്നു. ബാക്കിയുള്ള പ്രദേശങ്ങൾ കൊടുംവനങ്ങളായിരുന്നു; ആദിവാസികളുടെ—പ്രത്യേകിച്ചു ജറുവകളുടെ—ആവാസമേഖലയായിരുന്ന കഠിനകാന്താരങ്ങൾ. നിയന്ത്രണത്തിലെടുത്ത പ്രദേശം കുടിവാസത്തിനും കന്നുകാലികൾക്ക മേച്ചിലിനും കൃഷിക്കും ആയി ഉപയോഗപ്പെടുത്തി. ഈ സങ്കേതം ഇപ്രകാരം തടങ്കൽപ്പാളയമായി രൂപാന്തരപ്പെടുത്തണമെന്ന കാര്യം ഈസ്റ്റിന്ത്യാക്കമ്പെനിയുടെ അവസാനത്തെ നടപടികളിലൊന്നായിരുന്നു എന്ന കാര്യവും ഇവിടെ പറയട്ടെ.

പോർട്ട്ബ്ളെയർ സങ്കേതത്തെ രണ്ടുഭാഗങ്ങളായിട്ടാണു തിരിച്ചിരുന്നതു്; സ്വതന്ത്രമേഖലയെന്നും തടവുപുള്ളികളുടെ പ്രദേശമെന്നും. ആദ്യത്തേതിൽ, അതിൻെറ പേരിൽനിന്നു വ്യക്തമാകുന്നതുപോലെ, സ്വതന്ത്രപൗരന്മാരാണു് അധിവസിച്ചിരുന്നതു്. ഇവിടെനിന്നു കൎശനമായി ഒററപ്പെടുത്തിയാണു കുററവാളികളുടെ പ്രദേശത്തെ നിൎത്തിയിരുന്നതെന്നു വിശേഷിച്ചു പറയേണ്ടതായിട്ടില്ല. ഈ താവളത്തിൽ പ്രത്യേകാനുമതികൂടാതെ ആൎക്കും കടക്കുവാൻ പാടില്ലായിരുന്നു. താമസത്തിനു വാഷികാനുമതി

പ്പത്രം ആവശ്യമാണ്. അനുമതികിട്ടിയിരുന്നവർ തടങ്ക
പുള്ളികളുമായി സമ്പർക്കമൊന്നും വരാത്തതരത്തിൽ
ണം ജീവിക്കുവാൻ. കർശനമായ ഈ നിയമം ലംഘി
ന്നവർ ശിക്ഷാവിധേയരാകുകയോ നിഷ്കാസിതരാക
യോ ചെയ്യും. സ്വതന്ത്രമേഖലയിൽ റോസ്ദ്വീപ്,
ബർഡീൻ, ഹാഡോ, ഗാരാചെരേമാ എന്നിവിടങ്ങ
ളുൾപ്പെട്ടിരുന്നു. വൈപ്പർദ്വീപ്, വിംബർളിഗഞ്ച്
ന്നിവിടങ്ങളായിരുന്നു തടങ്കൽ അനുഭവിച്ചിരുന്നവരു
പ്രദേശം.*

തടങ്കൽപാളയത്തിലെ പുള്ളികളുടെ ജീവിതം എന്
യിരുന്നു എന്നറിയുന്നതിനു സ്വാഭാവികമായി ആക
താല്പര്യമുണ്ടാകുമെന്നു തീർച്ചയാണ്. ജീവപര്യന്തം ശി
നല്കി ഇവിടെ അയയ്ക്കുന്ന പുള്ളി ആദ്യത്തെ ആറുമാ
സെല്ലുലാർ ജയിലിൽ കഴിയേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്. ഇവിടത്തെ
അച്ചടക്കം അതികഠിനമാണ്. ഇതു കഴിഞ്ഞാൽ നാല
ക്കൊല്ലം കഠിനവേലകൾക്കുള്ളവരുടെ അണികളിലാ
അയാളുടെ സ്ഥാനം. വേലകഴിഞ്ഞു രാത്രിയിൽ ബ
ക്കിൽ അടച്ചിടും. എടുക്കുന്ന പണിക്കു കൂലിയില്ല.
ന്നാൽ അയാളുടെ കഴിവുകൾക്കു അംഗീകാരം കിട്ടും. അ
ത്ത അഞ്ചുകൊല്ലം തൊഴിലാളിയായ പുള്ളിയായിത്ത
യാണ് ഇയ്യാൾ തുടരുന്നതെങ്കിലും, മറ്റുള്ള പണിക്കാരു
മേൽനോട്ടം വഹിക്കാനും മററുചില ചില്ലറ ഉദ്യോഗങ്ങ
നോക്കാനും അർഹനായിത്തീരും. അനാമത്തു ചെലവുക
ക്കു അല്പം അലവൻസ് കിട്ടുന്നതിനു വ്യവസ്ഥയുണ്ട്. ഉ
ത്തുക ഇഷ്ടാനുസരണം ചെലവാക്കുകയോ പ്രത്യേക
വിംഗ്സ് ബാങ്കിൽ നിക്ഷേപിക്കുകയോ ചെയ്യാം.
പ്രകാരം പത്തുകൊല്ലം കഴിയുമ്പോൾ അവധി ടിക്കറ്റി
(leave ticket) അർഹനായി. ഇങ്ങനെയുള്ളവരെ സ്വാശ്രയ
ഷിയുള്ളവരായിട്ടാണ് അംഗീകരിക്കുക. ഈ അവസ
യിൽ ഏതെങ്കിലും ഒരു ഗ്രാമത്തിൽ സ്വപ്രയത്നംകൊണ്ട
ജീവിതം നയിക്കാം. കൃഷിചെയ്യുകയോ കന്നുകാലിക
വളർത്തുകയോ അതുപോലെ മറ്റെന്തെങ്കിലും ജീവിതവൃത്

* Provincial Gazetters of India: Andaman and Nicobar Islan

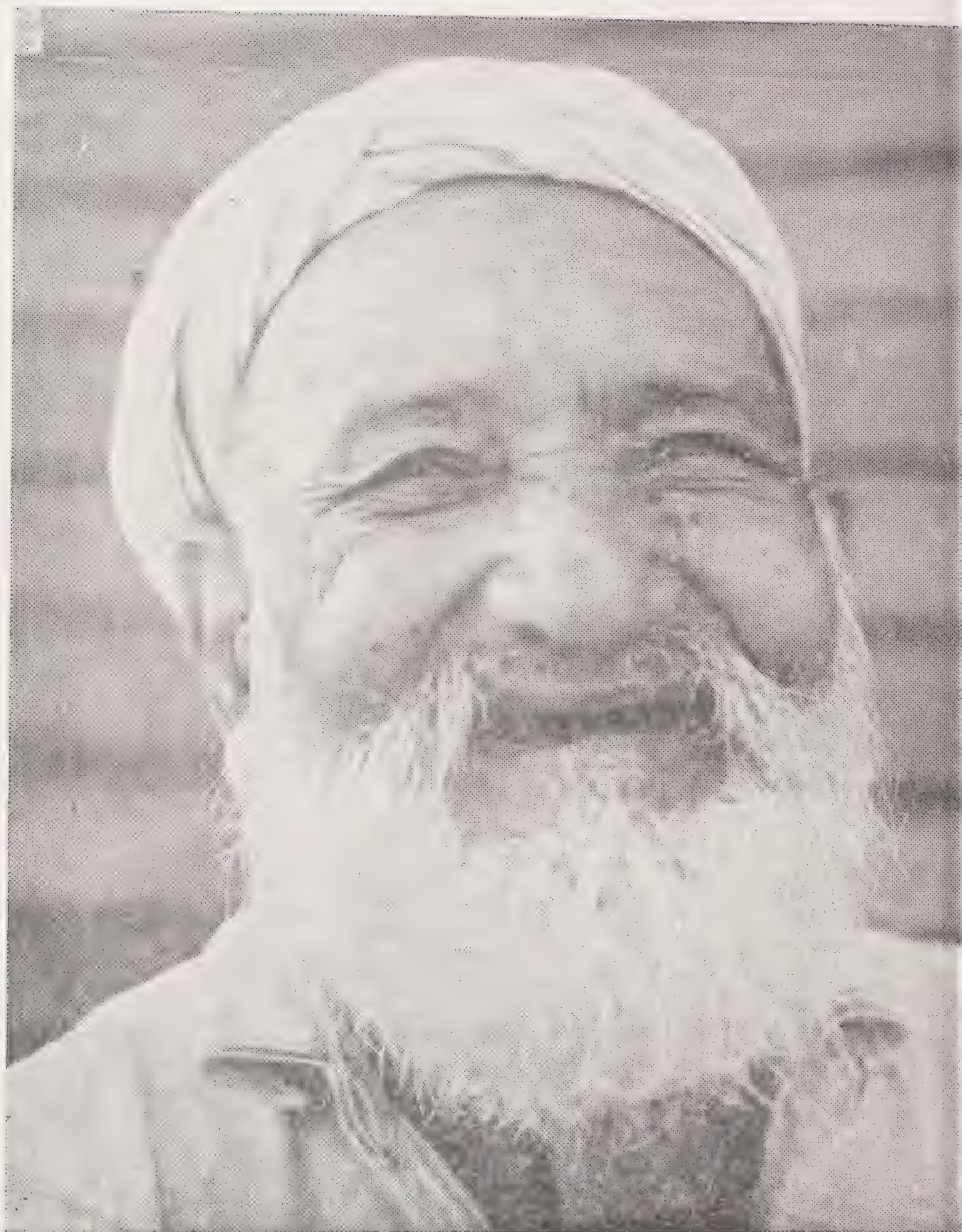

ഒരു കണ്ടൽകാട്ട്. മരങ്ങളുടെ ഉയരം നോക്കുക.

ഡാ. സാവർക്കർ തടവിൽ കിടന്നിരുന്ന മുറി

യാർ മുഹമ്മദ്—1903-ൽ പെഷവാറിൽനിന്നു കൊണ്ടുവന്ന ഒരു കുററവാളിയാണ്. 1923-ൽ ശിക്ഷ തീർന്നു. പക്ഷേ, മടങ്ങിയില്ല. ജയിൽപുള്ളിയായിരുന്ന ഒരു വനിതയെ വിവാഹം ചെയ്ത് ഇവിടെ സ്ഥിരവാസമാക്കി. അവരിൽ സന്തതികളുണ്ടായില്ല. ഭാര്യയുടെ അനുമതിയോടെ ഒരു മാപ്പിളസ്ത്രീയെ വിവാഹം ചെയ്തു. ഇന്ന് മൂന്നു കുട്ടികളുള്ള യാർ മുഹമ്മദിന് 88 വയസ്സുണ്ട്.

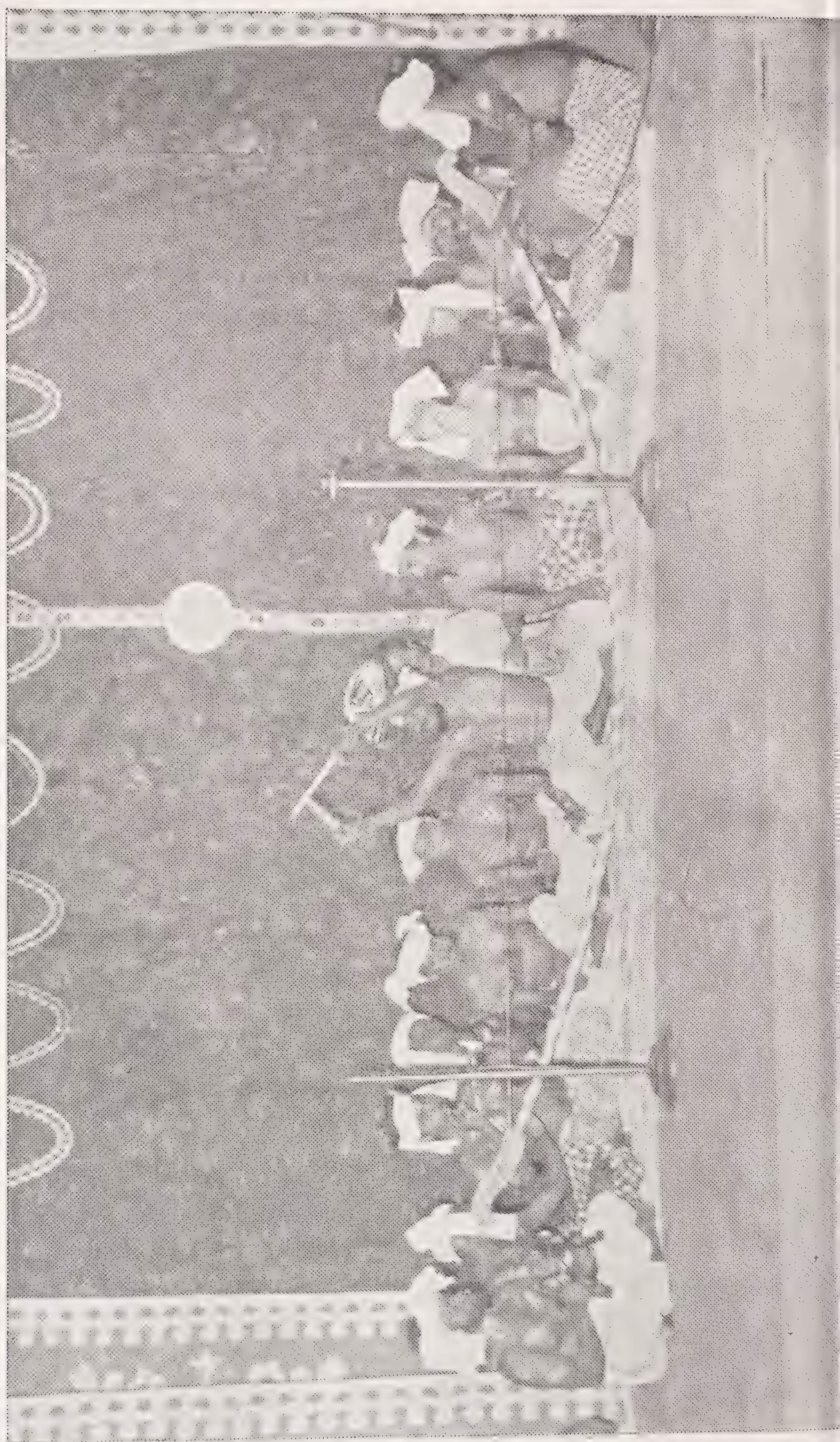

രംഗാചങ്ങിലുള്ള സഹകരണ കേരത്തോട്ടം

കടൽപ്പശു

സ്വീകരിച്ച് വലിയ നിയന്ത്രണവിധേയനല്ലാതെ കഴിയാൻ അവസരമുണ്ടാകുന്നു. ഈ ഘട്ടത്തിൽ, സ്വകുടുംബത്തെ തടങ്കൽപ്പാളയത്തിലേക്കു കൊണ്ടുവരുവാൻ സമ്മതം കൊടുക്കുന്നതാണ്. ഇങ്ങനെയുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യങ്ങളൊക്കെ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിലും, അയാറം സ്വതന്ത്രനല്ല. പൗരാവകാശങ്ങളൊന്നും അയാൾക്ക് ഇല്ലതാനും. തടങ്കൽപ്പാളയം വിടാനോ അലസനായിരിക്കുവാനോ അനുവാദമില്ല. ഇരുപത്തിയഞ്ചുകൊല്ലം തടങ്കൽപ്പാളയത്തിൽ കഴിച്ചാൽ, പിന്നെ പൂർണ്ണമായോ ഉപാധികളോടുകൂടിയോ, മോചിപ്പിക്കാം. സ്വാശ്രയശേഷിമാനു് വീടു്, ആഹാരം, തൊഴിലുപകരണങ്ങൾ എന്നിവ അനുവദിച്ചുകിട്ടും. നികുതികളൊന്നും കൊടുക്കേണ്ട ഉത്തരവാദിത്വമൊട്ടില്ലതാനും. പിന്നെയും മൂന്നുകൊല്ലം കഴിയുമ്പോൾ സഹായങ്ങളൊന്നും സിദ്ധിക്കുന്നതല്ല. സാധാരണപൗരന്മാരെപ്പോലെ നികുതികൾ അടയ്ക്കുകയും വേണം.

സ്ത്രീകളായ കുററവാളികളെ സംബന്ധിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളും ഏറെക്കുറെ മുകളിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതുതന്നെ. എന്നാൽ അവരുടെ കാര്യത്തിൽ കാഠിന്യത്തിനല്ല, കാരുണ്യത്തിനാണു് കൂടുതൽ പ്രാധാന്യമെന്നൊരു വ്യത്യാസമുണ്ടു്. സ്ത്രീകളെ രണ്ടു വകുപ്പിലായി തിരിക്കുന്നു; ജയിലിലുള്ളവരും അല്ലാത്തവരും. അനുവാദം വാങ്ങി ഏതെങ്കിലും കുടുംബത്തിൽ വേലയിലേർപ്പെടുകയോ വിവാഹംകഴിച്ച് ഭർത്താവിനോടൊത്തു കഴിയുകയോ അല്ലെങ്കിൽ, സ്ത്രീകളെല്ലാം ജയിലിൽ കിടന്നേ പററൂ. സ്ത്രീകളുടെ ജയിലിൽ ജോലി നോക്കുവാൻ രണ്ടു പുരുഷന്മാർക്കേ അനുവാദമുള്ളു; ആശുപത്രിയിലെ ഉദ്യോഗസ്ഥനും ജയിലിലെ ആശാരിക്കും. അഞ്ചുകൊല്ലത്തെ തടങ്കലിനുശേഷം വിവാഹിതയാകാനും വീട്ടുവേലയ്ക്കു പോകാനും അവൾ യോഗ്യയായിത്തീരും. പതിനഞ്ചുകൊല്ലം കഴിഞ്ഞാൽ ഭർത്താവിനോടൊത്തു തടങ്കൽപ്പാളയം വിടാം. എന്നാൽ വിവാഹിതരായ രണ്ടു കൂട്ടരും ശിക്ഷാവധി കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളവരായിരിക്കണമെന്നു് നിബ്ബന്ധമുണ്ടു്. ദമ്പതികൾ ഒന്നിച്ചുവേണം സ്ഥലം

വിടാൻ. അവിവാഹിതയാണെങ്കിൽ ഇരുപതു സം
ത്സരം ജയിലിൽ കഴിഞ്ഞശേഷമേ മോചിതയാകൂ.

തടവുപുള്ളികളെ തരംതിരിക്കുന്നതു് പല അടിസ്ഥ
നത്തിലാകാം. ഒന്നു്, തൊഴിലിനെ ആശ്രയിച്ചുള്ളതു
പണിപ്പുള്ളി(labouring convict)യും മറേറതു സ്വാശ്രയം (
supporters) നേടിയവരും. ഇതിൽ ആദ്യത്തെ വിഭാഗക്ക
പ്രത്യേകം പ്രാവീണ്യം ഉള്ളതും അല്ലാത്തതും ആയ എ
പണികളും ചെയ്യുവാൻ നിർബ്ബന്ധിതരാണു്. മറേറത
ക്കാർ കൃഷി തുടങ്ങിയ കാര്യങ്ങളിൽ ഏർപ്പെടുവാൻ അ
മതി ലഭിച്ചിട്ടുള്ളവരത്രേ. സാമ്പത്തികാടിസ്ഥാനത്തി
ഉള്ള വിഭജനത്തിൽ പുള്ളികൾക്ക ലഭിക്കുന്ന അലവ
സിന്റെ മാനദണ്ഡമാണു സ്വീകരിക്കുക. അതുപോ
റാഷൻ ഉള്ളവരെന്നും ഇല്ലാത്തവരെന്നും ഒരു പകുക്കലുണ്ട
എല്ലാ പണിപ്പുള്ളികളും ആദ്യത്തേതിൽ പെടും. ബാക
യുള്ളവർ അല്ലാത്തതിലും.

ജാതിബോധത്തെ നിയന്ത്രിക്കാനോ നിർമ്മാർജ്ജന
ചെയ്യാനോ അല്ല, അതു് ഉറപ്പിക്കാനും ഉത്തേജിപ്പിക
നും ഉപകരിക്കുന്ന രീതിയിലാണു് പരിപാടികൾ ആ
ത്രണംചെയ്തിരുന്നതു്. സ്വാശ്രയശേഷി നേടിയ
പുള്ളിക്ക സ്വന്തക്കാരെ ഇവിടേക്ക കൊണ്ടുവരുന്നതി
അനുമതികൊടുക്കുമെന്നു് മുമ്പു പറഞ്ഞല്ലോ. നില ഇ
യിരുന്നെങ്കിലും, ബന്ധുജനങ്ങൾ ഇവിടെ വരുവാൻ ഒ
താല്പര്യം കാണിച്ചിരുന്നില്ലെന്നുള്ളതായിരുന്നു കൂടുതൽ
നുഭവം. അതിനാൽ, സ്ത്രീകളുടെ ജയിലിലുള്ള ഒരു വനി
യെ, ഒരു പുള്ളിക്ക വിവാഹംചെയ്യാൻ അനുമതി നല്ക
തു് സാധാരണമായിരുന്നു. എന്നാൽ ഇതിനും ചില വ
ക്തമായ വ്യവസ്ഥകളുണ്ടായിരുന്നു. അധികാരികളുടെ
നുമതി വാങ്ങണം. ഒരേ ജാതിയിൽപ്പെട്ടവർ തമ്മിലേ
വിവാഹം പാടുള്ളൂ. പുരുഷനു് സ്വാശ്രയശക്തിയുണ്ടായ
രിക്കണം. ഈ ഉപാധികളൊക്കെയുണ്ടെങ്കിൽ വിവാഹ
തരാകുന്നതിന്നു് അനുമതി കൊടുക്കും. സൂപ്രണ്ടു് ആ അ
മതി രേഖാമൂലം വ്യക്തമാക്കും. ദമ്പതിമാരെ അയാളുടെ
ന്നിധിയിൽ വരുത്തി, അവർക്ക ബാധകമായ ആചാരക്ര

ത്തിൽ വിവാഹിതരായിരിക്കുന്നു എന്നു് ജയിൽ റിക്കാർഡിൽ രേഖപ്പെടുത്തും. വിവാഹം നിയമപ്രാബല്യമുള്ളതായിത്തീരുന്നതു് ഇപ്രകാരമായിരുന്നു. ഇത്തരത്തിൽ തടവുപുള്ളികൾ തമ്മിൽ നിരവധി വിവാഹങ്ങൾ നടന്നിട്ടുണ്ടു്.

മുഖ്യമായി ഒരു ശിക്ഷാപദ്ധതിയായിരുന്നതിനാൽ തടങ്കൽപ്പാളയത്തിലെ ലാഭചേതങ്ങൾ അധികാരികൾ കാര്യമായി കണക്കാക്കിയിരുന്നില്ല. ഇവിടത്തെ ചെലവിന്റെ രൂപം ധരിക്കുവാൻ ചില കണക്കുകൾ പഴയ വിവരണങ്ങളിൽനിന്നു് ഉദ്ധരിക്കാം. താഴെ കൊടുക്കുന്ന തുക ആയിരം രൂപാ കണക്കിലുള്ളതാണു്.

1890—1891		1900—1901		1905—1906	
വരവു്	ചെലവു്	വരവു്	ചെലവു്	വരവു്	ചെലവു്
474	1297	571	1734	910	2186

സെല്ലുലാർ ജയിൽ (Cellular Jail) എന്ന പേരിൽ സ്ഥാപിതമായിരുന്ന ജയിലിൽ ഓരോ പുള്ളിയേയും ഓരോ മുറിയിലാണു് ഇട്ടിരുന്നതു്. മൂന്നു നിലകളിൽ ഏഴു വരികളിലായി 698 മുറികളാണു് ഇവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നതു്. ഇന്നു് അതിന്റെ നാലുവരികളേ അവശേഷിച്ചിട്ടുള്ളു. പകൽ പണിയെടുപ്പിക്കുന്നനേരം മാത്രമേ അവരെ പുറത്തുവിടൂ. അപ്പോഴേ അവക്കു് ഒന്നിച്ചുകൂടാനുമൊക്കൂ. ബാക്കിയുള്ള സമയമത്രയും ഒറ്റയ്ക്കു് ഓരോ മുറിയിൽ ഒതുങ്ങിക്കൂടണം. ചെറിയ മുറിയാണു്. പിൻവശത്തെ ഭിത്തിയിൽ വളരെ ഉയരത്തിൽ ഇരുമ്പഴിയുള്ള ഒരു ജന്നലും മുൻവശത്തു് ഇരുമ്പുകമ്പിയിട്ട വാതിലും മുറിക്കു് ഉണ്ടു്. കഠിനമായ ഇഷ്ടികയിൽ നിർമ്മിച്ച ബലമുള്ള ഭിത്തി കാണുമ്പോൾത്തന്നെ ഭയം തോന്നും. ഒരു കേന്ദ്രത്തിൽനിന്നു് ഏഴു ശാഖകൾ പോലെയാണു് അതു പണിതിരിക്കുന്നതു്. കേന്ദ്രത്തിന്റെ മുകളിലത്തെ നിലയിൽ നില്ക്കുന്ന പാറാവുകാരനു് ഓരോ

ശാഖയിലേയും ഓരോ മുറിയുടെയും മുൻവശം കാണ
ഇവിടെ ജാഗ്രതയോടെ കഴിയുന്ന നോട്ടക്കാരൻ എപ്പോ
ആയുധധാരിയായി നിലയുറപ്പിച്ചിരിക്കും. ആകാശ
നിന്ന നോക്കിയാൽ ഭീമാകാരമായ ഒരു നക്ഷത്രമീൻ ക
ക്കരയിൽ കയറിയിരിക്കുകയാണെന്ന തോന്നും, ജ
ലിൻെറ ആകപ്പാടെയുള്ള രൂപം കണ്ടാൽ.

തടവുമുറിയിൽ കഴിയുന്ന ഹതഭാഗ്യന് മറവി
ന്നൊരു സംഗതി കാണുകയില്ല. പുതിയ അനുഭവങ്ങള
കുവാൻ വഴിയില്ലാത്തതിനാൽ പഴയ അനുഭൂതികളെ ഊ
ത്തെളിച്ച് ഉജ്ജ്വലപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കും അയാള
പ്രതിഭാശക്തി. കൈകാലുകൾ മാത്രമല്ല, നാവും അവി
ബന്ധിതമാണ്. 1911 ജൂണിൽ അവിടെ കയറ
സാവക്കറിനുപതിനെട്ടുമാസത്തിനുശേഷമാണ് ഒരു ക
ഴുതുവാൻപോലും അനുമതി കൊടുത്തതു്! ആണ്ടിൽ ഒ
കൽ മാത്രം കത്തെഴുതുവാൻ പിന്നീട് അനുവാദം കൊ
ത്തു. ഇങ്ങനെ പതിന്നാലു കൊല്ലമാണ് വീരസാവക്
അവിടെ നരകിച്ചതു്!

സെല്ലുലാർ ജയിലിൻെറ സ്ഥാനം പോർട്ട്ബ്ളെ
റിൻെറ കിഴക്കേ അററത്തുള്ള കടൽക്കരയിലാണ്. അ
ൻെറ മൂന്നുവശത്തും, ശാന്തിയില്ലാത്ത മനുഷ്യചേതന
പ്പോലെ, അരനിമിഷംപോലും സ്വസ്ഥതയില്ലാതെ ഇ
കിമറിയുന്ന അഗാധമായ ആഴിയാണ്. അവിടെ നി
കൊണ്ടു് കിഴക്കോട്ടു നോക്കിയാൽ അഗാധനീലിമയു
ബംഗാൾഉൾക്കടലാണു കാണുക. മനുഷ്യസ്വാതന്ത്ര്യത്ത
ൻെറ കുരുതിക്കളമെന്നോണം ഈ ജയിൽ ഇവിടെ സ്ഥ
പിതമാകാൻ ഇടവന്നതെങ്ങനെയെന്നു നിശ്ചയമില്ല.
പക്ഷേ, ഇവിടെ അതു പണിയാതിരുന്നെങ്കിൽ, കാണ
കളെ പ്രകൃതിസൗന്ദര്യത്തിൻെറ അമേയഭാവങ്ങൾ ആന
ദിക്കാനായി ക്ഷണിക്കുന്ന ഒരു ഉദ്യാനം ഇവിടെ രൂപ
കൊള്ളുമായിരുന്നു. എന്നാൽ ഇന്നത്തെ കഥ ഇതല്ല. മ
ഷ്യന്, മനുഷ്യനോടുള്ള മനുഷ്യത്വമില്ലായ്മകളുടെ സ്മര
കളേ, അവിടെ നില്ക്കുമ്പോൾ തോന്നുകയുള്ളു. ഈ ജയി
കെട്ടിടത്തിൻെറ ഓരോ ഇഷ്ടികയിലും കരളലിയിപ്പ

കുന്ന കദനകഥകളിൽനിന്ന് ഊറിവീണിട്ടുള്ള കണ്ണീരിൻെറ ഉപ്പ് ഉണങ്ങിപ്പിടിച്ചിട്ടുണ്ട്. എത്രയെത്ര മനുഷ്യജീവിതങ്ങൾ വീർപ്പുമുട്ടി ഇവിടെ മുരടിച്ചു മരിച്ചിട്ടുണ്ട്! പേലവചിന്തകൾ ചിറകൊടിഞ്ഞ് ഇവിടത്തെ മരവിച്ച തറയിൽ വീണിട്ടില്ല! ദീർഘനിശ്വാസങ്ങളും ദീനരോദനങ്ങളും എത്രയായിരിക്കും ഇവിടെ പ്രതിധ്വനിച്ചിട്ടുള്ളത്! ഇന്നും ഇവിടത്തെ അന്തരീക്ഷത്തിൽ ആയിരമായിരം ഭീകരപ്രേതങ്ങൾ അലഞ്ഞുതിരിയുന്നുണ്ടാകും!

ഭാരതസ്വാതന്ത്ര്യത്തിനുവേണ്ടി വീറോടെ വാദിച്ചിട്ടുള്ള, ജീവിതത്തിലെ സകലതും അർപ്പിച്ചിട്ടുള്ള, ധീരദേശാഭിമാനികൾ എത്രയെത്ര ദിനരാത്രങ്ങളാണ് ഇവിടെ ചെലവാക്കേണ്ടിവന്നിട്ടുള്ളത്! രാജ്യസ്നേഹത്താലും പൗരുഷത്താലും ഒടുങ്ങാത്ത സ്വാതന്ത്ര്യവാഞ്ഛയാലും ഭരണാധികാരികളുടെ അപ്രീതി സമ്പാദിച്ച സാവക്ക്ർ, തിലകൻ തുടങ്ങിയ ചരിത്രപുരുഷന്മാർ മുതൽ അതിഹീനമായ നരഹത്യയ്ക്കു ശിക്ഷിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള കൊലപ്പുള്ളികൾവരെ, ഇവിടെ സർക്കാരിൻെറ 'അതിഥികളായി' കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്ന സംഗതി വിസ്മരിച്ചുകൂടാ. 1905–ൽ ഈ സങ്കേതത്തിൻെറ പണി പൂർത്തിയായശേഷം ഇവിടെ നരകയാതന അനുഭവിക്കുവാൻ ഇടവന്നിട്ടുള്ളവരുടെ കണക്കു കൃത്യമായി പറയാൻ ഇന്നാവില്ല. ആൻഡമാൻദ്വീപുകളെക്കുറിച്ചു ചിന്തിക്കുമ്പോൾ നരകത്തിൻെറ തലസ്ഥാനമായിരുന്ന ഈ സങ്കേതമാണ് ഇന്നും സ്മരണയിൽ ഉയരുക. ഇനി എത്രനാൾ കഴിഞ്ഞാൽ ഈ ദുരന്താദ്ധ്യായത്തിൻെറ കാര്യം ഭാരതീയർ വിസ്മരിക്കും?

ജയിൽമുറിയിൽ അടയ്ക്കപ്പെടുന്ന ആളിന് അവിടെ എന്തൊക്കെ സൗകര്യങ്ങൾ നല്കപ്പെട്ടിരുന്നു? അതു് അധികം ചിന്തിക്കാതിരിക്കുകയാണു ഭേദം. വിരിച്ചുകിടക്കാനും പുതയ്ക്കാനും രണ്ടു കട്ടിയുള്ള കമ്പിളി. ഇതിൽക്കവിഞ്ഞ് ഒന്നും അയാളുടേതായി അവിടെ ഇല്ല. വൈകുന്നേരം നാലുമണിക്കു കഠിനാദ്ധ്വാനം തീർന്നാൽ നടുവു നിവർത്തി ഒന്നു നീണ്ടുകിടക്കുവാൻ അവിടെ തറയല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമില്ല. മുറിയിൽ തള്ളി, കതകു പൂട്ടിയാൽ പിന്നെ അടുത്ത

പ്രഭാതത്തിലേ അവിടെ വാർഡർപോലും എത്തിനോക്കു
കാലത്തു്, അഞ്ചുമണിക്കു്, മണി കേട്ടാൽ പുള്ളിക
തയ്യാറാകണം. പത്തുമണിവരെ കഠിനാദ്ധ്വാനമായിര
ക്കും. പിന്നെ ഭക്ഷണം കഴിഞ്ഞു് പണികൾ തുടരുന്ന
അതു നാലുമണിവരെ നീണ്ടുനില്ക്കും. അതുകഴിഞ്ഞാ
വിശ്രമിക്കാം.*

എന്തായിരുന്നു ജയിൽപ്പുള്ളികളുടെ വേലകൾ? അ
നിശ്ചയിക്കുന്നതു് ആരോപിക്കപ്പെട്ട കുററത്തിന്റെയു
നല്കിയിട്ടുള്ള ശിക്ഷയുടെയും സ്വഭാവം അനുസരിച്ചാണു്
എങ്കിലും, ഒട്ടുമുക്കാലുംപേരും ആദ്യത്തെ മൂന്നുമാസം ഇ
നുചക്കു വലിക്കേണ്ടതു് നിർബ്ബന്ധമാണു്. കാലത്തു തു
ങ്ങുന്ന ഈ വേല വൈകുന്നേരം നാലുമണിവരെ തുടരുന്ന
ഇടയ്ക്കു് തെല്ലു വിശ്രമം കിട്ടിയെന്നും ഇല്ലെന്നും വരും. വ
ന്നാൽ, ദിവസം എത്രമാത്രം എണ്ണയാട്ടിയിരിക്കണം എ
ന്നുള്ളതാണു് സമയത്തെക്കാൾ പ്രധാനം. നിശ്ചിതമാ
അളവിൽ എണ്ണ ഉല്പാദിപ്പിക്കുവാൻ നാലുമണിക്കുമുമ്പ
സാധിച്ചില്ലെങ്കിൽ, അതു കണക്കിനു് ആവുന്നതുവരെ പ
ണിഞ്ഞേ പററൂ. ഇതിൽനിന്നു് ഒഴിവില്ല. ആയാസംകൊ
ണ്ടു് മോഹാലസ്യപ്പെട്ടാലും ക്ഷീണംകൊണ്ടു തളർന്നുവ
ണാലും നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട ജോലി തീർത്തേ പററൂ. ഇത്തര
കഠിനമായ അദ്ധ്വാനം ഏതു് അരോഗദൃഢഗാത്രനേയു
അല്പദിവസങ്ങൾക്കുള്ളിൽ തകക്കുമെന്നു വിശേഷിച്ചു പ
യേണ്ടതായിട്ടില്ല. ഏകാന്തതയും മനംമടുപ്പിക്കുന്ന പെര
മാററവും അനുഭവിച്ചു്, അവശേഷിക്കുന്ന മനുഷ്യത്വവു
ചോൎന്നുപോകാതെയിരിക്കുന്നതു് പുള്ളികളിൽ അപൂവ്വ
തന്നെ. ചക്കിനു ചുററുമുള്ള വേല മൂന്നുമാസത്തിൽക്കൂടുതല
തുടച്ചയായി കൊടുക്കുന്നതു സാധാരണമല്ല. എന്നാൽ ജയ
ലധികാരികളുടെ അഹിതത്തിനു പാത്രമായാൽ, അതു് എ
ത്രകാലം വേണമെങ്കിലും അവക്കു നീട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കാം
അതിനുള്ള അധികാരം ജയിൽഉദ്യോഗസ്ഥന്മാക്കു് ഉണ്ടാ
യിരുന്നു.

ഏററവും കടുത്ത കുററങ്ങൾക്കുള്ള ശിക്ഷയുടെ ഭാഗമ

* Echo From Andamans—Letters of Veer Savarkar (1947)

യിട്ടാണ് എണ്ണച്ചക്ക വലിക്കുന്ന പണി കൊടുക്കാറുള്ള തെന്നു മുമ്പു സൂചിപ്പിച്ചല്ലോ. വീരസാവക്കരോടൊപ്പം ജയിൽവാസം സഹിച്ച പതിനാറുവയസ്സുമാത്രം പ്രായമുണ്ടായിരുന്ന നാനാഗോപാൽ എന്ന ബാലനെ, ജയിലധികാരികൾ ദ്രോഹിച്ചിട്ടുള്ളതിൻെറ കരളലിയിപ്പിക്കുന്ന കഥ സാവക്കറുടെ സ്മരണകളിൽ ചിത്രീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. സാവക്കരെയും മററുചില പുള്ളികളെയും രാഷ്ട്രീയത്തടവുകാരായി പരിഗണിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ഈ യുവാവ് ഒരു പ്രക്ഷോഭണം ജയിലിൽ സംഘടിപ്പിച്ചതിനു ശിക്ഷയായി ഇരുമ്പുചക്ക വലിക്കുവാൻ അവനെ തളച്ചിട്ടു. ആജാനബാഹുക്കൾപോലും വിമ്മിഷ്ടപ്പെട്ടു ചലിപ്പിക്കുന്ന ഈ ചക്ക് വലിക്കുവാൻ അനാഗതശ്മശ്രുവിനെ നിയോഗിക്കണമെങ്കിൽ എന്തായിരുന്നിരിക്കും ജയിലധികാരികളുടെ മനുഷ്യസ്നേഹമെന്ന് ഊഹിക്കാം. ഇരുമ്പുചക്ക വലിക്കുവാൻ സാവക്കറും പല സന്ദർഭങ്ങളിൽ നിർബ്ബന്ധിതനായിട്ടുണ്ട്. ക്രൂനിന്മേൽ കുരു എന്നകണക്കെ, തടവുപുള്ളികൾ സഹിക്കേണ്ട ശിക്ഷകളിൽ മററുചിലത്, ഇരുട്ടറത്തടവ്, ഏകാന്തത്തടവ് തുടങ്ങിയവ ആയിരുന്നു. 1911 ആഗസ്റ്റ് 30-ാംതീയതിമുതൽ 1912 ജനുവരി 15-ാംതീയതിവരെ സാവക്കർ ഇരുട്ടറത്തടവ് അനുഭവിച്ചിട്ടുണ്ട്. സാവക്കർ അനുഭവിച്ച ദുരിതങ്ങളുടെ ഡയറിക്കുറിപ്പ് കേസരിവാരികയിൽ ഒരിക്കൽ ചേർത്തിരുന്നതു് ഓർമ്മിച്ചുപോകുന്നു.* മററു തടവുപുള്ളികൾക്കുവേണ്ടി എഴുതിയ കത്തുകൾ കൈവശം കണ്ടതിന് അദ്ദേഹത്തെ ഒരുമാസത്തെ ഏകാന്തത്തടവിനു വിധിച്ചു. ചകരി ചതച്ച് കയറു പിരിക്കുവാൻ വിസമ്മതിച്ചതിന് ഏഴുദിവസം ഇരിക്കുവാൻ വയ്യാത്ത നിലയിൽ ആമംവെച്ചു പൂട്ടിയിട്ടു. എന്തിന്! ഈ പട്ടിക നീട്ടുന്നില്ല.

ചക്കിനു ചുററുമുള്ള പണിയുടെ കാലാവധി കഴിഞ്ഞാൽപ്പിന്നെ കുറഞ്ഞ ശിക്ഷയെന്നനിലയിൽ നാളികേരം പൊതിച്ചുതുടങ്ങണം. ദിവസമൊന്നുക്ക് ഒരാൾ

* കേസരി, Vol. 15; No. 16

ഇത്ര നാളികേരമെങ്കിലും പൊതിച്ചിരിക്കണമെന്നുണ്ട
അത്തു തീരാതെ വിശ്രമത്തിനനുവദിക്കുകയില്ല.

ജയിലധികാരികൾക്കു തൃപ്തിതോന്നുന്നതരത്തിൽ ഉ
കാലഘട്ടങ്ങൾ തരണംചെയ്താൽ 'ഭയങ്കരന്മാര'ല്ലാത്ത
രെ പുറത്തുള്ള വേലയ്ക്കു് എടുത്തുതുടങ്ങും. ഇതു് ആശ്വാ
കരമായ കാര്യമാണു്. കാരണം, വെളിച്ചവും കാറ
ഏല്ക്കാൻ അവസരമുണ്ടല്ലോ. മററുള്ളവരുമായി ചില്ലറ
ബന്ധങ്ങൾക്കും സാദ്ധ്യതയുണ്ടു്. ഇത്തരക്കാരെയാണു് വ
വിധസങ്കേതങ്ങളിലെ ബാരക്കുകളിൽ താമസിപ്പിക്കു
തു്. ഹാഡോ, ദലാനിപ്പൂർ, ജംഗ്ലിഘാട്ട് എന്നിവിട
ളിൽ ബാറക്കുകൾ സ്ഥാപിതമായിരുന്നു. കുഴികളെടുക
നും തെങ്ങുംതൈകൾ നടാനും റോഡുണ്ടാക്കാനും മററു മ
മത്തുപണികൾ നടത്താനും ആണു് ഇവരെ മുഖ്യമാ
ഉപയോഗിച്ചുവന്നതു്. ഇത്തരം നിർഭാഗ്യവാന്മാരുടെ വ
യപ്പിന്റെ പശചേൎന്ന കന്നിമണ്ണിലാണു് പോർട്ട് ബ്ലെ
യറിനു സമീപം ഇന്നു കാണുന്ന പ്രധാനപ്പെട്ട ജനപദ
ളെല്ലാം കുരുത്തുവളൎന്നതു്. അവിടങ്ങളിൽ ഇന്നു തളിരു
നില്ക്കുന്ന തരുക്കൾക്കെല്ലാം വികാരനിർഭരങ്ങളായ സ
ണകൾ നന്ദിപൂൎവ്വം ഉണൎത്തിക്കാനുണ്ടാവും. മൂകങ്ങളായ
കാലാകാലങ്ങളിൽ കനികളണിയാറുള്ള ഈ തരുക്ക
എന്നെങ്കിലും വാചാലങ്ങളായിത്തീൎന്നാൽ കദനത്തി
കരളലിയിക്കുന്ന കാവ്യങ്ങൾ പാടുന്നതായിരിക്കും!

കാലത്തു് ആരംഭിക്കുന്ന കഠിനാദ്ധ്വാനം ഏതാണ
നാലുമണിവരെ ഇവൎക്കും ചെയ്യാനുണ്ടു്. അതുകഴിഞ്ഞാ
രാത്രി എട്ടുമണിവരെ ഈ പുള്ളികൾക്കു സ്വതന്ത്രരായി ഉ
മേഖലയിൽ അലഞ്ഞുതിരിയാൻ അവസരമുണ്ടു്. ജീവി
ത്തിലെ നഷ്ടരമററു് വിധിയുടെ ഓളങ്ങളിൽനിന്നടിക്കു
ശൈത്യക്കാറേററു് ഇവരൊക്കെ കടൽക്കരയിലാണു് ഒ
ന്നുപറയാറുള്ളതു്. ബോധമില്ലാത്ത കരുത്തനെപ്പോ
പിച്ചും പേയും പറഞ്ഞുകൊണ്ടു്, പാറകളിൽ തലതല്ലി
പ്പൊളിക്കുന്ന സാഗരംനോക്കി, അങ്ങു് അപ്പുറത്തു് വള
വിദൂരതയിലുള്ള ഗ്രാമവും അതിലെ നിരവധി സ്നേഹ
ബന്നരേയും സ്വപ്നം കണ്ടുകൊണ്ടു്, കദനഭാരത്താൽ ക

ഞ്ഞിട്ടുള്ള ശിരസ്സുമായി, പടിഞ്ഞാറെ ചക്രവാളത്തിൽ കണ്ണുനട്ടിരിക്കുന്ന മനുഷ്യരൂപങ്ങളെ ആയിരിക്കും അന്തി വെളിച്ചത്തിൽ അധികവും കാണാനിടയായിരുന്നതു്. ''ഇതാ ഇവിടെ നിങ്ങളുടെ ഭാരമെല്ലാം തൂക്കിയിട്ടു് ആത്മാവിനു് മോചനംകൊടുത്തുകൊള്ളൂ,'' എന്നു മൂകഭാഷയിൽ മാടിവിളിക്കുന്ന വൃക്ഷശിഖരങ്ങളുടെ ക്ഷണം എത്രപേരാണു സ്വീകരിച്ചിട്ടില്ലാത്തതു്! മരങ്ങളിൽ തൂങ്ങിനില്ക്കുന്ന മനുഷ്യജഡങ്ങൾ അക്കാലങ്ങളിൽ ധാരാളം കണ്ടിട്ടുള്ളവർ ഇന്നും ജീവിച്ചിരിപ്പുണ്ടു്. സമീപദേശത്തുള്ള കാടുകളിൽ അഭയം തേടിയിരുന്നവരെ തിരഞ്ഞുപിടിക്കുന്നതിൽ അധികാരികൾ അലസത കാണിച്ചിരുന്നില്ല. എന്നാൽ, അവിടേക്കു് ഒളിച്ചുകടക്കുന്നവരധികവും ആദിവർഗ്ഗക്കാരുടെ അമ്പേററു് അപമൃത്യുവിന്നിരയാകുകയായിരുന്നു പതിവു്. നിരാധാരതയും നിസ്സഹായതയുംകൊണ്ടു് അണകെട്ടിനിർത്തിയിരുന്ന പകയും വൈരാഗ്യവും ചില അവസരങ്ങളിൽ, അനിയന്ത്രിതമായി പൊട്ടിയൊഴുകുമ്പോൾ, മനുഷ്യരോഷത്തിൻെറ മഹാപ്രളയം ഈ പ്രദേശങ്ങളെ മുക്കിക്കളയും. എന്നാൽ ഇങ്ങനെ അങ്കുശമില്ലാതെ മനുഷ്യവികാരത്തെ അഴിച്ചുവിടുന്നവരെ തൂക്കിലിടുവാനുള്ള യുക്താധികാരം ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കു് ഉണ്ടായിരുന്നു. അതു പ്രയോഗിക്കുവാനും അവർ മടിച്ചിരുന്നില്ലെന്നാണു് ചരിത്രം പറയുന്നതു്.

ഭാരതത്തിൽനിന്നു്, സ്വതന്ത്രരായ ആളുകളെ ഈ കേന്ദ്രം സന്ദർശിക്കുന്നതിനു സമ്മതിച്ചിരുന്നില്ല. ഈ നരകത്തിൻെറ നടുക്കു് പുതിയ ജീവിതത്തിൻെറ നാമ്പുകൾ ക്രമേണ ഉയർന്നുതുടങ്ങി. സെല്ലുലാർജയിലിനു ചുററുമുള്ള പ്രദേശത്തു് ജയിൽപുള്ളികളെക്കൊണ്ടു് അത്യന്തം മനോഹരമായ മലർവാടി നിർമ്മിച്ചിരുന്നതായി അന്നു് ഇവിടം സന്ദർശിച്ച ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടു്.

തടവുപുള്ളികളുടെകൂട്ടത്തിൽ പുരുഷന്മാർ മാത്രമായിരുന്നില്ലെന്നു മുമ്പു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. മാനസികമായി സ്ത്രീകളുടെ ദുരിതം പുരുഷന്മാരെ അപേക്ഷിച്ചു് എത്രയും കഠിനമായിരുന്നു. മനുഷ്യനു സംഭവിക്കാവുന്ന അധഃപത

നത്തിൽ സാഹചര്യങ്ങരാക്കു് എത്രമാത്രം സ്വാധീനമുണ്ടെ
ന്നു വ്യക്തമാകുവാൻ ഇവരുടെ ഓരോ കഥകരാ അപഗ്രഥി
ച്ചാൽ മതി. ചരിത്രാതീതകാലംതൊട്ടു്, തലമുറതലമു
യായി, കുടുംബവലയത്തിലെ സൗഖ്യമായ അന്തരീക്ഷ
ത്തിൽ, സ്നേഹാദരങ്ങളുടെ സുഖോഷ്മാവേററു് ജീവിച്ചുശ
ലിച്ച വനിതകരാക്കു്, സകലബന്ധങ്ങളും അററു്, വേദന
യുടെ തീജ്വാല സഹിച്ചു്, ജയിൽനിയമങ്ങളുടെ കാഠിന്യ
ഏററു്, അമിതാദ്ധ്വാനത്തിൻെറ ഭാരം ഭേസി ജീവിക്കാന
ഇടവരുമ്പോരാ മനുഷ്യത്വമില്ലായ്മ എന്ന മഹാകൂപത്തിന്റെ
അടിത്തട്ടിലേക്കു് അനുക്രമം ആണ്ടുപോകുകയേ വഴിയ
ുള്ളല്ലോ. അക്കാലത്തു ജയിലിൽ കഴിഞ്ഞിരുന്ന വനിത
കളുടെ പ്രസ്താവയോഗ്യങ്ങളല്ലാത്ത കഥകരാ ഇതൊക്കെ
ആണെ തെളിയിക്കുന്നതു്.

സാഹചര്യങ്ങരാ ഇങ്ങനെയൊക്കെ ആയിരുന്നെങ്ക
ലും, കൂടെക്കൂടെ ആണുങ്ങളും പെണ്ണുങ്ങളും ഒന്നിച്ചുകൂടുവാ
നുള്ള അവസരങ്ങളും ഉണ്ടാകുമായിരുന്നു. ആണിനെയു
പെണ്ണിനെയും വരിതിരിച്ചു നിത്തി തങ്ങരാക്കിഷ്ടമുള്ള
വരെ ജീവിതസഖാവായി വരിക്കുന്നതിനായിരുന്നു വ്യ
വസ്ഥ. ഇതു സംബന്ധിച്ച സംഗതികരാ മുമ്പു് ഒരിടത്തു
സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുമുണ്ടു്. ഈ സ്വയംവരത്തിൽ ആണുങ്ങൾ
ക്കാണു് അവസാനത്തെ വാക്കെങ്കിലും പെണ്ണിന്റെ മനോ
ഭാവത്തിനും പ്രാധാന്യം കൊടുത്തിരുന്നു. മുമ്പു പറഞ്ഞ
ഉപാധികരാക്കു വിധേയമായി അവക്കു വിവാഹിതരാകാം
അപ്പോരാ ജയിൽ വിട്ടു് പുറത്തെവിടെയെങ്കിലും വീ
കെട്ടി കുടുംബജീവിതം തുടരാവുന്നതാണു്. തടവുപുള്ള
യെന്ന സ്ഥിതിക്കു വിരാമമുണ്ടാകുകയില്ലെങ്കിലും, ഇങ്ങ
നെ പുതിയ കുടുംബബന്ധങ്ങരാ ആരംഭിക്കുന്നവരെ പ്ര
ത്യേകപരിഗണനയോടെയാണു് കരുതിയിരുന്നതു്. സാ
ഹചര്യങ്ങളുടെ സമ്മദ്ദത്തിൽ അലഞ്ഞുതിരിഞ്ഞു് ഒന്നിച്ചു
കൂടാനിടവന്നിട്ടുള്ള രണ്ടു ജീവിതങ്ങരാ, പുതിയ ചുററുപ
ടിൽ പുഷ്പിച്ചു ഫലവത്താകുകയായിരുന്നു പതിവു്. ത
വുപുള്ളികളുടെ വൈവാഹികബന്ധങ്ങളിൽനിന്നു് അവ
തരിച്ച സന്താനപരമ്പരകരാ പ്രതീക്ഷയിൽ കവിഞ്ഞു

ജീവിതത്തിൽ വിജയിച്ചിട്ടുള്ളതിന്ന് ഉദാഹരണങ്ങൾ എത്രയോ ഉണ്ട്. തടവുപുള്ളികളിൽ ചിലർ ജന്മദേശത്തു പോയശേഷം ഇവിടേക്ക മടങ്ങിവന്നിട്ടുള്ളതും കുറവല്ല. കുററാരോപണത്തിൻെറ നിഴൽവീശിയ ജീവിതങ്ങളെ നാട്ടിൽ വീണ്ടും സ്വീകരിക്കാനുള്ള വൈമനസ്യമായിരിക്കും ഇതിന്ന കാരണം. ഭാരതത്തിൽ ജന്മദേശത്തുണ്ടായിരുന്ന ബന്ധുക്കളും മിത്രങ്ങളും ഇവരെ പരിത്യജിക്കുവാൻ താല്പര്യം കാണിച്ചിരുന്നതു് കഷ്ടമാണെന്നു പറയാതെ തരമില്ല. ഇങ്ങനെ ഭഗ്നാശരായി തിരിച്ചുവന്നിട്ടുള്ളവർ ഇവിടെ നൂതനസരണി സംവിധാനംചെയ്തു. പലരും ഈ തിക്താനുഭവത്തിന്ന വിധേയരാകാൻ മടിച്ച് മടങ്ങിപ്പോയില്ല. വൈരാഗ്യങ്ങളും നിഷേധങ്ങളും നിർമ്മിച്ച ദുരന്തസാഗരത്തിൻെറ നടുവിൽ ഇവർ നവലോകത്തിൻെറ ദ്വീപുകൾ സൃഷ്ടിച്ച് ചൈതന്യമാർജ്ജിച്ചു. അവിടെ കെട്ടിയുണ്ടാക്കിയ പർണ്ണശാലകളിൽ പരാജയപ്പെടാത്ത മനുഷ്യത്വത്തിൻെറ മണിവിളക്കുകൾ പ്രകാശിച്ചുതുടങ്ങി. തിരിഞ്ഞുനോക്കുമ്പോൾ പിറകിൽ കഠിനമായ കൂരിരുട്ടു മാത്രമാണെങ്കിലും, അതൊന്നും ശ്രദ്ധിക്കാതെ, പുതിയ കൈത്തിരിയുമായി, അനുഭവങ്ങളുടെ പാഥേയവും വഹിച്ച് ധീരമായ പദംവച്ച് അവർ മുമ്പോട്ടു പോയി. പുതിയ ജീവിതത്തിൻെറ അരുണോദയത്തിലേക്കാണ് അവർ നടന്നതു്. ധീരസാഹസികതത്തിന് ഇതിൽ വലിയ ഉദാഹരണങ്ങൾ എവിടെ കണ്ടെത്താനുണ്ട്? 'ലോക്കൻെസ്' എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്ന അനേകായിരം ജനങ്ങൾ ഈ ധീരസാഹസികതത്തിൻെറ ചെങ്കൊടി ഏററുവാങ്ങി മുന്നേറുന്നവരാണ്. നിരാശയുടെ വിഷക്കാറ്റേററാലും ജീവിതതരു മുരടിക്കാതെ പുതിയ നാമ്പുകൾ അണിഞ്ഞു് ചൈതന്യത്തോടെ വളരുമെന്നുള്ളതിൻെറ പ്രത്യക്ഷമായ പ്രതീകങ്ങളാണ് ഇവർ.

19

ഒരു വൈസ്രോയിയുടെ അന്ത്യം

1872 ജനുവരി 24-ാം തീയതി സപരിവാരം മേയോ പ്രഭു കൽക്കത്തയിൽനിന്നു യാത്രപറഞ്ഞു് തിരിച്ചപ്പോൾ മടങ്ങി വൈസ്രോയിമന്ദിരത്തിലേക്കു് എത്തുകയില്ലെന്നു ആരും കരുതിയില്ല. ഏഷ്യയിലെ ഏററവും വലിയ പ്രദേശത്തിലെ അനിഷേധ്യഭരണാധികാരിയായിരുന്ന മേയോപ്രഭു, ലോകത്തിലെ ഏററവും മികച്ച സാമ്രാജ്യശ ക്തിയുടെ പ്രതിനിധിയും കൂടിയായിരുന്നെന്ന വസ്തുത ഓർമ്മിക്കണം. ആദ്യം ബർമ്മയും മടക്കയാത്രയിൽ ആൻഡ മാൻ ദ്വീപസമൂഹങ്ങളുടെ ചില പ്രദേശങ്ങളും വൈസ്രോ യിയുടെ സന്ദർശനപരിപാടിയിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിരുന്നു ആൻഡമാൻ ദ്വീപുകളിലെ പ്രത്യേകസാഹചര്യങ്ങൾ നേ രിട്ടു മനസ്സിലാക്കുന്നതിനും അവിടത്തെ പദ്ധതികളുടെ പ്രത്യേകതകൾ ബോദ്ധ്യമാക്കുന്നതിനും വൈസ്രോയി ഇ സ്ഥലം സന്ദർശിക്കുന്നതു് ഉചിതമായിരിക്കുമെന്നും, അ തിനു നീക്കിവയ്ക്കുന്ന സമയം വ്യഥാവിലാകുകയില്ലെന്നു സൂപ്രണ്ടിന്റെ നിരന്തരമായ നിർബ്ബന്ധം വളരെനാളായിട്ടു ഉണ്ടായിരുന്നു. അതു സ്വീകരിച്ചാണു് മേയോപ്രഭു യാത്ര പരിപാടിയിൽ ആൻഡമാൻസും ഉൾപ്പെടുത്തിയതു്. ബ ർമ്മയിലെ തിരക്കുപിടിച്ച സന്ദർശനങ്ങൾ സമാപിച്ച പ്പോൾ വൈസ്രോയിയേയും പത്നിയേയും പരിവാരങ്ങളേ യും വഹിച്ചുകൊണ്ടു് 'ഗ്ലാസ്ഗോ' കപ്പലും അകമ്പടി സേവിച്ചിരുന്ന 'ഡാക്കാ'യും തെക്കോട്ടേക്കു് തിരിച്ച കപ്പലുകൾ ഫെബ്രുവരി 8-ാം തീയതി പ്രഭാതത്തിൽ പോർട്ടു്ബ്ലെയർ തുറമുഖത്തു് നങ്കൂരമടിച്ചു. അവർ അവിടെ എത്തിയപ്പോൾ ആചാരവെടികൾ മുഴങ്ങി. മറെറങ്ങു ദർശിച്ചിട്ടില്ലാത്ത പ്രകൃതിസൗന്ദര്യം ആസ്വദിച്ചുകൊണ്ടു് മേയോപ്രഭു കപ്പൽത്തട്ടിൽ നില്ക്കുകയായിരുന്നു. ആളുകൾ കരയിൽനിന്നു് കൈവീശി ആഹ്ലാദം പ്രകടമാക്കി. ലോ

മില്ലാത്ത വെയിൽ അവിടമെങ്ങും തെളിച്ചു. ആകാശത്തു വെള്ളിമേഘങ്ങൾ അഴക പെരുക്കി.

പ്രഭാതഭക്ഷണത്തിനുശേഷം സമയം നഷ്ടമാകാതെ പരിപാടിയനുസരിച്ചു റോസ്ദ്വീപും വൈപ്പർദ്വീപും പരിശോധിക്കുവാൻ വൈസ്രായി പുറപ്പെട്ടു. റോസ്ദ്വീപിലായിരുന്ന എല്ലാ ആഫീസുകളുടെയും ആസ്ഥാനം. വിശിഷ്ടാതിഥിയെ മാന്യമായവിധത്തിൽ സ്വീകരിക്കുന്നതിന സകലവിധമായ സജ്ജീകരണങ്ങളും അവിടെ ചെയ്തിരുന്നു. അവിടെനിന്ന്, കുററവാളികളെ പാർപ്പിച്ചിരുന്ന വൈപ്പർ ദ്വീപിലേക്കാണു വൈസ്രായിയും പരിവാരവും പോയതു്. അലങ്കാരങ്ങളെക്കാൾ അധികം ബന്തവസ്സിലാണു് ഇവിടെ അധികാരികൾ സ്വാഭാവികമായി ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്നതു്. നിരാശാഗർത്തത്തിലാണ്ടിരിക്കുന്ന കുററവാളികളിൽനിന്നു് അപ്രതീക്ഷിതമായി ആക്രമം അപകടം പിണയാൻ അനുവദിച്ചുകൂടല്ലോ. വൈസ്രായിയുടെ ദയാദാക്ഷിണ്യത്തിന്ന് ആവലാതിപ്പത്രങ്ങൾ സമർപ്പിക്കുന്നതിനും പ്രത്യേകം ചില വ്യവസ്ഥകൾ ചെയ്തിരുന്നു. സന്ദർശനത്തിന്റെ പേരിൽ ആർക്കെങ്കിലും ആനുകൂല്യങ്ങൾ കിട്ടുമെങ്കിൽ അങ്ങനെ ആയിക്കൊള്ളട്ടെ എന്നു കരുതിയാണു് ഇതിനു് ഏർപ്പാടുണ്ടാക്കിയതു്. സന്ദർശനവും പരിശോധനയും മററും യഥാസമയം പൂർത്തിയായി.

വൈകുന്നേരം ധാരാളം ഇളവുസമയം ഉണ്ടെന്നുകണ്ടപ്പോൾ, മറെറാരു പരിപാടിക്കു കോപ്പുകൂട്ടുവാൻ വൈസ്രായി നിർദ്ദേശിച്ചു. പോർട്ട്ബ്ളെയർ തുറമുഖത്തിന്റെ വടക്കുഭാഗത്തായിട്ടുള്ള ഹാരിയട്ട്മലയിൽ ഒരു ചികിത്സാകേന്ദ്രം സ്ഥാപിക്കുന്നതു് ഉചിതമായിരിക്കുമെന്നു് അദ്ദേഹം അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരുന്നു. അതിനുള്ള സ്ഥലം നേരിട്ടു പരിശോധിക്കുക എന്നുള്ളതായിരുന്നു സന്ദർശനോദ്ദേശം. ഹാരിയട്ട്മലയെക്കുറിച്ചു മറെറാരവസരത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള കാര്യങ്ങൾ ഓർമ്മിക്കുമല്ലോ.

''ഇനിയും ഒരു മണിക്കൂർ പകലൊണ്ടു്. നമുക്കു ഹാരിയട്ട്മലയിലേക്കു പോകാം.'' — സായാഹ്നമായപ്പോൾ വൈസ്രായി നിർദ്ദേശിച്ചു.

പോർട്ട്ബ്ളെയർ തുറമുഖത്തിലേക്ക വരുമ്പോ
വലത്തുഭാഗത്ത് ആകാശത്തിലേക്ക് എഴുന്നുനില്ക്കുന്ന ഏ
വും വലിയ കുന്നാണ ഹാരിയട്ട്മല. കടലോരംമുത
കുന്ന് ആരംഭിക്കുന്നു. എങ്കിലും, അടിവാരത്തിലേക്ക സ
ഞ്ചാരികളെ കൊണ്ടുവരുന്ന വഞ്ചികാംക്കും ബോട്ടുകാംക്
സൗകര്യമായി അടുക്കുന്നതിനു് ഒരു ജെട്ടിയുണ്ടു്. പോപ്പ
ടൗൺ എന്നാണു് ഇവിടത്തെ പേർ. സാമാന്യം നല്ല ഏറ
മുള്ള കുന്നിൻചരുവിൽക്കൂടി, മുകളിലേക്ക പോകുവാ
നടന്നേ മതിയാവൂ. അന്നത്തെ പരിപാടികാംക്കുശേഷ
എല്ലാവരും നന്നേ ക്ഷീണിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ വൈസ്ര
യി അതൊന്നും കൂട്ടാക്കിയില്ല. ക്ഷീണം ബാധിച്ചിരുന
ലക്ഷണം അദ്ദേഹത്തിന്നില്ലായിരുന്നുതാനും. എങ്കിലും
അദ്ദേഹത്തെ വഹിക്കുവാൻ ഒരു കഴുതയെ ഏപ്പ്പാടു ചെയ്തിര
ന്നു. എന്നാൽ അതിനെ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുവാൻ തയ്യാറ
കാതെ അദ്ദേഹം നടന്നു കുന്നു കയറിത്തുടങ്ങി. മററുള്ളവ
യഥാക്രമം അനുഗമിച്ചു. ഏതാണ്ടു് ഒരു മണിക്കൂർ കഴ
ഞ്ഞപ്പോാം അവർ ഹാരിയട്ട്മലയുടെ മകുടത്തിലെത്തി
സമയം സായംസന്ധ്യയായി. പടിഞ്ഞാറെ ചക്രവാ
ത്തിൽ, മേഘപടലങ്ങാംക്കപ്പുറത്തു കതിരോൻ യാത്ര പ
യാൻ തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. അത്യന്തം ഹൃദയഹാരിയാ
സായംസന്ധ്യവീക്ഷിച്ചു വൈസ്രായി കാററുമേററു് അവ
ടെ കുറേനേരം നിന്നു.

''എത്രമനോഹരം! എത്രമനോഹരം!''—അദ്ദേഹ
കൂടെക്കൂടെ പതുക്കെ പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു. ''ഇവിട
രണ്ടു ദശലക്ഷം ജനങ്ങാംക്ക കുടിപാക്കാം.'' അദ്ദേഹം അ
ത്തുണ്ടായിരുന്ന സെക്രട്ടറിയോടു തിരിഞ്ഞുപറഞ്ഞു—
''ഞാൻ കണ്ടിട്ടുള്ളതിൽ ഏററവും മനോഹരമായ സ്ഥല
മാണിവിടം.''

സൂര്യൻ അസ്തമിച്ചുകഴിഞ്ഞു. എത്രപെട്ടെന്നാണ
ഇരുട്ടു വ്യാപിച്ചതു്!

വൈസ്രായിയും പരിവാരവും സാവകാശമായി കുന്ന
റങ്ങിത്തുടങ്ങി. സംരക്ഷണാത്ഥം അദ്ദേഹത്തിനു ചുററു
ഒരു രക്ഷാശൃംഖലതന്നെ അധികാരികാം സൃഷ്ടിച്ചിരുന്നു

ചുററിനുമുള്ള കഠിനകാനനം രാത്രിയുടെ ഭീകരതയെ വദ്ധിപ്പിച്ചു. കാട്ടുചീവീടുകളുടെ ഝങ്കാരം അന്തരീക്ഷത്തിൽ മന്ത്രിനിന്നു. മുമ്പേ നടന്നിരുന്ന തീവെട്ടിക്കാരാണ് ഇരുട്ടിൽ വെളിച്ചം കാണിച്ചിരുന്നതു്. താഴെ തുറമുഖത്തു ദീപമാലകളാൽ സമലംകൃതമായ നാലു കപ്പലുകഠം മുത്തുക്കുടകഠംപോലെ വിരാജിക്കുകയാണ്. കപ്പൽത്തട്ടിൽ ആളുകഠം നോക്കിനിന്നു. കുന്നിൻമുകളിൽ നിന്നു ചരിവൊപ്പിച്ചു ദീപസരിത്തു് ഒഴുകിയൊലിക്കുന്നതുപോലെ അഴകേറിയ ഘോഷയാത്ര, അടിവാരത്തിലേക്കു നീങ്ങുന്നു. കപ്പലിലെ കുഴലുകഠം ശബ്ദം ഉയത്തി. മണികഠം കുറച്ചുനേരം ആറ്റാദം പൊഴിച്ചു. കല്ലും പാറയും വന്മരങ്ങളുടെ എഴുന്നുനിന്നിരുന്ന വേരുകളും മററും ജാഗ്രതയോടെ ശ്രദ്ധിച്ചു സാവധാനത്തിലാണ് ആളുകഠം നടന്നതു്....

അവരെല്ലാം കടലോരത്തു് എത്തി. മുമ്പിൽ ദീപവാഹികഠം. ചുററിലും രക്ഷാസേനയിലെ ഉയന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ—ഇങ്ങനെയാണു വൈസ്രായി കടൽത്തീരത്തിലെത്തിയതു്. എന്തോ ഉത്തരവുകഠം നല്കാൻ അനുമതി വാങ്ങി സൂപ്രണ്ടു പിന്നിലേക്കു മാറി. ബോട്ടിലേക്കുള്ള പാലത്തിലെ പടികയറുവാൻ വൈസ്രായി ആദ്യത്തെ ചുവടുവച്ചു.

മിന്നൽപോലെ ഒരു തിളക്കം.

എന്തോ കടുത്ത ഒരു ശബ്ദം അടുത്ത നിമിഷത്തിൽ!

ആളുകഠം സ്തബ്ധരായി!

മേയോപ്രഭുവിൻെറ പുറത്തു് ആജാനുബാഹുവായ ഒരാഠം ആഞ്ഞു് കുത്തിപ്പിടിച്ചിരിക്കുന്നു! അടുത്ത നിമിഷത്തിൽ പത്തുപന്ത്രണ്ടു് ആളുകഠം അവിടേക്കു കുതിച്ചു് അവൻെറമേൽ ചാടിവീണു.

ബഹളത്തിൽ ദീപശിഖകഠം അണഞ്ഞു! സവ്വത്ര അന്ധകാരം. ആളുകളുടെ രോഷത്തിൻെറ പ്രതിദ്ധ്വനികളാൽ അന്തരീക്ഷം മുഖരിതമായി. ഊരിയ വാളുമായി പലരും നില്ക്കുകയാണ്.

കെട്ടുപോയ തീവെട്ടികഠം വീണ്ടും കത്തിച്ചപ്പോഠം മുട്ടുവരെ വെള്ളത്തിൽ വേച്ചുവേച്ചുനില്ക്കുന്ന പ്രഭുവിനെ താ

ങ്ങിപ്പിടിച്ച രക്ഷാസേനയിലെ ആളുകഠം സഹായിക്കു
യാണു്. അക്രമിയെ പിടിച്ചു മാററിക്കഴിഞ്ഞു. അയാ
ബന്ധിതനാണു്.

നെററിയിൽ ഉലഞ്ഞുവീണ മുടി പിറകോട്ടു് ഒതുക്ക
ക്കൊണ്ടു സെക്രട്ടറിയോടു ക്ഷീണസ്വരത്തിൽ മേയോ
പറഞ്ഞു: ''അവർ എന്നെ മുറിപ്പെടുത്തി.''—ശക്തി
സംഭരിച്ചു് അദ്ദേഹം ഉറക്കെ പറഞ്ഞു: ''സാരമില്ല
എനിക്കൊന്നും പററിയില്ല. മുറിവു കഠിനമല്ല.''

എന്നാൽ താങ്ങിപ്പിടിച്ചിരുന്ന ആളുകഠം കണ്ടതു
അദ്ദേഹം ക്ഷീണിതനാകുന്നതാണു്. കോരിയെടുത്തു് അ
വർ അദ്ദേഹത്തെ അടുത്തുകിടന്നിരുന്ന ഒരു വണ്ടിയിൽ
കിടത്തി. വെളിച്ചം കൂടുതൽ തെളിച്ചപ്പോഠം, വൈസ്രി
യിയുടെ കുപ്പായം നനഞ്ഞു രക്തം പുറത്തേക്കു പ്രവഹിക്കു
ന്നതാണു് അവർ കണ്ടതു്. കൈകൊണ്ടു പൊത്തിപ്പിടി
ച്ചും തുണികെട്ടിയും രക്തപ്രവാഹം തടയാൻ പരിചാരക
കിണഞ്ഞു ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. കിടന്നകിടപ്പിൽ നിന്നു
എഴുന്നേററിരിക്കുവാൻ മേയോപ്രഭു ശ്രമിച്ചു. എന്നാൽ അദ്ദേ
ഹത്തിൻെറ ശിരസ്സു് പിറകോട്ടു പതിക്കുകയാണു് ഉണ്ടാ
യതു്.

''എൻെറ തല പൊക്കിപ്പിടിക്കൂ!'' — അദ്ദേഹ
ആജ്ഞാപിച്ചു.

പിന്നെ ആ ചുണ്ടുകഠം ചലിച്ചില്ല. ശരീരം അന
ങ്ങിയില്ല.

സർവ്വം ശാന്തം!

മേയോപ്രഭുവിൻെറ ജഡം താങ്ങിയെടുത്തു കപ്പലി
ലേക്കു പോകാനുള്ള ബോട്ടിൽ കിടത്തി. ശരീരം മരവി
ച്ചു തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. എങ്കിലും ശിരസ്സു് താങ്ങിപ്പിടി
ച്ചിരുന്നു. തണുത്ത പാദങ്ങഠം തിരുമ്മി ചൂടുവരുത്തുവാൻ
മററു ചിലർ വ്യഥാശ്രമം നടത്തുന്നുണ്ടു്.

ബന്ധിതനായ അക്രമി ഇതൊക്കെ നോക്കിക്കൊണ്ടു
ബോട്ടിൽ ഇരിക്കുന്നുണ്ടു്—തികഞ്ഞ ബന്തവസ്സിൽ. അ
യാളോടു് ഈ കൃത്യം ചെയ്യാനുണ്ടായ കാരണങ്ങളെക്കുറിച്ചു
രക്ഷാസേനയിലെ ആളുകളിൽ ചിലർ ചോദ്യംചെയ്തു

എന്താണ് ഇതിനു് അയാളെ പ്രേരിപ്പിച്ചതെന്ന ചോദ്യത്തിനു് അയാഠം പറഞ്ഞതിത്രമാത്രമാണ്:

''ദൈവത്തിൻെറ ആജ്ഞയനുസരിച്ച്''—അയാഠം ആവത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു—''ആളുകളാരും വ്യനികഠം പങ്കാളികളായിട്ടില്ല. ദൈവം മാത്രമാണ് എൻെറ സഹകാരി.''

ആയാസപൂർണ്ണമായ പരിപാടികഴിഞ്ഞു മടങ്ങിയെത്തുന്ന വൈസ്രായിക്ക വിഭവസമൃദ്ധമായ വിരുന്നുണ്ണാൻ വേണ്ടി കപ്പലിൽ തിരുതകൃതിയായി ശ്രമങ്ങഠം നടന്നിരുന്നതു പൂർത്തിയായി. സർവ്വത്ര സജീവരംഗങ്ങഠം. വൈസ്രായിയുടെ പത്നി ഭർത്താവിൻെറ വരവും കാത്തു കപ്പൽത്തട്ടിൽ കാററുമേററു കഴിഞ്ഞുകൂടുകയാണ്.

എന്നാൽ ബോട്ടു കൊണ്ടുവരുന്നതു മേയോപ്രഭുവിന്റെ ജഡമാണെന്നു് അവർ എങ്ങനെ കരുതും?

ബോട്ടിലെ ദീപങ്ങഠം ഏററവും കുറച്ചിരുന്നു. അതിൽ നടക്കുന്ന സംഭവങ്ങഠം ആരും അറിയേണ്ടെന്നു കരുതിയാണ് അങ്ങനെ ചെയ്തതു്. കപ്പലിൻെറ വശത്തു ബോട്ടു് അടുത്തശേഷം ജഡം സാവധാനമായി, ജാഗ്രതയോടെ, കപ്പലിലേക്കു് എടുത്തു.

ഇതികർത്തവ്യതാമൂഢരായി, കപ്പലിലെ ആളുകഠം!

എങ്ങും മൂകത.

എന്നാൽ മൂകത, പൊട്ടിക്കരച്ചിലുകഠംകൊണ്ടു സ്ഫടികപ്പാത്രംപോലെ തകൻറു, അടുത്ത നിമിഷത്തിൽ.

വൈസ്രായിയുടെ സഹധർമ്മിണിയെ സമാശ്വസിപ്പിക്കുവാൻ ആക്കും കഴിഞ്ഞില്ല.

മേയോപ്രഭുവിൻെറ ജഡം അദ്ദേഹത്തിൻെറ ക്യാബിനിൽ കിടത്തി.

നേരം വെളുത്തപ്പോഠം കരയ്ക്കു തടിച്ചുകൂടിയിരുന്നവർ കണ്ടതു്, പരേതനോടുള്ള ബഹുമാനസൂചകമായി പകുതി ഇറക്കിക്കെട്ടിയ പതാകയാണ്.

അക്രമിയിൽനിന്നു് ആവുന്നത്ര വിവരങ്ങഠം ശേഖരിക്കാനുള്ള ശ്രമങ്ങഠം നടന്നു. കാലത്തു സൂപ്രണ്ടു ചോദിച്ചപ്പോഠം അയാഠം പറഞ്ഞു: ''ഞാനാണു കുറ്റം ചെയ്തതു്.''

സംഭവം നടന്നതിനെക്കുറിച്ചു വിശദവിവരങ്ങ
ദൃക്സാക്ഷികളുടെ തെളിവുകളായി രേഖപ്പെടുത്തി.

മുറപ്രകാരമുള്ള കോടതിവിചാരണ അന്നുതന്നെ
ന്നു. കോടതിയിൽവച്ചു് കുററവാളി തൻെറ നിരപ
ധിത്വം ബോധിപ്പിക്കുകയാണു ചെയ്തതു്. എന്നാൽ
സാക്ഷികളുടെ വിവരങ്ങളും മററും അടിസ്ഥാനമാ
അയാളെ തൂക്കിക്കൊല്ലാൻ വിധിച്ചു.

വിചാരണാവിവരങ്ങൾ കൽക്കത്തയിലെ ഉന്ന
ധികാരക്കോടതിയിലേക്കു് അയച്ചു. ഫെബ്രുവരി 20-
തീയതി കീഴ്ക്കോടതിയുടെ വിധി ശരിവച്ചുകൊണ്ടു
ഖ്യാപനമുണ്ടായി. അതു നിറവേററാൻ കുററവാളിയെ
പ്പർദ്വീപിൽ കൊണ്ടുപോയി, മാച്ച് 11-ാംതീയതി
ലത്തു തൂക്കിക്കൊന്നു.

ആരായിരുന്നു ഈ കൃത്യം ചെയ്ത ആൾ?

ആക്കും അറിയാൻ താൽപര്യം ഉണ്ടാകും, തീച്ച.

ഷെർ ആലി എന്നായിരുന്നു അയാളുടെ പേരെ
ണു് അറിവു്. വടക്കുപടിഞ്ഞാറൻപ്രവിശ്യയിലെ
ലാൾപ്പൊലീസിലെ ഒരു ഭടനായിരുന്നു അയാൾ. കു
ത്രുവായിരുന്ന ഒരാളെ കൊലപ്പെടുത്തിയതിനു് അയ
ശിക്ഷിക്കപ്പെട്ടു. മരണശിക്ഷയായിരുന്നു അതെങ്കില
കോടതിയുടെ കാരുണ്യംകൊണ്ടു് അതു് ജീവപര്യന്തം
ടുകടത്തലാക്കി. അങ്ങനെ അയാൾ ആൻഡമാനിലെത്ത

തൻെറ കുലശത്രുവായ ഒരാളെ നശിപ്പിച്ചതു്, അ
ളുൾപ്പെടുന്ന സമൂഹത്തിലെ സാമാന്യനീതിയനുസരിച്ചു
കുററകരമായിരുന്നില്ല. അതിനു കിട്ടിയ ശിക്ഷ തിക
അനർഹമായിരുന്നെന്നാണു് അയാൾ ദൃഢമായി വിശ്വ
ച്ചതു്. ഇതിനു പകരംചോദിക്കാൻ അയാൾ പ്രതിജ്ഞ
ചെയ്തു. ഉന്നതനായ ഒരു യൂറോപ്യനെ വധിച്ചുവേണം
വീട്ടാൻ എന്നു് അയാൾ ഉറച്ചു. ഈ ലക്ഷ്യം സാക്ഷാത്
രിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി, കരുതലോടെയാണു് അയാൾ
വിച്ചതു്. തടങ്കൽപ്പാളയത്തിലെ സൂപ്രണ്ടായിരുന്നു
യാളുടെ ആദ്യത്തെ ഉന്നം. തടവിലിരുന്നകാലത്തു് അ
കാരികൾക്കു് അതൃപ്തി തോന്നുന്നതു് ഒന്നും അയാൾ

യ്തിട്ടില്ല. അതിനാൽ ഷെർ ആലിക്ക് 'ലീവ് സർട്ടിഫിക്കററ്' കിട്ടുകയും ചെയ്തു. അധികം അപകടകാരികളല്ലാത്തവരെന്ന കരുതുന്നവക്കാണ് ഈ പത്രിക കിട്ടുന്നതെന്ന മുമ്പു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു് ഓക്കുമല്ലോ.

ഹോപ്പ്ടൗണിലാണ ഷെർ ആലിയെ ജീവിക്കാനനുവദിച്ചിരുന്നതു്. അയാരം ക്ഷുരകവൃത്തി സ്വീകരിച്ചു. അവിടെ എത്തിയശേഷം മൂന്നു കൊല്ലമായി തന്റെ ജീവിതാഭിലാഷം സാക്ഷാത്കരിക്കുന്നതിനായി കാത്തുകാത്തു കഴിഞ്ഞു. അങ്ങനെ ഫെബ്രുവരി 8—ാം തീയതി എത്തി. വൈസ്രായിയുടെ ആഗമനവിവരം അന്നു് അന്തരീക്ഷത്തിൽ പ്രതിദ്ധ്വനിച്ച ആചാരവെടികറം പ്രഖ്യാപിച്ചപ്പോറം, ഷെർ ആലി ആയുധം തേച്ചു മൂച്ചുകൂട്ടി. സൂപ്രണ്ടിനേയും വൈസ്രായിയേയും ഒന്നിച്ചു കൊലപ്പെടുത്തണമെന്നു് അയാറം നിശ്ചയിച്ചു.

സായാഹ്നത്തിൽ അയാളുടെ ഇരകറം ഹോപ്പ്ടൗൺ ജെട്ടിയിലിറങ്ങുന്നതു് ആശയോടെ അയാറം നോക്കിനിന്നു. എന്നാൽ സുശക്തമായി സംവിധാനംചെയ്തിരുന്ന രക്ഷാനടപടികറംകാരണം എന്തെങ്കിലും പ്രവത്തിക്കുവാൻ അയാറംക്ക സാധിച്ചില്ല. അയാളുടെ മാനസികാന്തരീക്ഷത്തിൽ നിരാശയുടെ കാർമേഘങ്ങറം തടിച്ചുകൂടി. എങ്കിലും, പിന്മാറാൻ തയ്യാറായില്ല. സ്വന്തം വീട്ടുപടികൽക്കൂടി കടന്നുപോയ വൈസ്രോയിയേയും പരിവാരത്തെയും. കുറെനേരം പിന്തുടന്നുനോക്കി. ഫലമുണ്ടായില്ല. അവരുടെ മടക്കവുംകാത്തു ജെട്ടിക്കുസമീപം നിലയുറപ്പിച്ചു. അയാളെ ആരും അത്ര ഗൗനിച്ചതുമില്ല.

ഒടുവിൽ ജീവിതാഭിലാഷം ഷെർ ആലി സാധിച്ചു.

അതികായനായിരുന്ന ഷെർ ആലിയെ ആമംവെച്ചു തടവിൽ പാപ്പിച്ചിരുന്ന കാലത്തു്, കായശേഷിയുടെ കാഠിന്യം പ്രദശിപ്പിക്കുന്ന കൃത്യങ്ങറം പലതും അയാറം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അവസാനനിമിഷംവരെ പശ്ചാത്താപത്തിന്റെ ചിന്തഅയാളിൽ കടന്നിട്ടില്ല. മറിച്ചു്, ചെയ്ത കൃത്യത്തിൽ ബാലിശമായ സംതൃപ്തിയും അഭിമാനവും അന്ത്യംവരെ വച്ചുപുലത്തുകയുണ്ടായി.

20

ചില വിവരങ്ങൾകൂടി

കൃഷി

ആൻഡമാൻദ്വീപുകളെപ്പററി അറിയേണ്ട മററു പ വിവരങ്ങളും ഉണ്ടു്. എന്നാൽ വളരെ വിശദമായി അ അവതരിപ്പിക്കുകയെന്നതു് ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ പരി യിൽ പെടുന്നില്ല. അതിനാൽ അങ്ങനെയുള്ള ചില സ തികൾ ചുരുക്കി ഇവിടെ സൂചിപ്പിക്കട്ടെ. ആകപ്പാ ള്ള ചിത്രം പൂർത്തിയാക്കുന്നതിനു് ഈ രൂപരേഖകൾ ഉ കരിക്കുമെന്നാണു പ്രതീക്ഷ.

ദ്വീപുകളിലെ കാലാവസ്ഥ തെങ്ങുകൃഷിക്കു് അ ന്തം അനുകൂലമാണു്. എന്നാൽ മനഃപൂർവ്വം കൃഷിചെയ്തു ങ്ങിയതിൽപ്പിന്നെയാണു തെങ്ങു് ഇവിടെ വ്യാപി വാൻ തുടങ്ങിയതു്. കൃഷിയോ അത്തരം പണികളോ യ്യുവാൻ ശ്രമമോ താൽപര്യമോ കാണിച്ചിട്ടുള്ളവരല്ല ഇ ടത്തെ ആദിവാസികൾ. അതുകൊണ്ടു പ്രാചീനകാല ളിൽ അങ്ങുമിങ്ങും തെങ്ങു കണ്ടിട്ടുള്ളതായി സഞ്ചാരി രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതു സ്വതന്ത്രമായി സ്വയം വളർന്നവ മരങ്ങളെപ്പററിയാണു്. കടലൊഴുക്കിനും കാററിനും വി യമായി ദ്വീപുകളുടെ തീരങ്ങളിൽ ചെന്നടുത്ത നാളി ങ്ങൾ ക്രമേണ കുരുത്തു വളർന്നു പെരുകുകയാണു ചെയ്തു ആദിവാസികളിൽ ആരുംതന്നെ നാളികേരം താൽപ ത്തോടെ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നില്ല. അവർ അതു സ്വീ ക്കാൻ ആരംഭിച്ചതുതന്നെ അന്യർ ഉപയോഗിക്കുന്നതു സ്സിലാക്കിയാണു്.

കുററവാളികളുടെ താവളമായി ഇവിടം തീർന്ന കൂടി തെങ്ങുവെയ്ക്കുന്നതിനു വേണ്ട ആൾക്കാരെ കിട്ടുന്നതി വഴിയുണ്ടായി. മനഃപൂർവ്വമുള്ള തെങ്ങുകൃഷി, വിപുലമാ തുടങ്ങിയതു് തടവുപുള്ളികൾതന്നെ. ആദായമുണ്ടാക്കു

ന്നുള്ള വഴിയെന്ന രൂപത്തിൽ വലിയതോതിൽ തെങ്ങിൻ തോപ്പുവച്ച് പുലർത്തുവാൻ ശ്രമങ്ങളാരംഭിച്ചത് ഏതാണ്ട് അരന്തൂററാണ്ടിനു മുമ്പാണെന്നു പറയാം. സ്വാതന്ത്ര്യം ലഭിച്ചകാലത്ത് മൂവായിരം ഏക്കർ സ്ഥലത്തോളം തെങ്ങുകൃഷിയിലുണ്ടായിരുന്നു. വീര്യമുള്ള മണ്ണും ലോഭമില്ലാതെ വെയിലും ശക്തിയായ മഴയും അന്തരീക്ഷത്തിൽ താരതമ്യേന ഏറിയ ഈർപ്പവും തെങ്ങു തഴച്ചുവളരുവാനുള്ള സാഹചര്യങ്ങളൊരുക്കിയിട്ടുണ്ട്. ഈ പ്രദേശം ജപ്പാൻകാരുടെ അധീനത്തിൽ ഇരുന്നകാലത്ത് തടിയുടെയും മററും ആവശ്യത്തിനായി ധാരാളം തെങ്ങ് മുറിച്ചുതള്ളി. ഈ കൈയേററത്തിൻെറ ഫലമായി നല്ല തോപ്പുകൾ പലതും നാശത്തിൻെറ വക്കിലെത്തി. ജപ്പാൻകാർ ചെയ്ത വിനാശം കൂടുതൽ തീക്ഷ്ണമാകുന്നതിനു ചെല്ലിയുടെ വർദ്ധന സഹായിച്ചു. ഇങ്ങനെയുള്ള ചുററുപാട് കേരകൃഷിയെ തളർത്തുകയുണ്ടായി.

ദ്വീപുകൾക്കു മാത്രമല്ല, നാടിനു പൊതുവെ നന്മവരുത്തുവാൻ സാദ്ധ്യതകളുള്ള കേരകൃഷിയുടെ വമ്പിച്ച കഴിവുകൾ പ്രയോജനപ്പെടുത്തുന്നതിന് ഇനിയും കൂടുതൽ പരിശ്രമങ്ങൾ ആവശ്യമായിട്ടാണിരിക്കുന്നത്. തെങ്ങുകൃഷിക്കുപറ്റിയ സാഹചര്യങ്ങളുണ്ടായിരുന്നിട്ടും തേങ്ങ മററുള്ള സ്ഥലത്തുനിന്ന്— നിക്കോബറിൽനിന്ന്—വരുത്തുകയാണ് ആവശ്യങ്ങൾ നിറവേററാൻ. ഒരു നാളികേരം പോർട്ട് ബ്ളെയറിൽ വാങ്ങണമെങ്കിൽ അതിന് മദിരാശിയിലോ കല്ക്കത്തയിലോ ഉള്ള വിലയേക്കാൾ ഏറെ കൊടുത്തേ സാധിക്കൂ!

1951-ൽ സർക്കാരിൻെറ നിർദ്ദേശമനുസരിച്ച് ഒരു തെങ്ങുകൃഷിവിദഗ്ദ്ധൻ ഇവിടം സന്ദർശിച്ച് വിവരങ്ങൾ ശേഖരിക്കുകയുണ്ടായി.* കേരകൃഷി ഇവിടെ ഭേദപ്പെടുത്തുവാൻ ചില ശുപാർശകൾ അദ്ദേഹം ചെയ്തു. കേന്ദ്രസർക്കാരിൻെറ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ, ഇന്ത്യൻ നാളികേരകമ്മററിയുടെയും ആൻഡമാൻഭരണവകുപ്പിൻെറയും കീഴിൽ ചില പദ്ധതികൾ 1953—56-ൽ നടപ്പിലാക്കുകയുണ്ടായി.

* C. M. John, Formerly Director, Central Coconut Research Station, Kasargode.

പദ്ധതിയുടെ കാലാവധി പൂർത്തിയായശേഷം ആ നടപ കരം ഇവിടത്തെ കൃഷിവകുപ്പിന്റെതന്നെ ചുമതലയിൽ ണ്ണ് ഇന്നു നടത്തപ്പെടുന്നതു്. രണ്ടാംപഞ്ചവത്സരപദ്ധ യിൽ രണ്ടും, മൂന്നാംപദ്ധതിയിൽ മൂന്നും പരിപാടിക ളുണ്ടായിരുന്നതു്. തെങ്ങുകൃഷി പുതിയ സ്ഥലങ്ങളിൽ ക്കു വ്യാപിപ്പിക്കുന്നതിനു ലക്ഷ്യംവച്ചുള്ളവയാണ് ഇ ല്ലാം. മൂന്നാംപദ്ധതിയിൽ വനം തെളിച്ച് 2100 ഏക്ക കുടികിടപ്പുകളിൽ 1500 ഏക്കറും തെങ്ങുവെയ്ക്കുന്നതിനു രിപാടിയുണ്ടായി. അതിന്നായി 13.211 ലക്ഷം ക.റ ണു കൊള്ളിച്ചിരുന്നതു്.

തൈവിതരണകേന്ദ്രങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ച് മെച്ചപ്പെട്ട വിലകുറഞ്ഞതുമായ തെങ്ങിൻതൈകൾ താല്പര്യമുള്ള കൃ ക്കാർക്കും മററും വിതരണം ചെയ്യുവാൻ മൂന്നാംപദ്ധതിയി ഒരു പ്രത്യേകപരിപാടിയും നിശ്ചയിച്ചു. അതിന് 1.4 ലക്ഷം ഉറുപ്പികയാണു നീക്കിവച്ചതു്. രണ്ടു കേന്ദ്രങ്ങ ലാണ് ഇങ്ങനെയുള്ള സങ്കേതങ്ങൾ സ്ഥാപിതമായതു ഒന്ന് ആൻഡമാൻദ്വീപുകളിലെ ആവശ്യത്തിനും മററേ നിക്കോബർദ്വീപിലെ ആവശ്യങ്ങൾക്കും.

കാടുതെളിച്ച് പത്തേക്കർ എന്ന ക്രമത്തിൽ, കൃ ക്കാർക്കു തെങ്ങുവയ്ക്കുവാൻ, വിതരണംചെയ്യുകയാണ് മ രു പരിപാടി. സഹകരണസംഘങ്ങൾ ഈ പ്രവർ ത്തിനു മുമ്പോട്ടു വരുമ്പോൾ കൂടുതൽ സ്ഥലം നല്കുന്നു. അ ക്കു തെങ്ങുകൃഷി തുടങ്ങുന്ന കൊല്ലം ഏക്കറൊന്നിനു 110 യെന്ന തോതിലും പിന്നീട് ആറുകൊല്ലക്കാലം 80 എന്ന ക്രമത്തിലും വായ്പകൾ അനുവദിക്കുന്നുണ്ടു്. ഇതുവ യായി പതിമ്മൂന്നു സഹകരണസംഘങ്ങൾ രൂപീകരി പ്പെട്ടിട്ടുമുണ്ടു്. അവരുടെ പ്രവർത്തനം തൃപ്തികരമാണെ ണ് ഔദ്യോഗികപ്രസ്താവനകളിൽനിന്ന് അറിയുന്നതു

കനകം വിളയുന്ന മണ്ണെന്നു പറയുവാൻ ഇവിട ത്തിൽ ഉത്തമമായ കന്നിമണ്ണില്ല. കേരളക്കരയിൽ സമൃ യായുണ്ടാകുന്ന എല്ലാ വിളകളും ഇവിടെ വിളയും. നെ ണ് ഇതിൽ പ്രധാനം. 1964—65-ൽ നെൽക്കൃഷി ലിരുന്നതു് 16,991 ഏക്കർ ഭൂമിയാണ്. നേന്ത്രൻ,

ച്ചീനി, ചേന, കിഴങ്ങുവർഗ്ഗങ്ങൾ, വെണ്ട, വഴുതന തുടങ്ങിയ പച്ചക്കറികൾ, മാങ്ങാ, കറുമൂസ, മധുരനാരങ്ങാ, ചെറുനാരങ്ങാ, ചീമച്ചക്ക തുടങ്ങിയ ഫലവൃക്ഷങ്ങൾ, തുടങ്ങിയവ വിളഞ്ഞുകിടക്കുന്നതു കണ്ടാൽ കൊതി തോന്നും. കേരളത്തിലുള്ളവയെക്കാൾ എത്രയോ വലിപ്പമുണ്ട് ഇവിടത്തെ ഫലങ്ങൾക്ക്!

വളർത്തുമൃഗങ്ങൾ

കൃഷിക്കാരൻെറ ബന്ധുക്കളായ കന്നുകാലികളുടെ കാര്യവും സൂചിപ്പിക്കാം. വളർത്തുമൃഗങ്ങൾക്ക് ആവശ്യമായ മേച്ചിൽ സ്ഥലങ്ങൾ വേണ്ടുവോളമുണ്ട്. പശുക്കളെയും എരുമകളേയും മററും കെട്ടിവളർത്തുന്ന പതിവ് ഇവിടെ ഇല്ല. സ്വതന്ത്രരായി വിഹരിക്കാൻ വിട്ടേക്കുകയാണു ചെയ്യുന്നത്. നല്ല ആരോഗ്യത്തോടെ, കൊഴുത്തുതടിച്ചു വളരുന്ന ഗോക്കളെ കാണുമ്പോൾ മനസ്സു നിറയും. വൻകരയിലെ മാതിരി പട്ടിണിക്കോലങ്ങളെ ഇവിടെ കാണാനില്ല. 1961–ലെ കന്നുകാലിസെൻസസ് അനുസരിച്ച് അക്കാലത്ത് 7,388 പശുക്കളും, 8,357 എരുമകളും, 8,621 ആടും ഇവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇന്ന് ഈ എണ്ണം എത്രയോ വർദ്ധിച്ചിരിക്കും. സ്ഥിതി ഇതാണെങ്കിലും പാലിനും ക്ഷീരോൽപ്പന്നങ്ങൾക്കും വലിയ വിലയാണ് ഇവിടെ.

വളർത്തുമൃഗങ്ങളുടെ സംരക്ഷണത്തിന്നാവശ്യമായ വൈദ്യസഹായം നല്കുന്നതിന്ന് ഏർപ്പാടുകളും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. വിവിധകേന്ദ്രങ്ങളിലായി ഡിസ്പെൻസറികൾ അഞ്ചും, വൈദ്യസഹായകേന്ദ്രങ്ങൾ പതിനൊന്നും ഉണ്ട്. ഇതിൽ ഏററവും പഴക്കമുള്ള ഡിസ്പെൻസറി 1921–ൽ ജംഗ്ലീഘാട്ടിലാണു സ്ഥാപിതമായത്.

വിദ്യാഭ്യാസം

ഇന്ത്യയുടെ നാനാഭാഗങ്ങളിൽനിന്നു് ആളുകൾ പല കാരണങ്ങളാൽ ഇവിടെ സ്ഥിരവാസം തുടങ്ങുന്നതിന്ന് ഇടവന്നിട്ടുണ്ടല്ലോ. ഇവരെല്ലാം ഭിന്നഭാഷകൾ സംസാരിക്കുന്നവരാണ്. ഇതു് വിദ്യാഭ്യാസകാര്യത്തിൽ പല പ്രശ്ന

ങ്ങളും ഉണ്ടാക്കുന്നുണ്ട്. ബോധനം മാതൃഭാഷയിൽക്കൂ
നല്ലകയെന്ന നയം സ്വീകരിക്കുവാൻ എപ്പോഴും സാ
ക്കുന്ന സാഹചര്യമല്ല ഇവിടെയുള്ളത്. ഒരു ക്ലിപ്തമാ
എണ്ണം വിദ്യാത്ഥികരം ഒരേ മാതൃഭാഷയുള്ളവരായിട്ടി
ങ്കിൽ ആ ഭാഷയിൽ അദ്ധ്യയനം സാധിക്കുക വൈഷ
മാണല്ലോ. ജാപ്പനീസ് അധിനിവേശത്തിനുമുമ്പ് പോ
ബ്ളെയറിൽ ഒരു ഹൈസ്കൂളും മററു ദ്വീപുകളിൽ അ
ടവിടെയായി കുറെ പ്രാഥമികവിദ്യാലയങ്ങളുമാണ് ഉ
യിരുന്നത്. ഈ ദ്വീപസമൂഹങ്ങൾക്കു പൊതുവേയുള്ള
ക്ഷരത്വശതമാനം 33·6 ആയിരുന്നു 1964—-65–ൽ. ഇ
യിലെ ആകപ്പാടെയുള്ള നിലവാരം നോക്കുമ്പോരം—
തായത് 24 ശതമാനം—ഇത് അത്ര അതൃപ്തികരമായ
തല്ലെന്നു വ്യക്തമാണ്. ഇതേ കാലഘട്ടത്തിൽ ഈ ദ്വീ
സമൂഹങ്ങളിൽ 121 വിദ്യാലയങ്ങളാണ് ഉണ്ടായിരുന്നത്
ഇതിൽ ഹയർസെക്കണ്ടറിസ്കൂളുകരം മൂന്നും, മിഡി
സ്കൂളുകരം എട്ടും, പ്രാഥമികവിദ്യാലയങ്ങരം അൻപത
യൊന്നും, ജൂനിയർ ബേസിക് സ്കൂളുകരം അൻപത
യെട്ടും, ടീച്ചേഴ്സ് ട്രെയിനിംഗ് സ്കൂരം ഒന്നും ഉരം
ടുന്നുണ്ട്. ഹിന്ദി, ഉറുദു, ബംഗാളി, മലയാളം, തമിഴ
തെലുങ്ക്, ബർമ്മീസ്, കാരേൻ, നിക്കോബറീസ് എ
ഭാഷകളിലാണ് അദ്ധ്യയനം പ്രാഥമികവിദ്യാശാലകളി
നിർവ്വഹിക്കുന്നത്. സെക്കണ്ടറികാലഘട്ടത്തിൽ ഹിന്ദി
ഉർദു, ബംഗാളി, മലയാളം, ഇംഗ്ലീഷ് എന്നിവയാ
അംഗീകൃതഭാഷകരം. ആകെ അദ്ധ്യാപകരുടെ എ
354–ം വിദ്യാത്ഥികരം 8,833–ം ആയിരുന്നു.

ഉപരിവിദ്യാഭ്യാസത്തിനു സഹായധനം ലഭി
ഭാരതത്തിലെ വിദ്യാകേന്ദ്രങ്ങളിൽ അഭ്യസനം നടത്തു
വിദ്യാത്ഥികരം ഇതേ കാലഘട്ടത്തിൽ 34 ആയിരു
അറുപതു മുതൽ നൂറു് ഉറുപ്പികവരെ ആണ് സഹായധന
ഇതുകൂടാതെ വിദ്യാത്ഥികളുടെ യാത്രച്ചെലവും കൊടു
ന്നുണ്ട്.

വൈദ്യസഹായം

വൻകരയിൽനിന്ന വളരെദൂരെ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ഈ ദ്വീപുകളിൽ അധിവസിക്കുന്ന ആളുകൾക്ക വൈദ്യസഹായം വേണ്ട തോതിൽ ലഭ്യമാകേണ്ടതു് ഒരടിയന്തിരാവശ്യമാണു്. വൈദ്യസഹായത്തിനു് അതിപ്രധാനമായ സ്ഥാനം എല്ലാ രാജ്യത്തും നല്ലിവരുന്നു. പൗരന്മാരുടെ സുഖജീവിതത്തിൽ താല്പര്യമുള്ള ഭരണാധികാരികൾ ഇതിനുവേണ്ടി എല്ലാ നടപടികളും കൈക്കൊള്ളാറുണ്ടെന്നു പറയേണ്ടതില്ല.

ജപ്പാന്റെ അധിനിവേശം അവസാനിച്ച കാലഘട്ടത്തിൽ, അടിയന്തിരമായി ഇവിടെ വൈദ്യസഹായം എത്തിച്ചിരുന്നില്ലെങ്കിൽ അന്നു ദ്വീപിലെ എത്രയെത്ര ആളുകൾ അകാലമൃത്യുവിന്നിരയാകുമായിരുന്നു! ദ്വീപുകളിൽ ആകെ ഉണ്ടായിരുന്നതു മൂന്നു് ആശുപത്രികളും കഷ്ടിച്ചു് അരഡസനോളം ഡിസ്പെൻസറികളുമാണു്. പോർട്ട് ബ്ലെയർ, ബംബൂഫ്ളാററ് എന്നിവിടങ്ങളിലായിരുന്നു ആശുപത്രികൾ. മറെറാന്നു് കാർനിക്കോബറിലും. പില്ക്കാലത്തു് ലോംഗ് അയലണ്ടിൽ ഒന്നു തുടങ്ങി. ഇന്നു രംഗത്തു്, മായാബന്തർ, ഡിഗ്ലിപ്പൂർ എന്നിവിടങ്ങളിലും ആശുപത്രികളുണ്ടു്; ആകെ ഒൻപതെണ്ണം. ഡിസ്പെൻസറികൾ മുപ്പത്തിയാറും. ഇവ കൂടാതെ വിദൂരസ്ഥലങ്ങളായ ഗ്രാമങ്ങളിലേക്ക 'സഞ്ചരിക്കുന്ന ഡിസ്പെൻസറികൾ' പോകുന്നുമുണ്ടു്.

ഇപ്പോഴുള്ള ആശുപത്രികളിൽ ആകെ 418 കിടക്കകൾക്കാണു സൗകര്യമുള്ളതു്. വൈദ്യസഹായത്തിനും പൊതുജനാരോഗ്യയത്നങ്ങൾക്കുമായി 16,34,735 ഉറുപ്പികയാണു ചെലവഴിച്ചതു്. അതായതു് ഒരാളിനു ശരാശരി 22.4 ഉറുപ്പിക! എല്ലാ മരുന്നുകളും സൗജന്യംതന്നെ. വൻകരയിലേതുമായി താരതമ്യപ്പെടുത്തിയാൽ ഇവിടത്തെ നില എത്രയോ മികച്ചതാണെന്നു പറയേണ്ടതില്ല.

ഇവിടെയുള്ള മറെറാരു പ്രത്യേകത മഹാമാരികളായ കോളറ, വസൂരി, ഡിഫ്തീറിയ, എന്നിവയിൽനിന്നു

സമ്പൂർണ്ണമായ രക്ഷയാണ്. പ്ലേഗും പേപ്പട്ടിവിഷ
തീരെയില്ല. ദ്വീപിലേക്കു വരുന്നവരെല്ലാം കരുത
കുത്തിവയ്പുകൾ നിർബ്ബന്ധിതമായി ചെയ്തിരിക്കണമെന്നു
വ്യവസ്ഥയുടെ പ്രാധാന്യം ഇതിൽനിന്ന് ഊഹിക്കാം.

വൈദ്യുതി

ആധുനികജീവിതസൗകര്യങ്ങളിൽ പ്രാധാന്യമുള്ള ഒ
ഘടകമാണല്ലോ വൈദ്യുതിയുടെ ലഭ്യത. അധിവാ
കേന്ദ്രങ്ങളായ പ്രധാന സങ്കേതങ്ങളിലെല്ലാം വൈദ്യ
ഉൽപ്പാദിപ്പിച്ചു വിതരണംചെയ്യുന്നതിനു വ്യവസ്ഥയുണ്ട
1964–ൽ ഉൽപ്പാദിപ്പിക്കപ്പെട്ടതു് 20,83,635 കില
വാട്ട് വൈദ്യുതി ആയിരുന്നെന്നാണു കണക്ക്.

തപ്പാൽ

പോർട്ട് ബ്ളെയറിലാണ് ആദ്യത്തെ തപ്പാല
പ്പീസ് സ്ഥാപിതമായതു്. അന്നു് അതു ബർമ്മാ പോസ്റ്റ
മാസ്റ്റർജനറലിൻെറ മേഖലയിലായിരുന്നു. 1890–
ഒരേ ഒരു പോസ്റ്റാപ്പീസ് ഉണ്ടായിരുന്ന ദ്വീപുകളി
1964 ൽ ഇരുപത്തിമൂന്നെണ്ണമുണ്ടു്. ഇതിൽ ശാഖാപോസ്റ്റ
പ്പീസുകളും ഉൾപ്പെടുന്നു.

കമ്പിയില്ലാക്കമ്പിമുഖാന്തിരം സന്ദേശങ്ങൾ അയ
റ്റന്നതിനും സ്വീകരിക്കുന്നതിനും വേണ്ട സങ്കേതങ്ങൾ പത്ത
സ്ഥലങ്ങളിലുണ്ടു്. പോർട്ട്ബ്ളെയറും ബർമ്മാതീരത്ത
ലെ ഡയമണ്ട്ദ്വീപും തമ്മിൽ കമ്പിയില്ലാക്കമ്പിമുഖേ
യുള്ള സമ്പർക്കം 1905 മുതൽ വിജയകരമായി സ്ഥാപി
മായി. അതുപോലെ തടങ്കൽസങ്കേതത്തിലെ വിവി
കേന്ദ്രങ്ങൾതമ്മിൽ ടെലിഫോൺമുഖേനയും ബന്ധി
പ്പെട്ടിരുന്നു. ഇന്നു് സന്ദേശങ്ങൾ പകരുന്നതിനുള്ള സൗ
ര്യങ്ങൾ എത്രയും വിപുലമായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ടു്. 1964–
ആകെയുണ്ടായിരുന്ന റേഡിയോലൈസൻസുകളുടെ എണ്ണ
1,651 ആയിരുന്നെന്നാണു കണക്ക്.

സഹകരണം

സഹകരണപ്രസ്ഥാനത്തിന്ന ഭാരതത്തിലെവിടെയും നല്കിവരുന്ന പ്രാധാന്യം ഇവിടെയും അനുവർത്തിച്ചുവരുന്നുണ്ട്. 1964—65-ൽ ആകെ 143 സഹകരണസംഘങ്ങളിലായി 9,458 പേർ അംഗങ്ങളായിട്ടുണ്ടായിരുന്നു.

വ്യവസായം

വ്യവസായപ്രവർത്തനങ്ങളിൽ മുഖ്യമായിട്ടുള്ളതു് തടിയെ ആധാരമാക്കിയുള്ളവയാണു്. വ്യവസായവികസനം സാദ്ധ്യമായിത്തീരുന്നതിന്ന ഗതാഗതസൗകര്യം പുഷ്ടിപ്പെട്ടേ കഴിയൂ. വൻകരയിൽ തൊഴിലില്ലാത്തവരുടെ എണ്ണം ഒരു പ്രശ്നം ആയിരിക്കുമ്പോൾ ഇവിടെ വേണ്ടത്ര തൊഴിലാളികളെ കിട്ടുകയില്ലെന്നതാണു പ്രശ്നം! വനവിഭവങ്ങൾ ലോഭമില്ലാതെ ലഭ്യമാണു്.

ആകപ്പാടെയുള്ള 43 അംഗീകൃതവ്യവസായസ്ഥാപനങ്ങളിൽ 18 എണ്ണം തടിസംബന്ധിച്ചവയാണു്. ചാത്തമിലുള്ള സാമില്ലും പൊതുമരാമത്തുവകുപ്പിലെ രണ്ടു വർക്ക്ഷാപ്പും അഞ്ചു് പരിശീലന—ഉല്പാദനകേന്ദ്രങ്ങളും ഒഴിവാക്കിയാൽ ബാക്കിയുള്ളവ സ്വകാര്യമേഖലയിലാണു് ഉള്ളതു്. ജാവയിൽ ഉപയോഗത്തിലിരുന്ന ഒരു സാമിൽ വാങ്ങി 1915—ൽ ചാത്തമിൽ സ്ഥാപിച്ചു. ഉല്പാദനം പെരുക്കുവാൻ പിന്നീടു് 1927—ൽ ബർമ്മയിൽനിന്നു് ഒരു പുതിയ മിൽകൂടി വരുത്തി ഇതിനോടു ചേർത്തു. ഇന്നു് ഏഷ്യയിലെ ഏററവും വലിയ ഒരു തടിമില്ലാണു് ഇതെന്നു് അവകാശപ്പെടുന്നു. 1,138 തൊഴിലാളികൾ ഇവിടെ പണിയിലുണ്ടു്. സ്വകാര്യമില്ലുകൾ ആറെണ്ണത്തോളം വരും. അതിൽ 42 തൊഴിലാളികളേ ഉള്ളു. പ്ലൈവുഡ് സംബന്ധിച്ച രണ്ടു സ്വകാര്യസ്ഥാപനങ്ങളുള്ള കാര്യവും മറന്നുകൂടാ. വൻകരയിലെ വ്യവസായശാലകളിലേക്കു സാധനങ്ങൾ തയ്യാറാക്കി അയയ്ക്കുകയാണു് ഇവിടെ ചെയ്യുന്നതു്. 423 തൊഴിലാളികളോളം ഉണ്ടു് പ്ലൈവുഡ് വ്യവസായത്തിൽ. തടിസംബന്ധിച്ച മറെറാരിനമാണു് തീപ്പെട്ടിക്കോലു തയ്യാറാക്കുന്നതു്. ഇവ തയ്യാറാക്കി ഭാരതത്തിലെ

വ്യവസായകേന്ദ്രങ്ങളിലേക്ക് അയച്ചുവരുന്നു. ഉല്പാദന വൎത്തനങ്ങളിൽ 14 വിദഗ്ധരും 114 തൊഴിലാളികളും ഏ ൎപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. വീട്ടുപകരണങ്ങൾ തയ്യാറാക്കുന്നതിന നാലു സ്വകാര്യസ്ഥാപനങ്ങളുണ്ട്. അതിൽ അൻപതോളം തൊഴിലാളികൾ പ്രവൎത്തിക്കുന്നു. ആറു വ്യവസായസഹ രണസംഘങ്ങളാണ് ദ്വീപുകളിൽ ഉള്ളത്.

കൈത്തൊഴിലും ചെറുകിടവ്യവസായയൂണിററുകള എട്ടെണ്ണമേ ഉള്ളെന്നാണു കണക്ക്. ജയിൽപ്പുള്ളികളുടെ കരകൗശലപരിപാടികളിൽനിന്ന് 1964-ൽ 4,450 ക. ടെ മുതൽ ഉണ്ടാക്കിയിരുന്നെന്ന സംഗതിയും പറയട്ടെ.

അംഗീകൃതഫാക്ടറികളിൽ ആകെ 1964—ൽ 2,35 തൊഴിലാളികൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ ഫ ക്ടറീസ് നിയമപരിധിയിലുള്ള പതിനഞ്ചു ഫാക്ടറികള ണ് ദ്വീപുകളിലുണ്ടായിരുന്നത്.

തൊഴിലാളികളുടെ കാര്യം പറഞ്ഞുവന്നതുകൊണ്ട ഒരു സംഗതികൂടി ഇവിടെ സൂചിപ്പിക്കട്ടെ. സൎക്കാർവ പ്പുകളിൽ ആകെയുള്ള ജോലിക്കാരിൽ 50·20 ശതമാനവ പൊതുമരാമത്തുവകുപ്പിലാണ്. ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരടക്ക 1964 മാൎച്ച് 31—ാംതീയതി 8,775 പേർ ഉണ്ടായിരുന്ന പിന്നീട് ഏററവും അധികം ആളുകൾ തൊഴിലിൽ ഏ ൎപ്പെട്ടിരുന്നത് വനംവകുപ്പിലാണ്; അതായത് 23·5 ശതമാനം. മുമ്പു പറഞ്ഞകാലത്ത് 4,105 പേരുണ്ടായിരു ന്നു ഈ വകുപ്പിൽ. അങ്ങനെ പൊതുമരാമത്തും വനവ ചേരുമ്പോൾ സൎക്കാർതൊഴിലാളികളുടെ എഴുപത്തിനാല ശതമാനത്തോളമാകും. സൎക്കാരിൻെറ വിവിധവകുപ്പു ളിൽ ആയി 17, 456 പേരാണ് ഉണ്ടായിരുന്നത്.

മത്സ്യബന്ധനം

മത്സ്യബന്ധനത്തിന് ഇത്രയേറെ സാദ്ധ്യതയുള്ള പ്ര ദേശങ്ങൾ മററ് അനവധിയില്ല. 1870—ൽ ഡാ. ഡേ (Dr. F. Day) ഇവിടം സന്ദൎശിച്ചു മത്സ്യവിഭവങ്ങളെപ്പററ ശാസ്ത്രീയമായി അന്വേഷണം നടത്തി. ആൻഡമാൻദ്വീപ കൾക്കു ചുററുമുള്ള കടലിൽ സാമ്പത്തികപ്രാധാന്യമുള

അനവധി മത്സ്യങ്ങളുണ്ടെന്നുള്ള വിശ്വാസത്തെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിരീക്ഷണങ്ങൾ സ്ഥിരീകരിച്ചു. അതിനുശേഷം 1928-ലും (Rao & Hora), 1932-ലും (Mukerji), 1939-ലും (Herre) ഇത്തരം അന്വേഷണങ്ങൾ നടത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഈ പര്യടനങ്ങൾ പ്രധാനമായി മത്സ്യവിഭജനപ്രവർത്തനത്തിനായിരുന്നു ശ്രദ്ധിച്ചതു്.

ആൻഡമാനിന്റെ ചുററുമുള്ള കടലിൽനിന്നു് ഇരുന്നൂറോളം ജാതികളിൽപ്പെടുന്ന മത്സ്യങ്ങൾ സാധാരണ പിടിക്കാറുണ്ടെന്ന സംഗതി സ്മരിക്കുമ്പോൾ മത്സ്യസമൃദ്ധിയുടെ രൂപം ഏതാണ്ടു് ഊഹിക്കാവുന്നതാണ്. എന്നാൽ ഇതിൽ മുപ്പത്തിമൂന്നിനങ്ങൾ മാത്രമേ കുറഞ്ഞതോതിലെങ്കിലും പിടിച്ചു പ്രയോജനപ്പെടുത്താറുള്ളു. ശാസ്ത്രീയമായ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മത്സ്യബന്ധനം സംവിധാനംചെയ്താൽ ആസന്നഭാവിയിൽ ആണ്ടുതോറും 2,000 കണ്ടി മത്സ്യം കരയ്ക്കു കയററാവുന്നതാണെന്നാണ വിദഗ്ദ്ധാഭിപ്രായം.

മത്തി, അയല, കണമ്പു് മകരശ്രാവു്, അടവാലൻ തിരണ്ടി, നാവേട്ട, പൂമീൻ, ആവോലി, ചൂര, കണമീൻ, വരിമീൻ, അയക്കോര, ചെമ്മീൻ, ബാമീൻ തുടങ്ങിയവയാണ കൂടുതൽ പിടിക്കാറുള്ളതു്. പ്രകൃതിവിഭവങ്ങൾ കണക്കിലെടുത്താൽ മത്സ്യവ്യവസായത്തിനാണ് ഇവിടെ ഒന്നാംസ്ഥാനം ലഭിക്കേണ്ടതു്. എന്നാൽ ആ പദവി ഇതിനു് ഇവിടെ ഉണ്ടാകുവാൻ കാലം ഇനിയും എത്ര കഴിഞ്ഞാലൊക്കും?

ഇന്ത്യാസമുദ്രത്തിലെ ഏററവും വിഭവസമൃദ്ധമായ മേഖലയാണു് ഇവിടം. കടലും ഉൾക്കടലുകളും ചേർന്നു കടൽതീരം അത്യന്തം വ്യാപ്തിയുള്ളതായി സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. വൈവിദ്ധ്യമാർന്ന മത്സ്യജീവിതത്തിനു് എല്ലാ സാഹചര്യങ്ങളും ഇവിടെ ഉണ്ടു്.

ഇന്നാട്ടുകാരായ മത്സ്യത്തൊഴിലാളികൾ ഇവിടെയില്ല. അവരവരുടെ ആവശ്യത്തിനുവേണ്ടി ആദികാലംമുതൽ മീൻപിടിച്ചു പോരുന്നുണ്ടു്. എന്നാൽ അതൊരു ആദായമാർഗ്ഗമായിത്തീരുവാൻ ഇവിടെ ഇടവന്നില്ല. അതിനാൽ മത്സ്യവ്യവസായത്തിന്റെ ഹരി ശ്രീ മുതൽ ഇവിടെ ആരം

ഭിക്കേണ്ട പരിതഃസ്ഥിതിയാണ് കുറച്ചുകാലം മുമ്പുവ
ഉണ്ടായിരുന്നതു്. മീൻപിടുത്തത്തിനു പേരുകേട്ട പ്രദേ
ങ്ങളിൽനിന്നു മത്സ്യത്തൊഴിലാളികളെ ഇങ്ങോട്ടു് ആ
ഷിക്കുവാൻ കൂടുതലായി സാധിച്ചാൽ, അതു ദേശീയ
മ്പദ്വ്യവസ്ഥയെ പരിപോഷിപ്പിക്കുമെന്നു തീർച്ച
ണ്. കേരളത്തിൽനിന്നു കുറെ തൊഴിലാളികൾ ഇവി
ക്കു വന്നിട്ടുണ്ടു്. ആധുനികരീതിയിലുള്ള മത്സ്യബന്ധന
റകൾ സാധാരണമായിത്തീരുമ്പോൾ ഇന്നത്തേതിൽ എ
യോ മടങ്ങു മത്സ്യം ലഭ്യമായിത്തീരും. 1963—64-
158 കണ്ടി മത്സ്യം മാത്രമാണു തെക്കെ ആൻഡമാനി
പിടിച്ചതു്! ഇതിൽ ഏറിയ പങ്കും ചൂണ്ടയിട്ടാണു പി
ച്ചിട്ടുള്ളതും!

സ്രാവു് ഇവിടത്തെ കടലിൽ വളരെ ഉണ്ടു്. ചി
സ്ഥലങ്ങളിൽ കുളിക്കാനിറങ്ങുന്നതു് എത്രയും അപകട
രവുമാണു്. കണ്ണാൻകൊട്ടി (Sphyrna blochii), ചട്ടിത്തലയ
(Sphyrna zygaena), ചടയൻ (Sphyrna tudes), കൊരങ്ങ
(Chilloscyllium griesum), ഉടുമ്പുസ്രാവു് (Stegostoma Fasciatum
കള്ളസ്രാവു് (Galeocenda articus), മൂക്കൻസ്രാവു് (Eulam
melanoptera), പാൽസ്രാവു് (Scoliodon palsorra) തുടങ്ങിയ
ഇതിൽ പെടും. സ്രാവിന്റെ യകൃത്തിൽനിന്നു സംഭരിക്ക
വുന്ന നെയ്യു് ജീവകപ്രധാനമത്രേ. സ്രാവുതോൽ വിലപ
ടിപ്പുള്ള വസ്തുതന്നെ. ഇറച്ചിയും പത്രവും (Fin) പ്രിയപ്പെ
ആഹാരം പാകംചെയ്യാൻ ഉപകരിക്കുന്നു. ആപൽക്കാരി
ളായ സ്രാവുകളെ ഇങ്ങനെ ഏതെല്ലാം തരത്തിലാണു് ഉ
യോഗപ്പെടുത്താവുന്നതു്!

സാംസ്കാരികരംഗം

വിവിധസാംസ്കാരികമേഖലകളിൽനിന്നുള്ള ജ
ങ്ങൾ കൂടികലർന്നു ജീവിക്കുന്നതിനാൽ വിഭിന്നങ്ങളാ
ഘടകങ്ങളുടെ സമന്വയത്തിനു് ഇവിടെ താരതമ്യേന കൂ
തൽ സാദ്ധ്യതകളുണ്ടു്. ഇതു യഥാർത്ഥത്തിൽ സംഭവിച്ചു
ട്ടുമുണ്ടു്. വൻകരയിൽ പലയിടങ്ങളിലും ശാപമായി ന
ലനില്ക്കുന്ന വർഗ്ഗീയത ഇവിടെ ഇല്ല. എന്നാൽ അടുത്തക

ലത്തു ചില സാമൂഹ്യവിരുദ്ധന്മാരുടെ സ്വാത്ഥതാൽപര്യത്താൽ ഈ വിഷബീജത്തെ ഇവിടത്തെ അന്തരീക്ഷത്തിന്റെ പരിശുദ്ധി തകക്കാൻ കടത്തിവിടാൻ ശ്രമങ്ങരം നടക്കുന്നുണ്ട്. അധികാരികളും ബഹുജനങ്ങളും ഇക്കാര്യത്തിൽ ജാഗ്രതയോടെ വത്തിച്ചില്ലെങ്കിൽ ആപത്തുണ്ടാകും. ഒരു കുടുംബത്തിൽത്തന്നെ വിഭിന്നജാതികളിൽ പെടുന്നവരെ ഇവിടെ കാണാം. ആരും അന്യോന്യം ജാതിതിരക്കുന്ന പതിവും ഇല്ല. വിവാഹബന്ധത്തിനും ജാതി ഒരു തടസ്സമല്ല. ഒരു കുടുംബത്തിൽത്തന്നെ ഹിന്ദുവും ക്രിസ്ത്യാനിയും മുസൽമാനും എല്ലാം വിവാഹം ചെയ്തുംമറ്റും ജീവിക്കുന്നതു് വിരളമല്ലതാനും.

പോർട്ട്ബ്ളെയറിലാണ് സാംസ്കാരികപ്രവത്തനങ്ങളുടെ കേന്ദ്രങ്ങരം സ്ഥാപിതമായിട്ടുള്ളതു്. മലയാളികരംക്കു്, വളരെ ഭംഗിയായി പ്രവത്തിക്കുന്ന ഒരു കേരളസമാജമുണ്ട്. നാടകങ്ങരം, നാടൻകലകരം, സാഹിത്യസമ്മേളനങ്ങരം, ആഘോഷങ്ങരം തുടങ്ങിയവ ഇവർ സംഘടിപ്പിക്കാറുള്ളതു് പ്രത്യേകം പറയേണ്ട സംഗതിയാണ്. കേരളസമാജംവകയായി ഒരൊന്നാന്തരം കെട്ടിടം പണിതീത്തിട്ടുണ്ട്.

ഇതുപോലെ തമിഴക്കു തമിഴർസംഘവും, ബംഗാളികരംക്കു് അതുൽസ്മൃതിസമിതിയും, ഹിന്ദിക്കാക്കു് ഹിന്ദിസാഹിത്യകലാപരിഷത്തും ഉണ്ട്. വിഭിന്ന സാംസ്കാരികവിഭാഗങ്ങളുടെ താല്പര്യങ്ങരം കുറെ അധികം ഇവ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നുണ്ട്.

ആൻഡമാൻ പീപ്പിരംസ് ആട്ട്സ് ക്ലബ് എന്ന സാംസ്കാരികസംഘടന വിഭിന്ന സാംസ്കാരികവിഭാഗങ്ങളിൽ പെടുന്നവരെ ഒന്നിച്ചു കോത്തിണക്കി പ്രവത്തിച്ചുവരുന്നു. ഹിന്ദി, തമിഴ്, തെലുങ്ക്, മലയാളം എന്നീ ഭാഷകളിലുള്ള കലാരൂപങ്ങരം ഇവരുടെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ വിദഗ്ദ്ധമായി അവതരിപ്പിക്കുന്നതു് സാധാരണമാണ്.

21

ജന്തുലോകം

ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരും വിജ്ഞാനകുതുകികളും ആൻഡമാ
ദ്വീപുകളെ ആദ്യകാലംതൊട്ടു് വളരെ താല്പര്യത്തോ
വീക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ടു്. എങ്കിലും ഇവിടത്തെ ജന്തുക്കളെയു
സസ്യങ്ങളെയും അവ അർഹിക്കുന്ന തോതിൽ ആധികാ
കങ്ങളായി പഠിച്ചുകഴിഞ്ഞോ എന്നു സംശയമാണു്. പ
യകാലത്തെ ധീരസാഹസികന്മാർ സമാഹരിച്ചിട്ടുള്ള വി
വരങ്ങളാണു് ഇന്നും അധികമുള്ളതു് എന്നു പറയാം. അ
യൊക്കെ എത്രമാത്രം ശരിയാണെന്നു നിശ്ചയിക്കുന്നതി
നും കൂടുതൽ കാര്യങ്ങൾ ശേഖരിക്കുന്നതിനും വൻതോതി
ലുള്ള പര്യടനങ്ങൾ ആവശ്യമായിട്ടുണ്ടു്. മറ്റെല്ലാററിലു
എന്നപോലെ ഇവിടെയും ആത്മാർത്ഥതയുള്ള അദ്ധ്വാനശീ
ലരെ പ്രതീക്ഷിച്ചു് ഇവിടത്തെ കന്നിമണ്ണു് കാത്തിരിക്കു
കയാണു്. ഗ്രേററു് നിക്കോബാറിലെ വിവരങ്ങൾ ശേഖരി
ക്കുന്നതിനും മാതൃകകൾ സമ്പാദിക്കുന്നതിനും വേണ്ടി
1965—66-ൽ ഒരു വിദഗ്ദ്ധസംഘം പര്യടനം നടത്തുക
ണ്ടായി. ഇതു് എത്രയും സ്വാഗതാർഹമായ ഒരു സംഗതി
യാണെന്നു് എടുത്തു പറയേണ്ടതില്ല. വിവിധവിജ്ഞാന
ശാഖകളിൽ വൈദഗ്ദ്ധ്യം സമ്പാദിച്ച ഭാരതീയശാസ്ത്രജ്ഞ
ന്മാർ അന്നു് സമാഹരിച്ച വസ്തുതകൾ കണക്കിലെടുക്കു
മ്പോൾ, ഇനിയും അറിയപ്പെടേണ്ട സംഗതികൾ എത്രമാ
ത്രമാണെന്നു് ഊഹിക്കാം. ആൻഡമാൻ ദ്വീപുകളിലു
കൂലങ്കഷങ്ങളായ പഠനങ്ങൾ പലതും നിർവ്വഹിക്കുവാ
ഇപ്രകാരമുള്ള പര്യടനങ്ങൾ വേണ്ടിവരുമെന്നു തീർച്ചയ
ണു്. വിജ്ഞാനശാഖകൾക്കു് ഇതുവഴി നല്കുന്ന മുതൽക്കൂ
ട്ടിനു് ഭാവിതലമുറകൾ നമ്മോടു കടപ്പെട്ടിരിക്കും.

ജന്തുമാതൃകകൾ ശേഖരിക്കാനും ശാസ്ത്രീയമായി പഠി
ക്കുവാനും വിഭജിക്കുവാനും പരിശ്രമിച്ച പുരോഗാമികളിൽ

പ്രമുഖൻ ഡാ. വോൺ ലിയ്ബിഗ് (Dr. G. Von Leibig) ആയിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിൻെറ പഠനഫലങ്ങൾ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതാണ് ഈ ശാഖയിൽ നമുക്കു കണ്ടെത്താവുന്ന ആദ്യത്തെ പ്രസിദ്ധീകരണം.[1] ഇതു കഴിഞ്ഞാൽ പഴയകാലത്തു് ഗണ്യമായി മാതൃകകൾ സമ്പാദിച്ച വിദഗ്ധൻ ഹോഡ്ജ് (Captain T. H. Hodge) ആണ്. പക്ഷികളെ പ്രത്യേകമായി നിരീക്ഷിച്ച ഒരു വ്യക്തിയാണ് ടൈററ്ലർ (Lt. General Tytler). അദ്ദേഹം പോർട്ട്ബ്ളെയറിലെ ഗവർണ്ണർ ആയിരുന്നു. ഇന്ത്യൻ നാഷനൽ കാൺഗ്രസ്സിന്റെ സ്ഥാപകനും പിതാവും എന്നു പ്രശസ്തനായിട്ടുള്ള അല്ലൻ ഒക്ടേവിയൻ ഹ്യൂം (A. O. Hume) ഈ ദ്വീപുകളിലെ പക്ഷിവൃന്ദങ്ങളെ പഠിക്കുവാൻ വളരെ ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന വസ്തുത പ്രത്യേകം പറയേണ്ട സംഗതിയാണ്. 1872–ൽ പക്ഷിമാതൃകകൾ ശേഖരിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ഡാവിസൺ എന്ന പ്രവത്തകനെ ദ്വീപിലേക്ക് അദ്ദേഹം നിയോഗിച്ചു. ഡാവിസൺ രണ്ടായിരത്തോളം പറവകളെ ആറുമാസംകൊണ്ടു് സമ്പാദിച്ചു. 1873–ൽ സുഹൃത്തുക്കളോടുകൂടി ഹ്യൂം ഒരു മാസം ദ്വീപുകളിൽ പര്യടനം നടത്തി. ഈ സഞ്ചാരത്തെ സംബന്ധിച്ച് വിശദവും രസകരവും ആയ വിവരണം അടുത്ത കൊല്ലം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി. മുൻകാലങ്ങളിലെ ശേഖരങ്ങളെപ്പററിയുള്ള വിശദമായ വസ്തുതകളും അതിൽ ഉൾക്കൊള്ളിച്ചിരുന്നു.[2]

ആദ്യകാലത്തു് ഇത്തരം പ്രയത്നങ്ങൾ സജീവമായിരുന്നുതാനും. എന്നാൽ പിന്നീടു് അതു മന്ദീഭവിച്ചെന്നു പറയാം. ബട്ട്ലർ (Butler 1899, 1900), ആബട്ടും ക്ലോസും (Abbot & Kloss 1903), ഓസ്മാസ്ടൻ (Osmaston 1905—1908) എന്നിവരുടെ പ്രവത്തനങ്ങളാണ് ഗണ്യങ്ങളായവ. ഇതിനുശേഷം പ്രധാനപ്പെട്ട പരിപാടികൾ പറയത്തക്കതായിട്ടില്ല.

അപകടകാരികളായ സസ്തനികൾ (മനുഷ്യനെ ഒഴി

1 Journal of Asiatic Society 1958, Page 267.

2 Additional Remarks on Avifauna of the Andamans by A. O. Hume (Stray Feathers-1) 1873.

വാക്കിയാൽ!) ഇവിടെ ഒന്നുമില്ലതന്നെ. പന്ത്രണ്ടു ജാ പാമ്പുകളോളം കണ്ടെത്തിയിട്ടുണ്ടു്. സൂര്യപ്പാമ്പു് (Xen peltis unicolor) ഒളിവർണ്ണമുള്ളവയാണു്. പുനംതോണ്ടി ഷിയിടങ്ങളിലും കുറ്റിക്കാടുകളിലും ജീവിക്കുന്നു. ആൻ മാൻദ്വീപുകളിൽനിന്നുമാത്രമേ ഇതിനെ കണ്ടെത്തിയ ള്ളു. വിഷമില്ലാത്ത ഈ പാമ്പു് തനി സ്വദേശിതന്നെ. വപ്പുവാലനാണു് മറ്റൊന്നു്(Elaphe Oxylephala Boie). ആൻ മാൻവനങ്ങളിൽ ധാരാളമായിക്കാണാം; കടലോരങ്ങളി പ്രത്യേകിച്ചു്. വിഷമുള്ളതല്ല. വിഷമില്ലാത്ത മറ്റൊ നമാണു് തടിപ്പാമ്പു് (Oligodon woodmasoni). അപകടക്കാ യ ഇനങ്ങളും ഇല്ലാതില്ല. ഇതിൽ പ്രധാനിയാണു് മൂർഖ (Naja naja Lin). വനങ്ങളിൽ വേലചെയ്യുന്നവരെ ഭയപ്പെ ത്തുന്ന ഒന്നാണു് പിററ്വൈപ്പർ(Pitviper). എന്നാൽ ഇ ന്റെ കടി മാരകമല്ല. കടൽപ്പാമ്പുകളുടെ കാര്യവും ഇവി പറയട്ടെ. ഇന്ത്യയിൽ അത്യന്തം അപൂർവ്വമായ ഒരു കട പ്പാമ്പു് (Laticanda Colubrina) ഇവിടത്തെ കടലിൽ ധാ ളം കണ്ടിട്ടുണ്ടു്. ഇവിടെ മാത്രമുള്ള ഒരുജാതി (Trimerssu purperomaenlatus andersoni)യുടെ കാര്യം ഇവിടെ പരാമ ക്കട്ടെ.

വീട്ടുപല്ലികൾ ധാരാളമുണ്ടു്—ചെറുതും വലിയതു അവയുടെ ശബ്ദം മറെറങ്ങും കേട്ടിട്ടില്ലാത്തതരത്തി കേൾക്കുകയും ചെയ്യും. വീടുകളുടെ തട്ടിലും മററും സൈ മായി പ്രാണികളെ പിടിച്ചുതിന്നു വളരുന്ന പല്ലി (Hemidactylus brooki) നിരീക്ഷിക്കുവാൻ നല്ല നേരമ്പോക ണു്. മറെറങ്ങും കണ്ടിട്ടില്ലാത്ത പച്ചനിറമുള്ള ചെറിയ ല്ലിയെ ഇവിടെ എനിക്കു കാണാൻ സാധിച്ചു. പോർ ബ്ളെയറിലും ഫെറാർഗഞ്ചിലും ഇതിനെ കാണുകയുണ യി. പച്ചിലപോലെ ഹരിതനിറമുള്ള ഇതു് അഴകുള്ള ജീവിയാണു്. ചെടികളിൽ ജീവിക്കുന്ന മറെറാരു ജാ യെ (Calotes Versicolor)യും കാണാൻ വിഷമമില്ല.

ഓന്തു് താരതമ്യേന കുറവാണു്. എങ്കിലും ഇ തില്ല.

മുതലയും ചീങ്കണ്ണിയും വടക്കെ ദ്വീപിലാണു കൂ

ലുള്ളതു്. പ്രത്യേകിച്ച് Crocodilus porosus, Crocodilus palustris എന്നിവ.

ആഹാരത്തിനുതകുന്ന കടലാമ (Chelonia mydas) ധാരാളമുണ്ട്. ഇതിൻെറ തോടിനു് നല്ല വില കിട്ടും.

ഭാരതത്തിൽ ധാരാളം കാണുന്ന തവള (Rana cyanophlyctis) ഇവിടെയുണ്ട്. അതുപോലെ മററു ജാതികളും ഇല്ലാതില്ല.

കാടുകളിൽ സാധാരണ കാണാറുള്ള കാട്ടുപന്നി (Sus scrofa andamanensis) ആണു് ഏററവും വലിപ്പമുള്ള സസ്തനജീവി. ഭാരതത്തിലെ കാട്ടുപന്നിയുമായി താരതമ്യപ്പെടുത്തിയാൽ ഇതു് ആകാരത്തിൽ എത്രയോ ചെറുതാണു്. മുപ്പതുമുതൽ എണ്പതുവരെ റാത്തൽ മാത്രമാണു് ഇവയുടെ തൂക്കം. ഭാരതത്തിലെ പന്നികൾ മുന്നൂറു റാത്തലോളം തൂക്കം വരും. ആദിവാസികളുടെ ആഹാരമായിത്തീരുന്ന ജീവിയാണിതു്. ഒരുതരം കാട്ടുപൂച്ചയെ (Paradoxurus tyleri)കണ്ടിട്ടുള്ളതായി രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. എങ്കിലും അതു് എത്രമാത്രം ശരിയാണെന്നു നിശ്ചയിക്കുക വിഷമംതന്നെ.

വൻകരയിൽ ഇല്ലാത്ത പക്ഷികൾ താരതമ്യേന കുറവാണു്. പരാമർശനമർഹിക്കുന്നവയും ഇല്ലാതില്ല. എന്നാൽ, ഭാരതത്തിലെ പ്രദേശങ്ങളുമായി താരതമ്യപ്പെടുത്തിയാൽ പറവകൾ കുറവുതന്നെ. ഏതാണ്ട് 225 ജാതികൾ ഇവിടെ തരംതിരിക്കപ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ബോംബെ മേഖലയിൽ ഇവ നാനൂറിലധികം ആണെന്നു പറയുമ്പോൾ ഇവിടത്തെ കുറവിൻെറ തോതു് ഊഹിക്കാം.* വാവൽ ധാരാളം കാണാം. ഇവയിൽ എത്രയെണ്ണം തനിസ്വദേശികളാണെന്നു പറയാൻ കഴിവില്ല. വർഗ്ഗനിർണ്ണയം ശരിക്കു നടന്നിട്ടുമില്ല. ഇതിൽ ഒന്നു് (Cynoterus brachyotis brachysoma) ഇവിടത്തെ പ്രത്യേകതയാണെന്നറിയാം.

ദേശാടനക്കാരായ പക്ഷികൾ ചിലതു് ഈ ദ്വീപുകൾ ചിലകാലങ്ങളിൽ താവളമാക്കാറുണ്ട്.

ഉടുമ്പു്, കാടുകളിൽ കുറവല്ല. തേമാങ്കുകളെ കണ്ടിട്ടു

* The Birds of Andaman and Nicobar Islands by Humayun Abdulali. (1965)

ള്ളതായി ചിലർ പറയാറുണ്ടെങ്കിലും അതിൻെറ ന
സ്ഥിതിയെക്കുറിച്ച് സംശയിക്കാതെ തരമില്ല. വാദ
ങ്ങൾ തീരെയില്ല.

ചിത്രശലഭങ്ങൾ എത്ര വേണമെങ്കിലും ഇവിടെ ക
ണാം. വൈവിദ്ധ്യമാർന്ന, വർണ്ണാങ്കിതങ്ങളായ, മനോഹ
ജീവികളെ പ്രഭാതത്തിൽ നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതു വ
നോദംതന്നെ. എന്നാൽ ഇവയേക്കാൾ ഏറെ രാത്രിയ
ലെ ശലഭങ്ങൾ (moths) ആണ്.

വൻകരയിൽനിന്ന് ഇവിടെ വരുന്നവർക്ക് ഭയ
വെറുപ്പും ഉളവാക്കുന്ന പഴുതാരകൾ (Scolopendra) പലതരത്ത
ലുണ്ട്. ഇത്രയധികം വലുപ്പം ഉള്ളവയെ മററവിടെ
കാണാൻ സാധിച്ചിട്ടില്ല.

വന്യജന്തുക്കൾ കുറവാണെന്നു മുമ്പു സൂചിപ്പിച്ചല്ലോ
വരത്തനെങ്കിലും വളരെ പ്രാധാന്യമുള്ള ഒരുത്തനെപ്പറ്റി–
മാനിനെപ്പററി—ഇവിടെ സ്മരിക്കാതിരിക്കുവാൻ കഴി
കയില്ല. അത്രയധികം സാമ്പത്തികപ്രാധാന്യം അ
ആർജ്ജിച്ചിരിക്കുന്നു. പുള്ളിമാൻ (Cervus unicolor), കുരമാ
(Muntiacus muntijak) തുടങ്ങിയവയാണു കൂടുതൽ. വിളക
നശിപ്പിക്കുന്നതിൽ ഇത്രയും പങ്കുള്ള മറ്റൊരു ജീവി ദ്വീപ
ലില്ല. മാനിനെ ഇവിടെ കൊണ്ടുവിടുന്നതുവരെ ഇത്ത
ജന്തുക്കൾ ഇവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. പ്രകൃതിശത്രുക്ക
ല്ലാത്ത സാഹചര്യത്തിൽ, മാൻ കണക്കില്ലാതെ പെ
കി. മനുഷ്യൻെറ മനഃപൂർവ്വമുള്ള നടപടികൾകൊണ്ട്, ര
കച്ചും നിരപായക്കാരായ ജീവികളും സസ്യങ്ങളും മറ
പുതിയ ചുററുപാടിൽ കടുത്ത വിനകളായി പരിണമിക
റുണ്ട്.* ഇതിനു് എത്ര ഉദാഹരണങ്ങൾ വേണമെങ്കി
ഉദ്ധരിക്കാനുണ്ട്. യൂറോപ്പിൽനിന്നു ന്യൂസിലണ്ടിൽ ക
ണ്ടെത്തിച്ച ചില സസ്യങ്ങളുടെ കാര്യം ഇവിടെ സൂച
പ്പിക്കട്ടെ. വെള്ളക്കാർ എത്തുന്നതുവരെ, ആസ്ട്രേലി
യിൽ മുയലുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. എന്നാൽ അവർ അ
നെ അവിടെ എത്തിച്ചതോടെ ഒരു പുതിയ സാഹചര

* ഗ്രന്ഥകാരൻെറ 'പുതിയ ചക്രവാളങ്ങൾ' കാണുക. പുറം 1

രൂപംകൊള്ളാൻ തുടങ്ങി. പ്രകൃതിശത്രുക്കൾ ഇല്ലാത്ത ചുററു പാടിൽ മുയൽ ക്രമാതീതമായി പെരുകി. അവിടെ അത്യധികം നാശനഷ്ടങ്ങൾ അവ വരുത്തിത്തുടങ്ങി. മുയലുകളുടെ മുന്നേററം തടയാൻ ഇന്നു മനഃപൂർവ്വം പദ്ധതികൾ സംവിധാനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു! ജമേക്കയിൽ കടത്തിവിട്ട കീരിയുടെ കഥയും ഇതുതന്നെയാണു പറയുന്നതു്. ഇതുപോലെയാണു് ആൻഡമാൻദ്വീപുകളിലെ മാനിൻെറ അവസ്ഥയും. ഹിംസ്രജീവികളെ നേരിടാൻ അവസരമില്ലാത്തതുകൊണ്ടു് ഇവ ക്രമാതീതമായി വളന്നു പെരുകിയിരിക്കുന്നു. ഇന്നു മാൻ ഇവിടെ ഒരു വിപത്താണു്. കഷ്കർ ഇത്രയേറെ വെറുക്കുന്ന മറെറാരു ജന്തുവില്ല. ഭാരതത്തിൽ നിരുപദ്രവിയായ, നിഷ്കളങ്കതയുടെ പ്രതീകമായ, മാൻ ഇവിടെ കടുത്ത വിപത്താണെന്നു പറഞ്ഞാൽ അധികംപേരും വിശ്വസിച്ചെന്നു വരുന്നതല്ല. എങ്കിലും ഇതു പരമാത്ഥമാണു്.

ആഫ്രിക്കാക്കാരനായ കരയൊച്ചിൻെറ കഥയും ഇതുതന്നെയാണു് വ്യക്തമാക്കുന്നതു്. ഇതു് (Achatina fulica) ഇവിടെ കൊണ്ടുവിടപ്പെട്ട ഒരു പ്രാണിയാണു്. പ്രകൃതിശത്രുക്കളുടെ അഭാവത്തിൽ ഇതും പെരുകി കടുത്ത വിനയായി ഭവിച്ചിരിക്കുന്നു. ആരാമച്ചെടികളെയും അടുക്കളത്തോട്ടത്തേയും മാത്രമല്ല കൃഷിയിടങ്ങളിലെ വിളകളെയും ഇതു് വൻതോതിൽ നശിപ്പിക്കുന്നുണ്ടു്. ഈ പ്രാണിയെ നിമ്മാജ്ജനം ചെയ്യുവാൻ ഇവിടത്തെ കൃഷിവകുപ്പു് 'വാരങ്ങൾ' സംഘടിപ്പിച്ചുവരുന്നുണ്ടെങ്കിലും വിജയം വിദൂരതയിൽ വിരാജിക്കുന്നതേയുള്ളു!

വലിയ കരഞണ്ടു് (Cadisoma carnifex) തെക്കെ ആൻഡമാനിലെ കടലോരങ്ങളിൽ സാധാരണമായി കാണുന്നു. കടൽപ്പശുക്കൾ (Dugong dugo) കടലുകളിൽ അപൂർവ്വമായി കാണാം.

സസ്തനികളെപ്പററി വിശദമായ ഒരു പഠനം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള മില്ലറുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ കടൽപ്പശുക്കളും വാവലും ഒഴിച്ചു് മറെറല്ലാം മനഃപൂർവ്വവും അല്ലാ

തെയും മനുഷ്യർ ഇവിടെ കടത്തിക്കൊണ്ടു വന്നിട്ടുള്ള
യാണ്.*

സസ്തനികളിൽ ഏതാണ്ട് ഇരുപതു ജാതികൾ (Speci
മാത്രമേ ഇവിടെയുള്ളൂ. ഇതിൽ പന്ത്രണ്ടെണ്ണം ദ്വീപ
ളിൽ മാത്രമേയുള്ളതാനും. വൻകരയുമായി ദ്വീപുകൾക്ക
ബന്ധമുണ്ടായിരുന്നു എന്ന വാദത്തെ ദുർബ്ബലപ്പെടുത്തു
ണ്ട്, ജന്തുക്കളുടെ വിരളത. ഭൂതലത്തിൽ സസ്തനിക
പരിണാമപ്പെടുന്നതിനു മുമ്പാണ്, ഒരുപക്ഷേ, വൻക
യുമായി ബന്ധമുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ, ഈ പ്രദേശം ഒ
പ്പെട്ടുപോയതെന്നു മുമ്പു സൂചിപ്പിച്ചതു് ഓർമ്മിക്കുമല്ലോ

---

* Proceedings U. S. Nat. Mus. (1902) 24. 751—798.

സഹായകഗ്രന്ഥങ്ങൾ

1 Adventures and Researches Among Andaman Islanders by F. J. Mouat (1863).

2 Aborginal Inhabitants of the Andaman Islands by E. H. Man (1883).

3 Notes on the Languages of the South Andamanese by M. V. Portman (1898).

4 History of Our Relations with the Andamanese, 2 Vols. (1899).

5 In the Andamans and Nicobars by B. C. Kloss. (1902).

6 Census Report 1901 by Sir R. C. Temple (1903).

7 Census Report 1931 by M. C. C. Bonington.

8 Census Report 1951 by A. K. Ghosh (1956).

9 Provincial Gazetteers of India: Andaman and Nicobar Islands (1909).

10 The Andaman Islanders by A. R. Brown.

11 On the Vegitation of the Andaman Islands by S. Kurz.

12 The Andaman Islands by F. A. M. Dass (1937).

13 Andaman Timbers by M. M. Srinivasan (1962).

14 Vocabulary of Dialects spoken in the Nicobar and Andamans by Roepstroff (1875).

15 The Spotted Deer by Gace West (1957).

16 Statistical Outline of Andaman and Nicobar Islands 1964—1965.

17 The Gondwana System and Related Formations by C. S. Fox—Memoirs Geological Survey of India Vol. LVIII (1931).

18 The Oceans Round India by R. B. S. Sewell (1937).

19 An Outline of the Vegitation of India by C. C. Calder (1937).

20 Contributions to the Flora of Andaman and Nicobar Islands by K. Thothathri—Bulletin of the Botanical Survey of India Vol. IV (1962).

21 Fishes of India by F. Day Vols. I & II (Reprint 1958)
22 Geographical Distribution of Indian Fishes by F. L. H
Vol. V (1937).
23 Four New Races of Birds From Andaman and Nico
Islands by Humayun Abdulali.
24 The Birds of Andaman and Nicobar Islands by Huma
Abdulali (1962).
25 Echo From Andamans by Letters of Veer Savarkar (19
26 Census of India 1961 Vol. XVII Andaman and Nic
Islands (1964).

കന്നിമണ്ണ്

കോന്നിയൂർ ആർ. നരേന്ദ്രനാഥ്

ആൻഡമാൻ ദ്വീപുകളെപ്പററി സമഗ്രമായ അറിവു ലഭിക്കാൻ സഹായിക്കുന്ന സാഹിത്യ ഭംഗിയുള്ള ഒരു വിവരണഗ്രന്ഥമാണ് 'കന്നിമണ്ണ്'. വൻകരയിൽ കഠിനശിക്ഷയ്ക്കു വിധിക്കപ്പെടുന്നവരെ നാടുകടത്താൻ നീക്കിവച്ചിട്ടുള്ള ഒരു നാടായിട്ടു മാത്രമേ അടുത്തകാലംവരെ ഈ ദ്വീപുകൾ അറിയപ്പെട്ടിരുന്നുള്ളു. ഇന്നു സ്വതന്ത്ര ഭാരതത്തിൻെറ അവിഭാജ്യാംശമായ ഈ പ്രദേശം രാജ്യരക്ഷയുടെ കാര്യത്തിലും അധിനിവേശനപരിപാടികളുടെ കാര്യത്തിലും അതിപ്രധാനമായ ഒരു സ്ഥാനം വഹിക്കുന്നു. അവിടെ പുതിയൊരു ജീവിതത്തിൻെറ അരുണോദയം കണ്ടുതുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ശാസ്ത്രത്തിൻെറയും സാങ്കേതികവിജ്ഞാനത്തിൻെറയും സഹായത്തോടെ പല നവീനപദ്ധതികളും നടപ്പാക്കിവരുന്നു. ഇൻഡ്യയുടെ വിവിധഭാഗങ്ങളിൽ നിന്ന്, പ്രത്യേകിച്ചു കേരളത്തിൽനിന്ന് ധാരാളം ജനങ്ങൾ അവിടെ കുടിപാർപ്പുകാരായുണ്ട്. കേരളീയച്ഛായയുള്ള ജനപദങ്ങൾ പലതും അവിടെ ഉയന്നുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഈ സ്ഥിതിക്ക് പ്രസ്തുത ദ്വീപുകളെയും അവിടത്തെ ജീവിതത്തെയും സംബന്ധിച്ച് വ്യക്തമായ ബോധം നൽകുന്ന ഇത്തരമൊരു ഗ്രന്ഥത്തിൻെറ അഭിലഷണീയത അനുക്തസിദ്ധമാണ്.

നാഷനൽ ബുക്ക്സ്റ്റാൾ

കോട്ടയം തിരുവനന്തപുരം എറണാകുളം തൃശ്ശൂർ